

BIBLIOTECA CENTRALA
A
UNIVERSITAȚII
DIN
BUCUREȘTI

No. Curent *10396* Format.....

No. Inventar *14632* Anul.....

Secția..... Raftul.....

ACADEMIA ROMÂNĂ

PUBLIKAȚIUNILE FONDULUI VASILE ADAMACHI
No. XXXI.

ZOOCECIDII

DIN

ROMÂNIA

DE

I. BORCEA

MAESTRU DE CONFERINȚE DE ZOOLOGIE LA UNIVERSITATEA DIN IAȘI.

CU 19 STAMPE

BUCUREȘTI
LIBRĂRIA SOCEC & COMP.

VIENA
GEROLD & COMP.

BERLIN
R. FRIEDLAENDER & SOHN.
1912.

LIPSCA
O. HARRASSOWITZ.

31.672

Pretul 5 lei.

BUCUREȘTI
Instlt. de Arte Grafice „CAROL GÖBL“
S-sor ION ST. RASIDESCU
16, Strada Doamnei, 16
1912.

10396

CONTROL 1921

B.C.U. Bucuresti

C14632

B.288669

ZOOCECIDII DIN ROMÂNIA

DE

I. BORCEA

Maestru de conferințe de Zoologie la Universitatea din Iași.

Sedința dela 16 Martie 1912.

INTRODUCERE.

Memoriul de față cuprinde enumerarea și descrierea zooecidiilor sau galelor produse pe diverse plante prin acțiunea unor paraziți animali (Acarieni și Insecte), deformațiuni particulare ce am observat în țara noastră în decursul ultimilor ani și cu deosebire în numeroase excursiuni făcute în sezonul frumos al anilor 1910 și 1911.

Asupra acestei chestiuni, în afară de un număr de cazuri datorite Afi-delor galicole și citate în lucrarea mea anterioară: *Contribuțiuni la Catalogul Aphidelor din România*, nu găsim nimic altceva în literatura științifică românească.

Memoriul contribuie deci la înmulțirea cunoștințelor faunistice asupra țării noastre, prezentând și expunerea unui însemnat număr de cazuri de patologie vegetală, întovărășite de un număr de observații personale, și interesante atât din punct de vedere practic, cât și din punct de vedere pur științific.

Galele, după cum foarte bine a spus profesorul *Giard*, ne prezintă un interesant capitol de Teratologie experimentală, cu experiențe imposibil de a fi realizate de noi și cari cercetate cu atenție ne dau interpretarea unui însemnat număr de fenomene biologice și în prima linie cu privire la reacțiunea morfogenă a paraziților asupra gazdei. Secrețiile paraziților modifică modul de dezvoltare normală a unor organe, determinând pentru acestea alte posibilități de a fi decât posibilitățile normale sau obișnuite. Prin aceasta ne găsim în marea problemă a variației organelor și organismelor sub influențe determinate. Se întrevește, în mod clar, acțiunea ce o exercită unele diastaze sau substanțe chimice în modificările morfologice și în mod paralel

632.2 (198)
591.9 (198)

ne luminăm și asupra reacțiunii exercitate între partea germinativă și partea somatică din corpul animalelor și plantelor. Substanțe identice se comportă deosebit în substraturi deosebite și în acelaș substrat, o plantă dată d. ex.; observăm variațiuni morfologice cu totul deosebite după natura specifică a parazitului și a secrețiilor sale.

Nu am pretenția de a da o listă completă de asemenea deformații sau dezvoltări anormale, în memoriul de față. Asemenea listă se va completa negreșit prin nouă cercetări. Am expus rezultatele cercetărilor mele după grupe zoologice de ființe galicole, dând pentru fiecare caz descrierea deformațiilor, localitățile unde le-am observat și dând în acelaș timp sinonimiile și indicațiile bibliografice necesare. În acest chip se va putea ști cu precizie, în fiecare caz, cu ce formă și cu ce fenomene avem a face și se vor evita confuziile datorite neuniformității denominațiilor întrebuințate în diferite tratate și memorii. Am întocmit la urmă o tabelă botanică, cu enumerarea alfabetică a genurilor și speciilor de plante, indicând pentru fiecare galele observate; această tabelă va putea servi de conducere pentru cei ce ar urmări mai departe asemenea cercetări.

Terminând, țin să aduc viile mele mulțumiri, celor ce mi-au dat concurs în executarea acestei lucrări. D-lui Sp. Haret, fost Ministru al Instrucțiunii Publice, care sprijinind începuturile de creare a unei secțiuni de Entomologie agricolă pe lângă laboratorul de Zoologie descriptivă din Iași, a determinat prin aceasta indemnul către asemenea cercetări, acordând și mijloace de excursii în vara anului 1910; d-lor Dr. Gr. Antipa și Dr. D. Ionescu pentru a-mi fi înlesnit mai multe excursiuni în Delta Dunărei; d-lor profesor Alex. Popovici și Dr. I. Constantineanu, la cunoștințele botanice ale cărora am făcut apel în multe rânduri; d-lui Lucian Roiu care s'a însărcinat cu executarea fotografiilor ce întovărășesc acest memoriu și mi-a dat un prețios concurs în strângerea materialului de studiu; acelaș concurs l-am avut și din partea d-lor Dr. V. Bocescu din Ștefănești (Botoșani) și Profesor Alex. Calafateanu din Tulcea.

I. ACAROCECIDII.

ERIOPHYIDE.

1. *Epitrimerus piri* Nal.

Sinonime și citațiuni. *Tegonotus piri*, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVIII, p. 162; — id., 1894, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. 61, p. 162; — *Trimerus piri*, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien» v. XXIX, p. 155; — *Epitrimerus piri*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 64, n. 10; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 380; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 503; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 198, n. 1192.

Unele frunze de Păr (*Pirus communis* L.) se văd colorate mai închis ca de obicei, fiind brune-violete; marginea limbului mai îngroșată ca de obicei prezintă o îndoitură îngustă la fața superioară. In cavitatea îndoiturii nu se găsesc peri anormali, se găsesc însă eriofiizi având 0,13—0,15 mm. lungime.

Localități: Vișan, Pester (Iași); Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău).

2. *Epitrimerus trilobus* Nal.

Sinonime și citațiuni. *Cecidophyes trilobus*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 2; — id., 1891, in «N. Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 388; — *Trimerus trilobus*, Nalepa, 1895, in «Anz. Ak. Wien» v. XXXII, p. 213; — *Epitrimerus trilobus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 65, n. 14; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 499; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. VI, n. 141; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 922; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 264, n. 1719.

Olim.: *Craspedoneus Sambuci*, Amerling.

Acest parazit se întâlnește pe fața superioară a foliolelor frunzelor terminale de Soc (*Sambucus nigra* L.) și Soc-roș (*S. racemosa* L.). Foliolele atinse sunt mai subțiri decât de obicei, sunt sbărite și cu marginile îndoite la fața superioară.

Localități: Pester, Vișan, Bucium, Ciurea (Iași); Ștefănești (Botoșani), Letea, Mănăstirea Cașin (Bacău); Brateș-Tarcău și Piatra (Neamț).

3. *Eriophyes annulatus* Nal.

Sinonime și citațiuni. *Erineum Rhamni*, Pers. in: Hieronymus, 1890 «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 85, n. 193; — *Eriophyes annulatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 21, n. 58; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 704; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen p. 248, n. 1580.

Pe fața inferioară a frunzelor de Verigariu (*Rhamnus cathartica* L.) pete erinci-forme, de culoare verde-cenușie, situate lângă nervura principală, de obicei în un-

ghiul format de aceasta cu o nervură secundară. Petele sunt compuse din peri anormali cilindrici, umflați ușor la capăt, drepti sau suciți. Intre peri trăesc eriofiizi având cam 0,15 mm. lungime.

Localități: Bucium și Vișan (Iași).

4. *Eriophyes artemisiae* Can.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus artemisiae* Canestrini, 1891, in «Bull. Soc. Veneto-Trent.» v. V, p. 15;—id., 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 650;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 261;—*Eriophyes artemisiae* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 40, n. 130;—Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica» fasc. XIX, n. 453;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1002;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 101, n. 199.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 62, n. 43.

Pe frunzele de Pelin nemirositor (*Artemisia vulgaris* L.) se văd uneori pustule roșietice ceratoneiforme, având 1—1,5 mm. înălțime și cam 1 mm. diametru, proeminând pe fața superioară a foliolelor și prezentând la fața inferioară un ostiol închis de peri. In interior se găsește eriofiizi având 0,13—23 mm. lungime. Asemenea pustule se pot întâlni și pe flori.

Localități: Vișan, Repedea, Ciurea, Pester (Iași); Ștefănești (Botoșani); Racova, Berești, Fântânele, Letea, Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Leordeni (Muscel).

5. *Eriophyes artemisiae* var. *subtilis* Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus subtilis*, Nalepa, 1893, in «Zool. Jahrb. Syst.» v. VII, p. 327;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 261;—*Eriophyes artemisiae* var. *subtilis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 41. 130 α;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, p. 1001;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 102, n. 208.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 62, n. 44.

Acest eriofiid determină o deformație a mugurilor terminali și a capitulelor florale de Pelin nemirositor (*Artemisia vulgaris* L.) și de Peliniță (*A. campestris* L.). Mugurii îi vedem transformați în buchete de foi lineare cu marginile îndoite, de culoare galbenă-verde, iar capitulele sunt mai umflate ca de obicei, globuloase, cu flori atrofiate în centru.

Localități: Vișan, Ciurea (Iași); Racova, Berești, Fântânele, Mănăstirea Cașin, (Bacău); Leordeni (Muscel); Mănăstirea Cocoș (Tulcea).

6. *Eriophyes avellanae* Nal.

Sinonime și citațiuni. *Acarus pseudogallarum*, Vallot, 1836, in «Mém. Ac. Dijon», p. 189;—*Phytoptus pseudogallarum*, Targioni-Tozzetti, 1888, in «Ann. di Agricoltura», p. 489;—Canestrini, 1890, in «Atti Soc. Veneto-Trent.» v. XII, p. 48;—*Phytoptus coryligallarum*, Targioni-Tozzetti, 1885, in «Atti d. Accad. Geog. Firenze», s. 4, v. VIII, p. 144;—*Phytoptus avellanae*, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien. Math.-Naturw. Cl.» v. 98, I, p. 126;—id., 1893, in «Zool. Jahrb. Syst.» v. VII, p. 281; *Eriophyes avellanae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 9;—Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica» fasc. III, n. 59;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 190.

In timpul iernii și primăvara se observă pe Alun (*Corylus avellana* L.) unii muguri mai desvoltați decât alții, umflați, având aproape 1 cm. diametru. Acești muguri

sunt compuși din solzi hipertrofiați și cei situați către interiorul mugurului prezintă pe fața lor internă mici emergențe neregulate între cari trăesc acarieni mici având 0,18—0,21 mm. lungime.

Localități: Vișan (Iași); Racova, Fântănele (Bacău); Buhalnița (Neamț).

7. *Eriophyes betulae*, Nal.

Sinonime și citațiuni. Thomas, 1876, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. XXXVIII, n. 2, p. 266, n. 10, pl. X, fig. 12—15; — *Phytoptus betulae*, Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI, p. 162; — id., 1891, in «Denk. Ak. Wien» v. 58, p. 873, pl. II, fig. 3—4; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, T. I, p. 272; — *Eriophyes betulae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 9, n. 10; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 195; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 109.

Olim.: *Cephaloneon betulinum*, Bremi.

Pe frunzele de Mesteacăn (*Betula verrucosa* Ehrh.) se văd, fie la fața superioară, fie la fața inferioară, mici excrescențe digitiforme scurte, având 0,8 mm. înălțime și 1 mm. diametru la bază; ele proeminează și pe fața opusă printr'o proeminență conică având 0,4—0,5 mm. înălțime cu un fin orificiu la vârf. Galele sunt cărnoase, de culoare verde-brună, netede, în cavitatea internă sunt excrescențe sau peri anormali scurți, între cari trăesc paraziții. Galele sunt răspândite pe limbul frunzei între nervure.

Am observat asemenea gale în împrejurimile orașului Piatra-N., în localitatea Peste-Vale.

8. *Eriophyes brevipunctatus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus brevipunctatus*, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 98, I, p. 130; — *Eriophyes brevipunctatus*, Nalepa 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 15, n. 33; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa» fasc. II, n. 27; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, vol. I, p. 365; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 293, n. 1992; — Rübssaamen, 1895, Üb. russ. Zooecidien, p. 423, n. 43.

La fața superioară a frunzelor de Velniș (*Ulmus effusa* Willd.) se observă mici excrescențe veziculare în formă de pungi având 1—2 mm. înălțime și diametru, îngustate la bază și cari se deschid la fața inferioară a frunzelor. Culoarea verde palidă sau gălbuie. Peretele galei e subțire și e acoperit de peri albi fini. Partea îngustată a galei ce traversează limbul e îngroșată având un conduct îngust ce se deschide prin orificiul dela fața inferioară. Acest orificiu e încunjurat de peri albi fini ce se continuă și în cavitatea peduncului. In cavitatea galei acarieni alungiți având 0,12—0,16 mm. lungime.

Localități: Grajduri, Bârnova (Vasluiu); Mănăstirea Cașin (Bacău); Leordeni (Muscel).

9. *Eriophyes brevitarsus*, Fockeu.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus brevitarsus*, Fockeu, 1890, in «Rev. biol. Nord France» v. III, p. 3; — Canestrini, 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 662; — Massalongo, 1891, «Nuovo Giorn. bot. it.» v. XXIII; — *Eriophyes brevitarsus*, Nalepa, 1890, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 8, n. 8; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 101; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 76; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 202; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 93, n. 113.

Olim.: *Mucor ferrugineus* Bulliard; — *Erineum alneum* Pers.; — *Phyllerium alnigenum* Kunze; — *Phyllerium purpureum* D. C.

Pe frunzele de Arin-negru (*Alnus glutinosa* Gaertn.) și Arin-alb (*A. incana* D. C.) se văd cele mai deseori pe fața inferioară și mai rareori pe fața superioară pete crineiforme albe în timpul verii, sau galbene-brune către finele verii și toamna, compuse din peri anormali, unicelulari, umflați în mod neregulat la vârf. Pe fața opusă observăm uneori o foarte ușoară bulbucătură și decolorare corespunzând petei. Intre peri trăesc acarieni alungiți având 0,15—0,16 mm. lungime.

Localități: Broșteni, Neagra Șarului, Valea Barnarului, Borca (Suceava); Răpciuni, Bicaz, Brateș-Tarcău, Tazlău, Piatra, Roznov (Neamț); Racova, Fântânele, Berești, Letea, Buhociu, Mănăstirea Cașin, Comănești, Tg.-Ocna, Dărmănești, Brusturoasa, Palanca (Bacău); Predeal, Azuga, Sinaia, Bușteni pe Valea Cerbului (Prahova); Curtea-de-Argeș; Râmnic, Călimănești, Lotru, Malajia, Voineasa (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

10. *Eriophyes centaureae*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus centaureae*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien». v. XXVII, p. 212; — id., 1891, in «Denk. Ak. Wien» v. 58 p. 869; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 290; — *Eriophyes centaureae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 41, n. 133; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 158; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1026; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 123, n. 424.

Pe frunze de diferite specii de Centaură (*Centaurea maculosa* Lam., *C. nigrescens* Willd., *C. amara* L., *C. scabiosa* L.) se văd niște pustule, de formă mai mult sau mai puțin rotunzită, având 1—2 mm. diametru, proeminând puțin pe ambele fețe ale limbului. Pustulele sunt de culoare verde palidă, sau bat puțin în roșietic violet, ori brun. Ele prezintă un orificiu foarte mic, în centrul feței superioare; în cavitatea lor sunt eriofiizi având 0,12 — 0,14 mm. lungime.

Localități: Vișan, Pester, Repedeș (Iași); Racova, Berești, Comănești, Mănăstirea Cașin (Bacău); Ciocănești, Paserea — Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Curtea-de-Argeș; Vârciorova (Mehedinți); între Bușteni și Azuga (Prahova).

11. *Eriophyes cerreus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. Nalepa, 1898, «Anz. d. k. Ak. Wiss. Math. — naturwiss. Cl. Wien» v. XXII, p. 234. Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica» fasc. XIV, n. 348; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies» T. I, p. 334. (*Erineum quercinum* Pers.).

Pe frunzele de Căr (*Quercus cerris* L.) producând deformații asemănătoare cu cele provocate de *Eriophyes quercinus*. Observat la Comana (Vlașca); Buftea, Ciocănești (Ilfov); Piatra-Olt.

12. *Eriophyes cladophthirus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus cladophthirus*, Nalepa, 1892, in «Denk. Ak. Wien» v. 59, p. 526; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 515; — *Eriophyes cladophthirus* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 35, v. 108; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. VI, n. 142; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa» fasc. I, n. 4; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 867; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 275, n. 1830.

Fără denumire. Hieronymus, 1890 in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 93, n. 238.

Sub influența acestui parazit mugurii terminali și florile de Zărână sau Iarba Jădanului (*Solanum dulcamara* L.) se transformă în tufe de foliole mici păroase aglomerate (cloranție). Pe asemenea foliole găsim eriofiizi având 0,10—0,15 mm. lungime.

Localități: Socola, Bucium, Holboca (Iași); Racova, Letea (Bacău); Piatra (Neamț); Paserea — Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Leordeni (Muscel); Tulcea, Malcoci, Mila 23, Pardina (Tulcea).

13. *Eriophyes convolvens*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Cecidophyes convolvens*, Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI, p. 162; id., 1892, in «Denk. Ak. Wien» v. 59, p. 537; *Phytoptus convolvens* Frauenfeld, 1865, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien» v. XV, p. 898; Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 317; — *Eriophyes convolvens*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 20, n. 55; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. I, p. 681; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. V, n. 109; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 143, n. 641.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 70, n. 93.

Marginea limbului frunzelor de Voniceriu (*Evonimus europaeus* L.) e ușor hipertrofiată pe o întindere oarecare și îndoită pe fața superioară. In cavitatea îndoiturii, se găsesc eriofiizi având 0,11 mm. lungime.

Localități: Pester (Iași); Paserea — Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca).

14. *Eriophyes dispar*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus dispar*, Nalepa, 1891, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 369; — id., 1891, in «Denk. Ak. Wien», v. 58, p. 872, pl. II, fig. 1-2; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 393. *Eriophyes dispar*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 12, n. 23; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica» fasc. I, n. 20; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 52; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 118; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 204, n. 1257; — Küster, 1904, in «Marcellia» vol. III, p. 60; — Massalongo, 1904, in «Marcellia» v. III, p. 118, n. 31.

Mugurii tineri de Plop-tremurător (*Populus tremula* L.) sub influența acestui parazit se dezvoltă în rămurele anormale, cu întrenodurile scurte, frunzele apropiate, mici, sbârcite, cu marginile îngroșate și sucite la fața superioară; părțile îngroșate colorate în galben, sau roșietic. In cavitatea îndoiturilor sunt peri anormali și eriofiizi având 0,13—0,16 mm. lungime. Asemenea deformații se prezintă ca buchete de rămurele scurte cu frunze mici, îndoite și sbârcite.

Localități: împrejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani).

15. *Eriophyes diversipunctatus* Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus diversipunctatus*, Nalepa, 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wissensch. Wien» v. 99, I, p. 41, pl. I, fig. 1-2; Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 393; — *Eriophyes diversipunctatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 12, n. 22; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. V, n. 121; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I p. 120; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 206, n. 1280.

Olim: *Heliazeus populi* Kirchner.

Gala descrisă încă, ca gală de *Phytoptus*, nedeterminată însă specific de Thomas, 1876, in «Nova Acta der Ksl. Leop-Carol. Deutschen Akademie der Naturforscher» v. XXXVIII, n. 2, p. 270—273, pl. X, fig. 17—20.

Mici excrescențe cu suprafața neregulată, de mărimea unci gămălii de bold, de culoare galbenă roșietică, situate la baza limbului, de o parte și de alta a extremității pețiolului frunzelor de Plop tremurător (*Populus tremula* L.). Ele provin din

hipertrofierea unor glande, ce normal se găsește în acest loc. Cele mai desori aceste excrescențe sunt reunite. Paraziții trăesc între anfractuozitățile dela partea inferioară a acestor nodozități.

Localități: Călimănești (Valcea); Buhalnița (Neamț); Fântânele (Bacău).

16. *Eriophyes euphorbiae* Nal.

Sinonime și citațiuni. *Cecidophyes euphorbiae*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 213; — id., 1891, in «Denk. Ak. Wien» v. 59 p. 879; — *Phytoptus euphorbiae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 316; — *Eriophyes euphorbiae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 21, n. 59; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II p. 668; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 142, n. 633.

Fără denumire. Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 58 suppl. p. 69, n. 91 și 92.

Sub influența acestui parazit ce trăește pe frunzele și florile de Laptele-Câinelui (*Euphorbia cyparissias* L.) frunzele se sucesc și prezentă marginile lor îndoite, iar florile prezentă fenomenul cloranției.

Vlădeni, Iacobeni, Reditu, Ștefănești (Botoșani); Tulcea, Malcoci (Tulcea); Paserea-Brănești (Ilfov).

17. *Eriophyes filiformis* Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus filiformis*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien, Math.-Naturw. Cl.» v. XXVII, p. 2; — id., 1891, in «N. Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 374; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 101, n. 272; — Thomas, 1876, in «N. Acta Ac. Leop.» v. XXXVIII, p. 265, n. 7; — *Eriophyes filiformis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 14, n. 31; — Trotter e Ceconi, 1904, in «Cecidotheca italica» fasc. XII, n. 296; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 363; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 293, n. 1994.

Bursuflături sau pustule cu contur circular neregulat, conținute în grosimea limbului frunzelor de Ulm (*Ulmus campestris* L.) având 1—2 mm. de diametru, de culoare verde deschisă sau gălbue-brună, proeminând foarte puțin la fața inferioară a frunzelor unde prezintă un mic orificiu. La fața superioară se recunosc numai ca pete colorate. In interior sunt acarieni alungiți având 0,12—0,17 mm. lungime.

Localități: Comana (Vlașca); în împrejurimile mănăstirii Cocoș și în pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea).

18. *Eriophyes fraxinicola*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus fraxinicola*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 2; — id. 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. XCIX, I, p. 48; — Rübсаamen, 1895, Über russische Zoocécidien und deren Erzeuger, p. 408, n. 19; — *Eriophyes fraxinicola*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 33; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 807; — Grevillius und Niessen, 1910, Zoocécidia et Cecidozoa, fasc. V, n. 101.

Pe fața superioară a limbului frunzelor de *Fraxinus excelsior* L. se observă uneori mici excrescențe de formă semisferică sau neregulată având cam 2 mm. diametru și 1,5 mm. înălțime. Culoarea lor e galbenă sau puțin roșietică. Ele se continuă la fața inferioară a frunzei cu niște mici emergente crateriforme deschise la vârf sau pe o lature. Cavitata internă e căptușită de prelungiri neregulate între cari trăește parazitul.

Localități: Vișan (Iași); Piatra (Neamț).

19. *Eriophyes fraxinivorus*, Karp.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus fraxini*, Karpelles, 1884, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 90, I, p. 52; — Nalepa, 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 99, I, p. 49; — Löw, 1878, in «Verh. zool. — bot. Gesell. Wien», p. 134; — *Eriophyes fraxini* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 33; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica» fasc. I, n. 9; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 805; — *Eriophyes fraxinivorus*, Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 147, n. 688, fig. 57.

Florile, sau pedunculele florale, sau muguri ordinari de Frasin (*Fraxinus excelsior* L.) sunt uneori transformați în niște glomerule sau massé neregulate în formă de conopidă, de culoare verde la început și mai apoi brună. Aceste masse sunt compuse din frunze și solzi foarte rudimentari, dar mai ales din excreșcențe neregulate și peri anormali între cari trăesc acarieni alungiți având 0,15—0,18 mm. lungime.

Am întâlnit asemenea deformații în pădurea dela Curcuz lângă Malcoci (Tulcea) și la Căciulata (Vâlcea).

20. *Eriophyes galii*, Karp.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus galii*, Karpelles, 1884, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 90, I, p. 47; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 327; — *Cecidophyes galii*, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 98, I, p. 142; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 72, n. 103 și 105; — *Eriophyes galii*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 38, n. 122; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica» fasc. X, n. 243; id., fasc. XIX, n. 469; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 53; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 905; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 151, n. 725.

Sub influența acestui eriofiid, frunzele de Turiță (*Galium aparine* L.), de Sânziană (*G. verum* L.), asemenea cele de *G. mollugo* L. și *G. silvaticum* L., se sucesc și prezintă o ușoară hipertrofiare și o îndoitură a marginii limbului, la fața superioară sau la fața inferioară.

Localități: Vișan, Repedea, Ciurea (Iași); Ștefănești (Botoșani); Piatra (Neamț); Cioacănești, Paserea — Brănești (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel).

21. *Eriophyes geranii*, Can.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus geranii*, Canestrini, 1891, in «Bull. Soc. Veneto — Trent.» v. V, 43; — id., 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 674; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 331; — *Ph. malvae*, Canestrini, 1891, in «Acti Ist. Veneto» s. 7, v. II, p. 883; — *Eriophyes geranii*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 18, n. 47; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 648; — Grevillius und Niessen, 1910, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 102; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 154, n. 758.

Fără denumire. Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 75, n. 126.

Sub influența acestui parazit, mugurii terminali de *Geranium sanguineum* L., se transformă în masse de foliole subțiri, apropiate între ele, sucite, cu marginile îndoite și colorate în roșietic.

Localități: Paserea — Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Vârciorova (Mehedinți).

22. *Eriophyes gibbosus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus gibbosus*, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien» v. XXIX, p. 191; — id., 1895, in «Denk. Ak. Wien» v. 62, p. 634; Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 433; — *Eriophyes gibbosus*, Nalepa, 1898, in «Das

Tierreich» Eriophyidae, p. 28, n. 82; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 186; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 518; — Ross 1911, Die Pflanzengallen, p. 252, n. 1615 și 1624.

Olim: *Phyllerium rubi* Fries; *Erineum rubeum* Persoon.

Pe Smeură (*Rubus idaeus* L.), Mură (*R. fruticosus* L.) și Rug albastru (*R. caesius* L.) se observă la fața inferioară a frunzelor, cu deosebire în lungul nervurei mediane, sau de o parte și alta a bazei nervurilor secundare pete erineiforme, catifelate, de culoare verde sau galbenă-gri, compuse din peri anormali fini alungiți, ascuțiți, strălucitori și mătăsoși. Asemenea pilozitate se poate observa și pe muguri, pe petiolul frunzelor și pe vârful ramurilor verzi. Intre peri se întâlnesc eriofiizi având 0,15—0,18 mm. lungime.

Localități: Stânca-Ștefănești (Botoșani); Mănăstirea Cașin, Dărmănești, Comănești (Bacău); Buhalnița, Răpciuni, Schitu-Durău (Neamț); Câmpina (Prahova); Leordeni (Muscel); Călimănești (Vâlcea).

23. *Eriophyes goniothorax*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus goniothorax*, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien, v. 98, I, p. 140; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 300; — *Eriophyes goniothorax*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 27, n. 78; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica» fasc. I, n. 5; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 514; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 132, n. 534.

Olim: *Erineum oxyacanthae* P.: *E. clandestinum* Grev.; *Revolularia oxyacantae* Vall.

Marginile frunzelor de Păducel (*Crataegus oxyacantha* L.) sunt uneori hipertrofiate, decolorate sau colorate în roșietic și întoarse în formă de îndoituri înguste, aplicate pe fața inferioară. Cavitățile astfel formate conțin pe pereții lor peri anormali albi, devenind bruni cu timpul, claviformi sau în formă de măciucă. Intre acești peri, trăesc paraziții.

Localități: Vișan, Ciurea (Iași); Racova, Fântânele (Bacău); Piatra (Neamț):

24. *Eriophyes gracilis*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Cecidophyes gracilis* Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 2; — id., 1891, in «Nova Acta Ac. Leop.», v. 55, p. 385; — *Eriophyes gracilis*, Nalepa, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 28, n. 84; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 518; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 253, n. 1620; — Fără denumire, in: Hieronymus, 1890, «Jahresb. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 86, n. 202.

Foliiolele de Smeură (*Rubus idaeus* L.) atinse de acest eriofiid se prezintă îndoite în chip neregulat, nervura principală și nervurile secundare fiind sucite, determinându-se astfel îndoituri ale suprafeței limbului, și cari îndoituri se prezintă decolorate. La fața inferioară, în aceste îndoituri, cum și pe restul suprafeței limbului, între perii normali, se întâlnesc eriofiizii având 0,10—0,12 mm. lungime.

Localități: Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Tazlău, Brateș-Tarcău (Neamț).

25. *Eriophyes heteronyx*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus heteronyx*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wissensch. Wien» v. XXVII, p. 212; — id., 1891, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 387; — *Eriophyes heteronyx* Nal., 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 19, n. 51; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica» fasc. XVI, n. 376; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 692; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 82, n. 8.

Pe ramurilele tinere de Arțar (*Acer platanoides* L.) și Jugastru (*Acer campestre* L.) se observă uneori mici nodozități în formă de calote neregulate simple, sau reunite câte mai multe, de culoarea scoarței însă bătând în roșietic către vârf. Ele au cam 2—2,5 mm. diametru și 1,5—2 mm. înălțime. Tinere sunt turgide, apoi se sbărcească și se observă la vârf un orificiu stelat; în interior conțin o cameră în care se găsească mici acarieni alungiți având 0,11—0,13 mm. lungime.

Localități: împrejurimile Iașilor; Comana (Vlașca); Racova și Fântânele (Bacău).

26. *Eriophyes hippocastani*, Fockeu.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus hippocastani*, Fockeu, în «Rev. biol. Nord France» v. III, p. 61;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 247;—*Eriophyes hippocastani*, Nalepa, 1898, în «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 19, n. 50;—Trotter e Cecconi, 1909, în «Cecidotheca italica» fasc. XIX, n. 452;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 700;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 88, n. 68.

Fără denumire: Thomas, 1876, în «N. Acta Ac. Leop.» v. XXXVIII, n. 2, p. 273, n. 13;—Hieronymus, 1890, în «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 58, n. 23.

Olim: *Erineum Aesculi* Endl.; *Phyllerium axillare* Opiz; *Phyllereus hippocastani* Kirchner.

La fața inferioară a foliolelor de Castan-sălbatec (*Aesculus hippocastanum* L.) se observă în colțurile formate de nervurile secundare cu nervura principală buchete sau pete mici de peri anormali cilindrici, de culoare brună. Printre peri se găsească eriofizii având 0,14—0,16 mm. lungime.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor; Piatra, Bacău, București și împrejurimi; Curtea-de-Argheș, Craiova.

27. *Eriophyes hippophaenus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus Nalepai*, Nalepa, 1890, în «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 213;—Trouessart, 1891, în «Naturaliste» v. XIII, p. 26;—Nalepa, 1892, în «Denk. Ak. Wien», v. 59, p. 529;—*Phytoptus hippophaenus*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 339;—*Eriophyes hippophaenus*, Nalepa, 1898, în «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 25, n. 72;—Trotter e Cecconi, 1906, în «Cecidotheca italica», fasc. XIII, n. 325;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 749;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 161, n. 828.

Sub influența acestui parazit, frunzele de Cătină-albă (*Hippophaë rhamnoides* L.) prezintă bursuflături proeminente pe fața superioară, sau marginile îndoite în sus, sau sunt sucite în spirală.

Localități: În lunca Siretului la Buhociu, și luncile Bistriței la Letea, Lespezi, Gârleni (Bacău).

28. *Eriophyes laevis*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus laevis*, Nalepa, 1889, în «Sitzunsber. Ak. Wien, Math-Naturw. Cl.» v. 98, I, p. 132;—id, 1891, în «N. Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 383;—*Eriophyes laevis*, Nalepa, 1898, în «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 7, n. 7;—Trotter e Cecconi, 1901, în «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 51;—Grevillius und Niessen, 1907, în «Zooecidia et Cecidozoa» f. II, n. 28;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 201;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 92, n. 103.

Olim: *Cephaloneon pustulatum* Bremi;—*Folliculus alni glutinosae* Kalchberg.
Pe frunzele de Arin-negru (*Alnus glutinosa* Gaertn.), Arin-alb (*A. incana* D. C.)

și Liliac-de-munte (*A. viridis* D. C.); se văd uneori excrescențe subglobuloase sau digitiforme, îngustate la bază, având 1—2 mm. diametru, brune-roșietice, glabre, deschizându-se la fața inferioară a frunzei, orificiul proeminând puțin în formă de gurguiu sau cheutoare. În interiorul galei, peri anormali cilindrici foarte deși, între cari se găsesc acarieni alungiți având 0,14—0,16 mm. lungime.

Localități: Broșteni, Neagra-Șarului, Borca, (Suceava); Ceahlău, Răpciuni, Bicăz, Piatra, (Neamț); Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca, (Bacău); Predeal, Azuga, Bușteni, Sinaia, (Prahova); Curtea-de-Argeș; Râmnic, Călimănești, Cozia, Lotru, Siliște, Malaia, pe pâraiele Galbina, Latorița și Voineșița în com. Voineasa (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți).

29. *Eriophyes macrochelus*, Nal. var. *crassipunctatus*.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus carinifex*, Kieffer, 1902, în «Synops. des Zoocécid.», p. 243;—*Eriophyes macrochelus*, var. *carinifex*, Trotter e Cecconi, 1904, în «Cecidotheca italica», fasc. IX, n. 201;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, v. II, p. 695;—*Eriophyes macrochelus* var. *crassipunctatus*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 84, n. 25.

La fața inferioară a frunzelor de Jugastru (*Acer campestre* L.) se vede în lungul nervurilor secundare proeminente longitudinale, cu conturul neregulat având o întindere variabilă și cam 2—3 mm. lățime și 1,5—2 mm. înălțime de culoare verde închisă. Aceste pliuri hiposile se deschid prin tăeturi longitudinale la fața superioară a limbului. În cavitatea pliurilor sunt peri albi sau bruni cilindrici, puțin suciți, între cari trăesc paraziții. Asemenea peri se pot observa și la fața superioară a frunzei, pe marginile deschiderii galei.

Localități: Buhalnița, Mănăstirea Agapia și Mănăstirea Neamț (Neamț); Racova și Fântânele (Bacău); în pădurea Curcuz de lângă Malcoci și în împrejurimile mănăstirii Cocoș (Tulcea); Comana (Vlașca); Periș (Ilfov).

30. *Eriophyes macrochelus*, Nal. var. *erinea*.

Sinonime și citațiuni. Trotter e Cecconi, 1902, în «Cecidotheca italica» fasc. VII, n. 152;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 695.

Olim: *Erineum purpurascens* Gaertner.

La fața superioară, sau la fața inferioară a frunzelor de Jugastru (*Acer campestre* L.) sau de Paltin (*Acer pseudoplatanus* L.) se văd uneori, în spațiul dintre nervure, pete erineiforme compuse din peri anormali, în formă de măciucă, albi, devenind bruni cu timpul. Asemenea pete ocupă uneori mai toată suprafața limbului.

Localități: Piatra, Mănăstirea Neamț, Tarcău-Brateș (Neamț); Predeal, Azuga, Bușteni, Sinaia (Prahova); Călimănești (Vâlcea); Mănăstirea Cocoș și pădurea Curcuz (Tulcea); Comana (Vlașca); Periș (Ilfov).

31. *Eriophyes macrochelus*, Nal. var. *megalonyx*.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus macrochelus*, Nalepa, 1890, în «Anz. Ak. Wien, Math. Naturh. Cl.» v. XXVII, p. 212;—id., 1891, în «Nova Acta Ac. Leop. Nat. Curios.» v. 55, p. 382;—*Eriophyes macrochelus*, Nalepa, 1898, în «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 20, n. 53;—Trotter e Cecconi, 1900, în «Cecidotheca italica» fasc. I, n. 1;—Grevillius und Niessen, 1907, în «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 54;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, v. II, 694;—*Er. macrochelus*, var. *megalonyx*, Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 83, n. 20.

Olim: *Cephaloneon solitarium*, Bremi.

La fața superioară a frunzelor de Jugastru (*Acer campestre* L.) se văd uneori în unghiul dintre două nervure sau în fundul unei tăcturi de pe marginea limbului, gale solitare sau rareori reunite câte două, în formă de mici sfere având 2—4 mm. diametru reunite de limb prin un scurt pedicul ce se deschide la fața inferioară a frunzei.

Galele acestea sunt de culoare galbenă-brună-roșietică, puțin păroase, la fața inferioară a frunzei proeminează în formă de două umflături situate la partea internă a nervurilor, între cari se află orificiul alungit al galei. Peretele galei e relativ gros, de consistență cărnoasă. Orificiul și cavitatea internă a galei prezintă peri anormali unicelulari, între cari se află mici acarieni alungiți, având 0,11—0,14 mm. lungime.

Localități: împrejurimile Iașilor, Racova și Mănăstirea Cașin (Bacău); Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Comana (Vlașca); Periș (Ilfov); Leordeni (Muscel).

32. *Eriophyes macrorhynchus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus macrorhynchus*, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 98, I, p. 137; *Eriophyes macrorhynchus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 20, n. 52; Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 2; id. fasc. VII, n. 154; fasc. XIII, n. 304;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 685;—Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 84, n. 22;—Grevillius und Niessen, 1910, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 103.

Olim. *Cephaloneon myriadeum* Bremi; *Erineum margaritaceum* Berenger; *Ceratonion vulgare*, Bremi.

La fața superioară a frunzelor de Paltin (*Acer pseudoplatanus* L.), Arțar (*Acer platanoides* L.) și Jugastru (*Acer campestre* L.) se observă uneori un foarte mare număr de mici digitațiuni, ceva mai înguste către bază, având 0,5—2 mm. înălțime și 0,5—1 mm. grosime. Galele acestea sunt prevăzute la suprafață cu un număr restrâns de peri albi fini. Culoarea lor e verde sau galbenă bătând în roș sau în brun către vârf. Deschiderea galelor se găsește la fața inferioară a frunzei, în planul limbului, fiind înconjurată și acoperită de un foarte mare număr de peri albi, bătând ușor în brun, peri anormali, cilindrici, unicelulari și cari se găsesc și în interiorul galei. Perii sunt foarte numeroși în jurul deschiderii galelor și cum acestea mai totdeauna sunt foarte numeroase și apropiate, ne dau aspectul unei pulberi mășcate continui, sau a unei pásle cu deosebire în vârful unghiurilor dintre nervurile principale.

Localități: împrejurimile Iașilor; Broșteni, Drăgușeni (Suceava); Tazlău, Brateș-Tarcău, Bicaz, Piatra, Mănăstirea Neamț, Mănăstirea Agapia (Neamț); Racova, Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); în pădurea dela Curcuz și în împrejurimile Mănăstirii Cocoș (Tulcea); Periș (Ilfov); Comana (Vlașca); Predeal, Azuga, Sinaia, Bușteni (Prahova); Leordeni (Muscel); Drăgășani, Călimănești, Râmnic (Vâlcea); Craiova; Vârciorova (Mehedinți).

33. *Eriophyes macrotrichus*, Nalepa.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus macrotrichus*, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. d. k. Akad. Wissensch. Math.-Naturw. Cl. Wien» v. 98, I, p. 132;—*Eriophyes macrotrichus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 9;—Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 4;—Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I, p. 189. Olim: *Legnon confusum* Bremi; *Cristaria Carpini* Vallot.

La fața inferioară a frunzelor de Carpen (*Carpinus betulus* L.) se văd îndoituri sinusoidale puțin proeminente și repetate de mai multe ori în lungul nervurilor

secundare, ele sunt deschise la fața superioară a frunzei. În interior se găsește o pilozitate anormală și acarieni mici, alungiți, având 0,14—0,16 mm. lungime.

Localități: Grajduri (Vasluiu); Racova, Berești, Fântânele (Bacău); Brateș-Tarcău; Buhalnița și Schitul Durău (Neamț) în împrejurimile Mănăstirii Cocos (Tulcea); Predeal, Azuga, Bușteni, Sinaia (Prahova); Râmnic (Vâlcea) și Vârciorova (Mehedinți).

34. *Eriophyes malinus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Cecidophyes malinus*, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVIII, p. 199; — *Phytoptus malinus*, 1895, in «Denk, Ak, Wien» v. 62, p. 629; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 380; — *Eriophyes malinus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 26, n. 75; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 419; — Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I, p. 507; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 199, n. 1207.

Olim: *Erineum malinum* D. C.; *Erineum mali* Amerl.; *Erineum pyrinum* Fée.

La fața inferioară a frunzelor de Măr (*Pirus malus* L.) se văd pete erineiforme, compuse din peri anormali, cilindrici, suciți, de culoare brună. Între acești peri anormali se întâlnesc eriofiizi, având 0,11—0,15 mm. lungime.

Localități: împrejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Racova, Berești, Fântânele, Letea, Mănăstirea Cașin (Bacău); Piatra, Mănăstirea Bistrița, Buhalnița, Băltățești (Neamț); Adjud (Putna); București și împrejurimile Bucureștilor; Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș; Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

35. *Eriophyes megacerus*, Can. & Massal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus megacerus* Canestrini Massalongo, 1893, in «Bull. Soc. Veneto — Trent.» v. V, p. 152; — Canestrini, 1894, Prosp. Acarof. v. VI, p. 785; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 365; — *Eriophyes megacerus* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 37, n. 116; — Trotter e Cecconi, 1902 in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 166; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 862; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 185, n. 1061.

Sub influența acestui eriofid, se dezvoltă pe frunzele și tulpinile de Mintă sălbatică (*Mentha silvestris* L.) și Mintă broaștei (*M. aquatica* L.) o pilozitate anormală compusă din peri albi plüricelulari simpli sau ramificați.

Localități: Vișan, Bucium (Iași); Letea (Bacău); Comana, Grădiștea (Vlașca); în pădurea Curcuz, Malcoci și Mănăstirea Cocos (Tulcea); Râmnic și Călimănești (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți)

36. *Eriophyes nalepai*, Fockeu.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus nalepai*, Fockeu, 1890, in «Rev. biol. Nord France» v. III, p. 7; — *Phytoptus alnicola*, Canestrini, 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 696; — *Phytoptus alni*, Fockeu, 1896, Rech. anat. galls, p. 117; — *Phytoptus Altumii*, Liebel, 1892, Entom. Nachrichten, p. 260; — *Eriophyes nalepai*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 7, n. 6; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 102; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia» fasc. I, n. 6; — Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I p. 202; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 92, n. 110.

Olim: *Erineum lanugo* Schlecht.; *Erineum axillare* Fée.

Pe frunzele de Arin-negru (*Ahus glutinosa* Gaertn.) se observă uneori pe fața superioară, în colțurile dintre nervurile secundare și nervura principală niște excreșcențe ovoidale, având 2—3 mm. lungime, glabre, îngustate către bază și deschise

zându-se la fața inferioară, marginile lor fiind tapisate de peri galbeni bruni ce se observă lesne în colțurile corespunzând galelor. Interiorul galei tapisat cu peri normali pluricelulari suciți și peri mai scurți, anormali unicelulari.

Localități: Buhalnița, Râpciuni și Piatra (Neamț); Râmnic, Călimănești (Vâlcea), pe Valea Cerbului (Prahova).

37. *Eriophyes nervisequus*, Can.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus nervisequus*, Canestrini, 1891, in «Atti Soc. Veneto-Trent.» v. XII, p. 139; — Nalepa, 1895, in «Denk. Ak. Wien» v. 62, p. 630; — *Eriophyes nervisequus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 10; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 235; — Houard, 1898, Les Zoocécidies, T. I. p. 210.

La fața superioară a frunzelor de Fag (*Fagus silvatica* L.) se observă în lungul nervurilor secundare niște dungii albe, ce mai târziu devin roze sau brune și cari dungii observate cu un măritor se văd că sunt formate din niște peri anormali scurți, ovoizi sau în formă de măciucă (erineum), iar între peri se întâlnesc eriofizi mici și înguști având cam o zecime de milimetru lungime.

Localități: Predeal, Azuga (Prahova); Călimănești (Vâlcea); Curtea de Argeș; Mănăstirea Cașin (Bacău); Vârciorova (Mehedinți).

38. *Eriophyes nervisequus*, var. *maculifer*, Trotter.

Sinonime și citațiuni. Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica» fasc. X, n. 236; — Massalongo, 1901, in «Nuovo Giorn. bot. it.» v. XXIII, p. 99; — Schlechtendal, 1882, in «Zeitschr. f. Naturwiss.» Bd. LV, p. 52.

Olim: *Erineum fagineum*, Persoon.

Pete de peri albi sau bruni pe fața inferioară a frunzelor de Fag, de aceeași structură ca și petele longitudinale din lungul nervurilor determinate de *Eriophyes nervisequus*, varietatea tipică. Aceste pete sunt neregulate, situate între nervuri.

Localități: Racova, Fântânele, Mărgineni, Buhociu, Blăgești și Mănăstirea Cașin (Bacău); Schitul Durău (Neamț); Grajduri (Vasluiu); Predeal, Azuga (Prahova); Vârciorova (Mehedinți).

39. *Eriophyes nudus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Cecidophyes nudus*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 213; id., 1891 in «Denk. Ak. Wien» v. 58, p. 879, pl. IV, fig. 5 și 6; — *Phytoptus nudus*, Kieffer, 1901—2, Sinopsis des Zoocécidies, p. 331; — *Eriophyes nudus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 27, n. 81; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 112; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 535; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 155, n. 767.

Olim: *Phyllerium Gei* Fries.

Pe frunzele de Rădichioară (*Geum urbanum* L.) se observă uneori pe fața superioară, sau mai deseori pe fața inferioară un erineum alb compus din peri unicelulari alungiți, situați în depresiuni ale limbului ce proeminează pe fața opusă sub formă de bulbucături colorate în roș. Intre peri se găsesc eriofizi având 0,13—0,16 mm. lungime. Asemenea erineu se poate observa și pe frunzele rudimentare din muguri, pe sepalele florilor și pe partea terminală a tulpinii.

Localități: Piatra, Mănăstirea Bistrița (Neamț); Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău).

40. *Eriophyes origani*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus origani*, Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI, p. 162; id., 1891, in «N. Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 377; id., 1893, in Zool. Jahrb. Syst.» v. VII, p. 326; — Kieffer, 1891—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 370; — *Eriophyes origani*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 37; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 85±; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 189, n. 1110 (*Eriophyes Thomasi* var. *origani*).

Pe vârfurile tulpinii de Sovârv (*Origanum vulgare* L.) se văd masse de frunze mici păroase apropiate între ele, între cari se găesc eriofiizi.

Localități: Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); între Bușteni și Azuga (Prahova).

41. *Eriophyes padi*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus padi*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI, p. 162; — id., 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien», v. 99, I, p. 55; — *Eriophyes padi*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 29, n. 90; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 424; id., fasc. XVIII, n. 427; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 560; Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 212, 1337.

Olim: *Folliculus pruni padi* Kalchb.; *Ceratoneon attenuatum* Bremi; *Cephaloneon molle* Bremi; *Bursifex pruni* Amerling; *Erineum padi*, Rebent.

Acest acarian produce două feluri de gale: unele cari se observă mai des pe Perj (*Prunus domestica* L.), Goldan (*Pr. insilitia* L.) și Porumbel (*Pr. spinosa* L.) pe fața superioară a limbului și cu deosebire către baza acestuia în vecinătatea nervurii mediane, în formă de excrescențe cilindrice scurte sau veziculoase, verzi la bază și roșietice către vârf ce e ceva mai umflat, păroase având 1—2 mm. înălțime și 1—1,5 mm. diametru; altele pe Mălin (*Prunus padus* L.) producând iarăș pe fața superioară și mai rar pe fața inferioară proeminente cilindrice, sau în formă de măciucă, având 4 mm. înălțime și maximum 1 mm. diametru către vârf; la bază sunt mai subțiate; de culoare galbenă sau roșietică. Uneori asemenea gale par reunite câte două; sunt tot veziculoase, însă puțin păroase. Galele au câte un ostiol la fața inferioară a frunzei, obstruat de peri anormali; în cavitatea lor internă, se văd în abundență pe perete acarieni alungiți albi-roșietici având 0,17—0,22 mm. lungime.

Localități: Vișan, Pester, Ciurea (Iași); Grajduri, Căuești (Vasluiu); Ștefănești (Botoșani); Buhalnița, Piatra, Mănăstirea Bistrița (Neamț); Racova, Fântânele, Letea, Mănăstirea Cașin (Bacău); Mănăstirea Cocos (Tulcea); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș; Vârciorova (Mehedinți).

42. *Eriophyes phloeocoptes*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus phloeocoptes*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 2; — id., 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien.» v. 99, I, p. 54; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 397; — *Eriophyes phloeocoptes*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 29, n. 88; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 423; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 559; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 212, n. 1329.

La baza crenguțelor tinere de Perj (*Prunus domestica* L.) se văd mici vesiicule corticale, roșietice închise, sau negre când sunt uscate, având cam 1 mm. diametru, cu o deschidere și în cavitatea lor trăesc paraziții. Galele sunt cele mai deseori aglomerate câte mai multe; ele provin din muguri, formate în axa acestora; solzii au căzut.

Localități: Vișan, Pester, Ciurea (Iași); Racova, Fântânele (Bacău); Buhalnița (Neamț).

43. *Eriophyes pini*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus pini*, Nalepa, 1887, in «Sitzungsber Ak. Wien» v. 96, I, p. 133;—idem, 1889, v. 98, I, p. 122;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 379;—*Eriophyes pini*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 6, n. 1;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 37;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 196, n. 1176;—Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa» fasc. II, n. 29;—Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XI, n. 261; id., fasc. XVII, n. 416.

Pe crengile tinere de Pin (*Pinus silvestris* L.) și de Brad (*Abies alba* Mill.) se văd umflături ce întrec de două, trei ori diametrul crenguței, ovoidale sau rotunde, ajungând până la mărimea unei alune. Aceste umflături provin din hipertrofierea parenchimului cortical. In acest parenchim anormal sunt spații neregulate ce comunică cu exteriorul și în cari găsim eriofiizi, având 0,23—0,27 mm. lungime. După Cecconi, acest parazit ar determina și o deformație a mugurilor florali de Brad, deformații cari însă par a avea cauze multiple.

Localități: Broșteni (Suceava); Brateș-Tarcău și Tazlău (Neamț); Mănăstirea Cașin (Bacău); Sinaia, Azuga, Bușteni, Predeal (Prahova); Voineasa (Vâlcea).

44. *Eriophyes plicator*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus plicator*, Nalepa, 1890, in Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 2;—id., 1891, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 381;—id., 1892, in «Denk. Ak. Wien» v. 59, p. 534;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 364;—*Eriophyes plicator*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 31, n. 95;—Trotter e Cecconi, 1907, in Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 414;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 604;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 183, n. 1045 și 1052.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 77, n. 146.

Sub influența acestui parazit, foliolele de Culbeceasă (*Medicago falcata* L. și *M. lupulina* L.) prezentă îndoituri păroase îngroșate, proeminând pe fața superioară și bătând în violet; foliolele sunt astfel îndoite și sucite.

Localități: Bucium, Repedea (Iași); Ciocănești, Paserea-Brănești (Ilfov); Câmpina, Sinaia, Azuga (Prahova); Râmnic-Călimănești (Vâlcea); Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău).

45. *Eriophyes piri*, Pagenst.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus pyri*, Pagenstecher, 1857, in «Verh. Ver, Heidelberg» v. I, p. 48;—Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI, p. 162;—id., 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 99, I, p. 50;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 380;—*Phytoptus arianus*, *Ph. cotoneastri*, *Ph. sorbi*, Canestrini, 1890, in «Atti Soc. Veneto—Trent.» v. XII, p. 16, 20, 21;—*Phytoptus aroniae*, Canestrini, 1890, Difesa dai Parasiti, v. I, p. 282;—*Eriophyes piri*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 25, n. 73;—Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica» fasc. I, n. 16, 17; fasc. III, n. 73; fasc. XI, n. 262; fasc. XVII, n. 418;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 504;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 198, n. 1189.

Frunzele de Păr (*Pirus communis* L.), de Sorb (*Sorbus torminalis* Crantz), de Scoruș (*S. aucuparia* L.) prezentă pe limbul lor, în spațiul dintre nervuri, pustule în grosimea parenchimului, proeminând ușor pe ambele fețe, cu aspect neregulat. Aceste pustule sunt verzi și devin brune, sau brune negre cu timpul. Ele prezentă

un mic orificiu pe fața inferioară a frunzei. În cavitatea lor sunt eriofizi paraziți având 0,17—0,20 mm. lungime. Pe frunzele atăcate pustulele sunt în genere foarte numeroase.

Localități: Vișan, Ciurea (Iași); Buhalnița, Mănăstirea Neamț, Mănăstirea Agapia, Piatra, Schitu-Durău, Mănăstirea Bistrița (Neamț); Racova, Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Paserea (Ilfov); Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Leordeni (Muscel).

46. *Eriophyes populi*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus populi*, Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI, p. 162; — id., 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wissensch. Wien» v. 99, I, p. 43, pl. II, fig. 3—4; — *Eriophyes populi*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae p. 12, n. 21; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XI, n. 268; id. fasc. XIV, n. 342; — Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min. n. 79; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 115; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 204, n. 1258. Olim: *Calycophora populi* Amerling; *Batoneus populi* Kirchner.

Pe trunchiul și pe ramurile Plopilor (*Populus alba* L., *P. nigra* L., *P. tremula* L. și *P. pyramidalis* Roz.) se observă niște masse conopidiforme, având câțiva centimetri diametru, cu suprafața foarte neregulată, provenind din muguri ce s'au hipertrofiat și au evoluat în acest chip anormal. Se recunosc la suprafața acestor muguri foliole rudimentare, excrescențe și peri anormali. Masele sunt de culoare verzue sau roșietică, afară de cele de pe Plopul alb, ce apar albe ca vata, din pricina unei pubescențe compuse din peri fini, albi mătăsoși. În cuiburile dintre excrescențele galei și între perii anormali conici sau cilindrici trăiesc acarienii paraziți.

Pe Plopul alb am observat asemenea deformații întinse și pe limbul frunzelor, ce se prezintă foarte sbârците, prevăzute cu excrescențe și acoperite la fața inferioară de o pubescență albă anormală. Sbârците sunt mai dure decât restul limbului. Pețiolele frunzelor iarăș sunt hipertrofiate și sucite prezentând un contur neregulat.

Localități: Iași, Ungheni (Iași); Racova, Fântânele (Bacău); Călimănești (Valcea); Piatra (Neamț).

47. *Eriophyes quadrisetus*, Thomas.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus quadrisetus*, Thomas, 1889, in «Nuovo Giorn. bot. ital.» v. XXII, p. 460; — Canestrini, 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 609; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 347; — *Eriophyes quadrisetus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 6; — Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XIV, n. 328; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 48; Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 167, n. 887 și 888.

Acest eriofiid determină pe de o parte o deformare a vârfurilor tinere de Ienuper (*Juniperus communis*), ce rămân scurte, cu frunzele apropiate între ele și îngroșate la bază; pe de altă parte atacă fructele în formație determinând o hipertrofie a ovarului, fructul rămânând deschis la vârf.

Localități: Schitu-Durău (Neamț); Sinaia, Predeal, pe Vârful cu Dor și Valea Cerbului (Prahova).

48. *Eriophyes quercinus*, Can.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus quercinus*, Canestrini, 1891, in «Atti Soc. Veneto-Trent» v. XII, p. 140; — id., 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 670 t. 46, f. 4,5. Trotter e Cecconi, 1903, in «Cecidotheca italica» fasc. XV, n. 355, 356; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 252.

Pe frunzele de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) și Tufan (*Q. pubescens* Willd), se observă la fața superioară niște proeminente rotunde sau alungite, cărora la fața inferioară le corespund depresiuni acoperite de o păslă de peri anormali, printre cari unii mai lungi și suciți sunt albi, hialini, alții mai scurți sunt de culoare brună arcați și cu extremitatea liberă uneori umflată. (*Erineum quercinum* Pers).

Localități: Vișan (Iași); Grajduri (Vasluiu); Ștefănești (Botoșani); Isaccea, Mănăstirea Cocoș, (Tulcea); Mănăstirea Cașin (Bacău); Comana (Vlașca); Leordeni (Muscel); Vârciorova (Mehedinți).

49. *Eriophyes rudis*, Can.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus rudis*, Canestrini, 1890, in «Atti Soc. Veneto-Trent.», v. XII, p. 51; — *Phytoptus calycophthirus*, Nalepa, 1891, in «Nova Acta Ac. Leop.», v. 55, p. 385; id., 1891, in «Denk. Ak. Wien» v. 58, p. 874; — *Eriophyes rudis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 8, n. 9; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 8; id., fasc. III, n. 58; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 193 și 195; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 109.

Olim.: *Erineum betulinum* Schum.; *Erineum roseum* Schulz.

Această specie de eriofiid determină pe Mesteacăn (*Betula verrucosa* Ehrh. și *B. pubescens* Ehrh.) o deformație a mugurilor ce sunt umflați, cu solzii îngroșați și desfaceți, cu baza îngroșată, sau determină pete erineiforme de peri anormali în formă de măciucă, sau ciupercă, de culoare roză sau albă, situate între nervuri, sau la colțurile dintre nervurile secundare cu nervura principală.

Localități: Piatra, Buhalnița (Neamț).

50. *Eriophyes salicis*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus salicis*, Murray, 1877, Econ. Ent. Apt., p. 361; — Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVIII, p. 162; — id., 1892, in «Denk. Ak. Wien», v. 59, p. 539; — *Eriophyes salicis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 13, n. 25; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 154, p. 146 (S. 62, a.). *Eriophyidae*, Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 95; — Rübssamen 1895, Über russ. Zooecidien und deren Erzeuger, p. 417, n. 34; — Löw, 1874, in «Verh. zool.-bot. Ges.», v. XXIV, p. 57.

Olim.: *Folliculus salicis albae*. Kälchberg.

Mici pustule, foarte asemănătoare cu cele de *E. telanolthrix*, având cam 1 mm. diametru, proeminând pe ambele fețe ale limbului frunzelor de Salcie albă (*Salix alba* L.), cu conturul exterior neregulat acoperit de peri albi asemănători cu cei de pe restul frunzei. Un mic orificiu în polul inferior al galei; în interior sunt netede sau prezentă mici proeminente neregulate, unde găsim acarieni alungiți având 0,16 mm. lungime.

Localități: Pardina, Pătlăgeanca și numeroase alte puncte din Delta Dunărei.

51. *Eriophyes salviae*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus salviae*, Nalepa, 1891, in «N. Acta Ac. Leop.», v. 55, p. 370; — id., 1891, in «Denk. Ak. Wien», v. 58, p. 871; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 498; — *Eriophyes salviae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 36, n. 114; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 140; id., fasc. XII, n. 283; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 30; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 850; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 263, n. 1716.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in *Jahresber. Schles. Ges.*, v. 68 suppl. p. 92, n. 229.

Olim: *Erineum salviae* Vallot; *Bursifex salviae* Amerling.

Frunzele de Coadă-Vacii (*Salvia silvestris* L.), Jaleș sau Salvie de câmpuri (*S. pratensis* L.) și *Salvia austriacă* (*S. austriaca* L.) prezentă uneori bursuflături păroase de aspect neregulat, ce proeminează pe fața superioară sau pe fața inferioară a limbului, de culoare verde, galbenă sau ușor roșietică. In cavitatea bursuflăturii e un erineum compus din peri anormali albi sau bruni, simpli și ramificați, între cari se întâlnesc eriofizi, având 0,12—0,15 mm. lungime.

Localități: Copou, Pester, Socola, Bucium, Repede, Vișan, Galata, Ciurea (Iași); Racova, Berești, Fântânele (Bacău); Siliște, Români, Mănăstirea Agapia, Mănăstirea Neamț, Buhalnița (Neamț); Pasărea-Brănești, Chitila, Ciocănești (Ilfov); Buda (Prahova); Comana (Vlașca); Drăgășani (Vâlcea).

52. *Eriophyes sanguisorbae*, Can.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus sanguisorbae*, Canestrini, 1891, in «*Atti Soc. Ven.-Trent.*», v. XII, p. 379; — id., 1892, *Prosp. Acarof.*, v. V, p. 634; — Kieffer, 1901—2, *Synopsis des Zoocécidies*, p. 396; — *Eriophyes sanguisorbae*, Nalepa, 1898, in «*Das Tierreich*» *Eriophyidae*, p. 28, n. 86; — Trotter e Cecconi, 1909, in «*Cecidotheca italica*», fasc. XX, n. 483; Houard, 1908, *Les Zoocécidies*, T. I, p. 537.

Olim.: *Erineum poterii* D. C.

Erineum compus din peri anormali simpli, albi sau galbeni-bruni, dezvoltat pe Cebarea (*Poterium sanguisorba* L.), putându-se observa pe toate părțile plantei, dar cu deosebire pe frunze, în lungul nervurilor sau pe margini.

Localități: împrejurimile Mănăstirii Neamț și Piatra (Neamț); Pasărea-Brănești (Ilfov).

53. *Eriophyes schmardae*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Cecidophyes schmardae*, Nalepa, 1889, in «*Sitzungsber. Ak. Wien*», v. 98, T. I, p. 147; — Hieronymus, 1890, in «*Jahresber. Schles. Ges.*», v. 68 suppl., p. 66, n. 67; — *Phytoptus schmardai*, Nalepa, 1893, in «*Zool. Jahrb. Syst.*» v. VII, p. 327; — Kieffer, 1901—2, *Synopsis des Zoocécidies*, p. 280; — *Eriophyes schmardae*, Nalepa, 1898, in «*Das Tierreich*» *Eriophyidae*, p. 38, n. 120; — Trotter e Cecconi, 1904, in «*Cecidotheca italica*», fasc. IX, n. 219; id., fasc. XIII, n. 310; — Grevillius und Niessen, 1910, in «*Zoocécidia et Cecidozoa*», fasc. V, n. 104; — Houard, 1909, *Les Zoocécidies*, T. II, p. 949; — Ross, 1911, *Die Pflanzengallen*, p. 117, n. 364.

Sub influența acestui parazit, florile de diferite specii de Campanulă (*C. trachelium* L., *C. rapunculoïdes* L., *C. glomerata* L., *C. sibirica* L.) se metamorfozează; toate părțile florale se transformă în foliole mici verzi, sucite și păroase, încât spre vârful tulpinilor vedem asemenea buchete de foliole verzi aglomerate.

Localități: Repede (Iași); Palanca, Comănești, Mănăstirea Cașin (Bacău); Schitul-Durău (Neamț); între Azuga și Bușteni (Prahova); Călimănești (Vâlcea).

54. *Eriophyes similis*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus similis*, Nalepa, 1889, in «*Anz. Ak. Wien*», v. XXVI, p. 162; — id., 1890, in «*Sitzungsber. Ak. Wien*», v. 99, I, p. 53; — v. 99, p. 53; — Rübssamen, 1895, in «*Bull. soc. imp. Nat. Moscou*», n. 30, pl. XV, fig. 21; — Kieffer, 1901—2, *Synopsis des Zoocécidies*, p. 399; — *Eriophyes similis*, Nalepa, 1898, in «*Das Tierreich*» *Eriophyidae*, p. 29, n. 89; — Trotter e Cecconi, 1902, in «*Cecido-*

theca italica», fasc. V, n. 125;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 560;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 212, n. 1336.

Olim: *Cephaloneon hypocrateriforme* Bremi; *C. confluens* Bremi; *Vulvulifex pruni* Amerling.

Pe frunzele de Perj (*Prunus domestica* L.), Goldan, (*Pr. insititia* L.) și Porumbel (*Pr. spinosa* L.) se văd cu deosebire pe marginea limbului, și mai rar pe restul frunzei, gale veziculare ce proeminează în formă de mici pungi alungite la fața inferioară a frunzei și deschizându-se la fața superioară prin o deschidere alungită înconjurată de un burelet păros ce apare decolorat față de restul frunzei. Galele sunt albe-verzui sau roze, puțin păroase, au cam 2—3 mm. diametru, și 1—2 mm. înălțime. Cavitata internă e tapisată de peri anormali cilindrici în formă de colonete, între cari trăesc eriofizi transparenți având 0,15—0,23 mm. lungime. Se întâlnesc și gale ce proeminează pe fața superioară a frunzei și se deschid pe fața inferioară.

Localități: Vișan, Ciurea, Pester (Iași); Grajduri, Căuești (Vasluiu); Ștefănești (Boțoșani); Buhalnița, Piatra, Mănăstirea Bistrița (Neamț); Racova, Fântănele, Berești (Bacău); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argheș.

55. *Eriophyes stenaspis*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus stenaspis*, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien, Math.-Naturw. Cl.», v. XXVIII, p. 162;—id., 1891, in «Denk. Ak. Wien», v. 58, p. 875, taf. III, f. 1, 2, 11;—*Eriophyes stenaspis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 10;—Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 237;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 209.

Olim: *Legnon circumscriptum* Bremi.

Marginea limbului frunzei de Fag (*Fagus silvatica* L.) se prezintă în total sau în parte îngroșată și îndoită la fața superioară, dându-ne aspectul unui îngust burelet marginal. În interiorul acestei îndoituri e dezvoltat un eryneum, în care trăesc mici acarieni având cam 0,1 mm. de lungime.

Localități: Grajduri (Vasluiu); Racova, Fântănele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Azuga, Predeal, Bușteni, Sinaia (Prahova); Călimănești și Râmnic (Vâlcea).

56. *Eriophyes stenaspis* var. *plicator*, Nal.

Citațiuni. Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 71, n. 97;—Löw, 1887, in «Verh. Zool.-Bot. Ges. Wien», v. XXXVII, p. 34;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 209, n. 1159;—Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocécidia et Cecidozoa» fasc. IV, n. 79.

Unele frunze terminale de pe rămurelele de Fag (*Fagus silvatica* L.) rămân rudimentare și se prezintă cu numeroase îndoituri în sensul nervurilor secundare. Aceste sunt hipertrofiate, limbul tot e îngroșat anormal și acoperit de peri anormali. Coloarea acestor frunze e gri sau galbenă bătând puțin în violet. Dacă asemenea frunze cresc mai departe, rămân sbârcite și boțite.

Localități: Racova, Fântănele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Schitu-Durău, Buhalnița, Tarcău (Neamț); Azuga, Predeal (Prahova); Curtea-de-Argheș; Râmnic și Călimănești (Vâlcea).

57. *Eriophyes tenellus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus tenellus*, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien» v. XXIX, p. 190; id., Denk. Ak. Wien, v. 72, p. 627; *Eriophyes tenellus*, Nalepa,

1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 8; Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 55; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 188.

Mici depresiuni la fața inferioară a frunzelor de Carpen (*Carpinus betulus* L.) situate în colțurile dintre nervura principală și nervurile secundare, acoperite de peri anormali, unicelulari de formă subcilindrică și de culoare brună. Aceste depresiuni proeminează pe fața superioară sub formă de mici umflături ovoidale, reunite două câte două în formă de V și înșirate în lungul nervurii principale. (*Phylle-rium* s. *Erineum pulchellum* Schl.).

Localități: Grajduri Vasluiu); Racova (Bacău); Predeal și Azuga (Prahova); Râmnic (Vâlcea).

58. *Eriophyes tenuirostris*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus tenuirostris*, Nalepa, 1896, in «Anz. Ak. Wien» v. XXXIII, p. 108; — *Eriophyes tenuirostris*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 41, n. 131; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 993; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 101, n. 201.

Prezența acestui eriofiid la suprafața frunzelor de Pelin (*Artemisia absinthium* L.) determină mici pustule proeminând la fața inferioară sau superioară. Aceste pustule alungite, pediculate, verzi mai întâiu, devin brune închise cu timpul.

Localități: Intre Ungheni și Cristești, Vișan, Bucium, Ciurea (Iași); Grajduri (Vasluiu); Racova (Bacău); Comana (Vlașca); Paserea-Brănești (Ilfov); Mănăstirea Cocos (Tulcea); Curtea-de-Arges; Câmpina (Prahova).

59. *Eriophyes tenuis*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus tenuis*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 212; — id., 1891, in «Denk. Ak. Wien» v. 58, p. 871; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 275; — *Eriophyes tenuis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 7, n. 5; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. V, n. 104; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 81; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 112, n. 316.

Fără denumire. Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 65, n. 59—62.

Prezența acestui eriofiid în inflorescența unor Graminee: *Bromus arvensis* L., *Br. tectorum* L., *Br. erectus* Huds., *Br. mollis* L., *Br. sterilis* L., *Dactylis glomerata* L., determină o cloranție parțială și o deformare a spicelor. Glumele inferioare sunt dilatate și alungite, spicele umflate și aglomerate.

Localități: Vișan, Holboca, Cristești, Aroneanu, Repedea, (Iași); Piatra-Neamț; Racova, Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Băneasa, Paserea-Brănești, Ciocănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Isaccea (Tulcea).

60. *Eriophyes tetanotrix*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Cecidophyes tetanotrix*, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien. Math-Naturw. Cl.» v. XCVIII, I, p. 145, t. 7, f. 1—4; — *Phytoptus tetanotrix*, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien.» v. XXIX, p. 128; — *Eriophyes tetanotrix*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 13, n. 26; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 262, n. 1701 și 1702; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 146 (S. 62).

Pe frunzele de Răchită (*Salix fragilis* L.), Iovă (*S. caprea* L.) și diferite specii de Salcie (*S. amygdalina* L., *S. aurita* L., *S. incana* Schrank, *S. pentandra* L.,

S. purpurea L., *S. viminalis* L.), se observă pustule ale limbului, pe fața superioară sau pe fața inferioară, cefaloneiforme sau alungite, deschise sau închise, cu cavitătea internă netedă sau neregulată prezentând excrescențe; alteori proeminând pe ambele fețe ale limbului, în care caz iarăș suprafața internă e netedă sau subdivizată prin excrescențe neregulate (A se vedeă *Houard*, p. 146; idem *Rübsaamen: Ueber russische Zooecidien und deren Erzeuger*, Moseva, 1895, p. 417). În interior, acarieni alungiți având 0,14—0,16 mm. lungime.

Asemenea gale sunt răspândite în tot cuprinsul țerii. Citez totuș ca localități: Vișan, Socola, Repedea, Cristești, Ungheni, Sculeni (Iași); Grajduri, Bărnova (Vasluiu); Ștefănești, Stâncă, Lihnești, Trușești (Botoșani); Pașcani, Broșteni (Suceava); Răpciuni, Buhalnița, Tazlău, Piatra, Roznov (Neamț); Racova, Gărleni, Fântânele, Letea, Buhociu, Onești, Mănăstirea Cașin, Palanca, Comănești (Bacău); Adjud, Bălca (Putna); Comana, Grădiștea, (Vlașca); Isaccea, Tulcea, Părdina, Patlăgeanca, Mila 23, în lungul Dunavățului (Tulcea); pe brațul Filipoiului (Brăila); pe valea Ialomiței (Crivina); pe valea Prahovei; Grădiștea (Vlașca); Curtea-de-Argheș; pe toată valea Oltului; Vărciorova (Mehedinți), etc.

61. *Eriophyes tetratrichus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus tetratrichus*, Nalepa, 1890, in *Anz. Ak. Wien* v. XXVII, p. 2; — id., 1891, in «*N. Acta Ac. Leop.*» v. 55, p. 373; — *Rübsaamen*, 1895, *Ueb. russ. Zooecidien*, p. 423, n. 42; — *Eriophyes tetratrichus*, Nalepa, 1898, in «*Das Tierreich*», *Eriophyidae*, p. 18, n. 46; — *Houard*, 1909, *Les Zoocécidies*, T. II, p. 714; — *Roos*, 1911, *Die Pflanzengallen*, p. 285, n. 1925.

Olim: *Legnon crispum*, Bremi.

Pe frunzele de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.) se observă uneori că marginea limbului prezintă pe o întindere oarecare un burelet îngust moniliform, rezultat din o îndoitură a marginii limbului către fața superioară sau inferioară. În interiorul acestei îndoituri sunt dezvoltăți peri anormali simpli și se găsesc mici acarieni alungiți având 0,14—0,18 mm. lungime.

Localități: împrejurimile Iașilor, Fântânele, Palanca, (Bacău); Leordeni (Muscel).

62. *Eriophyes thomasi*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus thomasi*, Nalepa, 1889 in «*Sitzungsber Ak. Wien*» v. 98, I, p. 135; — Hieronymus, 1890, in «*Jahresber. Schles. Ges.*» v. v. 68 suppl. p. 96, n. 253; — Kieffer, 1901—2, *Synopsis des Zoocécidies*, p. 530; — *Eriophyes thomasi*, Nalepa, 1898, in «*Das Tierreich*» *Eriophyidae*, p. 37, n. 117; — Trotter e Ceconi, 1901, in «*Cecidotheca italica*», fasc. IV, n. 99; — *Houard*, 1909, *Les Zoocécidies*, T. II, p. 856; — *Ross*, 1911, *Die Pflanzengallen*, p. 283, n. 1909.

Pe Cimbrisor (*Thymus serpyllum* Fries, și *Th. chamaedrys* Fries) se văd uneori pe părțile terminale masse de frunze chircite albicioase, provenind din transformarea mugurilor și florilor, ale căror părți rămân ca frunze mici și sunt acoperite pe ambele fețe de peri anormali, între cari se găsesc eriofizi având 0,18—0,24 mm. lungime.

Localități: Repedea (Iași); Piatra (Neamț); între Azuga și Bușteni (Prahova); Călimănești (Vâlcea).

63. *Eriophyes tiliae*, var. *exilis*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus exilis*, Nalepa, 1891, in «*Anz. Ak. Wien*», v. XXVIII, p. 225; — *Ph. tiliae exilis*, Nalepa, 1892, in «*Denk. Ak. Wien*», v. 59, p. 531; *Eriophyes tiliae* var. *exilis*, Nalepa, 1898, in «*Das Tierreich*» *Eriophyidae*,

p. 18; — Trotter e Ceconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 194; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 31;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 715.

Olim: *Erineum bifrons* Lep.; *Malotrichus tiliae* Am.

La fața superioară a frunzelor de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop) și de Teiu-pădureț (*T. parvifolia* Ehrh.) se observă uneori în unghiurile dintre nervura principală și o nervură secundară, sau dintre aceasta și o nervură terțiară, mici proeminente păroase având cam 1—1,5 mm. diametru și 0,5 mm. înălțime. Corespunzător acestor mici proeminente găsim la fața inferioară o pată de peri anormali, albi, cari se continuă și în mica cavitate a galei.

Localități: Leordeni (Muscel); Sinaia, Azuga (Prahova); Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Mănăstirea Cocos, Nicolitel (Tulcea).

64. *Eriophyes tiliae*, var. *liosoma*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phyloptus t. leiosoma*, Nalepa, 1892, in Anz. Ak. Wien, v. XXIX, p. 16; — *Eriophyes tiliae*, var. *liosoma*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 18, n. 45. b.; — Trotter e Ceconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 446; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», Lief. II, n. 32;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, v. II, p. 714.

Olim: *Erineum tiliaceum* Pers., *Erineum nervale* Kunze; *Phyllereus folii tiliae* Am.

Pe fața superioară sau pe fața inferioară a frunzelor de Teiu și Teiu-pădureț (*Tilia platyphyllos* Scop. și *T. parvifolia* Ehrh.) se observă uneori pete massive albe sau brune compuse din peri erineiformi cilindrici sau claviformi, foarte apropiați între ei; petele se pot desvoltă între nervuri sau în lungul nervurilor. Când petele se desvoltă între nervuri, ele proeminează ușor la fața opusă în formă de bulbucături de culoare mai închisă și cu marginea decolorată.

Localități: Azuga, Sinaia, Bușteni (Prahova); Leordeni (Muscel); Fântânele, Racova, Mănăstirea Cașin (Bacău); Râmnic și Drăgășani (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți); Nicolitel (Tulcea); Comana (Vlașca); Iași, Vișan, Pester, Ciurea (Iași); Grajduri, Bărnova (Vasluiu), etc.

65. *Eriophyes tiliae* var. *typicus*, Pgst.

Sinonime și citațiuni. *Phyloptus tiliae*, Pagenstecher, 1857, in «Verh. Ver. Heidelberg», v. I, p. 46; — Nalepa, 1890, in «Sitzunsber. Ak. Wien», v. XCIX, I, p. 46;—*Eriophyes tiliae*, Nalepa, 1895, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 18, n. 45; — Trotter e Ceconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 43;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 716; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa», Lief. I, n. 9.

Olim: *Ceratoneon extensum* Bremi, *Cornu tiliae*, *Erineum cornutum*, Vallot.

La fața superioară a frunzelor de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.), de Teiu-pădureț (*T. parvifolia* Ehrh.), de Teiu-alb (*T. argentea* Desf.) se observă adesaori niște digitațiuni conice, în formă de coarne drepte sau mai des sucite către vârf, cu vârful ascuțit, având 5—10 mm. înălțime și 1—3 mm. lățime, de culoare verde, bătând mai mult sau mai puțin în roș; către toamnă sunt galbene sau brune. Aceste gale se deschid la fața inferioară a frunzei, în planul limbului sau prin o mică proeminență conică sau printr'un orificiu înconjurat de peri anormali și cari peri se continuă pe peretele intern al galei, fiind de formă cilindrică alungită și din ce în ce mai mulți și mai lungi pe măsură ce ne apropiem de fundul galei. Intre perii anormali se găsesc eriofizi având 0,16—0,20 mm. lungime.

Asemenea gale sunt foarte răspândite. Le-am observat în următoarele localități: Iași, Pester, Vișan, Ciurea, Podul-Iloaiei (Iași); Bărnova, Grajduri, Rebricea, Scânteia, (Vasluiu); Broșteni (Suceava) Galbeni, Cârliți (Roman); Berești, Fântânele, Racova, Blăgești, Mărgineni, Buhociu, Mănăstirea Cașin (Bacău); Adjud (Putna); Broșteni (Suceava); Bicaz, Piatra (Neamț); Tulcea, Mănăstirea Cocos, Isaccea, Nicolițel (Tulcea); Comana (Vlașca); Periș (Ilfov); București; pe valea Prahovei în jud. Prahova; Leordeni (Muscel); Pitești și Curtea-de-Argeș (Argeș); Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Craiova; Vârciorova (Mehedinți); ș. a.

66. *Eriophyes triradiatus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus triradiatus*, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien», v. 29, p. 128; — id., 1892, in «Denk. Ak. Wien», v. 59, p. 539; — *E. triradiatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 13, n. 27; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 132, S. 1, etc.

Pe crengile de Răchită (*Salix fragilis* L.) de Iovă (*S. caprea* L.) și unele Salcii (*S. alba* L., *S. babylonica* L., *S. purpurea* L., *S. triandra* L.) se văd foarte deseori buchete sau rozete de ramuri mici cu frunze mici, sau conuri cărnoase cu frunze rudimentare, provenind din inflorescențe deformate și crescute anormal; bracteele sunt mai dezvoltate ca de obicei și la subsuoara lor se dezvoltă muguri ce rămân scurți (*S. caprea*), sau din contră se dezvoltă în rămurele lungi, cu întrenodurile scurte și cari muguri sau rămurele sunt acoperite cu frunze mici anormale. Asemenea masse au dimensiuni variabile și uscate rămân pe arbori, după căderea frunzelor.

Asemenea gale, denumite «Wirrzöpfe» de autorii germani, sunt foarte comune și se observă mai pretutindeni în țara noastră. Am găsit de multe ori în asemenea masse anormale de crenguțe, eriofiizi alungiți având 0,17 mm. lungime și corespunzând în totul descripției lui Nalepa. Am întâlnit uneori și un afid: *Aphis amenticola*, Kaltenbach (Pflanzenfeinde, p. 586, n. 378); Nu se știe precis care din aceste ființe e cauzatorul galei; unii cred că afidul, iar acarienii ar fi numai emigranți în asemenea gale. În asemenea gale, au fost observați de diferiți cercetători și alte forme de Eriophyide descrise de Nalepa, anume: *Phyllocoptes magnirostris*, *Ph. phytophthoides*; *Ph. parvus*, *Epitrimerus salicobius* și chiar *Eriophyes salicis*, ce iarăș sunt acuzați că ar fi cauzatori ai acestor deformații. Neputându-mă, pentru moment, pronunța în această chestie și fiindcă cele mai adeseori am observat în asemenea gale pe *Eriophyes triradiatus*, am descris gala sub această denumire, interesul acestei comunicări fiind citarea deformației amintite.

Localități: Socola, Bucium, Vișan, Holboca, Ungheni, Sculeni, Târgul-Frumos (Iași); Bărnova, Grajduri (Vasluiu); Pașcâni, Drăgușeni, Broșteni (Suceava); Răpciuni, Piatra, Buhalnița, Tarcău, Tazlău (Neamț); Berești, Racova, Fântânele, Mărgineni, Bacău, Buhociu, Onești, Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Bâlca, Adjud (Putna); Comana (Vlașca); Bufta (Ilfov); în Delta Dunărei, Isaccea (Tulcea); Valea Prahovei; Curtea-de-Argeș; Drăgășani, Brezoiu, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți); în lunca Oltului lângă Slatina.

67. *Eriophyes tristriatus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus tristriatus*, Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien, Math.-Naturw. Cl.», v. XXVI, p. 162; — id., 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien», v. 99, p. 51; — *Eriophyes tristriatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 11; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 10; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 111.

Olim: *Cephaloneon bifrons* Bremi.

Pe frunzele de Nuc (*Juglans regia* L.) se observă uneori un foarte mare număr de cecidii sferice având mărimea firelor de păsat (1—2 mm. diametru) și proeminând de o potrivă pe ambele fețe. Sunt de culoare brună-roșietică; pe fața superioară se prezintă ca mici calote, pe fața inferioară ca niște proeminente conice, crateriforme cu un orificiu la mijloc. Cavitatarea internă are un aspect neregulat și peri anormali între cari se găsește mici acarieni alungiți având 0,17—0,20 mm. lungime.

Localități: Pester, Vișan, Păun, Ciurea (Iași); Scânteia, Căuești, Grajduri (Vasluiu); Mănăstirea Bistrița, Bălătești, Buhuș (Neamț); Racova, Fântânele, Berești, Letea (Bacău); Galbeni (Roman); Tulcea și Mănăstirea Cocos (Tulcea); Leordeni (Muscel); Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

68. *Eriophyes tristriatus* var. *erinea*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus tristriatus* var. *erinea*, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien, Math.-Naturw. Cl.», v. XXVIII, p. 162;—id., 1891, in «Denk. Ak. Wien», v. 58, p. 875;—id., 1893, in «Zool. Jahrb. Syst.», v. VII, p. 283;—*Eriophyes tristriatus* var. *erinea*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 12;—Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. 1, n. 10;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 112.

Olim: *Erineum juglandis* Schleich.; *E. juglandinum* Pers.

Pe fața superioară, cele mai deseori, și pe fața inferioară, mai rareori, a frunzelor de Nuc (*Juglans regia* L.) se observă între nervurile secundare o proeminență relativ voluminoasă, de mărimea unei fasole, cu suprafața sbârcită și căreia îi corespunde pe fața opusă o depresiune, a cărei suprafață neregulată e acoperită de peri anormali albi de formă cilindrică alungită.

Localități: Pester, Vișan (Iași); Grajduri (Vasluiu); Racova, Fântânele, Letea (Bacău); Mănăstirea Bistrița (Neamț); Tulcea și Mănăstirea Cocos (Tulcea); Leordeni (Muscel); Jiblea, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

69. *Eriophyes truncatus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Cecidophyes truncatus*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVII, p. 213;—id., 1892, in «Denk. Ak. Wien», v. 59, p. 539;—*Eriophyes truncatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 13;—Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 80; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 159.

Pe frunzele de Răchită și diferite specii de Salcie (*Salix fragilis* L., *S. amygdalina* L., *S. alba* L., *S. incana* Schrank., *S. purpurea* L., *S. triandra* L., *S. viminalis* L.) se vede că marginea limbului, pe o întindere oarecare, e îndoită la fața inferioară sau la fața superioară, și această parte îndoită e bursuflată și neregulată, ceva mai umflată decât de obicei, de culoare gălbue sau roșietică. In cavitatea îndoiturii sunt puțini peri și se întâlnesc acarieni alungiți având cam 0,11 mm. lungime.

Localități: In luncile Prutului la Ungheni (Iași) și Stânca-Ștefănești (Botoșani); în luncile Bistriței la Piatra, Roznov, Răpciuni (Neamț); Racova, Fântânele, Bacău, Letea (Bacău); pe malul Siretului la Buhociu (Bacău); pe malul Trotușului la Comănești (Bacău); Comana (Vlașca); Curtea-de-Argeș și pe malul râului Argeș, la Grădiștea (Vlașca); Călimănești, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți); Pardina, Tulcea, Mila 23, în lungul Dunavățului (Tulcea); pe canalul Filipoiu (Brăila), etc.

70. *Eriophyes tuberculatus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus tuberculatus*, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVII, p. 213;—id., 1891, in «Denk. Ak. Wien», v. 58, p. 869;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 524;—*Eriophyes tuberculatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 44, n. 144;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 991;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 126, n. 458.

Fără denumire. Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 95, n. 250. Olim: *Legnon tortile* Bremi.

Prezența acestui parazit pe foliolele de Iarba-raiului (*Chrysanthemum vulgare* Bernh. syn. *Tanacetum vulgare* L.) determină o sucire a foliolelor și o îndoire a marginilor lor.

Localități: Vișan, Ciurea, Bucium, Socola (Iași); Grajduri-Bărnova (Vasluiu); Racova, Berești, Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Pasărea-Brănești (Ilfov); Leordeni (Muscel).

71. *Eriophyes ulmi*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus campestricola*, Frauenfeld, 1865, in «Verh. Ges. Wien», v. XV, p. 897;—Canestrini, 1890, in «Atti Soc. Veneto-Trent.», v. XII, p. 9;—id., 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 676;—*Phytoptus ulmi*, Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien, Math.-Naturw. Cl.», v. XXVI, p. 162;—id., 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien, v. 99, I, p. 59;—id., 1893, «Zool. Jahrb. Syst.», v. VII, p. 324;—*Eriophyes ulmi*, Nalepa, 1897, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 14, n. 32;—Trotter o Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 46;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 365;—*Eriophyes ulmicola*, Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 294, n. 1996.

Gale mici punctiforme pe frunzele de Ulm (*Ulmus campestris* L.) proeminând pe ambele fețe, având la fața superioară maximum 1 mm. diametru și înălțime, iar la fața inferioară de asemenea prezentându-se aici ca o eminentă crateriformă sau cilindrică cu orificiul la vârf. De culoare verde, sau galbenă-brună, sau albicioasă având la suprafață peri albi asemănători cu cei de pe restul frunzei. In cavitatea galei, acarieni mici alungiți având 0,13—0,17 mm. lungime. Asemenea gale sunt de obicei numeroase pe o aceeaș frunză prezentându-se ca mici eminente punctiforme.

Localități: în împrejurimile mănăstirii Cocos și în pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea); Comana (Vlașca); Grajduri (Vasluiu).

72. *Eriophyes vermiformis*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus vermiformis*, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien, Math.-Naturw. Cl.», v. 98, I, p. 129;—*Eriophyes vermiformis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 10;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 190.

Vârfurile mlădițelor tinere de Alun (*Coryllus avellana* L.) prezintă uneori întredururile lor scurtate și cu frunze rudimentare sucite și păroase. Intre perii anormali se găesc mici acarieni alungiți, având 0,14—0,17 mm. lungime.

Localități: Răpciuni, Schitu-Durău (Neamț) și Voineasa (Valcea).

73. *Eriophyes viburni*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus viburni*, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wissensch. Math.-Naturw. Cl. Wien», v. 98, I, p. 138, pl. VII, f. 5;—Hieronymus, 1890, in «Jahrb. Schless. Ges.» v. 68, suppl. p. 104, n. 282;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 549;—*Eriophyes viburni*, Nalepa, 1898, in

«Das Tierreich» Eriophyidae, fasc. VIII, n. 199; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. VIII, n. 199; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 924; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 299, n. 2052.

Olim: *Folliculus viburni lantanae* Kalchberg; *Cephaloneon pubescens* Bremi.

Pe fața superioară a frunzelor de Dărmoz (*Viburnum lantana* L.) gale vesiculoase, mai mult sau mai puțin rotunde, pediculate la bază, având 1—3 mm. diametru și 2—3 mm. înălțime; uneori reunite câte două, trei; sunt păroase și de culoare verde roșietică; galele se deschid la fața inferioară a frunzelor printr'un orificiu mărginit de o îngroșetură circulară păroasă. In cavitatea galei se găsesc acarieni paraziți.

Localități: Pester și Breazu (Iași).

74. *Eriophyes vitis*, Landois.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus vitis*, Landois, 1864, in «Zeitschr. f. wiss. Zool.», v. XIV, p. 353; — Canestrini, Acarof., v. V, Fam. Phytopt. p. 614; — Nalepa, 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien», v. 99, I, p. 57; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schless. Ges.», v. 68 supl. p. 106; n. 286; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 553; — *Eriophyes vitis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophidae, p. 21, n. 57; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 49; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 710; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 81; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 303, n. 2096.

Olim: *Erineum vitis*, Fries; — *Phyllerium vitis* Rabenh.

La fața inferioară a frunzelor de Viță (*Vitis vinifera* L.) se văd pete rotunjite sau neregulate de peri anormali subțiri, de formă subcilindrică, simpli sau ramificați, de culoare albă la început, și devenind brună roșietică cu timpul. Acestor pete le corespund bulbucături pe fața superioară a frunzei. Intre perii anormali trăesc paraziți, acarieni alungiți având 0,14 — 0,16 mm. lungime. Alteori paraziții atacă inflorescențele, transformând florile în glomerule păroase albe.

Localități: împrejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Racova, Letea, Buhociu, Dealul Mare, Fântânele (Bacău); Tulcea; Leordeni (Muscel); Drăgășani (Vâlcea).

75. *Eriophyes xylostei*, Can.

Sinonime și citațiuni. *Phytoptus xylostei*, Canestrini, 1891, in «Atti Soc. Veneto-Trent.» v. XII, p. 377; — id., 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 613; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 359; — *Eriophyes xylostei*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophidae, p. 39, n. 125; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 928; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 178, n. 999.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», p. 77, n. 141; — Thomas, 1876, in «Nova Acta Leop. Ak.» v. XXXVIII, n. 2, p. 274, pl. XI, fig. 21—26.

Olim: *Legnon laxum* Bremi.

Marginea limbului frunzei de Caprifoiu (*Lonicera xylosteum* L.) e hipertrofiată, încrețită, decolorată și întoarsă în mod neegal pe fața superioară. In șanțul marginal trăesc eriofiizi având 0,15—0,17 mm. lungime.

Localități: Bucium (Iași); Sinaia, Câmpina (Prahova).

76. Eriophyidae.

Citațiuni. Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVI, n. 377; — Loew, 1878, «Abh. K. K. Zool. bot. Ges. Wien», v. XXVIII, p. 129; — Massalongo, 1898, in «Bull. Sot. bot. it.», p. 34 (*Erineum abnorme*).

Pete erineiforme situate la fața inferioară a frunzelor de Jugastru (*Acer campestre* L.) și anume la baza limbului în colțurile dintre nervurile principale.

Localități: Vârciorova (Mehedinți); Comana (Vlașca); Periș (Ilfov).

77. Eriophyidae.

Pe fața superioară a frunzelor de Carpen (*Carpinus betulus* L.) pustule albe-gălbui în formă de digitații, sau de formă alungită având cam 1—3 mm. diametrul și 1—5 mm. înălțime. Ele sunt puțin păroase și sunt formate pe socoteala parenchimului dintre nervurile secundare. La fața inferioară se observă deschiderea lor în planul frunzei, înconjurată de peri anormali albi. Alteori umflăturile proeminează pe fața inferioară a frunzei și deschiderile se găsesc la fața superioară.

Localități: Grajduri (Vasluiu); Azuga (Prahova); în împrejurimile mănăstirii Cocosă (Tulcea); Leordeni (Muscel).

78. Eriophyidae.

Citațiuni. Trotter e Cecconi, 1909, în «Cecidotheca italica», fasc. XIX, n. 463;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 804.

La fața inferioară a frunzelor de Mojdrean (*Fraxinus ornus* L.) pete erinciforme, cu deosebire către baza foliolelor în jurul nervurii mediane a acesteia.

Localități: Vârciorova (Mehedinți).

79. Eriophyidae.

Citațiuni. Hieronymus, 1890, în «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 76, n. 138;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 722, n. 4173.

Frunzele de Nalbă-albă (*Lavatera thuringiaca* L.) prezintă marginile lor îndoite în sus, pe suprafață prezintă încă uneori excrescențe și în plus o pilozitate anormală pe ambele fețe.

Localități: Racova (Bacău) și Tulcea.

80. Eriophyidae.

Citațiuni. Rübсаamen, 1902, în «Zool. Jahrb.», v. XVI, p. 275;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 842.

Pe marginea limbului frunzelor de *Phlomis pungens* Willd. se văd bursuflături netede ale limbului, proeminând pe fața superioară, iar depresiunea dela fața inferioară e acoperită de numeroși peri anormali lungi.

Localități: Tulcea și pădurea Curcuz de lângă Mălcoci (Tulcea).

81. Eriophyidae.

Citațiuni. Schlechtendal, 1882, în «Zeitschr. f. Naturw.» v. LV, p. 549;—Trotter e Cecconi, 1904, în «Cecidotheca italica», fasc. XII, n. 282;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 159, n. 703 (S. 59).

Marginea frunzelor de Salcie roșie (*Salix purpurea* L.) se vede încrețită în mod neregulat pe o întindere mai mult sau mai puțin lungă; această parte încrețită e ceva mai îngroșată și bombată către fața superioară, iar la partea inferioară se constată depresiuni prevăzute cu mici tubercule cu peri.

Localități: Ungheni (Iași); Ștefănești (Botoșani); Schitu-Durău (Neamț); în lunca Bistriței de lângă podul dela Lespezi (Bacău); Comănești (Bacău); pe malul Dunărei în fața orașului Galați.

82. *Monochetus sulcatus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Monaulax sulcatus*, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien», v. XXIX, p. 192; — id., 1895, in «Denk. Ak. Wien», v. 62, p. 639; — *Monochetus sulcatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 44; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 210.

La fața inferioară a frunzelor de Fag (*Fagus silvatica* L.) se văd în unghiurile dintre nervura principală și una sau mai multe nervuri secundare pete erineiforme formate din peri anormali. Petele acestea sunt conținute în ușoare depresiuni cărora le corespund la fața superioară a frunzei niște ușoare bulbucături decolorate.

Localități: Predea (Prahova); Curtea-de-Argheș.

83. *Phyllocoptes allotrichus*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytocoptes allotrichus*, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVIII, p. 189; *Phyllocoptes allotrichus*, Nalepa, 1894, in «N. Acta Ac. Leop.», v. 61, p. 304; — id., 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 54, n. 32; — Trooter e Ceconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 359; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 623; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 250, n. 1600.

Prezența acestui acarian la suprafața foliolelor de Salcâm (*Robinia pseudo-acacia* L.) determină o sucire a acestora, întovărășită de îndoirea marginilor și de o colorare în albastru.

Observat la Crivina (Prahova).

84. *Phyllocoptes anthobius*, Nal.

Citațiuni. Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 57, n. 47; — Kieffer, 1901–2, Synopsis des Zoocécidies, p. 327; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 903; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 152, n. 729.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 72, n. 107.

Sub influența acestui parazit mugurii florali de diverse specii de *Galium* (*G. mollugo* L., *G. verum* L., *G. uliginosum* L., *G. silvaticum* L.) se metamorfozează în buchete de foi verzi sesile apropiate între ele.

Localități: Bușteni, Azuga (Prahova).

85. *Phyllocoptes fraxini*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phytocoptes fraxini*, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVIII, p. 199; — *Phyllocoptes fraxini*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 55, n. 36.

Marginea foliolelor de Frasân (*Fraxinus excelsior* L.) se vede uneori îndoită pe o întindere oarecare către fața inferioară; partea îndoită e mai îngroșată, bate în brun, iar în cavitatea delimitată sunt dezvoltati peri anormali, în mare cantitate, și între aceștia se întâlnesc acarieni alungiți având 0,14–0,18 mm. lungime.

Localități: Pester, Vișan (Iași); în pădurea Curcuz lângă Malcoci (Tulcea); Râmnic (Vâlcea).

86. *Phyllocoptes epiphyllus*, Nal.

Citațiuni. Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 55, n. 37; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 807; — Ross, 1911, Pflanzengallen, p. 148, n. 695.

Pete brune proeminând ușor pe suprafața foliolelor de *Fraxinus excelsior* L.

Localități: Vișan, Copou (Iași); București: parcul Kisseleff; Fântânele (Bacău).

87. *Phyllocoptes populi*, Nal.

Sinonime și citațiuni. *Phyllocoptes populi*, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wiss. Wien, Math-Naturw. Cl.» v. XXVIII, p. 162; — *Phyllocoptes populi*, Nalepa, 1893, in Zool. Jahrb.-Syst.» v. VII, p. 284; — id., 1894, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. 61, p. 300, pl. II, fig. 1-2; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 122; — Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min. n. 89; — Houard 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 123; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 209, n. 1301.

Olim: *Erineum populinum* Pers., *Cronartium populinum*, Fée.

Pe fața inferioară a frunzelor de Plop tremurător (*Populus tremula* L.) se observă niște depresiuni puțin profunde, situate lângă nervuri, sau în spațiul dintre nervuri, puțin alungite, acoperite de un erineum compus din emergente parenchimatice scurte, sau peri massivi, de culoare galbenă-brună sau roșietică. Intre aceste emergente se găsesc acarienii paraziți. Depresiunilor le corespund bulbucături pe fața superioară a limbului, decolorate. Aceste deformații determină în plus o sbârcire a limbului frunzei. Uneori pata erineiformă e pe fața superioară și bulbucătura pe fața inferioară a limbului.

Localități: împrejurimile Iașilor; Comănești și Mănăstirea Cașin (Bacău); Călimănești (Vâlcea); Schitu-Durău (Neamț).

88. *Phyllocoptes robiniae*, Nal.

Citațiuni. Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 54, n. 33; — Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 359; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 623; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 250, n. 1599.

Acest acarian se întâlnește în tovărășia cu *Ph. allotrichus* pe foliolele de Salcâm (*Robinia pseudacacia* L.) deformate în modul menționat.

Localități: Crivina (Prahova).

89. *Phyllocoptes teucryi*, Nal.

Citațiuni. Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 56, n. 42; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica» fasc. XII, n. 293; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 526; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 833; — Grevillius und Niessen, 1910, in «Zooecidia et Cecidozoa» fasc. V, n. 107; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 281, n. 1890.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 95, n. 251.

Olim: *Revolutaria chamaedrys* Vallot; *Erineum chamaedrys* Vallot.

Frunzele de Dumbeț (*Teucrium chamaedrys* L.) prezintă mici bursuflături păroase pe fața superioară a limbului, sau marginea limbului e hipertrofiată și îndoită în jos; părțile acestea sunt gălbui, turgescente, păroase, iar cavitățile lor sunt acoperite în abundență de peri anormali albi-gri strălucitori, între cari se găsesc acarieni având 0,13—0,16 mm. lungime.

Localități: Repedea (Iași), Sinaia (Prahova); Piatra (Neamț).

II. INSECTOCECIDII.

COLEOPTERE.

90. *Dorytomus taeniatus*, Fabr.

Sinonime și citațiuni. *Erirhinus taeniatus*, Kaltenbach, 1874, Die Pflanzenfeinde, p. 564, n. 23; — *Dorytomus taeniatus*, Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoo-

cecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 49;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 166;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 263, n. 1714.

Inflorescențele de Iovă (*Salix caprea* L.) sunt sucite, din pricina îngroșării pe o distanță oarecare a axului lor. In partea aceasta îngroșată se găsește o larvă albă cu capul brun.

Localități: Intre Bărnova și Grajduri (Vasluiu).

91. *Ceuthorrhynchus pleurostigma*, Marsh.

Sinonime și citațiuni. *Ceut. sulcicollis* Schön. Kessler, 1866, Die Lebensgeschichte von *Ceuthor. sulcicollis* und *Nematus ventr.*, Inaug.-Diss. Marburg, 1866;—Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 31;—Schlechtendal, 1891, Die Gallbildungen, n. 454;—Ritzema Bos, 1891, Tierische Schädlinge und Nützlinge, p. 316;—Trotter e Ceconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. IX, n. 218;—Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa» Lief II, n. 48;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 455.

Toamna se găsește pe partea inferioară a tulpinei și pe partea superioară a rădăcinii de Vărză (*Brassica oleracea* L.) tumefacții mari ca alunele sau nucile, cari, tăiate, arată în interiorul lor câte o larvă albă sau albă-gălbuie, ușor curbată, având 4—5 mm. lungime și cam 1,5 mm. lărgime. Larva e apodă, inelată transversal, având peri mici albi, rari, capul și piesele masticatoare brune. Pe la finele lui Octomvrie, larva e crescută și rămâne până în primăvară când iese din umflătură prin un canal și se metamorfozează în pământ. Insectele ies prin August, stau pe flori și fructele de varză, au 3 mm. lungime, culoarea neagră. Pe dos se observă peri cenușii, asemenea în mai mare număr pe fața ventrală. Scutul gâtului e striat și punctat prezentând de fiecare parte câte o exerescență, elitrele iarăș sunt striate. Toamna femelele depun ouă în partea superioară a rădăcinii și partea subterană a tijeii și prezența larvelor în țesuturi determină umflăturile amintite.

Localități: Târgu-Neamț; împrejurimile Iașilor.

92. *Miarus campanulae*, L.

Sinonime și citațiuni. *Gymnetron campanulae*, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 406;—*Miarus campanulae*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 264, n. 784 și 785;—Trotter e Ceconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XIX, n. 456;—Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 75;—id., fasc. V, n. 125;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 948;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 116, n. 352.

Acest coleopter depunând ouăle în flori de diferite specii de Campanulă (*Campanula rotundifolia* L., *C. patula* L., *C. persicaefolia* L., *C. rapunculoïdes* L., *C. trachelium* L.) determină o umflare a receptaculului și ovarului, rezultând flori închise ce se transformă în gale subconice sau ovulare, cărnoase, uniloculare.

Localități: Intre Azuga și Bușteni, pe Bucegi (Prahova); Palanca, Comănești, Mânăstirea Cașin (Bacău); Călimănești (Vâlcea).

93. *Saperda populnea*, L.

Sinonime și citațiuni. *Cerambyx populnea*, Linné, 1758, Syst. Nat. ed. X, p. 394, n. 36;—*Saperda populnea*, Fabricius, 1791, Species Insect. p. 234, n. 18;—Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 542, n. 9;—Ritzema-Bos, 1891, Thier. Schäd. und. Nützl. p. 354;—Iudeich und Nitsche, 1895, Forstinzektenkunde, T. I, p. 574;—Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 25;—id.,

fasc. II, n. 50; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 76; — id., fasc. VII, n. 173; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 116, n. 476.

Pe ramuri tinere de Plop (*Populus alba* L., *P. tremula* L., *P. nigra* L., *P. canescens* Smith., și *P. pyramidalis* Rozier) se văd umflături ovoidale atingând 1 cm. grosime și 1,5—2 cm. lungime. In măduva ramurii la acest nivel se găsește o cameră larvală mai dilatată la o extremitate, și în care e o larvă albă-gălbuie lungă de 1,5—2 cm.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor; Pașcani (Suceava); Fântânele (Bacău); Leordeni (Muscel); în mai multe puncte din Delta Dunărei; Slatina (Olt).

94. *Sibinia femoralis*, Germar.

Sinonime și citațiuni. *Sibynes gallicolus*, Giraud, 1861, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien», v. II, Abh. p. 470—494, pl. XVII; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 269, n. 798; — Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 49; — Kieffer 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 511; — *Sibinia femoralis*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 406; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 273, n. 1810.

Pe tija și ramurile de *Silene olites* Smith se văd umflături ovoidale sau sferice, câte una sau mai multe pe un internod, având 0,8—2 cm. lungime și 0,5—0,8 grosime, întrecând de trei, patru ori grosimea tijeii. Pe secțiune se constată o cavitate în regiunea umflată, conținând o larvă albă cu capul brun, ajungând 4—5 mm. lungime. Metamorfoza larvelor are loc în pământ, dar și în interiorul galei. Am obținut insecte, pe mai multe exemplare de gale conservate în laborator.

Localități: Am întâlnit asemenea gale la Breazu (Iași) având cele dintâi exemplare din o colecție de plante făcută de d-l C. Petrescu; le-am găsit de asemenea în marc abundentă în pădurea Curcuz de lângă Malcoci și la Mănăstirea Cocoș (Tulcea).

DIPTERE.

95. *Anthomya signata*, Brischke.

Citațiuni. Kieffer, 1901—2, Synopsis de Zoocécidies, p. 386; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 31; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 188, n. 1091.

Frunzele de Ferică (*Nephrodium filix mas* Stempel, *Allyrium filix femina* Roth și *Pteris aquilina* L.) prezintă vârful lor sucit la partea superioară. Nervurile în această regiune sunt lățite. Partea sucită conține larve albe, și se usucă mai de timpuriu decât restul frunzei.

Localități: Broșteni, Panaciu (Suceava); Schitu-Durău, Brateș-Tarcău, Tazlău, Piatra (Neamț); Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Predeal, Azuga, Bușteni, Valea Cerbului, Sinaia (Prahova); Călimănești, Voineasa (Vâlcea).

96. *Arnoldia cerris*, Kollar.

Sinonime și citațiuni. *Lasioptera cerris*, Kollar, 1850, in «Denkschr. d. Acad. d. Wissensch.» Wien, I, p. 48, taf. I, fig. 1—9; — *A. cerris*, Kieffer, 1900, Monographie des Cécidomyides d'Europe et d'Algerie «Ann. Soc. ent. France», vol. LXIX, p. 378, pl. 38, fig. 2; — Giraud, 1861, in «Verh. zool.-bot. Gesell.» Wien, Bd. XI, p. 471, taf. XVII, fig. 1; — Löw, 1877, in «Verh. zool.-bot. Gesell.» Wien, Bd. taf. XXVII, p. 10, taf. I, fig. 3; — Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 82, tav. XXXVI, fig. 1—6; *Cecidomya cerris*, Kollar in: Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengall., p. 53, taf. VI, fig. 77; — Frauenfeld, 1856, in «Bull. Soc. Imper. Nat. Moscou», t. XXIX, p. 394, pl. IV, fig. 2; Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 27; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...», T. I, p. 340.

Gale produse de acest Dipter am găsit în mare cantitate pe frunzele de Cer (*Quercus cerris* L.), vizibile pe ambele fețe ale frunzei. Anumă pe fața superioară se observă corespunzător fiecărei gale câte o proeminență conică netedă, înaltă de 1—2 mm. și având la bază un diametru de 2—3 mm. Vârful e de culoare galbenă deschisă. Această parte conică conține cavitatea larvară. La fața inferioară a frunzei se vede un disc păros puțin proeminent, circular, având cam 5 mm. diametru și care servește de dop camerei, căci cade la maturitate. Perii sunt fini, lungi, deși și au o culoare galbenă închisă. Larva e de culoare roșie. La maturitate, toamna, gala se deschide prin căderea discului păros de pe fața inferioară a frunzei și pupa cade pe pământ, unde rămâne până în primăvara viitoare când iese insecta. Câteodată se observă că aceste gale prezintă partea conică perforată; atunci ele au găzduit un parazit secundar.

Localități: Comana (Vlașca); Periș și Ciocănești (Ilfov); Buda (Prahova).

97. *Arnoldia Szepligetii*, Kieff.

Sinonime și citațiuni. Kieffer, 1898, in «Synopsis des Cécidomyides», p. 16;—*Janelia Szepligetii*, Kieffer, 1896, in «Bull. Soc. entom. France», p. 236;—Massalongo, 1894, «Bull. Soc. bot.», p. 79, n. 9 sub. *Dichelomyia*; —Trotter e Ceconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 29;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 340.

Galele produse de acest dipter apar ca niște pustule circulare pe frunzele de Cer (*Quercus cerris* L.), având 2—3 mm. diametru și sunt vizibile pe amândouă fețele. Pe fața superioară apar ca o îngroșare circulară ușor deprimată către mijloc, unde se distinge un punct central ceva mai proeminent. La fața inferioară, gala apare sub forma unui disc ușor convex, prezentând iarăș un punct mai proeminent în centru. În camera larvară unică, se găsește o larvă mică albă-roșietică, ce cade toamna pe sol ca pupă, prin deschiderea feței inferioare a galei. Pupa rămâne pe pământ, până în primăvară, când iese insecta perfectă.

Localități: Comana (Vlașca); Periș și Ciocănești (Ilfov); Buda (Prahova).

98. *Asphondylia prunorum*, Wachtl.

Citațiuni. Wachtl, 1888, Vorläuf. Beschr. einer neuen Gallmücke, in «Wien. ent. Zeitung», p. 205;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 396;—Trotter e Ceconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 24; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 559;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 211.

Muguri tineri de Perj (*Prunus domestica* L.), Goldan (*Pr. insitilia* L.), Porumbel (*Pr. spinosa* L.) sunt transformați în gale ovoidale, ascuțite la vârf, având 4—5 mm. înălțime și 2,5—3 mm. lărgime la mijloc, cu peretele subțire, de culoare verde, cu puncte galbene sau roșii, iar vârful brun. Gala conține în interior o larvă galbenă-portocalie, ce se metamorfozează pe loc; insecta iese prin un mic orificiu lateral. Gala e înconjurată la bază de câțiva solzi bruni.

Localități: Vișan, Galata, Pester (Iași).

99. *Asphondylia verbasci*, Vallot.

Cecidomyia verbasci Vallot, 1826—27, in «Mém. Acad. Sc. Dijon», p. 92 și 95;—*Asphondylia verbasci*, Schiner, 1864, in «Fauna austr.», Dipt. II, p. 396;—Löw, 1875, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien», v. XXV, p. 22;—id., 1888, v. XXXVIII, p. 240;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 186, n. 589;—Trotter e Ceconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 148;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 871;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 296, n. 2021;—

Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 546; — Rübssaamen, 1895, Über russ. Zoocecidien und deren Erzeuger, p. 467, n. 96.

Acest dipter își depune ouăle în florile de Lumânărică (*Verbascum phlomoides* L., *V. lychnitis* L., *V. nigrum* L., *V. speciosum* Schrad.) determinând o dezvoltare anormală a acestora. Ovarul e umflat și conține o larvă galbenă-portocalie, staminele atrofiate, corola verde sau galbenă rămâne închisă.

Localități: Socola, Bucium, Repedea, Vișan, Pester (Iași); Ștefănești (Botoșani); Piatra, Mănăstirea Bistrița (Neamț); Racova, Fântânele, Letea (Bacău); Adjud (Putna); Băneasa, Pasărea-Brănești, Ciocănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Curtea-de-Argeș; Tulcea, Malcoci, pădurea Curcuz, Mănăstirea Cocos (Tulcea).

100. *Atrichosema aceris*, Kieffer.

Citațiuni. Kieffer, 1904, in «Ann. Soc. sc. de Bruxelles», v. XXVIII, 2-ème part. p. 19; — Trotter e Ceconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 153. — Houard 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 697; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 82, n. 11.

Pe pețiolul frunzelor de Jugastru (*Acer campestre* L.) în jumătatea lui superioară se observă uneori o umflătură laterală ajungând de două ori grosimea normală a pețiolului și o lungime de 4 — 5 mm. Umflătura e de culoare roșietică violacee și în interiorul ei se găsește o larvă apodă albă.

Localități: împrejurimile Iașilor.

101. *Contarinia loti*, De Geer.

Sinonime și citațiuni. *Tipula loti*, De Geer, 1776, Mém. pour servir à l'hist. d. Insectes, v. VI, p. 420; — Rondani, 1860, Atti, soc. Sc. Nat. Milano II, p. 292. — *Diplosis loti*, 1876, Bergenstamm und Löw, in «Verh. zool. — bot. Ges. Wien», v. XXVI, p. 52; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber.-Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 146, n. 461; — *Contarinia loti*, Kieffer, 1901 — 2, Synopsis des Zoocécidies, p. 359; — Trotter e Ceconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 411; Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 620; Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 179, n. 1014.

Acest dipter își depune ouăle în mugurii florali de Ghisdei (*Lotus corniculatus* L. și *L. uliginosus* Schkuhr.). Mugurii atinși se dezvoltă în flori anormale închise cu caliciul și corola umflate, corola de culoare roșietică-galbenă, în interior se văd staminele și ovarele hipertrofiate și se găsesc mici larve.

Localități: Vișan, Pester (Iași), Paserea-Brănești (Ilfov); Sinaia (Prahova); Piatra (Neamț).

102. Cecidomyidae.

Pustule mici având cam 0,5 m.m. diametru și înălțime la fața superioară a frunzelor de pe mlădițe tinere de Carpăn, și dezvoltate tot atât și pe fața inferioară a frunzelor unde au aspect crateriform, deschise la vârf. Ele sunt foarte numeroase pe aceeaș frunză, unde se pot întâlni în număr mai mare decât 100 și sunt dezvoltate pe socoteala parenchimului dintre nervurile secundare. Sunt de culoare gălbue-brună, prevăzute la suprafață cu peri rari albi.

Observate în pădurile din împrejurimile Mănăstirii Cocos (Tulcea).

Aceste gale corespund descrierii date de Ew. H. Rübssaamen, în lucrarea sa: Ueber russische Zoocecidien und deren Erzeuger, p. 405, *Carpinus duinensis* Scop. Taf. XV, fig. 24. Ele vor face obiectul unei comunicații ulterioare.

103. Cecidomyiidae.

Citațiuni. Rübсаamen, 1895, Über russische Zooecidien und deren Erzeuger, in «Bull. Soc. Nat. Moskva», v. IX, p. 447, n. 70; pl. XIII, 8, pl. XVI, 10; — Mik, 1897, in «Wiener ent. Zeitung», v. XVI, p. 294, pl. IV; — Houard, 1908, Les Zooécidies, T. I, p. 396.

Pe extremitatea ramurilor de *Kochia prostrata* Schrad., gale păroase, provenite din transformarea mugurilor terminali. Mugurele iea forma unei gale alungite cu pereții subțiri, acoperită de peri foarte lungi, iar la bază înconjurată de câteva frunze mici sesile. In cavitatea galei o larvă.

Observat în împrejurimile orașului Tulcea.

104. Cecidomyiidae.

Cit. Houard, 1908, in «Les Zooécidies...» T. I, pag. 338, n. 1881.

Pleurocecidie foliară proeminând pe ambele fețe ale frunzei de Cer (*Quercus cerris* L.). Pe fața superioară se vede o proeminență hemisferică sau conică rotunzită la vârf, netedă, de culoare galbenă având cam 1,5 mm. diametru și 1,5 — 2 mm. înălțime. Pe fața inferioară se observă un tub cilindric vertical având 2,5 mm. lungime și 0,5 — 1 mm. diametru. Tubul e deschis la vârf și-i păros pe toată lungimea lui. Perii însă sunt relativ mici neformând tufe vizibile. Cavitatea tubului e în continuitate cu cavitatea proeminenței superioare ceva mai dilatate și în care se găsește o larvă galbenă.

Cecidia aceasta este figurată în planșa 38 din lucrarea lui I. I. Kieffer, 1900, Monographie des Cécidomyides d'Europe et d'Algérie. Figură 5 redă bine această gală pe ambele fețe ale frunzei, gala însă nu-i determinată, explicația fiind: «Galles d'une Cécidomye nouvelle».

Găsit la Comana (Vlașca) în Septembrie, 1910.

105. Cystiphora hieracii Fr. Löw.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia hieracii*, Löw, 1874, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien», v. XXIV, p. 145; — *Cecidomyia sanguinea* Bremi, 1847, Mon. Gallmück. p. 19, 56, 65 (fără nici o descriere); — Kaltenbach, 1874, Die Pflanzenfunde, p. 403; — Kieffer, 1901 — 2, Synopsis des Zooécidies, p. 338; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 249; — Houard, 1909, Les Zooécidies, T. II, p. 1055; — Ross, Die Pflanzengallen, p. 159, n. 809.

Pe frunze de *Hieracium murorum* L., se văd uneori în grosimea limbului pustule circulare, având 5 — 6 mm. diametru, proeminând foarte puțin pe ambele fețe și înconjurate de un cerc roș. In interiorul fiecărei pustule se vede prin transparentă o larvă galbenă roșietică având 3 — 4 mm. lungime.

Localități: Broșteni (Suceava); Răpciuni, Mănăstirea Bistrița, Piatra (Neamț); Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Sinaia, Azuga, Bușteni, Predeal (Prahova).

106. Cystiphora sonchi. Fr. Löw.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia sonchi*, Fr. Löw, 1875, in «Verh. zool.—bot. Ges. Wien», v. XXV, p. 18; — id., 1888, v. XXXVIII, p. 238; *Cystiphora sonchi*, Kieffer, 1901 — 2, Synopsis des Zooécidies, p. 516; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 143; — Houard, 1909, Les Zooécidies, T. II, p. 1044; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 276, n. 1839.

Pe frunzele bazale de diferite specii de Susaiu (*Sonchus oleraceus* L., *S. arvensis* L., *S. asper* Will.) se văd pustule în grosimea limbului, proeminând foarte puțin pe

ambele fețe, sau numai pe fața superioară, de culoare roșietică purpurie cu mijlocul clar, sau de culoare gălbue. În interior, se vede prin transparență o larvă albă.

Localități: Broșteni (Suceava); Mănăstirea Cașin (Bacău); Holboca (Iași); Paserea-Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Râmnic (Vâlcea).

107. *Dasyneura acer crispans*, Kieff.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia acer crispans*, Kieffer, 1888, in «Entom. Nachr.», v. XIV, p. 266; — *Perrisia acer crispans*, Kieffer, 1898, in «Synopsis des Cécid.», p. 7; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVI, n. 380; — Houard 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 686; — *Dasyneura acer crispans*, Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 83, n. 19.

Unele frunze de Paltin (*Acer pseudoplatanus* L.) de pe vârful crengilor tinere sau mlădișelor sunt uneori îndoite în lungul unor nervuri (nervura principală sau nervuri secundare); nervurile acestea sunt îngroșate, iar frunzele oprite în creștere, așa că frunzele se prezintă dure și îndoite sau boțite în chip divers. Pe fața superioară a frunzelor se constată primăvara larve tinere albe cu dosul azuriu. Frunza poate fi astfel deformată în întregime, sau numai în apropiere de pețiol, sau numai pe o parte a unei nervuri.

Localități: Broșteni, Borca (Suceava); Bicaz, Brateș-Tarcău, Piatra (Neamț); Sinaia, Bușteni, Azuga (Prahova); Fântânele, Mărgineni (Bacău).

108. *Dasyneura alni*, Löw.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia alni*, Löw, 1878, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien» v. XXVII, p. 2; — *Perrisia alni*, Kieffer, 1898, Synopsis des Cécid. p. 7; — Trotter e Cecconi, 1906, in «Cécidotheca italica», fasc. XIII, n. 306; — Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I, p. 200; *Dasyneura alni*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 92, n. 104.

Unele frunze de Arin negru (*Alnus glutinosa* Gaertn.) sunt rudimentare, mai îngroșate și îndoite către fața superioară. Nervura principală și bazele nervurilor secundare umflate. În punga astfel formată se găsesc la începutul verii larve apode albe-roșietice.

Localități: Broșteni (Suceava).

109. *Dasyneura bryoniae*, Bouché.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia bryoniae*, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 256; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 125, n. 393; — *Perrisia bryoniae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 276; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 944; — *Dasyneura bryoniae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 123, n. 323.

Pe vârful ramurilor de Cucurbitică (*Bryonia dioica* Jacq. și *Br. alba* L.) unii muguri sunt transformați în aglomerații compuse în frunze deformate, păroase, cu pețiolul și nervurile umflate, acelaș lucru cu pedunculul fructelor. Între aceste părți anormale umflate și cu deosebire pe fața internă a frunzelor, către baza lor, se găsesc larve albe, ce se învâlesc de un cocon albicios.

Localități: Vișan, Pester, Bucium, Repedea (Iași); Ștefănești (Botoșani); Piatra (Neamț); Racova, Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Paserea-Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Leordeni (Muscel); Râmnic, Călimănești (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți); Mănăstirea Cocos, Malcoci (Tulcea).

110. *Dasyneura capitigena*, Bremi.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia capitigena*, Bremi, 1847, Monogr. Gallmück. p. 23 și 50;—*Cecidomyia euphorbiae* H. Löw, 1850, Dipt. Beitr. v. IV, p. 36, n. 34;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 131, n. 419;—*Perrisia capitigena*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 316;—Trotter e Ceconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 234;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 667;—*Dasyneura capitigena*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 142, n. 631.

Pe extremitatea ramurilor de Lăptele-cânelui (*Euphorbia cyparissias* L.) se întâlnesc buchete de frunze rudimentare, lățite la bază, apropiate între ele, formând o gală în formă de mugure și care conține una sau mai multe larve, de culoare galbenă-portocalie și care se metamorfozează în interiorul galei.

Localități: Împrejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Broșteni (Suceava); Piatra, Râpciuni, Buhalnița (Neamț); Racova, Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Mănăstirea Cocos, Isaccea, Tulcea, Malcoci (Tulcea); Paserea-Brănești, Chitila, Ciocănești, Periș (Ilfov); Câmpina, Sinaia, Predeal (Prahova); Comana (Vlașca); Curtea de Argeș; Râmnic, Călimănești (Vâlcea).

111. *Dasyneura crataegi*, Winn.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia crataegi*, Winnertz, 1853, Beitr. Monogr. Gallmück. p. 228;—Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schless. Ges.» v. 68 suppl. p. 130, n. 411 și 412;—*Perrisia crataegi*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 299;—Trotter e Ceconi, 1901, in «Cecidotheca italica» fasc. III, n. 61;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 513;—*Dasyneura crataegi*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 131, n. 527.

La extremitatea ramurilor de Păducel (*Crataegus oxyacantha* L.) și *Cr. monogyna* Jack se văd buchete de frunze aglomerate, prezentând pe fața lor superioară mici emergențe aspre, verzi, roșietice sau brune. Între frunzele apropiate, se găsesc mici larve roșietice.

Localități: Împrejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Grajduri (Vaslui); la Cetatea Neamț, în împrejurimile Mănăstirii Neamț, Bălțătești, Buhalnița, Piatra (Neamț); Racova, Berești, Fântânele, Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Adjud (Putna); în pădurea Curcuz, Malcoci, Mănăstirea Cocos, Isaccea (Tulcea); Paserea, Ciocănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Buda, Câmpina, Sinaia, Bușteni, Azuga, Predeal (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea de Argeș; Drăgășani, Călimănești, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

112. *Dasyneura dioicae*, Rübs.

Sinonime și citațiuni. *Dichelomyia dioicae*, Rübsaamen, 1895, in «Entom. Nachricht. Berlin» v. XXI, p. 179;—*Perrisia dioicae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 543;—Trotter e Ceconi, 1904, in «Cecidotheca italica» fasc. XII, n. 297;—Trotter, 1902, Marcellia, v. II, p. 22, n. 68;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 372;—*Dasyneura dioicae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 294, n. 2000.

Frunzele de Urzică (*Urtica dioica* L.) prezintă o parte din marginea limbii lor și cu deosebire din partea bazală, hipertrofiată, decolorată și îndoită la fața superioară. În cavitatea astfel rezultată se găsesc mai multe larve albe.

Localități: Pester, Vișan, Ciurea (Iași); Racova, Berești (Bacău); Paserea-Brănești (Ilfov); Leordeni (Muscel); Broșteni (Suceava).

113. *Dasyneura glechomae*, Kieff.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia glechomae*, Kieffer, 1889, in «Wien. entom. Zeit.» v. VIII, p. 263;—Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schless. Ges.» v. 68, suppl. p. 142, n. 443;—*Perrisia glechomae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 332;—Houard, 1902, Les Zoocécidies, T. II, p. 839;—*Dasyneura glechomae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 155, n. 770.

Frunzele terminale de pe un ram de *Glechoma hederacca* L.) sunt îngroșate, decolorate, ridicate în sus, îndoite și aplicate cu concavitățile lor una pe alta, rezultând astfel un fel de pungă în partea terminală a ramurii și în care se află mici larve albe.

Localități: Pester, Breazu, Repedea (Iași).

114. *Dasyneura lupulinae*, Kieff.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia lupulinae*, Kieffer, 1891, in «Entom. Nachricht.» v. XVII, p. 220, n. 440; id., 1896, in «Wien Entom. Zeitung», v. XV, f. III, p. 85;—*Perrisia lupulinae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 364;—Trotter e Ceconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 12;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 604;—*Dasyneura lupulinae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 183, n. 1042.

Pe Culbeceasa—hămeioasă (*Medicago lupulina* L.) se văd uneori la baza foliolelor gale dure, globuloase, pubescente derivând din deformația și îngroșarea unui mugure și a stipulelor; în interiorul galei se găsesc mici larve galbene-roșietice.

Localități: Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Brateș-Tarcău și Tazlău (Neamț); Comana (Vlașca); Paserea-Brănești (Ilfov); Curtea de Argeș.

115. *Dasyneura mali*, Kieff.

Sinonime și citațiuni. *Perrisia mali*, Kieffer, 1904, in «Ann. Soc. sc. Bruxelles», t. XXXVIII, 2-e p. extr. p. 17;—id., Synopsis des Zoocécidies, p. 379;—Trotter e Ceconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XIV, n. 340; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 506.

Unele frunze de pe părțile terminale ale crengilor de Măr (*Pirus malus* L.) prezintă marginile lor îngroșate, dure și îndoite în sensul lungimii la fața superioară. Părțile deformate sunt de culoare roșietică. Uneori întreaga frunză e astfel deformată, prezentându-se ca două tuburi sau cornete alipite. În cavitățile astfel rezultate se găsesc larve apode, inelate, roșietice deschise, având cam 3 mm. lungime.

Localități: Vișan, Pester (Iași); Fântânele, Mân. Cașin (Bacău); Buhalnița, Mănăstirea Bistrița, Piatra (Neamț).

116. *Dasyneura marginemtorquens*, Winn.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia marginemtorquens*, Winnertz, 1853, Beitr. Monogr. Gallmücken, p. 223;—Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 163, n. 513; id., n. 526, 547;—*Perrisia marginemtorquens*, Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 17;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 143;—*Dasyneura marginemtorquens*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 263, n. 1709.

Marginea frunzelor de diferite specii de Salcie (*Salix viminalis* L., *S. aurita* L., *S. triandra* L.) e îndoită la partea inferioară și prezintă o serie de îngroșături, colorate în galben, sub fiecare din ele fiind câte o larvă.

Localități: în lunca Bistriței dela podul Lespezi și la Letea (Bacău).

117. *Dasyneura persicariae*, L.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia persicariae*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 149, n. 477—479;—*Perrisia persicariae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies p. 385;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 383; Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 71; *Dasyneura persicariae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 203, n. 1253.

Frunzele de *Polygonum amphibium* L. și *Polygonum persicaria* L. prezintă uneori marginile frunzei îndoite către fața inferioară; partea îndoită e colorată în roș și puțin bursuflată. In interiorul îndoiturii sunt larve roșii.

Localități: în Delta Dunărei la Pardina, Mila 23, gura Dunavățului și în împrejurimile Sulinei.

118. *Dasyneura plicatrix*, H. Löw.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia plicatrix*, Löw, 1850, Die Gallmücken, IV;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 161, n. 506;—*Perrisia plicatrix*, Kieffer, 1900, Monogr. des Cécidomyides, pl. 35, f. 1; id., 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 482; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 518; *Dasyneura plicatrix*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen; p. 253, n. 1619.

Foliiolele frunzelor terminale de Smeură (*Rubus idaeus* L.), Mură (*R. fruticosus*) și Rug albastru (*R. caesius* L.) sunt uneori sucite spiral în sensul lungimii, marginile fiind îndoite către fața inferioară și nervurile hipertrofiate. In cavitatea astfel formată, pe fața inferioară a foliolelor se găsesc larve albe.

Localități: Răpciuni, Schitu-Durău, Buhalnița, Brateș-Tarcău, Piatra (Neamț); Comănești, Palanca, Mănăstirea Cașin (Bacău); Călimănești (Vâlcea).

119. *Dasyneura ranunculi*, Bremi.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia ranunculi*, Bremi, 1847, Monogr. Gallmücken, p. 54;—*Perrisia ranunculi*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 472;—*Dasyneura ranunculi*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 246, n. 1557.

Frunze de Piciorul-Cocoșului (*Ranunculus acris* L., *R. bulbosus* L., *R. repens* L.) se prezintă uneori îndoite în cornet, având o parte din limbul lor hipertrofiat, păros, coriaceu și colorat roșietic-brun. In interior găsim larve roșietice.

Localități: Vișan, Bucium, Cristești, Ungheni, Ciurea (Iași); Ștefănești (Botoșani); Galați, Șerbești (Covurluiu); Băneasa, Pasărea-Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Cămpina, Predeal (Prahova); Curtea-de-Argeș; Râmnic (Vâlcea); Tulcea, Isaccea, Mănăstirea Cocos (Tulcea); Broșteni (Suceava); Brateș-Tarcău și Piatra (Neamț).

120. *Dasyneura rosarum*, Hardy.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia rosae*, Hardy, 1850, in «Ann. Mag. Nat. Hist.», t. VI, p. 182;—*Perrisia rosarum*, Kieffer, 1898, Synopsis d. Cécid. p. 12;—Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 93;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 539;—*Dasyneura rosarum*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 252, n. 1611.

Foliiolele frunzelor de Trandafir cultivat (*Rosa centifolia* L.) sau de Trandafiri sălbateci: *R. canina* L., *R. alpina* L., *R. dumetorum* Thuill., *R. spinosissima* L., se găsesc hipertrofiate și colorate în roșietic de o parte și de alta a nervurii mediane; cele două jumătăți sunt îndoite și aplicate una peste alta prin marginile lor superioare, așa că partea hipertrofiată formează o pungă în formă de păstare. In interiorul

galei se găsesse mai multe larve galbene roșietice având cam 2,5 mm. lungime. Ele se metamorfozează în pământ părăsind gala.

Localități: Iași, Pester, Vișan, Ciurea, Bucium (Iași); Bărnova, Grajduri (Vasluiu); Ștefănești (Botoșani); Racova, Fântânele, Bacău, Letea, Comănești, Mănăstirea Cașin (Bacău); Mănăstirea Neamț, Piatra, Râpciuni, Schitu-Durău (Neamț); Sinaia, Câmpina (Prahova); Comana (Vlașca); Periș, Paserea (Ilfov); Mănăstirea Cocoș, Isaccea, Mila 23 (Tulcea); Curtea-de-Argeș; Leordeni (Muscel); Craiova, Vârciorova (Mehedinți); Drăgășani, Râmnic, Călimănești (Vâlcea).

121. *Dasyneura sisymbrii*, Schrank.

Sinonime și citațiuni. *Tipula sisymbrii* Schrank, 1803, Fauna boica, v. III, p. 83; — *Cecidomyia sisymbrii* (syn. *C. barbareae* Curtis), Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 147; — *Dasyneura sisymbrii*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 367; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 13; — Grevillius und Niessen, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 467; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 187, n. 1085.

Pe vârful tulpinelor și ramurilor de *Nasturtium sylvestre* R. Br., *N. austriacum* Cr., *N. palustre* D. C. se formează pe socoteala pedunculilor florale sau mugurilor gale albe spongioase, globuloase, având mărimi variabile între aceea a unui bob de mazere și aceea a unei alune; se observă uneori pe ele și flori rudimentare. Galele găzduesc mici larve galbene.

Localități: între Ungheni și Cristești (Iași); în Delta Dunărei: Isaccea, Tulcea, Pardina, Pătlașgeanca, Mila 23, Sulina, Sf. Gheorghe, Jurilofca.

122. *Dasyneura stachydis*, Bremi.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia stachydis*, Bremi, 1847, Monogr. Gallmück. p. 26; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schless. Ges.», v. 68 suppl., p. 175, n. 562; — Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 494; — *Perrisia stachydis*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 519; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 847; — Grevillius und Niessen, 1910, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 122; — *Dasyneura stachydis*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 277, n. 1846.

Frunzele de Jaleș de câmp (*Stachys recta* L.) și Balbisă (*Stachys silvatica* L.) prezintă uneori o parte din limbul lor decolorat, mai îngroșat și mai aspru decât de obicei, îndoit și aplicat peste fața superioară, iar în cavitatea astfel rezultată se văd larve mici de culoare portocalie. Alteori găsim asemenea larve în flori atrofiate ale acestor plante, în cari numai caliciul rămâne format din piese hipertrofiate și păroase, iar restul florii s'a atrofiat, sau în muguri terminali sau axialari formați din foliole groase acoperite pe fața externă de peri aspri.

Localități: Repedea, Bărnova (Iași); Grajduri (Vasluiu); Mănăstirea Cașin (Bacău); Pasărea (Ilfov); Comana (Vlașca); Sinaia, Bușteni (Prahova).

123. *Dasyneura subpatula*, Bremi.

Sinonime și citațiuni. *Perrisia subpatula*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 316; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 667; — *Dasyneura subpatula*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 142, n. 630.

Pe extremitatea tulpinei și ramurilor de diferite specii de Laptele-cânelui (*Euphorbia amygdaloides* L., *E. cyparissias* L., *E. virgata* W. et. Kitt.) se văd rozete sau buchete de frunze terminale rudimentare, apropiate între ele, formând o gală în formă de murgure și care conține una sau mai multe larve albe ce se metamorfozează în pământ.

Localități: Cristești, Ungheni, Repedea (Iași); Mănăstirea (Cașin (Bacău); Comana (Vlașca); Câmpina, Sinaia (Prahova); Pasărea-Brănești (Ilfov).

124. *Dasyneura tiliamvolvans*, Rüb. s.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia tiliamvolvans*, Rüb. saamen, 1889, in «Berliner Entom. Zeitschr.», v. XXXIII, p. 55;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 177, n. 573;—*Perrisia tiliamvolvans*, Kieffer, 1898, in «Synopsis des Cécid.», p. 14;—Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 193;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 715; *Dasyneura tiliamvolvans*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 285, n. 1924.

Marginea frunzelor tinere de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.) și de Teiu-pădureț (*T. parvifolia* Ehrh.) se vede uneori îndoită pe o întindere oarecare, de o parte sau de ambele părți și aplicată la fața superioară a restului limbului. Partea aceasta îndoită e consistentă, îngroșată și de culoare roșietică închisă. In interiorul părții îndoite, perii sunt mai desvoltați și se observă mici larve galbene roșietice ce se metamorfozează în pământ. După ieșirea larvelor partea îndoită se usucă.

Localități: Pester, Repedea (Iași); Fântânele (Bacău).

125. *Dasyneura thomasiana*, Kieffer.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia thomasiana*, Kieffer, 1888, in «Verh. zool. bot. Gesellsch.» Wien, v. XXXVIII, p. 95;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 177, n. 572;—*Perrisia thomasiana*, Kieffer, 1898, in «Synops. des Cécid.», p. 14;—Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 192;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 713;—*Dasyneura thomasiana*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 285, n. 1921.

Primăvara se observă că unele frunze tinere de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.) și de Teiu-pădureț (*T. parvifolia* Ehrh.), frunze abia ieșite din muguri sau frunze dela vârful mlădițelor, sunt boțite în mod neregulat pe o întindere oarecare a limbului și conturnate la fața superioară. Nervurile în regiunea atacată sunt ceva mai groase ca de obicei și îndoite. In partea aceasta boțită se găsesc mici larve galbene-roșietice, ce se vor metamorfoza în pământ.

Localități: Pester, Vișan, Repedea (Iași); împrejurimile Mănăstirii Cocos (Tulcea).

126. *Dasyneura tortrix*, F. Löw.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia tortrix*, Löw, 1877, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien», v. XXVII, p. 6;—*Perrisia tortrix*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidiess, p. 397;—Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XIV, n. 345;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 558;—*Dasyneura tortrix*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 211, n. 1326.

In părțile terminale ale mlădițelor și crengilor tinere de Perj (*Prunus domestica* L.), Goldan (*Pr. insititia* L.) și Porumbel (*Pr. spinosa* L.) se văd muguri deformați, consistând din frunze apropiate între ele, sucite unele peste altele și acoperindu-se mutual; printre asemenea frunze se găsesc larve mici albe.

Localități: Vișan, Ciurea, Pester (Iași); Racova, Fântânele, Berești (Bacău); Galbeni (Roman); Buhalnița (Neamț).

127. *Dasyneura trifolii*, F. Löw.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia trifolii*, Fr. Löw, 1847, in «Verh. zool.-bot. Gesellsch. Wien», v. XXIV, p. 143;—Bergensstamm und Löw, 1876, in «Verh.

zool.-bot. Gesellsch. Wien», p. 79; — Hieronymus 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 181, n. 580 și 581; — *Perrisia trifolii*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 535; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 146; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 616; — *Dasyneura trifolii*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 288, 1949.

Foliiolele de Trifoiu (*Trifolium medium* L., *Tr. pratense* L., *Tr. repens* L.; se văd uneori îndoite în lungul nervurii mediane în sus, cele două jumătăți aplicate una pe alta pe margini, și îndepărtate mai jos, din pricină că partea limbului din vecinătatea nervurii mediane e ceva hipertrofiată și colorată în galben sau roșietic; rezultă o gală în formă de păstare, iar alteori în formă de cornet; în cavitatea galei se găsesc mici gale galbene-roșietice.

Localități: Repedea, Vișan (Iași); Brateș-Tarcău (Neamț); Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Sinaia (Prahova).

128. *Dasyneura ulmariae*, Bremi.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia ulmariae*, Bremi, 1847, Mon., Gallmück, p. 16 și 52, p. II, fig. 15; — Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 242, n. 17; — *Perrisia ulmariae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 518; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XII, n. 287, id., fasc. XV, n. 369; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 497; — *Dasyneura ulmariae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 291, n. 1975.

Pe foliolele de Aglică (*Spiraea filipendula* L.) fixate de nervura principală, sau de nervurile secundare se întâlnesc gale dure, verzi-galbene de mărimea unei seminte de cânepă, pubescente, traversând limbul și proeminând pe fața superioară sau pe fața inferioară a limbului. Pe fața opusă se prezintă ca o mică prelungire conică. Asemenea gale se pot observa și pe axul sau pețiolul principal al frunzei, când au forma de mici urne. În interiorul fiecărei gale se observă o larvă galbenă-portocalie.

Am observat asemenea gale în mare număr, la Izvorul-puturos, în apropiere de Dârmoca (Suceava).

129. *Dasyneura urticae*, Perris.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia urticae* Perris, 1840, in «Ann. Soc. ent. France», v. IX, p. 401; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges. v. 60 suppl. p. 184, n. 588; — Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 530; — *Perrissia urticae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 543; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica» fasc. II, n. 47; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 372; — *Dasyneura urticae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 294.

Pe frunzele de urzică (*Urtica dioica* L.) și de Urzică-creață (*U. urens* L.) se întâlnesc cu deosebire către baza limbului pustule neregulate, albicioase, având câțiva mm. diametru, proeminând pe ambele fețe ale frunzei și deschizându-se pe fața superioară prin o deschidere îngustă alungită. În interiorul galei, o larvă albă. Asemenea gale se pot întâlni și pe frunzele rudimentare, pe pețiolul frunzelor, pe tijă și pe inflorescență.

Localități: Vișan, Pester, Ciurea (Iași); Racova, Fântânele, Berești (Bacău); Paserea-Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca).

130. *Dasyneura veronicae*, Vallot.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia veronicae*, Vallot, 1826—27, in «Mém. Ac.

Dijon», p. 93; — Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 471; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 187, n. 593; — *Perrisia veronicae* Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 548; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 48; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 94; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 682; — *Dasyneura veronicae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 298, n. 2039.

Pe Șiopârliță (*Veronica chamaedrys* L.), Ventrilică (*V. officinalis* L.), Pribolnic (*V. beccabunga* L.) și Veronica de câmp (*V. arvensis* L.) se văd uneori muguri terminali umflați și păroși compuși din două sau patru foliole mici, umflate, cărnoase, păroase, ridicate în sus și îndoite în formă de clape, delimitând în mijloc o cavitate în care se găsesc larve de culoare galbenă-portocalie, sau galbenă-roșietică, având cam 2—2,5 mm. lungime. Aceleași larve se pot întâlni în flori deformate, umflate și închise.

Localități: Repedeș (Iași); Bărnova, Grajduri (Vasluiu); Mănăstirea (Neamț); Broșteni (Suceava); Racova, Fântânele, Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); în pădurea Curcuz (Tulcea); între Chitila și Ciocănești (Ilfov); Sinaia, Azuga, Predeal (Prahova); Curtea-de-Argeș; între Călimănești și Căciulata (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

131. *Harmandia cavernosa*, Rübs.

Sinonime și citațiuni. *Diplosis cavernosa* Rübsaamen, 1899, in «Biolog. Centralb.», v. XIX, p. 602, nota 2; — *Diplosis tremulae*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., n. 484; — *Harmandia cristata*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 390; — *Harmandia cavernosa*, Kieffer, 1900, Suite à la Synops. Cécid. d'Europe et d'Algérie, p. 13; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 120; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 122; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 207, n. 1282.

Pe frunzele de Plop-tremurător (*Populus tremula* L.) gale dure, de formă sferică turtită la fața superioară, străbătând limbul, fiind dezvoltate mai mult la fața inferioară decât la fața superioară, având 5—7 mm. diametru. La fața inferioară sunt aproape hemisferice, la fața superioară apar ca un mic platou, sau ca o calotă prevăzută cu o deschidere proeminentă în formă de tăietură alungită. Galele sunt uniloculare, peretele gros la polul inferior al galei, se subțiază către deschidere. În interior o singură larvă, ce se va metamorfoza în pământ.

Localități: Palanca, pe pârâul Prisăcii la Mănăstirea Cașin (Bacău).

132. *Harmandia globuli*, Rübs.

Sinonime și citațiuni. *Diplosis globuli*, Rübsaamen, 1889, in «Berlin. Ent. Zeitschr.», v. XXXIII, p. 49; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 150, n. 480; — *Harmandia globuli*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 389; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 21; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 121; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 208, n. 1288.

Pe fața superioară a frunzelor de Plop-tremurător (*Populus tremula* L.) gale dure, de formă conică însă rotundă la vârf, fixată prin toată baza pe limb, prezentând o deschidere în formă de tăietură la fața inferioară a frunzei. Galele au 2—3 mm. înălțime și 1,5—2 mm. lărgime; sunt de culoare roșietică, peretele e subțire însă dur; în interior o larvă portocalie.

Localități: Mănăstirea Cașin (Bacău) și Călimănești (Vâlcea).

133. *Harmandia Löwi*, Winn.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia tremulae*, Winnertz, 1853, Monogr. Gallmück., p. 273, pl. I, fig. 2; — *Diplosis Löwi*, Rübsaamen, 1892, in «Verh. zool.-bot. Gesell. Wien», v. XXXII, p. 49; — *Harmandia tremulae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 389; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 22; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 121; — *Harmandia Löwi*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 208, n. 1289.

Pe fața superioară a frunzelor de Plop-tremurător (*Populus tremula* L.) se văd gale sferice, dure, de mărimea unui bob de mazere, verzi sau roșietice, uneori de formă ovoidală, având 4—6 mm. diametru, fixate printr'un pedicul foarte scurt ce prezintă un ostiol de forma unei tăieturi foarte înguste la fața inferioară a frunzei, înconjurată de o pată albicioasă. Gala e uniloculară, cavitatea e ovoidală, peretele fiind mai gros în polul superior al galei unde atinge 1,5—2 mm. grosime, către bază grosimea peretelui e numai de 1 mm. În interior se găsește o larvă portocalie, având cam 2,5 mm. lungime.

Localități: La Mănăstirea Cașin pe pârâul Prisecii (Bacău); Călimănești (Vâlcea).

134. *Harmandia petioli*, Kieff.

Citațiuni. Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 388, n. 8; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 118.

Umflătură în baza petiolului frunzelor de Plop-alb (*Populus alba* L.) de culoare roșietică, pluriloculară.

Pe malul Prahovei și Ialomiței la Crivina și Periș.

135. *Janetiella thymi*, Kieffer.

Citațiuni. Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 529; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 445; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 856; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 283, n. 1911.

Pe extremitatea rămurelelor de Cimbrisor (*Thymus serpyllum* L.) se văd ultimele 4 frunze terminale îndoite în sus, în formă de clape apropiate între ele, delimitând o cavitate centrală în care se găsesc mici larve galbene-roșietice; frunzele sunt sesile, păroase și înconjurate către bază de alte frunze formând în totul o producție globuloasă de 4—5 mm. diametru.

Localități: Repedea (Iași); Piatra (Neamț); Racova, Fântânele, Letea (Bacău); între Azuga și Bușteni (Prahova).

136. *Janetiella thymicola*, Kieffer.

Citațiuni. Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 529; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 444; — Greovillius und Niessen, 1910, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 121; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 857; — Ros, 1911, Die Pflanzengallen, p. 283, n. 1910.

Unii muguri terminali de Cimbrisor (*Thymus serpyllum* L.) sunt transformați în gale gemiforme, având formă ovoidală de 1—1,5 cm. înălțime și 1 cm. grosime, compuse din frunze sesile, ridicate în sus, și apropiate între ele, în chip de a formă un fel de rozetă sau buchet strâns; frunzele prezintă pe fața lor internă sau superioară o pubescență albă anormală și în cavitate, între foile centrale, se găsesc larve roșietice.

Localități: Repedea (Iași); Roznov, Piatra (Neamț).

137. *Lasioptera eryngii*, Vallot.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia eryngii* Vallot, 1828—1829, in «Mém. Ac. Dijon», p. 113; Giraud, 1861, in «Verh. zool.-bot. Gesellsch.» Wien, Bd. XI, p. 483; Massalongo, 1902 «Bull. Soc. bot. it. p. 429; Kertész «Cat. Dipt.», v. II, 16;— Houard, 1908, «Les Zoocécidies...» T. II, p. 760; Trotter A. e. Cecconi G., 1903, «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 233.

Înțepăturile acestei insecte pentru a depune ouăle, determină umflături tumefiate pe tijă, ramuri și pe nervurile frunzelor de: Scaiul-dracului (*Eryngium campestre* L.) și pe Scaiul-vânăț (*E. planum* L.) Tumefacția poate ajunge până la 2 cm. lățime și provine din hipertrofia parenchimului medular în care rămân loje ce conțin niște larve inelate de culoare galbenă-portocalie, cărora li se disting bine stiletele bucale.

Vișan (Iași), Iulie 1911.

138. *Lasioptera rubi*, Heeger.

Citațiuni. Heeger, 1851, in «Sitzungsber. Akad. Wiss. Wien», t. VII, p. 203;— Rübsaamen, 1892, in «Berlin Entom. Zeitschr.», v. XXXVII, p. 346;— Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 94;— Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 482;— Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 517;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 253, n. 1618;— *Lasioptera picta* (Syn. *Lasioptera Rubi*), Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 160, n. 503—505.

Ramurile de Smeură (*Rubus idaeus* L.) și de Mură (*R. fruticosus* L.) prezintă umflături ovoidale atingând 2,5—3 cm. lungime și 1—2 cm. lărgime, umflături ce de obicei sunt mai dezvoltate într-o parte. Umflăturile provin din o hipertrofie a stratului lemnos, suprafața lor e aspră, scoarța fiind plesnită în sensul longitudinal. Pe secțiune se văd galerii și mâncături în măduvă și stratul lemnos, cu larve albe-gălbui având 2—2,5 mm. lungime.

Localități: Palanca, Comănești, Dărmănești, Slănic și Mănăstirea Cașin (Bacău); Schitu-Durău (Neamț).

139. *Lipara lucens*, Meigen.

Citațiuni. Frauenfeld, 1862, in «Verh. zool. bot. Ges. Wien», v. XII, p. 1171;— Karsch, 1877, in «Jahresber. Westf. Prov. Vereins f. Wiss. u. Kunst», v. VI;— Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 765;— Hieronimus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 122, n. 382;— Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 375;— Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 43;— Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 72;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 193, n. 1148.

Această muscă înțepând muguri de Trestie (*Phragmites communis* L.) pentru a-și depune ouăle, mugurii atăcați se transformă în ramuri scurte anormale, cu întrenodurile foarte apropiate, formând o umflătură dură, de mărimea unui deget, acoperită cu frunze. Pe secțiune constatăm în măduva acestei părți tumefiate și dure o cavitate lungă ca de 1 cm. și largă de 2—3 mm., în care se găsește o larvă; cavitata se mărește cu timpul, larva rozând împrejur.

Localități: Cristești, Ungheni (Iași); pe lângă bălțile Călniștei, Comana (Vlașca); în Delta Dunărei; la Toplița de lângă podul Bistriței la Racova (Bacău).

140. *Macrodiplosis dryobia*, Löw.

Sinonime și citațiuni. *Diplopsis dryobia*, Löw, 1877, in «Verh. K. K. zool.-bot. Ges. Wien», v. XXVII, p. 14, t. I, f. 5;— *Macrodiplosis dryobia*, Kieffer, 1895,

in «Bull. Soc. ent. France» p. 194; Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 88, t. XVIII, f. 4;—Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 433;—Kieffer, 1900, Monogr. des Cécidomyiides d'Europe et d'Algérie, pl. 38, f. 11;—Tavares, 1907, Broteria, p. 126;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 251;—Ross, 1911, Pflanzengallen Mittel-und Nordeuropas, p. 233.

Lobi marginali ai frunzelor de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith.), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) și Tufan (*Q. pubescens* Willd) sunt îndoiti și lipiți prin marginea lor la fața inferioară a frunzei; ei sunt mai îngroșați ceva decât restul frunzei, sunt verzi cu pete galbene sau roșietice, sau complet colorați în galben ori roșietic. In interior se constată câteva gale galbene-roșietice; după ieșirea acestora (metamorfoza având loc în pământ), lobi aceștia se usucă și rămân astfel în timp ce restul frunzei e încă verde.

Asemenea gală e foarte comună. Am întâlnit-o în următoarele localități: Vișan, Pester, Ungheni, Podul-Iloaei (Iași); Guranda, Ștefănești (Botoșani); Grajduri, Bărnova (Vasluiu); Mănăstirea Neamț, Agapia, Buhalnița, Mănăstirea Bistrița (Neamț); Berești, Racova, Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); în împrejurimile Mănăstirii Cocos (Iulcea); Comana (Vlașca); Paserea (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș; Vărciorova (Mehedinți).

141. *Macrodiplosis volvens*, Kieffer.

Sinonime și citațiuni. Kieffer, 1895, in «Feuille des jeunes Naturalistes», III ser. an. XXIX, p. 9;—id., 1904, in «Bull. Soc. d'hist. nat. de Metz», 23-e cah. 2-e ser. t. XI;—id., 1900, Monographie des Cécidomyiides d'Europe et d'Algérie, pl. 38, f. 12;—Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 196, t. 39, f. 5;—Löw, 1877, in «Verh. zool.-bot. Gesellsch. Wien», v. XXVII, p. 36, n. 10;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...», T. I, p. 251;—Trotter e Cecconi, 1905, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 357;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen Mittel-und Nordeuropas, p. 233. (Sinonimele *Diplosis* [*Clinodiplosis*] *Liebeli* sunt datorite unei specii nececidogene, comensală atât cu *Macrodiplosis volvens* cât și cu *Macrodiplosis dryobia*.)

Marginea frunzelor de *Quercus sessiliflora*, *Q. pedunculata* și *Q. pubescens*, se prezintă uneori îngroșată pe o lățime mică între doi lobi și îndoită la fața superioară, determinând astfel o cameră larvară tubulară, în care se observă una sau câteva larve mici de culoare galbenă-portocalie. Larvele ies pe la începutul verii, se metamorfozează în pământ, iar partea atinsă din limb se usucă.

Localități: Paserea (Ilfov); Comana (Vlașca); Buda (Prahova); Vărciorova (Mehedinți).

142. *Massalonia rubra*, Kieffer.

Sinonime și citațiuni. *M. r.* Kieffer, 1897, Meine Antwort, etc., p. 12, nota 1;—*Hormomyia rubra* Kieffer, 1890, in «Verh. zool.-bot. Gesellsch.» Wien, Bd. XL, 199; Rübsaamen, 1889, «Berlin. Entom. Zeitschr., Bd. XXXIII, p. 62;—Kertész, Cat. Dipt. v. II, p. 120.

Pe fața inferioară a frunzelor de Mesteacăn (*Betula verrucosa* Ehrh. sin. *B. alba* L.) se observă o hipertrofie a nervurii mediane, sau a unei nervuri secundare sub forma unei umflături fusiforme lungă de 7—10 mm. și lată de 2 mm., netedă la suprafață, de culoare închisă bătând în roșietic-violet. Pe fața superioară se observă numai o depresiune puțin pronunțată. In interior se găsesc mai multe larve albe. Galele cad cu frunzele și atunci larvele ies și se metamorfozează în pământ.

Găsit la Piatra Neamț, în localitatea Peste Vale, la 15 August 1911.

143. *Mikiola fagi*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. *Hormomya fagi*, Hartig, 1839, in «Jahresb. d. Forstwiss. und. forstl. Naturk. t. I, p. 641; Winnertz, 1853, Beitr. d. Gallmück. p. 285; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schless. Gesselsch.», vol. 68 suppl., p. 135; — Rübсаamen, 1892, «Berlin. Ent. Zeitschr.» Bd. XXXVII, p. 378; — *Mikiola fagi*, Kieffer, 1898, in «Synops. d. Cécidom.», p. 25; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 7; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 207.

Pe fața superioară a frunzelor de Fag (*Fagus silvatica* L.) se văd adeseori, în timpul verii și toamna, gale de formă ovoidală sau conică cu vârful ascuțit, fixate prin baza lor de nervura mediană sau de o nervură secundară. Galele au 5—8 mm. înălțime și 3—5 mm. lărgime. Ele sunt netede, au o consistență lemnoasă, sunt de culoare verde deschisă când sunt tinere, apoi devin galbene cu pete roșietice pe o față. La fața inferioară a frunzei, cecidia apare ca o mică proeminență conică având 1—1,5 mm. înălțime. Vârful acestei proeminențe are un mic ostiol mănținut închis prin papile. Galele prezintă o cameră larvală spațioasă, în care se găsește o singură larvă albă, cu puncte brune pe segmentele anterioare. Galele se detașează de pe frunze toamna târziu, deslipindu-se de nivelul feței superioare a frunzei și lăsând pe frunză partea inferioară a galei în forma unei mici cupe deschise. Gala rămâne pe pământ în timpul iernii și în primăvară iese o insectă păroasă având cam 5 mm. lungime cu trunchiul de culoare închisă brun-negru, iar abdomenul roș. Aripele brune deschise cu nervurile brune închise.

Asemenea gale se observă în toate localitățile din țară unde se găsește Fagul. Citez ca locuri unde le-am observat: Repedea (Iași); Bărnova și Grajduri (Vasluiu); Broșteni, pădurea Cristeștilor (Suceava); Schitul Durău, Taslău, Brateș-Tarcău, Răpciuni (Neamț); Racova, Berești, Fântânele, Mărgineni, Buhociu, Mănăstirea Cașin, Dărmănești, Palanca (Bacău); Predeal, Sinaia, Azuga (Prahova); Curtea-de-Argeș; Leordeni (Muscel); Râmnic, Călimănești, Căciulata, Golotreni, Malaia, Voineasa (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

144. *Putoniella marsupialis*, Löw.

Sinonime și citațiuni. *Diplosis marsupialis*, Löw, 1889, in «Verh. zool.-bot. Ges.» Wien, v. XXXIX, p. 536; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schless. Ges.» v. 68 suppl. p. 156, n. 488; — *Putoniella marsupialis*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 397; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 23; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 560; — Ross, 1911, Die Pflanzen-gallen, p. 212, n. 1332.

Frunzele de Perj (*Prunus domestica* L.), Goldan, (*Pr. insititia* L.) și Porumbel (*Pr. spinosa* L.) prezintă uneori o parte din nervura lor mediană, sau părți din una sau mai multe nervuri secundare hipertrofiate în formă de pungi ce proeminează la fața inferioară a limbului, având 0,8 cm. înălțime și 1—3 cm. lungime. Pungile acestea sunt deschise la fața superioară prin o tăetură alungită, cu marginile ușor încrețite și aplicate una pe alta. Peretele pungii e de consistență cartilaginoasă, e decolorat în verde-albiu, sau e colorat în galben sau roșietic. În interiorul pungii se găsește o larvă galbenă-portocalie.

Localități: Pester, Vișan, Ciurea (Iași); Buhalnița (Neamț); Berești, Racova (Bacău); Mănăstirea Cocos (Tulcea); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș; Vârciorova (Mehedinți).

145. *Oligotrophus annulipes*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia annulipes*, Hartig, 1839, in «Jahresb. d. Forstwiss. und forst. Naturk.», t. I, p. 641; — *Hormomyia piligera*, Löw, 1850, in «Dipt. Beitr.», IV, p. 26; — *Oligotrophus annulipes*, Kieffer, 1898, in «Synops. de Cécidom.», p. 25; id., Monogr. d. Cécidom. d'Europe et d'Algerie, pl. 42, fig. 7; — Trotter e Ceconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 238, id., fasc. XIII, n. 318; — Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I, p. 207.

Cecidii în formă de tubi cilindrici proeminând la fața superioară a frunzelor de Fag (*Fagus sylvatica* L.), având 2—3 mm. înălțime și 1,5—2 mm. diametru, închise la partea superioară și deschise la fața inferioară a frunzei. Peretele galei e subțire și e în continuitate cu parenchimul foliar, galele aceste fiind situate între nervuri. Gala e de culoare galbenă brună și e acoperită la suprafață cu peri albi sau brunii. In cavitatea galei se găsește o larvă ce se transformă pe loc în o mică insectă având 2,5—3 mm. lungime, cu trunchiul brun negru, abdomenul roșu cu peri negri, iar aripele străvezii și cu marginea anterioară închisă. Galele, detașându-se către finele verii sau toamna, lasă pe frunză o impresie circulară.

Localități: Mărgineni-Fântânele (Bacău); Brateș-Tarcău, Tazlău, Schitu-Durău (Neamț); Mănăstirea Cașin (Bacău); Predeal, Azuga, Bușteni, Sinaia (Prahova); Curtea-de-Argheș; Râmnic, Călimănești, Voineasa (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

146. *Oligotrophus bursarius*, Bremi.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia bursaria*, Bremi, 1847, Monogr. Gallmück., p. 20 și 52, pl. I, fig. 20; — Winnertz, 1853, Monogr. Gallmück., p. 241; — Bergengstamm und Löw, 1876, in «Verh. zool.-bot. Gesellsch.», p. 31; — Massalongo, 1893, Galle fl. it. n. 62; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 142, n. 442; *Oligotrophus bursarius*, Kieffer, 1898, Synopsis d. Cécidom., p. 22; — Trotter e Ceconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 66; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 839; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 156, n. 774.

Pe frunze de Rătungioară (*Glechoma hederacea* L.) se văd proeminând pe fața superioară a limbului niște excrescențe digitiforme, având 3 mm. înălțime și 1 mm. lărgime, păroase, de culoare verde sau roșietică. La fața inferioară a frunzei se recunoaște o pată ce e orificiul galei astupat de peri. Peretele e subțire, cavitatea internă păroasă, conține o larvă albă. La maturitate gala cade și rămâne în loc un orificiu circular pe limbul frunzei.

Localități: Piatra-Neamț; Peste-Vale; — Fântânele (Bacău).

147. *Oligotrophus capreae*, Winn.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia capreae*, Winnertz, 1853, Beitr. Mon. Gallmück., p. 291; — *Hormomyia capreae*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. n. 516; — *Oligotrophus capreae*, Trotter e Ceconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 97; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 146; — Ross, 1911, die Pflanzengallen, p. 262, n. 1700.

Pe frunzele de Iovă (*Salix caprea* L.) se văd lângă nervura principală, sau lângă o nervură secundară, gale mici sferice, de mărimea unui fir de păsat, având 1—1,5 mm. diametru și proeminând de o potrivă pe ambele fețe. Galele sunt de culoare galbenă, înconjurată la fața superioară de un cerc brun bătând puțin în roșietic pe fața superioară. Orificiul se găsește în polul feței inferioare. In interior o larvă apodă albă roșietică. Peretele e la început gros, devine însă la fine subțire și sfărâmicos.

Localități: Broșteni (Suceava); Mănăstirea Neamț, Buhalnița, Brateș-Tarcău (Neamț); Mărgineni, Fântânele, Mănăstirea Cașin, (Bacău); Predeal, Azuga, Bușteni, Sinaia (Prahova); Călimănești (Vâlcea).

148. *Oligotrophus capreae*, Winn., var. *major* Kieff.

Citațiuni. Löw, 1877, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien», T. XXVII, p. 36, n. 9; — Liebel, 1866, in «Zeitschr. Naturw. Halle», p. 568; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 142; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 260, n. 1690.

Pe frunze de Iovă (*Salix caprea* L.) pe nervura mediană, sau pe o nervură secundară, o umflătură tare, de consistență aproape lemnoasă, de mărimea unei fasole, proeminând pe ambele fețe și colorată în roșietic închis pe fața superioară și în galben brun pe fața inferioară. Gala conține în interiorul ei mai multe camere, în cari se găsește câte o larvă roșietică.

Localități: Intre Mărgineni și Fântânele (Bacău); Schitu-Durău (Neamț); Broșteni (Suceava); Vișan (Iași).

149. *Oligotrophus carpini*, Löw.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia carpini*, Löw, 1874, in «Verh. zool.-bot. Ges.», Bd. XXIV, p. 322; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 128; — *Perrisia carpini*, Kieffer, 1898, in «Synops. d. Cécidom.», p. 8; — Trotter e Ceconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 56; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 188; — *Oligotrophus carpini*, Roos, 1911, Pflanzengallen, p. 120.

La fața inferioară a frunzelor de Carpen (*Carpinus betulus* L.) se observă că nervura mediană e umflată și hipertrofiată în chip continuu sau moniliform pe o distanță oarecare și această hipertrofiare atinge și partea inițială a nervurilor secundare corespondente, de o singură parte sau de ambele părți. În fiecare parte a umflăturii cuprinsă între două nervuri secundare, se găsește o larvă albă având 2—3 mm. lungime.

Localități: Azuga, Bușteni, Sinaia (Prahova); Jiblea (Argeș); Râmnic și Călimănești (Vâlcea); Nicolitel și în împrejurimile Mănăstirii Cocos (Tulcea).

150. *Oligotrophus fagicolus*, Kieff.

Sinonime și citațiuni. *Mikiola cristata*, Kieffer, 1898, in «Synops. d. Cécidom.», p. 60; — *Oligotrophus fagicolus*, Kieffer, 1900, in «Suite à la Synops. d. Cécidom.», p. 23; — Trotter e Ceconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 110; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 208.

Frunzele de Fag (*Fagus silvatica* L.) prezintă uneori îndoituri hipertrofice în spațiul cuprins între două nervuri secundare, îndoituri ce se întind dela nervura mediană și până la marginea limbului, proeminând la fața inferioară și deschise la fața superioară, însă cu marginile apropiate între ele. Îndoiturile acestea determină o boțire neregulată a limbului. Ele sunt de culoare verde-galbenă sau roșietică. În cavitatea lor se întâlnesc câteva larve roșietice, cari se vor metamorfoză în pământ.

Am observat asemenea gale în următoarele localități: Racova, Fântânele, Mărgineni, Mănăstirea Cașin (Bacău); Buhalnița, Schitu Durău (Neamț); Predeal, Valea-Cerbului, Bușteni, (Prahova); Curtea-de-Argeș; Vârciorova (Mehedinți); Călimănești (Vâlcea).

151. *Oligotrophus Hartigi*, Liebel.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia Frauenfeldi*, 1874, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 79; — *Hormomyia Hartigi*, Liebel, 1892, Entom. Nachricht. v. XVIII,

p. 283; — Thomas, 1892, Beobacht. üb. Mückengallen, Programm. Ohrdruf, p. 12, n. 16; — *Oligotrophus Hartigi*, Kieffer, 1898, Synops. d. Cécid., p. 23; — Trotter e Ceconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XX, n. 498; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 717.

Pustule în formă de pete decolorate, fără pilozitate anormală proeminând tare puțin pe ambele fețe ale frunzelor de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.). Tesutul atins e decolorat, și în el trăesc pentru puțin timp niște larve mici, ce se metamorfozează în pământ. După ieșirea larvelor, petele acestea se usucă în timp ce restul frunzei e încă verde

Localități: Vișan (Iași); Racova, Fântânele (Bacău); Comana (Vlașca); Periș (Ilfov); Lcordeni (Muscel); Azuga, Sinaia (Prahova), etc.

152. *Oligotrophus juniperinus*, L.

Sinonime și citațiuni. *Tipula juniperina*, Linné, 1761, in «Fauna suecica», n. 1774; — *Hormomyia juniperina*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 144, n. 457; — *Oligotrophus juniperinus*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 347; — Trotter e Ceconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 11; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 51; Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 168, n. 892.

Gală în formă de mugure pe partea terminală a ramurilor de Ienupere (*Juniperus communis* L.), neajungând lungimea frunzelor, având 0,6—0,9 cm. înălțime și 0,4—0,5 cm. lărgime la bază. E ascuțită către vârf și-i formată din câteva verticele terminale de frunze ce sunt apropiate prin baza lor, lărgite la bază, apropiate și acoperite între ele în chip de a delimita o cavitate internă în care se găsește o larvă portocalie.

Localități: Schitu-Durău (Neamț); Predeal, Vârful-cu-Dor (Prahova).

153. *Oligotrophus Lemei*, Kieff.

Citațiuni. Kieffer, 1904, in «Bull. Soc. Hist. Nat. Metz, 23-e cah.»; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v., 68 suppl. p. 183, n. 586; — Trotter e Ceconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 196; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 362; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 292, n. 1985.

Nervura principală sau o nervură secundară a frunzelor de Ulm (*Ulmus campestris* L.) e hipertrofiată pe o întindere de 2—3 mm. și din această îngroșare pleacă o mică emergență cilindrică în formă de hodgeag ce apare pe aceeaș față sau pe fața opusă, deschizându-se la maturitate prin vârful ei. Orificiul are un diametru cam de 1 mm., iar înălțimea proeminenței cilindrice 1—1,5 mm. În cavitatea galei o larvă apodă galbenă care se va metamorfoza în pământ. De multe ori îngroșerile corespunzând la mai multe gale sunt în continuitate și concrescute și atunci se observă pe aceeaș față lateral, sau pe fața opusă, atâtea eminente cilindrice câte gale avem.

Localități: în împrejurimile Mănăstirii Cocos și în pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea).

154. *Oligotrophus Panteli*, Kieff.

Citațiuni. Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 346; — Trotter e Ceconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 250; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 49; — Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 167, n. 890.

Gală pe partea terminală a rămurelelor de Ienupere (*Juniperus communis*), de forma unui fir de ovăz, formată în acelaș chip ca și gala de *Oligotrophus juniperinus*,

atât că frunzele deși lățite la bază ajung înălțimea normală, încât gala ajunge cam 1—1,2 cm. înălțime, fiind mai îngustă la bază. În interior o larvă de culoare portocalie.

Localități: Schitul Durău (Neamț); Mănăstirea Cașin (Bacău); Vârful-cu-Dor, Valea Cerbului, Predeal (Prahova).

155. *Oligotrophus Réaumurianus*, Löw.

Sinonime și citațiuni. Réaumur, 1737, Mem. Hist. Ins. III, p. 432, pl. XXXVIII, fig. 4-6; — *Cecidomya tiliacea*, Bremi, 1847, «Beitr. Mon. Gallmück.», p. 12, taf. I, fig. 12; — *Hormomyia Réaumurii*, Löw, 1878, «Verh. K. K. zool.-bot. Ges.», Bd. XXVIII, p. 1; — Bergenstamm und Löw, 1876, in «Verh. K. K. zool.-bot. Ges.», Bd. XXVI, p. 94; — Hieronymus, 1890, in Jahresber. Schles. Ges., v. 68 suppl. p. 179, n. 575; — *Oligotrophus Réaumurianus*, Kieffer, 1898, Synopsis des Cécid. d'Europe et d'Alg., p. 23; — id., 1900, Mon. Cécid., pl. 40, fig. 1; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 448; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 717.

Pe frunzele de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.) de Teiu-pădureț (*T. parvifolia* Ehrh.) și de Teiu-alb (*T. argentea* Desf.) se observă uneori niște producțiuni dure, de mărimea unui bob mașcat de grâu proeminând pe ambele fețe ale frunzei și anume pe una din fețe (cele mai deseori fața superioară) apare ca un mic glonte cu vârful acuminat, având cam 4 mm. înălțime și 3—4 mm. diametru la bază; pe fața inferioară apare sub forma unui con mai turtit, având 3 mm. înălțime și puțin păros. Gala este verde la început și pe secțiune se vede că se compune din un țesut brun la partea inferioară și către exterior, fără ca acest țesut brun să atingă vârful superior al galei; partea centrală și vârful galei e compusă din un țesut alb, la baza căruia e o mică cavitate larvară conținând o larvă apodă având cam 0,5 mm. lungime. Țesutul alb, care e în continuitate cu camera larvală, e moale, iar cel dela limita cu țesutul brun e dur, lemnos și accastă parte, formată din țesutul alb se diferențiază cu timpul într'o gală internă (în parte) și care apare ca diferențiată de restul galei ce-i formează ca un fel de guler la fața superioară a frunzei. Gala aceasta din nou diferențiată e netedă, de culoare galbenă-brună și către toamnă se detașază și cade pe pământ rămânând pe frunză gulerul în formă de cupă și partea inferioară a galei. Larva se metamorfozează în interiorul galei interne pe pământ și insecta iese în primăvara viitoare.

Localități: Leordeni (Muscel); Periș (Ilfov); Cămana (Vlașca); Vărciorova (Mehedinți); Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Sinaia, Azuga (Prahova); în împrejurimile Mănăstirii Cocoș și la Nicolitel (Tulcea); Fântânele și Mănăstirea Cașin (Bacău).

156. *Oligotrophus Solmsii*, Kieff.

Citațiuni. 1905, in «Mitt. Phil. Ges. Els.-Lothr.» Strassbourg, t. XIII, p. 179; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 198; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 924; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 299, n. 2051.

Numeroase pustule circulare în grosimea parenchimului frunzelor de Dărmoz (*Viburnum lantana* L.) situate între nervuri, având 3—5 mm. de diametru, uneori reunite câte două, proeminând ușor pe ambele fețe ale frunzei. La fața superioară apar ca niște calote turtite de culoare verde deschisă sau roșie cu marginea galbenă. La fața inferioară apar ca niște discuri puțin proeminente, cu marginile mai îngroșate, de culoare verde sau galbenă albicioasă. La maturitate gala prezintă un mic orificiu lateral. În interior o larvă galbenă-portocalie având 2—3 mm. lungime, care părăsind gala se metamorfozează în pământ.

Localități: Vișan, Galata, Bucium, Copou, Pester, Ciurea (Iași); Grajduri, Bârnova, Căuești (Vasluiu); Adjud (Putna); în pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea); în pădurea Șarului, lângă Piatra-Olt; Leordeni (Muscel).

157. *Oligotrophus Szépligetii*, Kieff.

Citațiuni. Kieffer, 1901, Synops. des Zoocécidies d'Europe, p. 239; — Szépligeti, 1890, Termr. Fuez. Budapest, T. XIII, p. 12; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 697; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 82, n. 13.

Pe frunzele de Gladiș (*Acer tataricum* L.) se observă adeseori una sau mai multe pustule dure, de culoare închisă, proeminând pe ambele fețe, având 2—2,5 mm. diametru, deschise la fața inferioară. Pustula e înconjurată concentric de un cerc galben și de unul roș. În interiorul pustulei o larvă apodă albă.

Localități: împrejurimile Iașilor; Periș (Ilfov); Buda, Crivina (Prahova); Comana (Vlașca); Pădurea Sarului lângă Piatra-Olt; Leordeni (Muscel); Malcoci (Tulcea); Drăgășani (Vâlcea).

158. *Rhabdophaga albipennis*, Winn.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia albipennis*, Winnertz, 1853, Monogr. Gallmück., p. 216; — *Rhabdophaga albipennis*, Trotter e Ceconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 188; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 138; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 258, p. 1671.

Pe rămurelele tinere de Lozie (*Salix alba* L.), se văd mici umflături laterale de mărimea unui bob de grâu, în dreptul unui mugure, sau mai des în spațiul dintre muguri. În interior se găsește o larvă apodă galbenă portocalie. Larva iese toamna și se vede atunci un mic orificiu rotund din partea laterală a galei.

În lunca Bistriței de lângă podul Lespezi (Bacău) și în Delta Dunărei (Tulcea).

159. *Rhabdophaga heterobia*, Löw.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia heterobia*, Löw, 1850, Dipter. Beitr. p. 28 și 35; — Winnertz, 1853, Monogr. Gallmücken, p. 223; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. n. 510 și 511; — Rübsaamen, 1892, in «Berlin Entom. Zeitschr.», v. XXXVII, p. 353; — *Rhabdophaga heterobia*, Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 18; — Trotter e Ceconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 435. — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 132 și 135; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 257, n. 1666; — *Perrisia heterobia*, Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min., 197. Sunt două feluri de gale produse de acest cecidomiid: a) Generația de primăvară deformează mătășorii sau inflorescențele masculine de: *Salix triandra* L., *S. amygdalina* L.; *S. purpurea* L. ce apar mai îngroșate în locurile unde se desvoltă larvele acestui Cecidomiid. Filamentele staminale sunt mai umflăte și mai alungite, solzii mai îngroșați și se desvoltă pe ei în abundență o pilozitate lănoasă formată de peri albi fini. În partea aceasta ata-cată se găsesc larve apode roșii portocalii. b) Generația de vară determină formația de rozete foliare puțin compacte, derivate din muguri terminali sau laterali, de pe ramuri tinere sau mlădițe de Iovă (*S. caprea* L.), Răchită (*S. fragilis* L.), și unele specii de Salcie (*S. aurita* L., *S. purpurea* L., *S. triandra* L., *S. amygdalina* L.). Foliiolele ce intră în rozetă sunt păroase către bază, perii sunt albi lănoși; între foliiolele terminale scurte se găsesc larve apode galbene.

Am găsit prima formă de gală în lunca de pe malul stâng al Bistriței, lângă podul dela Lespezi (Bacău), la Vârciorova (Mehedinți) și în mai multe puncte din Delta;

forma a doua în Deltă, în lunca de pe malul drept al Dunărei, în fața orașului Galați; pe malul gârlei Filipoiului (Brăila); la Mănăstirea Cașin (Bacău); Buhalnița (Neamț).

160. *Rhabdophaga nervorum*, Kieff.

Citațiuni. Rübсааmen, 1891, in «Berlin. Ent. Zeitschr.», v. XXXVI, p. 405, n. 10; — Kertesz, 1902, Cat. Dipterorum, Cecidomyidae, p. 23; — Kieffer, 1897, in «Berlin Ent. Zeitschr.», t. 42, p. 32; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 143; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 260, n. 1691.

Umflături ovoidale pe nervura mediană sau pe pețiolul frunzelor de Iovă (*Salix caprea* L.) și Salcie aurită (*S. aurita* L.). Asemenea umflături sunt lungi de 3—5 mm., groase ca de 2 mm., cu suprafața netedă și conțin în interiorul lor o larvă gălbue. Limbul se prezintă puțin îndoit în sus, din pricina acestei deformații.

Broșteni (Suceava); Predeal (Prahova); Brateș-Tarcău (Neamț).

161. *Rhabdophaga rosaria*, Löw.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia strobilina*, Bremi, 1847, Monogr. Gallmück., p. 22, n. 19; — *C. heterobia*, Löw, 1850, Dipter. Beitr. IV, p. 28 și 35; — *Rhabdophaga rosaria*, Kieffer, 1900, Monogr. Cécidomyides d'Europe et d'Algerie, pl. 34, fig. 1. Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 189; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 134; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 257, n. 1664; Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min., n. 189.

La extremitatea mlădițelor sau ramurilor tinere de diferite specii de Salcie (*Salix purpurea* L., *S. alba* L., *S. aurita* L.; *S. caprea* L., *S. cinerea* L., *S. triandra* L.) se observă rozete mai mult sau mai puțin compacte, formate din frunzele terminale apropiate între ele. Gala provine dintr'un mugure terminal, ale cărui întrenoduri au rămas foarte scurte, frunzele apropiate între ele și îmbricate, formând o masă compactă în mijlocul căreia se găsește o larvă apodă, scurtă și umflată, de culoare roșietică sau portocalie, sunt înconjurată de frunze lincare albe. Sunt varietăți în aspectul acestei gale; uneori toate frunzele sunt verticale și reunite în gală ce are aspectul strobiliform (*S. purpurea*), alteori frunzele dela bază sunt întinse pe laturi, desvoltându-se orizontal.

Asemenea gale sunt foarte comune, întâlnindu-se cu abundență în toate luncile Dunărei și ale tuturor râurilor noastre. Citez totuș ca localități notate: Vișan, Ungheni, Holboaca, (Iași); Stâncă, Ștefănești (Botoșani); Pașcani, Broșteni, Panaciu, Borca (Suceava); Răpciuni, Schitul Durău, Piatra-N., Roznov, Tarcău (Neamț); Letea, Buhociu, Racova, Fântănele (Bacău); pe toată valea Prahovei, Argeșului și Oltului; la Vărciorova (Mehedinți); în lungul canalului Dunavăț (Tulcea), etc.

162. *Rhabdophaga saliciperda*, Dufour.

Sinonime și citațiuni. *Lasioptera saliciperda*, Dufour, 1841, in «Ann. Sc. Nat.-Zool.», II-ème sér. T. XVI, p. 262; — *Cecidomyia saliciperda*, Kaltenbach, 1874, Die Pflanzenfeinde, p. 584, n. 360; — Judeich und Nitsche, 1895, Forstinsektenkunde, v. II, p. 1105; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 44; — *Rhabdophaga saliciperda*, Kieffer, 1901—2, in «Ann. Soc. Entom. France» v. LXX, p. 490, n. 5; — id., 1900, Mon. Cécid. d'Europe et d'Algerie, pl. 34, fig. 9; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 139; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 259, n. 1679.

Pe ramurile în vârstă de 2—3 ani, de Răchită (*Salix fragilis* L.), Răchită albă (*S. alba* L.) și *S. triandra*, se observă uneori umflături laterale ale lemnului în formă

de tumori pe cari scoarța e cojită și căzută, încât se observă lemnul gol, înnegrit, cu conturul neregulat, și prezentând orificii cu diametrul de 1—2 mm. având marginile îngroșate. Umflătura e datorită unei hipertrofii a lemnului de sub scoarță, datorită prezenței larvelor de această specie de Cecidomie. Aceste larve lungi ca de 3 mm., de culoare gălbue, trăiesc în colonii numeroase, fiecare în câte o galerie longitudinală. Ele se metamorfozează în aceste galerii sau în pământ.

Localități: Sculeni (Iași); în lunca Siretului de lângă Buhociu (Bacău); Tulcea, Pardina, Mila 23 (Tulcea); pe brațul Filipoiului (Brăila).

163. *Rhabdophaga salicis*, Schrank.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia salicis*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 163, n. 515, p. 172, n. 548; — Rübsaamen, 1890, in «Verh. nat. hist. Ver. Bonn.», t. 47, n. 161; — *Rhabdophaga salicis*, Kieffer, 1901, Synopsis des Zoocécidies d'Europe, p. 491; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 140; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 259, n. 1681; p. 260, n. 1692.

Către vârful rămurelelor tinere de 1 an, de Iovă (*Salix caprea* L.), de Mlajă (*S. viminalis* L.), de Salcie aurită (*S. aurita*, L.) și de Salcie roșie (*S. purpurea* L.) se văd umflături ovoidale, sau alungite, sau neregulate când sunt mai multe în continuitate; ele ajung până la o lungime de 1,5—2 cm. și la o grosime de 0,7—0,8 cm. pe rămurelele de *S. viminalis* și *S. aurita*, sau de 1 cm.—1,3 cm. pe rămurelele de Iovă. Aceste umflături au o consistență cartilaginoasă, provenind din o hipertrofie a țesutului medular, iar lemnul și scoarța înconjurătoare au urmat această hipertrofie. În țesutul medular sunt mai multe camere larvare, conținând fiecare câte o larvă roșietică, lungă de 2—2,5 mm., înconjurată de un țesut special gălbui ce le servă ca hrană, diferitele loge separate prin țesut medular brun. Pețiolele frunzelor inserate pe asemenea umflături sunt uneori și ele umflate.

Localități: Mănăstirea Neamț; Schitul-Durău (Neamț); în lunca Bistriței lângă podul Lespezi, Comănești, Mănăstirea Cașin (Bacău).

164. *Rhopalomyia artemisiae*, Bouché.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia artemisiae*, Bouché, 1834, Naturgeschichte d. Insekten, p. 27; — *Rhopalomyia artemisiae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 259; — Trotter, 1903, Galle, pen. Balc. e Asia min., p. 14; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 999; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 101, n. 203.

Pe vârful tulpinii sau ramurilor de Pelin nemirositor (*Artemisia vulgaris* L.), Peliniță (*A. campestris* L.), Pelin-de-mături (*A. scoparia* W. Kitt.) și de *A. austriaca* Jacq. unul sau mai mulți muguri sunt transformați într-o aglomerație de mărimea unei alune, compusă din foi mici, sau părți florale deformate și acoperite de o pubescență albă mătăsoasă; în mijloc se găsește gale ovoidale dure, conținând fiecare câte o larvă.

Localități: pe prundul Bistriței la Letea (Bacău); pe lângă pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea).

165. *Rhopalomyia baccarum*, Wachtl.

Sinonime și citațiuni. *Cecidomyia baccarum*, Wachtl, 1883, in «Centralbl. f. d. ges. Forstwesen», p. 477; — id., 1887, in «Wiener entom. Zeitung», v. VI, p. 289, pl. IV, fig. 1; — *Rhopalomyia baccarum*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 258; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVI, n. 383; — id., fasc. XIX, n. 454; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1001; — Ross, 1911,

Die Pflanzengallen, p. 99, n. 178; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 45.

Unii muguri dela subsuoara frunzelor de Peliniță (*Artemisia campestris* L.), Pelin-nemirositor (*A. vulgaris* L.) și Pelin-de-mături (*A. scoparia*, Waldst. et Kit.) sunt transformați în niște gale cărnoase cu suprafața neregulată, conturul general globular având 4—6 mm. diametru, de culoare albicioasă, bătând puțin în reșetic; în interior conțin o larvă portocalie. Găsim gale mai mici în formă de bacă pe limb proeminând pe ambele părți și conținând asemenea o larvă portocalie; galele mai mari dela subsuoara frunzelor pot fi și pluriloculare.

Localități: Vișan (Iași); Racova, Berești (Bacău); Comana, Grădiștea (Vlașca); Mânăstirea Cocoș (Tulcea); Vărciorova (Mehedinți).

166. *Rhopalomyia tanaceticola*, Karsch.

Citațiuni. Karsch, 1879, in «Jahresber. der Zoolog. Section des Westfäl. Provinzial-Vereins für Wissenschaft und Kunst. Münster», p. 26; — Rübsaamen, 1895, Über russische Zooecidien und deren Erzeuger, p. 464, n. 90, pl. XII; Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 523; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 991; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 125 și 126.

Pe iarba-raiului (*Chrysanthemum vulgare* Bernh. syn. *Tanacetum vulgare* L.), se văd cecidii în formă de cupe globuloase având 0,7—0,8 cm. înălțime și 0,4—0,5 cm. grosime, terminate la partea superioară cu un guler compus din dinți triunghiulari ascuțiți. Gala e cărnoasă de culoare verde, peretele relativ gros, în interior o cameră larvară cilindrică, tapisată în partea ei superioară de peri mătăsoși albi, orientați în sus și proeminând afară prin orificiul galei. In partea inferioară a cavității o larvă roză. Asemenea gale se găsesc înserate la subsuoara frunzelor, sau chiar pe frunze pe nervura mediană a foliolelor, proeminând între lobi dințați ai acestora, sau în fine pe capitoul florilor.

Am întâlnit asemenea gale în Delta Dunărei și anume la Mila 23 și la gura Dunavățului.

167. *Stictodiplosis corylina*, Löw.

Sinonime și citațiuni. *Diplosis corylina*, Löw, 1878, in «Verh. zool.-bot. Ges.» v. XXVIII, p. 396; — *Cecidomyia coryli*, Kaltenbach, 1847, Pflanzenfeinde, p. 637; — *Contarinia (Stictodiplosis) coryli*, Kieffer, 1900, Monogr. Cécidom. d'Eur. et d'Alg. pl. 40, fig. 3; — *Stictodiplosis corylina*, Kieffer, 1898, in «Synops. d. Cécid.», p. 22 și 64; Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. IX, n. 223; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 190.

Inflorescențele masculine de Alun (*Coryllus avellana* L.) sunt uneori umflata în total sau în parte, așa că se prezintă cu un aspect ovoidal, piriform, sau în formă de măciucă. Intre solzișorii umflați de asemenea, se găsesc, toamna, mici larve albe vermiforme.

Localități: Vișan (Iași); Racova, Fântânele, Berești (Bacău); Schitu-Durău (Neamț).

168. *Zeuxidiplosis Giardiana*, Kieff.

Sinonime și citațiuni. *Diplosis Giardiana*, Kieffer, 1896, in «Bull. Soc. entom. France», p. 383; — *Zeuxidiplosis Giardiana*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 341; Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 163; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 727; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 163, n. 856.

Pe partea terminală a ramurilor de Pojarniță (*Hypericum perforatum* L.), cele două frunze terminale sunt deformate în scuturi scobite și sunt apropiate prin marginile lor formând o gală rotunzită, în interiorul căreia se găsesc larve galbene-roșietice.

Localități: Vișan, Repodea (Iași); Piatra (Neamț).

HYMENOPTERE (Cynipide și Tentredinide).

169. *Andricus adleri*, Mayr.

Citațiuni. Mayr, 1880, în «Verh. K. K. zool.-bot. Gesellsch. Wien», v. XXX, p. 8; Kieffer, 1899, în «André Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 405, t. 15, f. 7; — Trotter e Cecconi, 1902, în «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 127; — Houard, 1908, în «Les Zoocécidies...» T. I, p. 337; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, în «Das Tierreich» Cynipidae, p. 510.

Pe frunze rămase mici și boțite de Cer (*Quercus cerris* L.), se observă mici umflături dure sferice sau ovoidale, proeminând pe ambele fețe, dar mai mult pe fața superioară. Ele au 1,5—2,5 mm. diametru și prezintă la suprafață peri mici simpli și stelați. Galele au o cavitate larvală simplă, relativ voluminoasă, sunt adulte pe la finele primăverii, când prezintă un orificiu la polul superior.

Observat la Comana (Vlașca).

170. *Andricus callidoma*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Andricus cirratus*, Adler, 1881, în «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 182, t. XI, f. 11-a; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 97; — Kieffer, 1889—1901, în «André, Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 443; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 216.

Generația agamă. *Cynips gallae pistilliformis* part. Anthoine în «Journ. Phys. Chim. Hist. nat.», v. I, p. 39; — *Cynips callidoma*, Hartig, 1841, în «Z. Ent. German.» v. III, p. 336; — *Aphilothrix callidoma*, Adler, 1881, în «Zeitschr. wiss. Zool.» v. XXXV, p. 181, t. XI, f. 11; — *Andricus callidoma*, Mayr, 1882, Eur. Arten gal-lenbew. Cynip., p. 21; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 97; — Houard 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 237; — *Andricus Giraudi*, Wachtl, 1882, în «Wien. ent. Zeit.», v. I, p. 295; — Kieffer, 1900, în «André, Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 460; — Tavares, 1901, în «Ann. Sc. Nat. Porto», v. VII, p. 30; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 244. Trotter, 1903, Galle della penisola Balcanica e Asia Minore, p. 48.

Pe inflorescențele masculine de Stejar, se poate observa în cursul primăverii, ocupând locul unei stamine, din care provine, o cecidie ovoidă mică, având 2 mm. înălțime și prezentând două mici scobituri sau dungi pe o latură, de culoare verde la început și mai târziu brună. La polul opus celui de fixație, gala poartă un buchet de peri albi lungi ca de 5—8 mm. Desvoltându-se multe stamine în asemenea gale, axul inflorescenței rămâne scurt, așa că inflorescența ne apare ca o masă mătăsoasă sferică înconjurată de solzi mici la bază. Din asemenea gale ies insecte, masculi și femele, lungi de 1,2—1,5 mm. (generația sexuată *Andricus cirratus*) pe la finele primăverii. Femelele, după acuplare, depun ouă în axul mugurilor axilari determinând niște gale fusiforme pediculate lungi de 15—20 mm. Gala propriu zisă are forma și mărimea unui grăunte de orz, iar pețiolul e mai lung decât ea. Gala e de culoare verde și suprafața ei e parcursă de 5--6 coaste longitudinale ce bat în roșietic și cari converjază către vârful ascuțit al galei. De asemenea se observă la

suprafață perișori fini dirijați în jos. Peretele e relativ subțire, dur, iar camera larvală voluminoasă. Asemenea gale se observă în cursul verii, prin Septembrie cad pe pământ, iar în primăvara viitoare iese din fiecare din ele câte o insectă lungă cam de 4 mm. (generația agamă: *Andricus callidoma*) și care depunând ouăle sale în mugurii destinați a se desvoltă în inflorescențe masculine, determină gala precedent descrisă. Am întâlnit asemenea gale pe stejarii comuni *Quercus sessiliflora* și *Q. pedunculata* în următoarele localități: Vișan (Iași); Mănăstirea Neamț, Buhalnița, Agapia (Neamț); Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Buda (Prahova) și Leordeni (Muscel).

171. *Andricus cerri*, Beijerinck.

(vezi *Cynips calicis*).

172. *Andricus cirratus*, Adl.

(vezi *Andricus callidoma* Hartig).

173. *Andricus crispator*, Tschek.

Sinonime și cilații. *Andricus crispator*. Tschek, 1871, in «Verh. Ges. Wien», v. XXI, p. 798;—Kieffer, 1899—1901, in «André Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 403;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 337;—Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 510.

Pe frunze de Cer (*Quercus cerris*) se întâlnește o gală asemănătoare mult cu cea de *Andricus Adleri*, elipsoidală, având cam 2 mm. diametru mare și 1—1,5 mm. în celelalte direcții. Gala proeminează pe ambele fețe ale frunzei. Fiind împlântată pe nervura mediană, aceasta se hipertrofiază de partea opusă, așa că atât nervura cât și frunza se îndoaie, iar de partea galei frunza se rupe. Gala tânără e verde, adultă e galbenă brună, e uniloculară și are la suprafață peri stelați împlântați aproape vertical.

Observat la Comana (Vlașca) în Iunie 1911.

174. *Andricus curvator curvator*, Hartig.

Sinonime și cilațiuni. Generația sexuală. *Andricus curvator*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. Ent. Germar.», v. II, p. 191;—id, 1841, v. III, p. 337;—*Cynips Roeseli*, Dahlbom, 1842, Onchia & Callaspidia, tab. 5;—*Andricus perfoliatus*, Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», vol. XVII—XVIII;—*Spalhegaster dimidiatus*, Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», vol. XVII—XVIII;—*Andricus curvator*, Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII;—Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 40, t. V, f. 56;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 204, 229;—Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 89;—Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 447;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies. . . T. I, p. 262;—Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. VIII, n. 179;—*Cynips curvator*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande» v. XXIV, p. 63; *A. curvator curvator*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 483.

Generația agamă. *Cynips collaris*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. Ent. Germar. v. II, p. 190;—Ratzeburg, 1844, Forst. Ins. v. III, t. 5, f. 5;—Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII;—*Aphitolthrix collaris*, Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 25, t. IV, f. 32;—Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.» v. XXXV, p. 177, t. 10, f. 3;—*Andricus collaris*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles.

Ges.» v. 68 suppl. p. 204; — Cameron, 1892, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 89; Kieffer, 1899—1900, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 466; — *Andricus fasciatus*, Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 197, 201; — *Cynips tegmentorum*, Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 396; — *Cynips collaris* Hartig, in Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 484.

Primăvara (Aprilie și Maiu) se observă pe frunzele de Stejar, Gorun și Tufan (*Quercus sessiliflora* Smith, *Q. pedunculata* Ehrh; *Q. pubescens* Willd.), de preferință la baza unei nervuri secundare și pe o lature a nervurii principale, o umflătură sferică sau ovoidală, de mărimea unui bob de mazere, sau a unei bobite de poamă, și care proeminează pe ambele fețe, dar ceva mai mult pe fața inferioară. Gala e de culoare verde, peretele e dur și neted (numai galele de pe *Q. pubescens* sunt pubescente). În interior, într'o mare cameră larvară, se găsește o gală internă mică brună conținând larva. Insectele ies pe la finele lui Iulie, găsind în această generație și masculi și femele, având 1,7—2,2 mm. lungime. Formația acestei gale determină o curbare și o sucire a limbului frunzei. Deseori asemenea gale se observă și pe marginea frunzei, către extremitatea unei nervuri secundare, și în acest caz se observă pe peretele extern liber al galei o mică depresiune arciformă; alteori gala se formează pe pețiol și în acest caz frunza este împiedecată în creșterea ei ulterioară. Uneori mai multe gale sunt concrescute, prezentând o cavitate comună și mai mulți coconi.

Insectele ieșite din aceste gale reprezintă generația sexuată, și după acuplare, femelele depun ouă pe mugurii acelorași forme de stejari determinând formarea unor gale ovoide, ce ocupă centrul acestor muguri, proeminând cu încetul în afară. Galele acestea au 2—3,5 mm. înălțime și cam 1,5 mm. lărgime; au vârful ascuțit de forma unui mic mamelon alb, restul galei neted e de culoare verde roșietică, apoi brună deschisă la maturitate. Baza rămâne înconjurată de solzii mugurului. Toamna asemenea gale cad pe sol, unde rămân, până în primăvara viitoare, când ies din ele femele partenogenetice (generația agamă: *Cynips collaris*) având 2,8—3 mm. lungime și cari prin înțepăturile lor, pentru a depune ouăle, determină galele precedent descrise.

Asemenea gale sunt printre cele mai comune. Le-am întâlnit în următoarele localități: Pester, Vișan Bucium, Galata, Podul-Iloaiei (Iași); Guranda, Ștefănești (Botoșani); Pașcani, Drăgușeni (Suceava); Galbeni, Onișcani (Roman); Fântâncule, Racova, Berești, Letea, Faraoani, Blăgești, Mănăstirea Cașin (Bacău); Buhuși, Roznov, Tazlău, Cracaoani, Bălțătești, Schitu-Durău, Buhalnița, Mănăstirea Bistrița, Mănăstirea Neamț, Agapia, Varatec (Neamț); Adjud, Urechești (Putna); Grajduri, Bărnova, Scheia (Vasluiu); Tulcea, Isaccea, Nicolifel, Mănăstirea Cocos (Tulcea); Comana (Vlașca); Paserea, Brănești, Periș, Ciocănești (Ilfov); Buda (Prahova); Pitești, Curtea-de-Argeș (Argeș); Leordeni (Muscel); Piatra-Olt, Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți).

175. *Andricus cydoniae*, Giraud.

Sinonime și citațiuni. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh.; p. 357; — *Cynips (A.) cydoniae*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 68; — *Andricus cydoniae*, Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 42; t. V, f. 59; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 417; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 326; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 511.

La extremitatea ramurilor tinere de *Quercus cerris* L. se observă uneori o umflătură ovoidă, dură, de mărimea unei alune, derivată dintr'un mugure terminal, necomplet transformat. Umflătura e de culoare verde, iar adultă e brună, pubescentă, iar de pe suprafața ei pleacă frunze rudimentare de mărimea frunzelor de brad, cum și frunze normale. Pe secțiune se constată un număr mare de gale interne ovoide îndreptate spre o prăbușitură din polul superior al galei.

Observat la Comana (Vlașca).

176. *Andricus secundatrix*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația agamă: *Cynips quercus gemmae* (part.), Linné, 1758, Syst. Nat. ed. 10, p. 544; — *C. gemmae quercus*, Gleditsch, 1774, Einl. Forstwiss. v. I, p. 659; — *C. gemmae cinaraeformis*, 1791, I. L. Christ, Naturg. Ins. p. 472, t. 54, f. 1; — *C. foecundatrix*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. f. Ent. German.», II, p. 189, n. 8; — *Aphilothrix gemmarum*, Lacaze-Duthiers, 1853, in «Ann. Sc. ant.» ser. Bot. 3, vol. 19, p. 349; — *Cynips gemmae*, A. Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. 17—18, p. 176, 235, 256; — *Aphilothrix gemmae* L. (*C. secundatrix* Hart.) Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 23, t. III, f. 28; — *Aphilothrix fecundatrix*, H. Adler, 1881, in «Zeitschr. f. wissenschaft. Zoologie», Bd. 35, p. 179, t. X, fig. 10; — *Andricus fecundatrix*, Mayr, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 23; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 205; — P. Cameron, 1893, Monogr. Brit. phyt. Hym. v. 4, p. 78; — *A. fecundator* Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, pag. 223; Trotter e Ceconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 81; — *A. fecundatrix* Hartig, in Dalla Torre und Kieffer «Das Tierreich» Cynipidae, p. 479. — Generația sexuată. *Andricus pilosus*, H. Adler 1881, in «Zeitschr. f. wiss. Zool.», Bd. 35, p. 180, t. X, fig. 10 a; Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip. p. 19, 27; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 205; — Tavares, 1902, «in «Broteria», v. I, p. 103; Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 217.

Există două feluri de gale, ce corespund celor două generații din ciclul evolutiv al acestei specii. Se observă în cursul verii pe ramuri de Stejar (*Quercus sessiliflora*, Smith), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) și Tufan (*Q. pubescens* Willd.) niște formațiuni ce au chipul și mărimea fructelor de hămeiu, conice având 2—3 cm. înălțime și 1—2 cm. grosime la bază, derivând din muguri ce rămân formați din solzi păroși imbricați. În interior se găsește fixată la bază o gală internă lemnoasă, de formă ovoidă, având 8—10 mm. lungime și care conține o cameră larvală voluminoasă. Gala internă cade la maturitate prin îndepărtarea solzilor ce o acoperă și rămâne pe sol unul sau doi ani, după care timp în primăvară iese insecta agamă având cam 4,5 mm. lungime. Această formă depune ouăle ei pe inflorescențele masculine de Stejar și Gorun, determinând niște mici gale piriforme ce proeminează între stamine. Galele acestea au 1—1,5 mm. lățime și cam 2 mm. înălțime, sunt acoperite de peri albicioși dirijați în sus, au o culoare verde, ce devine brună la maturitate. Din aceste gale în cursul lunii Iunie, acelaș an, ies insecte mult mai mici având 1,5—2 mm. lungime și cari ne reprezintă forma bisexuală: *Andricus pilosus* Adler.

Galele acestea sunt printre cele mai răspândite. Le-am observat în următoarele localități: Bucium, Vișan, Copou, Tomești, Ungheni, Podul-Iloaiei (Iași); Bărnova, Grajduri, Munteni (Vasluiu); Pașcani, (Suceava); Guranda, Ștefănești (Botoșani); Onișcani, Galbeni (Roman); Berești, Racova, Fântânele, Blăgești, Mărgineni,

Letea, Buhociu, Cașin, Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Siliștea, Budești-Pre-cista, Bicaz, Buhalnița, Schitu-Durău, Tarcău, Agapia, Varatic, Mănăstirea Neamț (Neamț); Adjud, Urechești (Putna); Tulcea, Mălcoci, Isaccea, Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Comana (Vlașca); Paserea, Periș, Bufta, Ciocănești (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argheș (Argheș); În pădurea Sarului la Piatra-Olt; Vărciorova (Mehedinți); la Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Potcoava (Olt).

177. *Andricus grosulariae*, Giraud.

Sinonime și citațiuni. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh. p. 358; — id. 1907, Galles de Cynipides, Recueil par Darboux et Houard, p. 181; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 55, t. VI, f. 80; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 233; — Misciatelli, 1895, in Bull. Soc. bot. ital. n. ser., v. II, p. 92; — Kieffer, 1899, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 423, t. 15, f. 10; — Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XIV, n. 346; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 324; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 522.

Pe inflorescențele masculine de Cere (*Quercus cerris* L.) se observă cecidii piriforme având 6—7 mm. înălțime, de culoare roșie, cărnoase. În interior se găsește o cameră larvară ce comunică cu exteriorul printr'un canal, iar în cameră o cocă ovoidă dură ce conține larva. Galele sunt mature la începutul verii.

Observat la Comana (Vlașca) în Iunie 1911.

178. *Andricus inflator*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. Hartig, 1840, in «Zeitschr. Ent. German.», v. II, p. 191; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 29, 30, t. IV, f. 38; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 176, t. 10, f. 8-a; — Hieronymus, 1890, in «Jahresbericht Schles. Ges. v. 68 suppl. p. 205, 229; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 80; — Kieffer, 1899—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 16, f. 2, p. 451; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 82; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 220; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 482; — *Cynips inflator*, Ratzeburg, Forst-Ins. v. III, p. 55.

Generația agamă. *Cynips globuli* Hartig, 1840, in «Zeitschr. Ent. Germar.», v. II, p. 207; — Ratzeburg, 1844, Forst-Ins. v. III, p. 56; Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 176, 181, 236; — *Aphilothrix globuli*, Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 24, t. IV, f. 30; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.» v. XXXV, p. 174, t. 10 f. 8; — *Andricus globuli*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 206; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 80; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 18, f. 4, p. 470; — Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 32; — Massalongo, 1893, Galle Fl. it., n. 130, tav. XXVIII, fig. 3-a; Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 84; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 243.

La vârful ramurilor tinere de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith.), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) și Tufan (*Q. pubescens* Willd.) se observă că partea terminală e umflată, articolul acesta având mugurii sau frunzele lui mai apropiate între ele. Această umflătură rămâne în direcția ramurii sau e oblică, sau transversală. E dură fiind ca și ramura învelită de epidermă verde la exterior și lemnoasă în interior. Pe secțiune constatăm o cameră centrală alungită, în care se găsește o gală internă fixată la fund. Gala e adultă prin Iunie—Iulie, când e deschisă la exterior. Insectele ieșite

reprezintă generația sexuată (*Andricus inflator*), sunt masculi și femele având 1,7—2,4 mm. lungime. După acuplare, femelele înțepă mugurii axilari de pe ramurile acelorași specii de Stejari, determinând niște gale globuloase dure, având cam 4 mm. diametru, prezentând la polul superior o proeminență de culoare galbenă-brună, iar polul inferior fiind înconjurat de solzi. Gala e de culoare verde și la suprafața ei se constată niște striuri în formă de meridiane. În interior, sub perețele dur, e o cameră larvară. Toamna asemenea gale cad pe pământ, și în primăvară iese insecta femelă partenogenetică (*Cynips globuli*), ce e mai mare ca talie având cam 3 mm. lungime și care pentru a depune ouăle ei înțepă axul mugurilor terminali, determinând gala precedent descrisă.

Localități: Pester, Vișan, Ungheni, Podul-Iloaiei, (Iași); Guranda, Ștefănești (Botoșani); Berești, Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Grajduri, Bărnova, (Vasluiu); Isaccea, Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Comana (Vlașca); Buda (Prahova); Paserea, Brănești (Ilfov); Leordeni (Muscel); Piatra-Olt (Romanați); Drăgășani (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți).

179. *Andricus marginalis*, Schlecht.

Sinonime și citațiuni. *Cynips marginalis*, Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeitschr. Stettin», v. XXXI, p. 397;—Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 52, t. VI, f. 76;—*Aphilothrix marginalis*, Adler, 1881, in «Zeitschr. f. wiss. Zool.» v. XXXV, p. 203, t. XI, f. 21;—*Andricus marginalis*, Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 96;—Kieffer, 1900, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 463, t. XX, f. 4;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 260;—Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 491.

Primăvara pe la finele lui Aprilie și în cursul lunii Maiu, se găsește pe marginea frunzelor de *Quercus sessiliflora* Smith și *Q. pedunculata* Ehrh. la extremitatea unei nervuri o cecidie fusiformă, având 3—4 mm. lungime și 2—2,5 mm. lățime, striată longitudinal, de culoare verde, iar crestele bat în roșietic. Limbul frunzei, de o parte și de alta a galei e rupt. Gala e cărnoasă, are o cameră larvară relativ voluminoasă, iar în interior se găsește o larvă albă încovoiată având 2—2,5 mm. lungime. Galele sunt mature și cad în Iunie.

Localități: Pester, Vișan (Iași); Guranda (Botoșani); Bărnova, Grajduri (Vasluiu); Berești, Fântânele, (Bacău); Comana (Vlașca); Leordeni (Muscel).

180. *Andricus multiplicatus*, Giraud.

Sinonime și citațiuni. Giraud, 1859, in «Verh. zool. bot. Ges. Wien», Bd. IX, p. 360;—Mayr, 1907, Die Mitteleur. Eichengallen, p. 41, Taf. 5, f. 58;—Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 122;—Kieffer, 1899, in André Spec. Hym. Eur. v. VII, 1, p. 410;—Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 174;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 326;—Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 513.

Gala aceasta am întâlnit-o foarte abundentă pe Cer (*Quercus cerris* L.) prezentându-se sub forma unui mic cuib format din frunze rudimentare încălcite și cari frunze sunt confundate prin baza lor tumefiată într'o massă comună neregulată, dură și pubescentă. Partea dură provine din reunirea părților bazale ale foliolelor din mugurele atacat. În discul bazal se găsesc cavități de mărimea semințelor de cânepă, ce conțin larve din cari derivă insecte ce ies pe la finele lui Iulie.

Localități: În pădurea Sarului, lângă Piatra-Olt și la Drăgășani (Vâlcea); Potcoava (Olt); în jurul Piteștilor (Argeș); Periș, Ciocănești, Paserea, Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Buda (Prahova).

181. *Andricus ostrea*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Neuroterus furunculus*, Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 37; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 393; — Tavares, 1902, in Broteria, v. I, p. 103.

Generația agamă: *Cynips ostrea*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 203; — *Neuroterus ostreus*, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 350; — Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 47, t. VI, f. 67; — Adler, 1881, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 199, t. XI, f. 19; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Gess.», v. 68 suppl. p. 206; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 7; — Kieffer, 1899—1900, in «André Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 392; — Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 27; *Andricus ostreus*, Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . .» T. I, p. 255; — *Andricus ostrea* in Dalla Torre und Kieffer, 1910 «Das Tierreich» Cynipidae, p. 480.

Primăvara se poate observa pe scoarța ramurilor tinere de stejari în regiunea de inserție a mugurilor, gale mici albe, de formă elipsoidală având 3 mm. înălțime și 1,5 lărgime. Ele sunt mature pe la finele lui Maiu și insectele rezultate din asemenea gale reprezintă generația sexuată (*Neuroterus furunculus*). Femelele, după acuplare, depun ouăle lor pe nervura principală, sau mai rar pe o nervură secundară, la fața inferioară a frunzelor de *Quercus sessiliflora*, *Q. pedunculata* și *Q. pubescens*. Rezultă niște gale ce se observă în tot timpul verii, având mărimea unui fir mașcat de păsat sau a unei semințe de cânepă, formă elipsoidală, diametrul principal având 2—3,8 mm., e paralel cu nervura. Gala e de o culoare galbenă strălucitoare și e pestrițată de pete roșii. Peretele ei e subțire și dur. În interior o cameră larvară relativ voluminoasă. Gala rotundă e cuprinsă între două valve brune, ce sunt expansiuni ale nervurii și cari rămân după căderea galei. Galele acestea sunt mature prin Septemvrie, insectele ieșite reprezintă generația agamă (*Andricus ostrea*), cari înțepă mugurii pentru a depune ouăle lor, cari înțepături cauzează galele precedent descrise.

Galele de *Andricus ostrea* sunt printre cele mai comune. Le-am observat în următoarele localități: împrejurimile Iașilor, Pașcani (Suceava); Guranda, Ștefănești (Botoșani); Onișcani, Galbeni (Roman); Mănăstirea Neamț, Buhalnița, Mănăstirea Bistrița (Neamț); Berești, Fântânele, Racova, Mărgineni, Faraoni, Mănăstirea Cașin (Bacău); Tulcea, Mănăstirea Cocoș, Isaceea (Tulcea); Comana (Vlașca); Periș, Ciocănești, Pașărea, Brănești (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Arges (Arges); Drăgășani, Călimănești, Râmnic (Valcea); Vărciorova (Mehedinți).

182. *Andricus Panteli*, Kieff.

Sinonime și citațiuni: Kieffer, 1897, in «Bull. Soc. ent. France», p. 370; — Kieffer, 1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», vol. VII, 1, p. 484; Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 33; *A. panteli fructuum* Trotter, 1899, in «Riv. Pat. veg.», vol. VII, p. 295; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 503; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . .» T. I, p. 226.

Am găsit o gală produsă de această insectă în Septemvrie 1910, la Comana (Vlașca) pe o ghindă de *Quercus pedunculata* Ehrh. Gala are forma unui cornet de culoare brună, fixat prin fundul și o lature a lui de ghindă, partea superioară prezintă niște excrescențe neregulate lungi de 5—9 mm., abătute pe laturi, având forma de creste sau apendice mai mult sau mai puțin conice alungite. Pe secțiune se constată în interior mai multe camere ovoidale conținând larve albe, lungi de 3 mm.

183. *Andricus pilosus*, Adler.
(vezi *A. fecundatrix*).

184. *Andricus quercus radiceis quercus radiceis* F.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Andricus trilineatus* + *A. noduli*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 191; — *Andricus trilineatus*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 210; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 83; — Kieffer, 1898—1900, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 439, t. XI, f. 5; — Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 30; — *Andricus noduli*, Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 11, t. I, f. 9; — Adler, 1881, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 169, t. 10, f. 5 a; — t. 12, f. 4 a; — *Andricus trilineatus*, Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 249; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 428, id., fasc. XX, n. 486.

Generația agamă. *Cynips quercus radiceis*, Fabricius, 1798, Ent. syst. Suppl. p. 213; — *Diptolepis quercus radiceis*, Latreille, 1805, Hist. Crust. Ins. v. XIII, p. 208; — *Cynips radiceis*, Hartig, 1841 in «Z. Ent. Germar.», v. III, p. 335; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; *Aphilothrix radiceis*, Mayr, Mitteleurop. Eichengallen, p. 6, t. I, f. 1; — Beyerinck, 1877, in «Tijdschr. Ent.», v. XX, p. 186—198; — Adler, 1871, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 167, t. 10, f. 5; t. 12, f. 4; — *Andricus radiceis*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68, suppl. p. 210; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym.», v. IV, p. 83; — Kieffer, 1900, in «André Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 505, t. 23, f. 5; — Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 34; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» v. I, p. 246; — *Andricus quercus radiceis quercus radiceis* (F), in Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich» Cynipidae, p. 475.

Pe ramurile tinere de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) și Tufan (*Q. pubescens* Willd.) se observă uneori niște gibozități ale scoarței, corespunzând unor ușoare hipertrofii ale lemnului subjacent și cari conțin niște mici gale albe, ovoide având 1—1,3 mm. înălțime; galele sunt adulte prin August, Septembrie și atunci gibozitățile se deschid la exterior. Alteori asemenea hipertrofii se pot observa pe nervurile frunzelor sau pe pețiol, având forma neregulată și conținând mai multe gale interne. Insectele ieșite din asemenea gale reprezintă generația sexuată (*Andricus trilineatus*). Femelele, după acuplare, depun ouăle lor pe rădăcina arborilor bătrâni (*Quercus sessiliflora*, *Q. pubescens*, și *Q. pedunculata*) determinând niște gale în formă de tubercule, ce îndepărtează scoarța, sunt la început cărnoase, albe roșietice, dar cu timpul devin lemnoase și de culoare brună închisă. În interior sunt un mare număr de cavități larvare. Asemenea gale sunt mature la finele anului al doilea, iar insectele (gen. agamă *Andricus quercus radiceis quercus radiceis*) ies din ele la începutul anului al treilea (primăvara) și depunând ouăle lor pe ramuri tinere sau pe pețioarele frunzelor, determină galele din cari iese generația sexuată.

Localități: Vișan (Iași); Berești (Bacău); Comana (Vlașca); Buda (Prahova); Mănăstirea Neamț, Agapia (Neamț); Vârciorova (Mehedinți).

185. *Andricus Seckendorfi* Wachtl.

Sinonime și citațiuni. *Aphilothrix Seckendorfi*, Wachtl, 1879, in «Mitth. forst. Versuchsw. Oesterr.», v. II, p. 93; — *Andricus Seckendorfi*, Kieffer, 1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», vol. VII, 1, p. 491.

Literatura asupra galei produse de această insectă e redusă; ea n'a fost observată decât în Austria de către Wachtl și în Asia mică. Iată descripția ce o găsim în tratatul mai sus amintit, a lui Kieffer: «Galle (Pl. XX, fig. 8). Elle est fixée à la cupule d'un gland de *Quercus sessiliflora* et offre beaucoup de ressemblance avec celles de *V. A. Mayri*, *Panteli* et *lucidus*. Elle est arrondie, d'un diamètre de 10—24 mm., à épiderme vert, parfois rouge, lisse, brillant et brunissant à la maturité. Sa surface est couverte de prolongements cylindriques, longs de 2—4 mm., irrégulièrement courbés à partir de leur base, et ayant leur plus forte épaisseur avant le sommet; la couleur de ces prolongements est verte inférieurement, tandis que l'extrémité jusqu'à la partie renflée inclusivement est rouge et gluante. La section montre une substance ligneuse et dure, contenant de nombreuses cellules ovoïdales. Ces galle sont tantôt solitaires, tantôt réunies au nombre de 2 à 4 sur une même cupule; celle-ci paraît parfois atrophiée, d'autres fois bien développée, mais alors toujours hypertrophiée autour du point d'insertion de la galle. Le gland ne se développe qu'exceptionnellement. Vers la fin de l'automne, ces galle ont atteint leur maturité; les Cynipides en sont sortis en novembre de l'année suivante, probablement qu'ils y seraient encore demeurés jusqu'au printemps suivant, si les galle avaient été conservées à l'air libre».

Eu am găsit asemenea gale la Comana (Vlașca), la începutul lui Septembrie 1910, însă nu pe *Quercus sessiliflora*, dară pe *Quercus pedunculata* Ehrh. (Gorun). Galele sunt fixate de peretele extern al cupei ghindei și unele din ele întrec dimensiunile date mai sus, având mărimea unei nuci, diametrul transversal măsurând până la 4 cm., iar cel vertical 3 cm. Galele sunt verzi, apendicele de forma descrisă mai sus. Pe secțiune gala arată o substanță corticală de culoare roșietică mai închisă, iar substanța medulară e roșietică mai deschisă; în această din urmă sunt un mare număr de camere ovoidale, conținând fiecare câte o larvă albă apodă având 3—4 mm. lungime.

Câteva din aceste gale, conservate într'un flacon, la laborator, arată în Noembrie 1911 aceleași larve albe, de aceeași mărime, și neprezentând nici o schimbare aparentă.

186. *Andricus seminationis* Giraud.

Sinonime și citațiuni. *Cynips seminationis*, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien.», v. IX, Abh., p. 373; — Schenck, 1863, in Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 234; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 63, t. VII, f. 88; — *Cynips inflorescentiae*, Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 396; — *Aphitolhris seminationis*, Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 201, t. 11, f. 20; — *Andricus seminationis*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68, suppl., p. 208; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 101; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 462; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 220; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, «in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 491.

Pe inflorescența de Stejar sau Gorun (*Quercus sessiliflora* și *Q. pedunculata*) al cărei ax îngroșat persistă până în toamnă, pe nervura mediană, sau pe o nervură secundară, în care caz marginea limbului e ruptă, se observă o cecidie ovoidală, pediculată sau aproape sesilă, având 5—8 mm. lungime și 3—5 mm. diametru, brăzdată de coaste longitudinale, verde, coastele bat în roșietic, iar la vârf o proeminență în jurul căreia radiază niște peri fini. Cecidia e uniloculară și cu peretele dur.

Asemenea gale se observă prin Maiu și Iunie, pe la finele lui Iunie cad pe pământ, iar insecta adultă iese în primăvara următoare.

Observată la Mănăstirea Cocos (Tulcea); Buhalnița (Neamț); Leordeni (Muscel); Vișan (Iași).

187. *Andricus solitarius* Fonsc.

Sinonime și citațiuni. *Diplolepis solitaria*, Fonscolombe, 1832, in «Ann. Sc. Nat.», v. XXVI, p. 190; — *Diplolepis gallae pyriformis* (part), Olivier, 1791, in Enc. méth., v. VI, p. 282; — *Aphilothrix solitaria*, Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichen-gallen, p. 24, t. III, f. 29; — *Andricus solitarius*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68, suppl. p. 210; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 102; — Kieffer, 1889—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 489; — Houard, Les Zoocécidies, T. I, p. 237; — *Cynips ferruginea*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar.», v. II, p. 189; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII.

Către finele verii și toamna se întâlnește la subsoara pețiolului frunzelor de *Quercus sessiliflora*, *Q. pubescens* și *Q. pedunculata*, o gală fusiformă alungită având cam 12 mm. lungime și 4 mm. lărgime. Vârful e subțiat și alungit. Partea bazală se subțiază puțin și e înconjurată de solzișori, gala provenind din transformarea unui mugure. E de culoare brună deschisă și-i acoperită de peri gălbui bruni. Peretele e subțire și dur. Camera larvală relativ voluminoasă și ovalară; orificiul de ieșire se formează către bază.

Găsită la Comana (Vlașca); Buda (Prahova); Pitești (Argeș) și în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt.

188. *Andricus sufflator* Mayr.

Citațiuni. Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 22; — Kieffer, 1899, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 401; Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 182; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies, T. I, p. 262; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 507.

Pustule mici pe frunze de *Quercus sessiliflora* și *Q. pubescens*, vizibile pe ambele fețe ale frunzei, având cam 3 mm. diametru, verzi mai întâiu, apoi devin galbene și în fine brune. In cavitatea internă se găsește o gală internă mică concrecută cu parenchimul foliar. La maturitate (începutul verii) insecta iese pe la fața inferioară a galei, ce e perforată acum.

Găsită la Comana (Vlașca) și în împrejurimile Mănăstirii Cocos (Tulcea).

189. *Andricus superfetationis*, Giraud.

Sinonime și citațiuni. *Cynips superfetationis*, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 372; — *Andricus s. Paszlavszky*, 1884, in «Wien. ent. Zeit.» vol. III, p. 147; — Paszlavszky, 1884, in «Math. naturw. Ber. Ungarn.», v. II, p. 172; Kieffer, 1900, in «André, Spec. Hym. Eur.» vol. VII, 1 p. 500; Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto» v. VII, p. 34; Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. VI, pag. 131; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 215; Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 493.

Am găsit gale produse de această insectă pe ghinda de Tufan (*Quercus pubescens* Willd.) și de Gorun (*Quercus pedunculata* Ehrh.), la Comana (Vlașca) și în împrejurimile Mănăstirii Cocos (Tulcea), în forma tipică: pe marginea cupei o proeminență brună de mărimea unei semințe de cânepă cu un apex terminal dela care pleacă un acoperiș de peri cenușii dirijați în jos. Orificiul se vede pe lature sub învelișul păros.

Gala e de consistență dură și apare pe marginea cupei cum ar fi o ghindă mică mugurată pe ghinda suport. Fructele astfel atacate prezintă ghinda mică, abia proeminând din cupă.

190. *Andricus testaceipes testaceipes*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Andricus testaceipes*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 191;—Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau» v. XVII—XVIII;—Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 41, t. V, f. 57;—Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 172;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 160, 181;—Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 86;—Kieffer, 1898—1900, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 441;—Houard, 1910, Les Zoocécidies, T. I, p. 253;—*Cynips testaceipes*, Kaltenschach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 59;—*C. (Spathogaster) testaceipes*, Thomson, 1877, Opusc. ent. v. VIII, p. 789;—*Andricus testaceipes testaceipes*, Hartig, in Dalla Torre und Kieffer, 1910 «Das Tierreich», Cynipidae, p. 472.

Generația agamă. *Cynips Sieboldi*, Hartig, 1843, in «Z. Ent. Germar», v. IV, p. 406;—*Aphilothrix Sieboldi*, Mayr, 1870—1871, Mitteleurop. Eichengallen, p. 8, t. I, f. 5;—Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 171;—*Andricus Sieboldi*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 209;—Cameron, 1893, Monog. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 86;—Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 503;—Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 34;—*Cynips ramicola*, Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 395;—*Andricus Sieboldi*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 248;—Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocécidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 21.

În timpul verii se observă pe pețiolul frunzelor de Stejar, Cer, Gorun, Tufan, sau la fața inferioară a limbului pe nervura mediană, sau pe o nervură secundară o mică tumefacție alungită, alteori sunt mai multe și aspectul e neregulat; tumefacțiile ajung la cel mult de două ori grosimea normală a nervurii. În interior o mică larvă, iar prin August tumefacțiile se deschid lăsând a ieși din ele mici insecte având 1,3—2 mm. lungime (generația sexuată: *Andricus testaceipes*). Femelele după acuplare depun ouăle lor în scoarța tijeii subterane (observat pe Gorun, *Quercus pedunculata* Ehrh.), sau pe partea subterană a mlădițelor, din cari se dezvoltă niște gale ce apar primăvara viitoare ca niște grăuncioare mici roșii ce ies din scoarță, apoi ele cresc și iau forma conică având 5—7 mm. înălțime și 5—6 mm. diametru la bază, culoarea e roșie brună, către toamnă scoarța brună se detașează și rămâne conul lemnos striat longitudinal. În interior o cameră larvară unică, voluminoasă, insecta iese pe la începutul anului al treilea și e mai mare ca formele sexuate, are 3,8—4,5 mm. lungime (forma agamă: *Andricus Sieboldi*). Aceasta va înțepă pețiolul sau nervurile frunzelor de Stejar, producând gala precedent descrisă. Gala lemnoasă de *Andricus Sieboldi* după ieșirea insectei arată un orificiu lateral și cu timpul apoi se detașează, rămânând pe trunchiu în locul ei o depresiune concavă.

Asemenea gale am observat la Vișan (Iași); Berești și Fântănele (Bacău); Buda (Prahova); Mănăstirea Cocos (Tulcea).

191. *Andricus trilineatus* Hartig.

(Vezi *Andricus quercus radialis quercus radialis* F.).

192. *Aphelonyx cerricola*, Giraud.

Sinonime și citațiuni. *Cynips cerricola*, Giraud, 1859, in: «Verh. zool.-bot.

Ges. Wien», v. 9 Abh., p. 346; — Mayr, 1881, in «Genera d. gallenbewohn. Cynip.» p. 29; — id. 1882, in «Europ. Arten d. gallenbewohn. Cynip.», p. 30; — id. 1870, Mitteleurop. Eichengall. p. 9, taf. I, fig. 6; — Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 120, tav. XXVII, fig. 2—4; Kieffer, les Cynipides, p. 78, n. 47 și p. 572, pl. XVII, fig. 4; — Trotter e Cecconi, 1899, Cecidotheca italica, fasc. IV, n. 78; — Houard, 1908, «Les Zoocédies . . .» T. I, p. 330; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 414; — Darboux et Houard, 1907, in «Nouvelles Archives du Museum d'Hist. nat.» 4 ser. T. IX, p. 185.

Această gală e foarte abundentă pe Cer (*Quercus cerris* L.). Descrierea dată de Giraud, 1859, e foarte potrivită: «gala pe care o produce acest remarcabil cynipid se găsește pe ramurile de *Quercus cerris* și mai ales pe ramurile tinere. Ea are oarecare asemănare cu o mică ciupercă și mărimea ei variază dela aceea a unui bob de mazăre și până la aceea a unei nuci. Forma nu are nimic constant; ea crește fie izolată și atunci e aproape sferică, sau se găsește reunită în pachete ce îmbră-țoșează ramurile formându-le un fel de manșon compus din piese strânse sau imbricate unele în altele. Inserția se face pe un pedicul lemnos ce se fixează într'o crăpătură produsă prin îndepărtarea scoarței și a fibrelor lemnoase subjacente. Tânăra, gala are o culoare verde palidă, fără strălucire și-i acoperită de un puf scurt; mai târziu ea devine galbenă-gri-ternă; pereții ei deși și duri se îndepărtează pentru a forma o cavitate internă ce conține unul sau doi coconi ovoizi izolați și lipiți prin un capăt de baza galei. Gala apare pe la sfârșitul verii și se usucă în Octomvrie fără a cădea; insecta se arată în Decemvrie și uneori mult mai târziu».

Localități: Comana (Vlașca); Periș, Bufta, Pasărea, Brănești, Ciocănești, Chitila (Ilfov); Buda (Prahova); Piatra-Olt în pădurea Sarului (Romanați); Drăgășani (Vâlcea); Merlești (Olt).

193. *Aulacidea hieracii* L.

Sinonime și citațiuni. *Cynips hieracii* (part.) Linné, 1758, Syst. Nat. ed. X, p. 553; — *Aulax hieracii*, Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 219; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen, p. 9; — id., 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 8; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 196; — Kieffer, 1897—99, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 307; — id. 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 336; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 23; — *Aulacidea hieracii*, Kieffer, 1902, in «Bull. Soc. Metz», ser. 2, v. X, p. 95; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1052; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 158, n. 798.

Prin înțepătura acestui cynipid, se determină pe tija de diferite specii de *Hieracium* (*H. umbellatum* L., *H. vulgatum* L., *H. murorum* L., *H. pilosella* L.) umflături fuziforme, sau rătunzite, netede sau păroase având 1—3 cm. lungime și 0,5—2 cm. grosime. Frunzele inserate pe partea umflată cad cu timpul, rămânând cicatrice. Pe secțiune se vede partea centrală formată de o substanță dură albicioasă, conținând un mare număr de loje și în fiecare lojă câte o larvă galbenă.

Localități: Holboca (Iași); Piatra, Mănăstirea Bistrița (Neamț); Mănăstirea Cașin (Bacău); Pasărea-Brănești (Ilfov); între Azuga și Bușteni (Prahova); Râmnic și Călimănești (Vâlcea).

194. *Aylax latreillei*. Kieff.

Sinonime și citațiuni. *Aylax glechomae*, Hartig, 1841, in «Zeitschrift f. Ent.» v. III, p. 342, v. IV, p. 412; — *Diastrophus glechomae*, Schenck, 1863, in «Jahrb.

Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 211; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen, p. 7; — *Liposthenes, glechomae*, Förster, 1869, in «Verh. Ges. Wien.», v. XIX Abh., p. 336; — *Aulax glechomae*, Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 7; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 46; — *Aulax latreillei*, Kieffer, 1898, in «Wien. ent. Zeit.», v. XVII, p. 257; — id., 1899, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 298; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 839; — *Aylax latreillei*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 668; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 156, n. 772.

Pe Rotungioară (*Glechoma hederacea* L. și *Glechoma hirsuta* W. K.) se văd gale cărnose, rotunde în genere și păroase, de culoare verde când sunt tinere și devenind galbene brune cu timpul. Cele mai deseori galele provin din o hipertrofiere a petioulului frunzei, alteori le vedem fixate pe limb plecând de pe o nervură, sau pe tijă la baza unei frunze. Uneori au aspectul oval sau neregulat, părând a proveni din contopirea a două sau trei gale primitive și ajung în acest caz a avea până la 2 cm. diametru sau chiar mai mult. Uneori au o singură cameră larvală; alteori au două, trei sau mai multe camere larvare, fiecare de mărimea unui bob de mazăre și delimitată în interior de un perete propriu. În interior o larvă albă umflată. Peretele gros e cărnos și succulent, uscându-se rămâne între peretele camerei larvare și coaja externă un țesut spongios format din fibre albe separate între ele prin ochiuri.

Localități: Pester, Breazu, Vișan, Repedea (Iași); Buhalnița (Neamț); Racova, Fântânele (Bacău); Ciocănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Câmpina (Prahova); Călimănești și pe valea pâraului Voineșița (Vâlcea).

195. *Aylax salviae*, Giraud.

Sinonime și citațiuni. *Aulax salviae*, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien» v. IX Abh., p. 369; — Mayr, 1876, Eur. Cynip.-Gallen, p. 8; — Kieffer, 1898—99, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 322; — id. 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 498; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 436; id. fasc. XX, n. 496; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 849; *Aylax salviae*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 675, n. 15; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 264, n. 1717.

Această vespe depune ouăle în florile de Jaleș (*Salvia officinalis* L.) determinând o hipertrofie și o umflare a receptaculului floral și a ovarului. Rezultă o gală ovoïdală având 4—6 mm. diametru, dură, de culoare închisă prezentând un număr restrâns de loje larvale.

Localități: Vișan, Pester (Iași); Piatra (Neamț).

196. *Biorhiza aptera*, Bosc.

(vezi. *B. pallida pallida* Ol.).

197. *Biorhiza pallida pallida*, Ol.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată: *Diplolepis pallidus*, Olivier, 1791, in «Encycloped. method.», p. 281; *Diplolepis gallae-cerebriformis*, D'Antoine, 1794, in «Journ. Phys. Chim. Hist. Nat.», vol. I, p. 35, Pl. I, f. 3; — *Cynips quercus terminalis*, Fabricius, 1798, Ent. syst., suppl., p. 213; — *Diplolepis quercus terminalis*, Fonscolombe, 1832, in «Ann. Sc. Nat.», v. XXVI, p. 197; — *Teras terminalis*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar.», v. II, p. 193; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 194; — Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 58; —

Diplolepis terminalis, Marshall, 1868, in «Ent. monthly. Mag.», vol. IV, p. 171;—*Dryoteras terminalis*, Förster, 1869, in «Verh. Ges. Wien», v. XIX Abh., p. 334;—Mayr, 1870, Mitteleur. Eichengallen, p. 28, t. IV, f. 37;—*Andricus terminalis*, Mayr, 1871, Mitteleur. Eichengallen, p. 36;—*Biorhiza terminalis*, Mayr, 1881, Gen. gallenbew. Cynip., p. 32;—Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 32;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», vol. 68 suppl., p. 211;—Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 118;—*Biorhiza pallida*, Kieffer, 1898, in «Wien. ent. Zeit.», v. XVII, p. 260;—Houard, 1908, in Les Zoocécidies... T. I, p. 238;—Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 353;—*B. pallida pallida*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 399. Generația asexuată: *Cynips aptera*, Bosc, 1791, in «Bull. Soc. philom. Corresp.» p. 18;—Fabricius, 1793, Ent. syst., v. II, p. 104;—Coquebert, 1799, II. Ins., p. 8; *Diplolepis aptera*, Latreille, 1805, Hist. Crust. Ins. vol. XIII, p. 209; *Biorhiza aptera*, Mayr, 1870, Mitteleur. Eichengallen, p. 6, T. I, f. 2;—Adler, 1881, in «Zeitschr. f. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 192;—Weismann, 1882, in «Beitr. Festgabe Henle» p. 89;—Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam», vol. XXII, p. 62;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», vol. 68 suppl., p. 211;—Cameron, 1893, Monogr. British. phytoph. Hym., vol. IV, p. 118, t. 3, f. 4; t. 15, f. 9; t. 17, f. 8;—*Apophyllus apterus*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar.», vol. II, p. 193;—*Heterobius apterus*, Guérin-Ménéville, 1865, in «Rev. Mag. zool.», ser. 2, v. 17, p. 138; *Biorhiza aptera* Bosc. in Grevillius und Niessen «Zooecidia et Cecidozoa...» fasc. III, no. 72; Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 246.

Galele produse de această insectă sunt printre cele mai răspândite în țara noastră și în toată Europa. In primele zile ale lui Aprilie se observă pe stejari muguri terminali sau laterali transformați în mici masse cărnose albe roșietice ce cresc și ajung la dimensiunea unei nuci sau a unei cartofe, cu suprafața netedă, prezentând uneori bulbucături, de culoare galbenă-brună, bătând în roșietic. Galele au o consistență cărnosă și comprimate dau un suc apos. Pe secțiune se vede că structura lor e spongioasă, în afară de substanța moale sunt bande de o substanță mai dură, albă, care limitează camerele larvale, ovoidale, de mărimea semințelor de cânepă, cu axul longitudinal radiar. La maturitate, pe la finele primăverii (Maiu-Iunie) suprafața galei se vede acoperită cu perforațiuni prin cari ies insectele adulte. Galele rămân încă fixate pe arbore, partea spongioasă distrugându-se, rămâne numai partea lemnoasă și camerele larvale deschise, formând o massă negricioasă de aspect buretos ce persistă pe copac până în cursul anului următor. Desvoltarea enormă a acestor gale e de sigur dăunătoare, căci împiedică desvoltarea normală a mugurilor și creșterea arborilor. Insectele ieșite la finele primăverii din asemenea gale sunt masculi și femele având 1,8—2,8 mm. lungime. Indivizii masculi sunt aripați de culoare brună deschisă cu aripele albe iar nervurile brune închise, cei femeli în genere nearipați, de talie mai mare ca masculii și de culoare ceva mai închisă. Indivizii femeli, după acuplare, pătrund în pământ și depun ouăle lor, prin înțepături, pe rădăcinile tinere de stejari, desvoltându-se pe aceste niște gale cărnose, aspre la pipăit, de mărimea unei cireșe, iar de sunt mai multe la un loc formează o massă comună, de aspect neregulat, de mărimea unei nuci. Sunt de culoare galbenă brună, bătând puțin în roșietic. In interior, în massa cărnosă, se găsesc camere larvale din cari la maturitate, toamna târziu, sau la începutul primăverii următoare ies insecte femele agame, mai mari ca generația sexuată, având 3,5—5,5 mm. lungime, cari vor ataca muguri terminali producând forma precedentă de gală. Această formă agamă a fost descrisă sub

numele de *Cynips aptera* și celelalte denumiri amintite de sinonime. După părăsirea insectelor, galele iau aspectul buretos, sunt dure și de culoare brună-neagră.

Am întâlnit această gală sub ambele ei forme pe următoarele specii de stejari: Gorun (*Quercus pedunculata* Ehrh.), Stejar (*Q. sessiliflora* Smith) și Tufan (*Q. pubescens* Willd) în următoarele localități: Copou, Pester, Aroneanu, Stanca, Ungheni, Tomești, Bucium, Galata, Vișan, Podul-Iloaiei (Iași); Guranda, Ștefănești, Cucuteni (Botoșani); Dorohoiu; Grajduri, Bărnova, Munteni (Vaslui); Crasna (Fălciu); Pașcani (Suceava); Onișcani, Galbeni (Roman); Racova, Berești, Fântânele, Valea-Seacă, Faraoni, Buhociu, Tamași, Blăgești, Mănăstirea Cașin, Onești, Moinești, Luncani (Bacău); Buhuș, Români, Siliște, Roznov, Budeștii-Precistei, Bălțătești, Agapia, Văratec, Mănăstirea Neamț (Neamț); Adjud, Urechești (Putna); Tulcea, Malcoci, Curcuz, Mănăstirea Cocoș, Isaccea (Tulcea); Comana (Vlașca); Periș, Ciocănești, Paserea, Brănești (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni, (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argheș (Argheș); Potcoava (Olt); Piatra-Olt, Drăgănești, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

198. *Blennocampa pusilla* Klug.

Sinonime și citațiuni. *Tentredo (Allantus) pusilla*, Klug, 1814, in «Magaz. Ges. naturf. Fr. Berlin», v. VIII, p. 71, n. 52; — Bouché, 1846, in «Stettin. entom. Zeitg.», v. VII, p. 290; — Kriechbaumer, 1884, Klugs ges. Aufs. Blattwesp., p. 116; — *Selandria pussilla*, Stephens, 1835, Ill. Brit. Entom. Mandib., v. VII, p. 52; — Volenhoven, 1861, «Tijdschr. v. Entom.», v. IV, p. 79; — id., 1865, in «Zoologist» v. XXIII, p. 9830; — *Selandria (Blennocampa) pussilla*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. natur. Ver. preuss. Rheinl.», v. XXIV; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 221; — *Tentredo (Blennocampa) pusilla*, Hartig, 1837, Fam. d. Blatt- und Holzwesp., p. 267; — *Blennocampa pusilla*, Thomson, 1870, Opusc. entom., p. 285; — Cameron, 1873, in «Entom. M. Magaz.», v. X, p. 113; — Cameron, 1882, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. I, p. 253; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 248, n. 740, 741; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 137; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 538; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 252, n. 1613.

Foliiolele de Trandafir cultivat (*Rosa centifolia* L.) și de Trandafir sălbatec (*Rosa canina* L.) prezintă marginile lor îndoite în lung către fața inferioară, până în vecinătatea feței inferioare a nervurii mediane. Sub fiecare margine îndoită, se găsește câte o larvă verzuie cu capul brun închis.

Localități: Iași, Pester, Vișan, Ciurea (Iași); Fântânele (Bacău); Piatra (N.).

199. *Cynips amblycera* Giraud.

Citații. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 347; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 21, t. 3, f. 25; — Wachtl, 1879, «Mith. forstl. Oesterr.», v. II, p. 97; — Kieffer, 1899—1900, in André Spec. Hym. Eur., v. VII, 1, p. 555; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 89; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 235; Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 418.

Pe vârful rămurelelor tinere, sau în locul mugurilor axilari de *Quercus sessiliflora*, se văd două sau mai multe mici conuri lemnoase reunite și concrescute prin baza lor, provenind din transformarea mugurilor. Conurile sunt ascuțite, au 4—6 mm. înălțime și sunt de culoare cenușie brună. În interior există o cameră larvară ovoidală dispusă transversal. După ieșirea insectei se observă un orificiu lateral.

Observat în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt și la Vârciorova (Mehedinți).

200. *Cynips caliciformis* Giraud.

Citații. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien.», v. IX Abh., p. 339;—Mayr 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 21, t. III, f. 24;—Kieffer, 1889—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 561;—Houard, Les Zoocécidies, T. I, p. 233;—Trotter, 1903, Galle della pen. Balcanica e Asia minore, p. 54;—Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 421.

Pe ramuri tinere de *Quercus sessiliflora* Smidt, și *Quercus pubescens* Willd. la subsuoara pețiolului frunzei, cecidie de contur aproape sferoidal, având 5—12 mm. diametru, dură, având scoarța cu suprafața împărțită prin șanțuri în segmente cu contur poligonal și cari segmente prezintă câte unul sau două mameloane șterse. Suprafața e de culoare gri-albă ușor brună, culoare datorită pubescenței, scoarța spre interior e brună, apoi urmează peretele lemnos și în mijloc camera larvară voluminoasă.

Găsit la Comana (Vlașca) și în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt.

201. *Cynips calicis*. Burgsd. f.

Sinonime și citațiuni: *Cynips quercus calicis*, Burgsdorff, 1783, in «Schrift. Berlin Ges. naturf. Fr.», IV, p. 5, taf. II, fig. 8—9. — Malpighi, 1679, Anat. plant., v. 2, p. 38, f. 57. — Ratzeburg, Forst-Ins., v. 3, p. 56; T. Hartig, 1840, Z. Ent. Germar, v. 2, p. 187. — Mayr, 1870, Mitteleur. Eichengallen, p. 64, taf. VII, fig. 90. — Hieronymus, 1890, Beitr. Europ. Zoocecid., p. 212. — Thomas, 1893, Forstl. Z. München, v. 2, p. 272. — Kessler, 1895, Abh. Ver. Kassel, v. 40, p. 15—40. — Beijerinck, 1896, Arch. neerland., vol. XXX, p. 387 pl. XVI—XVIII; Kieffer, 1899—1900 in André, Spec. Hym. Eur. v. VII, 1, t. 16, fig. 1. — *Diplolepis quadrum* Fabr., Bertolini. Mem. Acc. Sc. Ist. Bologna, 1872, Ser. III, t. II, p. 333, tav. I;—Trotter A. et Cecconi G. 1900, «Cecidotheca italica» fasc. II, n. 33; Houard C., 1908, «Les Zoocécidies...» T. I, p. 214.

Se știe prin cercetările lui *Beijerinck*, 1896, că această specie prezintă o curioasă generație alternantă, anume: sunt două forme sexuate, ce alternează regulat, trăind în stare de larvă fiecare pe o specie deosebită de stejar; aceste forme erau considerate mai înainte ca specii deosebite, anume: *Andricus cerri*, *Beijerinck*, de care formă masculi și femele se întâlnesc în cursul lunii Maiu și după acuplare femelele depun ouăle lor în fructul tânăr al Gorunului, *Quercus pedunculata* Ehrh., între cupă și ghindă. Pe socoteala fructului și mai ales din regiunea inferioară și internă a cupei se dezvoltă una sau mai multe gale verzui și glutinoase, cari ajungând mature sunt brune și lemnoase, având 1—2 cm. înălțime, de formă tronconică, prezentând creste și colțuri bine dezvoltate, separate prin depresiuni adânci. La vârful galei se observă un orificiu, căruia îi urmează un canal circular și apoi o cameră centrală mai voluminoasă, în care găsim un cocon ovoidal brun, conținând o larvă apodă albă (3 mm. lungime pe 2 mm. lățime).

Toamna aceste gale cad pe pământ unde rămân în cursul iernii, iar la începutul primăverii (acelaș an sau anul următor) ies din aceste gale insecte lungi de 3,8—5,3 mm. galben-roșietice: *Cynips calicis* Burgsd. f. Aceste depun ouăle lor în florile masculine de Cer: *Quercus cerris* L. la suprafața anterelor determinând pe acestea mici gale ovoide lungi cam de 2 mm. și late de 1 mm., cu peretele subțire, verzi mai întâiu, apoi brune. Din aceste gale de pe inflorescențele de cer ies în luna Maiu insecte mai mici lungi de 1,25—1,50 mm., negre, masculi și femele: *Andricus cerri*, cari după acuplare depun ouăle lor în fructul de Gorun, determinând gala descrisă la început.

Localități: Comana (Vlașca); Pasărea, Brănești, Periș, Ciocănești (Ilfov); Buda (Prahova); în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt (Romanați).

202. *Cynips caput-medusae*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Hartig, 1843, in «Zeitschr. f. Entomol.», v. IV, p. 401;— Mayr, 1871, Mitteleur. Eichengallen, p. 30, n. 89, taf. VII, fig. 89;— Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 230;— Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII 1, t. 14, f. 10, p. 544;— *Cynips gallae cristatae*, Henschel, 1876, in «Leitf. Best. schäd. Ins.», ed. II, p. 225;— Darboux et Houard, 1907, in «Nouvelles Archives du Muséum d'Hist. nat.», 4 série, T. IX, p. 194;— Trotter e Ceconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 132;— Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 212;— Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 435.

Gală întâlnită pe Tufan (*Quercus pubescens* Willd), Stejar (*Q. sessiliflora* Smith.); Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.), având aspectul unei motăci de mărimea unei nuci sau a unui pumn, compusă din filamente groase radiare ramificate și încalcite. Aceste filamente, de culoare brună, s'au desvoltat la suprafața unui disc central format pe latura cupei fructului tânăr; acest disc bazal conține o cameră în care se află o gală internă cu pereții subțiri de mărimea unei semințe de cânepă, sau a unui bob de mazere. Galele aceste cad către toamnă pe pământ și insecta iese din ele la începutul primăverii anului al doilea.

Localități: Comana (Vlașca); Pasărea, Brănești, Ciocănești (Ilfov); Buda (Prahova); în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt.

203. *Cynips collaris*, Hartig.

(vezi *Andricus curvator curvator* Hartig).

204. *Cynips conglomerata*, Giraud.

Sinonime și citațiuni. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. 9 Abh., p. 344;— Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 17, t. 2, f. 20;— *C. cincta*, Hartig, 1879, in «Allg. Forst- und Jagd-Zeit.», v. 55, p. 265;— Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 213;— Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 240;— Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 424.

Galele provin din muguri terminali și laterali de pe ramuri tinere de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith.), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) și Tufan (*Q. pubescens* Willd); ele sunt sferice având mărimea bobitelor mici de poamă și sunt de obicei reunite câte mai multe, înfățișându-ne uneori aspectul unui strugure. Galele au 7—10 mm. diametru. Tinere sunt verzi închise, adulte gri-brun-închise, suprafața prezentând mici neregularități. Pe secțiune se observă o scoarță și un parenchim intern lemnos, poros în care se găsește săpată camera larvală către polul superior al galei. Galele sunt mature toamna când ies și insectele.

Localități: Tulcea, Malcoci, pădurea Curcuz, Mănăstirea Cocos, Isaccea, Nicolitel (Tulcea); Pasărea, Brănești, Ciocănești, Periș (Ilfov); Comana (Vlașca); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argeș (Argeș); Potcoava (Olt); în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt, Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți).

205. *Cynips conifica*, Hartig.

Citațiuni. Hartig, 1843, in «Z. Ent. Germar», v. IV, p. 402;— Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 13, t. II, f. 12;— Kieffer, 1898—1900, in «André Spec.

Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 10, f. 5, p. 518; — Trotter, 1903, Galle della penisola Balcanica e Asia minore, p. 54; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 231; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 417.

Pe ramuri de unu sau doi ani de *Quercus sessiliflora*, *Q. pubescens* și *Q. pedunculata* se găesc gale provenind din muguri, conice având 6—12 mm. înălțime și un diametru bazal cam de aceeaș mărime. Galele sunt lemnoase, prezintă la suprafață dungi longitudinale, culoarea gri-brună, pubescente și prin baza lor îmbrățișează puțin ramul. In interior, către bază, se găsește o gală internă albă lemnoasă.

Găsit la Comana (Vlașca); Paserea (Ilfov); Buda (Prahova) și în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt.

206. *Cynips coriaria* Hartig.

Sinonime și citații. Hartig, 1843, in «Z. Ent. Germar.», v. 4, p. 421; — Haimhoffen, 1867, in «Verh. Ges. Wien», v. 17, p. 527; — Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 19, t. 3, fig. 22; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 226; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 430.

Galele produse de această insectă provin din transformarea mugurilor, au forma unor masse emisferice mamelonate la suprafața convexă și mameloanele terminate cu prelungiri conice striate, drepte sau încovoiate, uneori confluențe câte două. Au un diametru de 1—2 cm. și o înălțime de 1—1,5 cm. Galele adulte sunt de culoare brună și prezintă un mare număr de orificii corespunzând lojelor interne.

Am întâlnit asemenea gale pe Tufan (*Quercus pubescens* Willd), Stejar (*Q. sessiliflora* Smith), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) în următoarele localități: Paserea, Ciocănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Buda (Prahova); Piatra-Olt.

207. *Cynips coronata* Giraud.

Sinonime și citațiuni. *Cynips glutinosa* forma *coronata*, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 343; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 18; — *Cynips coronaria*, Stefani, 1898, in «Naturalista siciliano» Nuova ser., v. II, n. 5—8, p. 160; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 532; — Houard, Les Zoocécidies, T. I, p. 228; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 431.

Pe ramuri tinere de *Quercus pubescens* se întâlnește uneori în locul unui mugure o gală lemnoasă dură, de formă conică, fixată prin vârf, cu baza în sus, având 6—10 mm. înălțime, iar diametrul superior ceva mai desvoltat. Culoarea brună, mijlocul feței superioare e ceva mai adâncat, de culoare mai închisă și strălucitoare. Pe circumferința bazei se observă o coroană de 5 prelungiri în formă de coarne, lungi de 5—7 mm. sucite în sus sau în jos. Spre interior, la baza acestor prelungiri, se observă câte un tubercul puțin proeminent formând a doua coroană. In interior o gală internă rotundă.

Observat la Comana (Vlașca).

208. *Cynips corruptrix* Schlechtl.

Citațiuni. Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 339; — Wachtl, 1879, in «Mitth. forstl. Versuchsw. Oesterr.», v. II, p. 97; — Kieffer, 1898—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 577; — Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XX, n. 487; — Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I, p. 236; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 422.

Gală lemnoasă ce se întâlnește la extremitatea ramurilor tinere, provenind dintr'un

mugure ce rămâne împiedecat în creștere și umflat. Înălțime 3—5 mm. aspect melonat, suprafața netedă, culoarea scoarței gri-brună, în interior o gală internă dură.

Găsit pe Gorun (*Quercus pedunculata* Ehrh.) la Comana (Vlașca) și Vârciorova (Mehedinți).

209. *Cynips gallae-tinctoriae* Ol.

Sinonime și citațiuni. *Diplolepis gallae tinctoriae*, Olivier, 1791, in «Enc. méth.», v. VI, p. 280; — *Cynips gallae tinctoriae*, Ratzeburg, 1844, Forst-Ins., v. III, p. 56, t. 5, f. 12; — *C. tinctoria*, Hartig, 1843, in «Z. Ent. Germar», vol. IV, p. 400; — Mayr, 1870, Mittelleur. Eichengallen, p. 15, t. 2, f. 17; — *Cynips tinctorum*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», vol. XXIV, p. 59; — *Cynips tinctoria*, Kieffer in «André, Spec. Hym. Eur.», vol. VII, 1, t. XIII, fig. 5, p. 566; — *C. gallae-tinctoriae*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 420; — *Cynips tinctoria*, Houard, 1908, in Les Zoocécidies, T. I, p. 305—306.

Gale mai mult sau mai puțin sferice, derivând din muguri laterali, asemănându-se ca formă cu galele de *C. hungarica*, dar fiind mai mici, având 1,3—2 cm. diametru. Sunt dure, de culoare verde-gri-brună bătând puțin în galben la maturitate și având la suprafață nodozități dispuse neregulat și unite între ele prin creste șterse. Pe secțiune se vede substanța internă dură, de culoare verde brună, închisă, iar în mijloc gala internă intim unită cu restul substanței galei; această gală internă e mai dură, de consistență lemnoasă și de culoare albă. Insectele ies la finele toamnei, săpând un canal prin substanța scoarței.

Am găsit asemenea gale pe Tufan (*Quercus pubescens* Willd.) la Comana (Vlașca) și Buda (Prahova).

210. *Cynips globuli* Hartig.

(Vezi *Andricus inflator* Hartig).

210 bis. *Cynips hungarica* Hartig.

Citațiuni. Hartig, 1843, in «Z. Ent. Germar», v. IV, p. 403; — Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 15; — Kieffer, 1898—1900, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 552; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 433, n. 26; — Houard, 1910, Les Zoocécidies, T. I, p. 234.

Unii muguri de Gorun (*Quercus pedunculata* Ehrh.) se transformă în gale brune lemnoase, sferice de mărimea unei nuci, prezentând la suprafață vârful ascuțite rare, legate între ele prin creste șterse. Gala prezintă o cavitate centrală voluminoasă, în care se găsește o gală internă ovoidă cu pereți subțiri, fixată printr'un singur punct la restul peretelui.

Localități: Buda (Prahova); Buștea (Ilfov); Comana (Vlașca).

211. *Cynips Kollari* Hartig.

Sinonime și citațiuni. Hartig, 1842, in «Zeitschr. f. Entomol.», IV, p. 403; — *Lacaze-Duthiers*, in «Ann. Sc. Nat., Bot., ser. III, vol. 19, p. 291; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau, v. 17—18, p. 177, 186, 240; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengall., p. 16, taf. II, fig. 18; — Beijerinck, 1882, «Verh. Ak. Amsterdam, v. 22, p. 37; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges., v. 68 suppl., p. 214; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. 4, p. 112; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 13, f. 1; — *Cynips hispanica*, T. Hartig, 1856, in «Rosenhauer, Th. Andalus., p. 373; — *Cynips quercus gemmae* Christ.,

1791, in «Naturg. Ins., p. 469;—Trotter e Cecconi, 1899, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 37;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 234.

Gale provenite din muguri, sferice având cam 2 cm. diametru, netede sau prezentând uneori mici nodozități, de culoare galbenă-brună. In mijlocul galei o lojă sferică în jurul căreia parenchimul e dispus radiar. Galele mature prezentă un orificiu lateral, pe unde iese insecta în toamna aceluiaș an sau la începutul verii anului următor.

Găsită pe Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith), pe Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) și pe Tufan (*Quercus pubescens* Willd.) în următoarele localități: Ciocănești, Periș, Pasărea, Brănești (Ilfov); Buda (Prahova); Comana (Vlașca); Vișan, Pester, Podul-Iloaei (Iași); Bărnova, Grajduri (Vasluiu); Onișcani (Roman); Letea, Bahociu, Fântânele, Berești, Mănăstirea Cașin (Bacău); Buhalnița, Mănăstirea Bistrița (Neamț); Tulcea, Malcoci, Isaccea, Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Pitești, Curtea-de-Arges (Arges); In pădurea Sarului lângă Piatra-Olt; Drăgășani (Vâlcea); Priopcea (Tulcea).

212. *Cynips lignicola*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Hartig, 1840, Ueber die Familien der Gallwespen, in «Germar's Zeitschr.» II; ibid., 1843, t. IV, p. 402, n. 5;—Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 16, taf. 2, f. 19;—Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 30;—Hieronymus, 1890, Beitr. europ. Zoocecid. in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 214;—Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa impr. prov. Rhenanae», fasc. II, No. 47;—Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 83;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 239;—Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae.

Galele produse de această insectă provin din transformarea mugurilor axilari sau terminali de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith.), Tufan (*Q. pubescens* Willd.) și Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.). Galele tinere sunt de culoare verde închisă, au aspectul de mici smochine, prezentând mici asperități la suprafață. Pe secțiune se vede că gala e formată de un parenchim dur roș închis, către bază însă acest parenchim prezentă o culoare mai deschisă și pe socoteala acestei regiuni se dezvoltă camera larvară. Gala adultă e lemnoasă, sferică, având 8—12 mm. diametru, acoperită de o epidermă gri-cenușie prezentând pete închise datorite ruperii acestei epiderme. Camera larvară se găsește în regiunea bazală, către punctul de inserție, și orificiul de ieșire se observă de asemenea către bază. Insecta perfectă părăsește gala pe la finele primăverii anului următor.

Localități: Curcuz, Tulcea, Isaccea, Nicolitel, Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Comana (Vlașca); Pasărea, Brănești, Periș, Ciocănești (Ilfov); Buda (Prahova); Pitești, Curtea-de-Arges (Arges); Leordeni (Muscel), Potcoava (Olt); Piatra-Olt, Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți); Mănăstirea Cașin (Bacău); Priopcea (Tulcea).

213. *Cynips renum*, Hartig.

(vezi *Trigonaspis magaplera* Panz.).

214. *Cynips Sieboldi*, Hartig.

(vezi *Andricus testaceipes testaceipes*, Hartig).

215. *Cynips tozae*, Bosc.

Sinonime și citațiuni. *Cynips quercus-tozae*, Bosc. 1792, in «Journ. d'Hist. nat., v. II, p. 154, taf. 32, f. 1—3; *Cynips-quercus tojae*, I. C. Fabricius, 1793, in

«Ent. syst.», v. 2, p. 102; *Diptolepis q.t.*, Latreille, 1805, in «Hist. Crust. Ins.», v. 13, p. 206; Kieffer, 1898, in «Wien. ent. Zeit.», v. XVII p. 261; *Cynips argentea*, Hartig, 1843, in «Z. Ent. Germar.», v. 4, p. 401; Mayr, 1882, Mitteleurop. Eichengallen, etc. p. 14, taf. II, fig. 15; Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 228; *Cynips rosenhaueri*, Hartig, 1856, in «Rosenhauer, Th. Andalus.», p. 373. *Diptolepis quadrum*, Fabr., 1873, Bertolini «Mem. Acc. Sc. Instit. di Bologna», ser. III, t. II, p. 333, tav. III; Lacaze-Duthiers, 1853 «Ann. Sc. Nat.» sér. Bot. pl. XVII; Trotter e Cecconi, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 40; Houard, 1908, in: Les Zoocécidies...» T. I, p. 232.

Determină gale provenite din transformarea mugurilor de Stejar; aceste gale sunt mai mult sau mai puțin sferice având 2—4 cm. diametru, prezentând o proeminență conică apicală, la o distanță de care se găsesc dispuse în cerc alte nodozități mai mici. Coloarea brună-cenușie. În centrul galei e o cameră larvală unică, dispusă transversal și în care către toamnă se observă un cocon ovoid galben-brun, atașat la niște pedicule de pe peretele inferior și superior al camerei. Insecta iese în primăvara anului al doilea.

Gale de acestea am găsit pe: Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith), pe Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) și pe Tufan (*Quercus pubescens* Willd.) în următoarele localități: Comana (Vlașca); Buda (Prahova); Paserea, Brănești, Ciocănești (Ilfov); Mănăstirea Cașin (Bacău); Piatra-Olt, Mierlești (Olt); Priopcea (Tulcea).

216. *Cynips truncicola*, Giraud.

Cilafiumi. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 345; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 12, t. II, f. 11; — Kieffer, 1898—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 10, f. 7, p. 542; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 233; — Trotter, 1903, Galle della penisola Balcanica e Asia minore, p. 64; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 435.

De pe scoarța trunchiului sau ramurilor de Stejar, Gorun și Tufan (*Quercus sessiliflora*, *Q. pedunculata* și *Q. pubescens*) și provenind din transformarea mugurilor, se văd proeminând mici gale dure, de formă conică turtită sau puțin globuloasă, având baza fixată mai mult sau mai puțin plană iar vârful ascuțit. Ele au 6—10 mm. diametru. Galele prezintă o culoare albie datorită faptului că suprafața lor e acoperită de peri albi foarte fini. Se vede apoi că scoarța lor e împărțită prin șanțuri profunde în segmente poligonale, iar segmentele ce converjază către vârf au o formă aproape triunghiulară și puțin alungită în direcția vârfului. Discurile acestea prezintă în centrul lor o proeminență către care converjază vârci și șanțuri mai mici. Pe secțiune se constată că scoarța în afară de suprafață e brună și apoi dăm de peretele lemnos alb, a cărui suprafață e rugoasă, iar în interior limitează o cameră larvală relativ voluminoasă.

Localități: Comana (Vlașca); Paserea (Ilfov); Buda (Prahova); Pitești și în Pădurea Sarului lângă Piatra-Olt.

217. *Cynips vesicatrix*, Schlechtl.

(vezi *Neuroterus numismalis* Fourc.).

218. *Diastrophus rubi*, Bouché.

Sinonime și cilafiumi. *Cynips rubi*, Bouché, 1834, Naturg. Ins. p. 163; — *Diastrophus rubi*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 194; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 211, 247; — Mayr, 1876, Eur. Cynip.—

Gallen, p. 14;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 245;—Kieffer, 1898—99, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 327;—Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 659;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 517;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 253, n. 1617.

Ramurile de Smeură (*Rubus idaeus* L.), și de Mură (*R. fruticosus* L.), prezintă uneori umflături fusiforme, mamelonate puțin la suprafață, cu scoarța netedă, având unul sau mai mulți cm. lungime și 0,5—1 cm. lărgime. Pe secțiune se constată un mare număr de camere larvare rătunzite, situate către suprafață și conținând fiecare câte o larvă albă.

Localități: Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Brateș-Tarcău și Schitu-Durău, (Neamț).

219. *Diplolepis agama*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. *Cynips agama*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar.» v. II, p. 188;—Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII;—*Dryophanta agama*, Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 37; t. V, f. 52;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 215;—Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 126;—Kieffer, 1899—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 626;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 255;—*Diplolepis agama*, in Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich» Cynipidae, p. 352.

La fața inferioară a frunzelor de *Quercus pedunculata* și *Q. sessiliflora*, fixate printr'un singur punct de o nervură secundară, se întâlnesc în timpul verii mici gale verucoase, sferice, având 2—4 mm. diametru, de culoare galbenă brună. Galele au peretele relativ dur și gros și o singură cameră larvală centrală.

Localități: împrejurimile Iașilor, Mănăstirea Cocos (Tulcea); Mănăstirea Cașin (Bacău).

220. *Diplolepis divisa*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată: *Spalhegaster verrucosus* Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 389;—Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 50, t. VI, f. 73;—Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 191, t. 11, f. 16-a;—*Dryophanta verrucosa*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 218;—Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym.» v. IV, p. 127;—Kieffer, 1898—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 622;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 261. Generația agamă. *Cynips divisa*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 188;—Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII;—*Dryophanta divisa*, Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 37, t. V, f. 51;—Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 190, t. XI, f. 16-a;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 219;—Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 127;—Kieffer, 1899—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 638;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 255; *Diplolepis divisa*, in Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich» Cynipidae, p. 349.

Primăvara pe frunzele tinere de stejari, la extremitatea unei nervuri se poate găsi o gală mică de forma unui bastonaș având 3—5 mm. lungime și 2—2,5 mm. lărgime, de culoare verde gălbuc bătând puțin în roșietic, cu suprafața granuloasă. Gala e uniloculară; ea e matură pe la finele lui Mai, când prezintă un orificiu superior și lateral. Din asemenea gale ies insecte masculi și femele având 2—2,7 mm. lungime (generația sexuată: *Spalhegaster verrucosus*). Femelele după acuplare depun ouăle lor la fața inferioară a frunzelor acelorași specii de stejari (*Quercus pedun-*

culata, *Q. sessiliflora* și *Q. pubescens*) și anume în nervurile secundare determinând niște gale cărnoase, relativ tari, de mărimea unui bob de mazere, dar conturul nu e tocmai sferoidal ci mai mult elipsoidal, puțin turtit uneori la cei doi poli. Gala e fixată printr'un singur punct de nervură și are 5—7 mm. ca diametru mare, transversal și 4—5 mm. înălțime. E netedă strălucitoare, prezentând un număr restrâns de tubercule puțin proeminente. Coloarea e galbenă brună, bătând puțin în roșietic. Pe secțiune se constată că peretele galei e relativ subțire având cam 1 mm. grosime, structură radiară și camera larvară relativ voluminoasă. Galele acestea se întâlnesc în timpul verii, sunt mature la finele toamnei și insectele ce ies din ele la începutul primăverii viitoare, reprezintă generația agamă (*Diplolepis divisa*) și înțepând mugurii foliari vor determina galele precedent descrise.

Am întâlnit asemenea gale în următoarele localități: împrejurimile Iașilor, la Buhalnița și Mănăstirea Bistrița (Neamț); la Mănăstirea Cașin (Bacău); la Comana (Vlașca); în împrejurimile Mănăstirii Cocoș (Tulcea); Leordeni (Muscel).

221. *Diplolepis lenticularis*, Ol.

(vezi *Neuroterus quercus-baccarum quercus-baccarum* L).

222. *Diplolepis longiventris* Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Spathegaster similis*, Adler, 1881, în «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 190, t. 11, f. 15 a; Beyerinck, 1883, în «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 101; — *Dryophanta similis*, Mayr, 1882; Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 35; — Hieronymus, 1890, în «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 215; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 124; — Kinffer, 1898—1901, în «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 11, f. 11; t. 13, f. 13; p. 624; Houard, 1908, în «Zoocécidies...» T. I, p. 238; — (*Spathegaster similis* Adl.) în Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich», Cynipidae, p. 348.

Generația agamă. *Cynips longiventris*, Hartig, 1840, în «Zeitschr. Ent. Germar.» v. II, p. 188; — Lacaze-Duthiers, 1853, în «Ann. Sc. nat. ser. Bot.», ser. 3, v. XIX, p. 303; — Schenk, 1863, în «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; — *Dryophanta longiventris*, Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 36, t. V, f. 50; — Adler, 1881, în «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 190, t. 11, f. 15; — Fockeu, 1889, Contrib. Hist. Galle, p. 92; Hieronymus, 1890, în «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 216; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 124; — Kieffer, 1900—1901 în «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 628, t. 19, f. 1; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 254; — Trotter e Cecconi, 1902, în «Cecidotheca italica», f. VI, n. 129; — *Diplolepis longiventris*, Hartig, în Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich», Cynipidae, p. 348—349.

Primăvara se observă pe scoarța trunchiurilor de Stejar și Gorun (*Quercus sessiliflora* Smith și *Q. pedunculata* Ehrh.), către bază, sau rareori pe mugurii adventivi de pe ramurile superioare, gale ovoidale mici, prezentând câțiva solzișori la bază, cu vârful ascuțit, având 2 mm. înălțime, de culoare verde cenușie, păroase, cu peretele relativ subțire, iar în interior o cameră larvară voluminoasă. Din aceste gale, pe la finele lui Maiu ies insecte masculine și femele, având 2—2,7 mm. lungime, (generația sexuată: *Spathegaster similis*). Femelele, după acuplare, depun ouăle lor în nervurile secundare, la fața inferioară a frunzelor acelorași specii de stejari, determinând niște gale sferice sau sferice turtite, având 6—10 mm. diametru, fixate printr'un singur punct de nervură, de consistență dură, de culoare roșietică cărămizie închisă, verde sau cafenie, învrăstăte însă de brăc sau bande cu contur nere-

gulat, puțin proeminente, albe sau gălbui, sau grupe de mici tubercule și granulații de culoare galbenă-albie. Pe secțiune se vede în interior un țesut spongios dur și în mijloc o cameră larvală ovoidală. Asemenea gală se observă în tot cursul verii și sunt mature toamna prin Octomvrie. Insectele (generația agamă: *Diplolepis longiventris*) își perforază un tub până sub epiderma galei, rămânând acolo până în primăvară, sau în zile frumoase de iarnă, când ies și înțepând mugurii rudimentari de pe scoarța trunchiului vor produce gala precedent descrisă. Insectele de această generație sunt mai mari, având 2,9—3,6 mm. lungime.

Localități: Pester, Vișan, Bucium, Ciurea, Ungheni, Podul Iloaiei (Iași); Bărnova, Grajduri, Căuești (Vasluiu); Guranda, Ștefănești (Botoșani); Pașcani, Drăgușeni (Suceava); Mănăstirea Neamț, Agapia, Văratie, Bălțătești, Buhalnița, Schitu Durău, Mănăstirea Bistrița, Buhuș (Neamț); Galbeni, Onișcani (Roman); Berești, Racova, Blăgești, Gârleni, Fântănele, Mărgineni, Letea, Buhociu, Faraoni, Mănăstirea Cașin (Bacău); Tulcea, Isaccea, Mănăstirea Cocos (Tulcea); Periș, Ciocănești, Pasărea, Brănești, (Ilfov); Comana (Vlașca); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argeș (Argeș); Potcoava, (Olt); Piatra-Olt; Drăgășani, Călimănești, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

223. *Diplolepis quercus-folii*. L.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Spathegaster Taschenbergi*, Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 391; — Mayr, 1770—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 36, t. VII, f. 96; — Ormerod, 1877, in «Entomologist», v. X, p. 43; — Adler, 1881, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 188, t. 11, f. 14-a; t. 12, f. 5-a; — *Cynips (Spathegaster) Taschenbergi*, Kaltenbach, Pflanzenfeinde, p. 674; — *Dryophanta Taschenbergi*, Mayr, 1881, Eur. Arten gallenbew. Cynip, p. 35; Beyerinck, 1883, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 98, t. 3, f. 35—41; Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 217; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 122; — Kieffer 1897—1901, in «André Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, t. 4, f. 7; t. 13, f. 11,12, p. 623; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies» v. I, p. 238; — (*Spathegaster taschenbergi* Schlecht.) in Dalla Torre und Kieffer, Das Tierreich», Cynipidae, p. 346.

Generația agamă. *Cynips quercus folii*, Linné, 1758, Syst. Nat. ed. X, p. 553; — *Cynips folii quercus*, Gleditsch, 1774, Einl. Forstwiss., v. I, p. 658; — *Diplolepis scutellaris* + *D. q. folii*, Olivier, 1791, in Enc. méth., v. VI, p. 280; — *Cynips scutellaris*, 1863, Schenck, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; — *Dryophanta scutellaris* Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 35, t. V, f. 48; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 186, t. 11, f. 14; t. 12, f. 5 — *Diplolepis gallae unedoniformis* + *Cynips gallae cerasiformis*, Anthoine, 1794, in «Journ. Phys. Chim. Hist. nat.», v. I, p. 36, f. 6; p. 38, f. 10; — *Cynips folii*, Hartig, 1840, in «Z. ent. Germar», v. II, p. 187; — *Diplolepis folii*, Duméril, 1860, in «Mém. Ac. France» v. XXXI, p. 964; — *Dryophanta folii*, Förster, 1869, in «Verh. Ges. Wien», v. XIX, Abh., p. 336; — Beyerinck, 1883, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 95; — Fockeu, 1889, Contr. Hist. Galles, p. 83, f. 17—18; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 217; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 122; — Kieffer, 1899—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 18, f. 6, p. 630; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . .» T. I, p. 253; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 90; — *Diplolepis quercus-folii* L. in Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich», Cynipidae, p. 346.

În cursul lunii Aprilie, se observă pe scoarța stejarilor comuni: *Quercus sessiliflora* și *Q. pedunculata* niște mici corpuri ovoidale, având 2—3 mm. înălțime și 1—1,5 mm. diametru transversal, de culoare roșietică-violetă-închisă, acoperite de mici peri albi. La bază se văd câțiva solzișori. Pe secțiune se vede un perete subțire, iar în interior un țesut moale ce-i consumat de larvă, așa că rămâne o cameră larvară voluminoasă. Din aceste gale ies insecte pe la sfîrșitul lui Mai și în primele zile ale lui Iunie, fiind indivizi masculi și femele, având 2—2,7 mm. de lungime (generația sexuală, *Spathogaster Taschenbergi*). După acuplare, femelele depun ouăle lor pe nervurile frunzelor de Stejar, Gorun și Tufan, la fața inferioară, determinând niște gale sferice mari, având până la 2 cm. diametru, cărnoase, formate din o peliță rezistentă la exterior și dintr'un parenchim spongios și mustos la interior. Gala e fixată numai printr'un singur punct de nervură. Suprafața e netedă și culoarea verdegalbenă, cu roș în partea soarelui, dacă e vorba de gale de pe Gorun; culoarea e verde albicioasă, puțin sticloasă, și suprafața prevăzută cu niște mici tubercule albe, dacă e vorba de galele de pe Stejar și Tufan. În interior se constată o cameră larvară relativ mică, mărginită de un perete propriu, de care-i alipit întim țesutul spongios al galei. Toamna aceste gale cad împreună cu frunzele pe pământ și în acest timp (sfîrșitul lui Octombrie) insectele sunt bine dezvoltate și au părăsit camera centrală, găsindu-se fiecare într'un canal radial săpat până sub pelița rezistentă a galei. Insectele sunt de culoare brună închisă, cu capul mai deschis, cu aripile transparente și cu nervurile închise. Celula radială și areola încunjurată de o bandă brună. Au lungime 3,4—4 mm. Asemenea insecte sunt numai femele (generația agamă: *Diplolepis quercus folii*) cari rămân în gale până în primele zile ale primăverii, când vor ieși și prin înțepăturile lor vor provoca gala precedent descrisă.

Asemenea gale sunt iarăși printre cele mai răspândite. Le-am întâlnit în următoarele localități: Pester, Vișan, Ungheni, Buciumi, Podul-Iloaiei (Iași); Guranda, Stefănești (Botoșani); Pașcani, Drăgușeni (Suceava); Onișcani, Galbeni (Roman); Berești, Racova, Gârleni, Fântâncle, Mărgineni, Letea, Buhociu, Faraoni, Mănăstirea Cașin (Bacău); Grajduri, Bărnova, Căuești (Vaslui); Tulcea, Isaccea, Malcoci, Mănăstirea Cicoș, Nicolitel (Tulcea); Comana (Vlașca); Periș, Ciocănești, Paserea, Brănești (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argeș (Argeș); Potcoava (Olt); Piatra-Olt, (Romania); Drăgășani, Călimănești, Râmnic (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți); Siliștea, Buhuș, Mănăstirea Bistrița, Buhalnița, Schitul Durău, Mănăstirea Neamț, Agapia, Văratec, Bălțătești (Neamț).

224. *Neuroterus fumipennis*, Hartig.

(vezi *Neuroterus tricolor*, Hartig).

225. *Neuroterus furunculus*, Beyerinck.

(vezi *Andricus ostrea*, Hartig).

226. *Neuroterus glandiformis*, Giraud.

Sinonime și citațiuni. «*Spathogaster glandiformis*, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 365; — Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 65, t. VII, f. 91; — *Cynips (S.) glandiformis*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 69; — *Neuroterus glandiformis*, Kieffer, 1899—1902, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 674; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 323; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 325.

În cursul primăverii se pot observa pe Cer (*Quercus cerris* L.), gale asemănă-

toare cu un fruct rămas rudimentar și provenind de altfel din transformarea unui fruct tânăr. Se vede cupa acoperită de țepi, de culoare verde închisă bătând în roșietic și la polul superior, aproape închisă, partea corespunzătoare ghindei de culoare verde și prezentând o mică proeminență apicală. Toată gala formează o masă carnoasă nedistinctă la interior, și în mijlocul căreia, către bază, se află câteva camere larvare.

Observat la Comana (Vlașca).

227. *Neuroterus minutulus*, Giraud.

Sinonime și citațiuni. Giraud, 1859, in «Verh. zool. bot. Gesell. Wien, v. IX, Abh. p. 353;—Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 48, t. VI, f. 69;—Kieffer, 1899—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», vol. VII, 1, p. 672, t. XVII, f. 3;—*Cynips minutulus*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 67;—*N. minutulus*, Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 25;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...», T. I, p. 335; Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 323.

Gală mică sferică, având 1—1,5 mm. diametru, albă gălbuie; suprafața se găsește împărțită în poligoane ce se continuă cu mici tubercule al căror vârf bate în roșietic închis. Gala e fixată prin un foarte mic pedicul pe o nervură secundară de pe fața inferioară a frunzei de Cer (*Quercus cerris* L.). Găsită la Comana (Vlașca), la începutul lunii Septemvrie 1910. Gala nu era matură la această dată. Găsită de asemenea la începutul lui Noemvrie pe frunzele căzute. Gala era acum de culoare galbenă, perețele uscat, iar în interior era o larvă umflată mică având 1 mm. lungime, apodă.

228. *Neuroterus numismalis*, Fourc.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Cynips vesicatrix*, Schlechtendal, 1870, in Ent. Zeitschr. Stettin», v. XXXI, p. 397;—*Spathogaster vesicatrix*, Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 51, t. VI, fig. 74;—Prillieux, 1876, in «Ann. Sc. Nat. Bot.», v. III, p. 111;—Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 163, t. X, f. 3-a;—*Neuroterus vesicatrix*, Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym, v. IV, p. 137;—*N. vesicator*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl., p. 224;—Kieffer, 1898—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 660, t. XI, f. 6;—Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 319;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 262.

Generația agamă. *Cynips numismalis*, Fourcroy, Ent. Paris, p. 384;—Olivier, 1790, Enc. méth., v. V, p. 787;—*Neuroterus numismalis* Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen p. 44, t. VI, f. 62;—Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 163, t. X, f. 3;—Hieronymus, 1890, Jahresber. Schles. Ges., v. 68 suppl., p. 225, 234;—Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 137;—Kieffer, 1900—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. XIX, f. 8, p. 656;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 258;—Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica» fasc. IV, n. 91;—*Neuroterus Réaumurii*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 192;—*Cynips Réaumurii*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 58;—*Cynips quercus tiaræ*, Curtiss, 1843, Gard. Chron., p. 42;—*Neurotherus Réaumurii* + *N. nigricornis*, Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII;—*N. numismalis*, Fourc. in Dalla Torre un Kieffer, «Das Tierreich», Cynipidae, p. 319.

Primăvara se întâlnesc pe frunzele de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) și Tufan (*Q. pubescens* Willd) niște pustule formate pe so-

coteala parenchimului foliar, rotunde și proeminând pe ambele fețe ale frunzei, având 2—3 mm. diametru și 1—1,3 mm. înălțime. Pe fața superioară se observă o proeminență centrală dela care pleacă striuri radiale. Coloarea verde deschis. În interior e o cameră larvară spațioasă. Galele acestea sunt adulte pe la finele lui Maiu și începutul lui Iunie, când apar insectele, generația sexuată, masculi și femele, lungi de 0,9—2 mm. (*Cynips vesicalhrix*). După acuplare, femelele depun ouăle lor pe fața inferioară a frunzelor acelorași specii de stejari, mai rar pe fața superioară, determinând niște gale frumoase, de forma unor mici bumbi mătăsoși găunoși la mijloc. Aceste gale discoide au 2—3 mm. diametru și 1—1,5 mm. înălțime. Marginile lor sunt proeminente, iar mijlocul deprimat; consistența e aproape lemnoasă. Coloarea galbenă-brună, fiind acoperite de niște peri mătăsoși filiformi ce radiază de pe marginile depresiunii centrale. Fața galei aplicată pe frunză e dreaptă, și e fixată de aceasta printr'un foarte mic pedicul. În interior se află o mică cameră larvală. Galele acestea se observă în timpul verii și toamna. Către finele lui Octomvrie cad pe pământ, se umflă, iar în primăvară ies din ele insecte având 2—2,7 mm. lungime (generația agamă, *Neuroterus numismalis*) și cari prin înțepăturile lor vor produce galele precedent descrise.

Localități: Vișan, Buciumi, Ungheni, Copou, Stânca, Podul-Iloaiei (Iași); Guranda, Ștefănești (Botoșani); Pașcani, Drăgușeni (Suceava); Mănăstirea Neamț, Agapia, Văratec, Schitu-Durău, Buhalnița, Mănăstirea Bistrița (Neamț); Berești, Fântânele, Racova, Blăgești, Mărgineni, Letea, Mănăstirea Cașin (Bacău); Grajduri, Bărnova (Iași); Isaccea, Mănăstirea Cocos (Tulcea); Comana (Vlașca); Periș, Ciocănești (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Drăgășani, Călimănești, Râmnic (Valcea); Potcoava (Olt); Piatra-Olt (Romanați); Vărciorova (Mehedinți), Pitești, Curtea-de-Argeș (Argeș).

229. *Neuroterus quercus-baccarum quercus-baccarum*, L.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată: *Cynips quercus baccarum* + *C. quercus pedunculii* (part.), Linné, 1758, in «Syst. Nat.», ed. 10, p. 553 și 554; — *Diplolepis quercus baccarum*, Fonscolombe, 1832, in «Ann. Sc. nat.», v. XXVI, p. 197; — *Diplolepis gallae pisiformis* + *Cynips gallae concatenatae* (part.), Anthoine, 1794, in «Journ. Phys. Chim. Hist. nat.», vol. I, p. 35, f. 2, p. 38, f. 11; — *Cynips interruptrix*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar.», v. II, p. 207; — Amerling, 1861, in «Lotos», v. XI, p. 127; — *Spathogaster interruptor*, Hartig, 1841, in «Z. Ent. Germar.», v. III, p. 341; — *Cynips baccarum*, Blanchard, 1849, in «G. Cuvier, Règne an.», ed. 3 Ins., v. II, t. 113 f. 3; — Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», vol. XVII—XVIII; Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 49, T. VI, f. 70; — Prillieux, 1876, in «Ann. Sc. nat.», ser. Bot. 6, v. III, p. 128; — Adler, 1881, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 160, t. 10, f. 1 a; — *Neuroterus baccarum*, Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 38,42; — Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam» v. XXII, p. 87; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 222; Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 130, t. 3, f. 1 a; — Kieffer, 1899—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 16, f. 11, p. 649; — *Dryophanta pseudodisticha*, Küstenmacher, 1894, in «Jahrb. wiss. Bot.», v. XXVI, p. 82; — *Neuroterus baccarum* L., Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...», T. I, p. 218—219, etc.; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 133; — *N. quercus-baccarum quercus-baccarum* (L.), Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 317.

Generația agamă. *Diplolepis lenticularis*, Olivier, 1791, in «Encycl. méthod.» Insect., v. VI, p. 281, n. 7; — Walekenaer, 1802, Faune Paris, v. II, p. 31; — *Cynips longipennis*, Fabricius, 1793, Ent. syst., v. II, p. 104; *Diplolepis gallae lenticulatae*, Anthoine, 1794, in «Journ. Phys. Chim. Hist. nat.», v. I, p. 35, f. 1; — *Neurotherus Malpighii*, Hartig, 1840, in «Zeit. Ent. Germar.», v. II, p. 192; — *Cynips Malpighii*, Ratzeburg, 1844, Forst-Ins., v. III, p. 55, t. 5, f. 3; — *Neuroterus lenticularis* + *N. attenuatus* + *N. striatus*, Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», vol. XVII—XVIII; — *Neuroterus lenticularis*, Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 45, t. VI, f. 63; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 156; t. 10, f. 1; — Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam», vol. XXII, p. 80, t. 2, f. 24—29; — Fockeu, 1889, Contr. Hist. Galles., p. 65, f. 8—11; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.» v. 68 suppl., p. 222; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 130, t. 3, f. 1, t. 16, f. 4; — Kieffer, 1900—1, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. XIX, f. 4, p. 652; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 257; — Troter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 354; — Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 150, 197; — (*Diplolepis lenticularis* Ol.), Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 318.

Primăvara, de timpuriu, pe frunzele tinere de stejari, se observă atârând pe fața inferioară gale sferice, de mărimea unui bob mare de mazăre, sau a unei bobite de poamă, având 5—10 mm. diametru, albe-verzii transparente, cărnoase, cu pielea externă subțire, atârând, cum am spus, pe fața inferioară a frunzelor, dară proeminentă puțin și pe fața superioară unde apar ca o calotă puțin proeminentă. In polul superior și în polul inferior se observă câte un punct negru. Suprafața e netedă, dacă e vorba de gale de pe frunze de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith) sau Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.); cele de pe Tufan (*Q. pubescens* Willd) însă sunt acoperite de fini perișori. In centrul galei se găsește o cavitate larvară redusă.

Uneori gala se formează pe linia mediană a frunzei și atunci nu proeminează pe fața superioară, alteori se formează pe tija inflorescenței și atunci e ceva mai mică și de culoare roșietică. Galele sunt adulte pe la finele primăverii și după ieșirea insectei (*Neuroterus quercus baccarum quercus baccarum*) se distrug sau rămân încă câtvă timp sub forma unei mase sferice brune boțite. Asemenea insecte din această generație prezintă atât indivizi masculi cât și femele. După acuplare, femelele depun ouăle lor pe frunzele acelorași forme de stejari, determinând niște gale cu totul deosebite. Aceste gale lenticulare, turtite și mai mici, păroase, se observă câte multe pe fața inferioară a frunzelor, mai rar pe fața superioară. Ele se observă în tot timpul verii și al toamnei. Discurile acestea au 4—6 mm. diametru și 1—1,5 mm. înălțime în centru. Fața lor inferioară e plană, fixată printr'un foarte mic peduncul pe limb. Fața superioară e conică, mai proeminentă la mijloc, de culoare gălbuie, galbenă-verzie sau roșietică, și e acoperită de peri stelați bruni. Fața inferioară nu prezintă asemenea peri decât numai pe margine, restul e neted, observându-se o fină striăție radială. Pe marginea discului, pe această față se observă o serie de pete punctiforme albe.

Galele acestea se umflă către finele toamnei devenind conice, în interior se constată acum o cameră voluminoasă și o larvă albă având 1,5 mm. lungime. Galele se desprind de pe frunze, (15—30 Octomvrie), cad pe pământ, se umflă și în primăvara viitoare, la început, iese din fiecare din ele o insectă femelă partenogenetică (generație agamă, *Diplolepis lenticularis* Ol.), și care depunând ouă pe frunzele tinere de stejar determină formația galelor de forma precedent deschisă.

Acestate gale sunt de asemenea printre cele mai răspândite. Le-am întâlnit în următoarele localități: Pester, Stânca, Vișan, Bucium, Tomești, Podul-Iloaiei (Iași); Guranda, Ștefănești (Botoșani); Pașcani (Suceava); Mănăstirea Neamț, Agapia, Văratec, Schitul Durău, Mănăstirea Bistrița, Buhalnița (Neamț); Galbeni (Roman); Răcova, Blăgești, Fântânele, Mărgineni, Faraoni, Buhociu, Lotea, Mănăstirea Cașin (Bacău); Grajduri, Bărnova, Munteni (Vasluiu); Tulcea, Mănăstirea Cocos, Isaccea (Tulcea); Comana (Vlașca); Pasărea, Ciocănești, Periș, (Ilfov); Leordeni, (Muscel); Buđa (Prahova); Pitești, Curtea-de-Argeș (Argeș); Merlești (Olt); Piatra-Olt; Drăgășani și Râmnic (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți).

230. *Neuroterus tricolor*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Spalhegaster tricolor*, Hartig, 1841, in «Zeitschr. Ent. Germar.», v. III, p. 341; — Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau» v. XVII—XVIII; — Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 49, t. VI, f. 71; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 165, t. 10, f. 4a; — *Cynips tricolor*, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 791; *Neuroterus tricolor*, Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 223; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 133; — Kieffer, 1899—1901, in André, Spec. Hym. Eur., v. VII, 1, t. 18, f. 5, t. 21, f. 21, p. 644; — Grevillius und Niessen, 1909, in «Zooecidia et Cecidozoa...», fasc. IV, n. 99; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 313; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies». T. I, p. 264. Generația agamă. *Neuroterus fumipennis*, Hartig, 1841, in «Zeitschr. Ent. Germar.» v. III, p. 339; — Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 45, t. VI, f. 64; — Adler, 1881, in «Zeit. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 164, t. 10, f. 4; — t. 12, f. 3; — Fockeu, 1889, Contrib. Hist. galles, p. 76, f. 14—16; — Hieronymus, 1890, in Jahresber Schles. Ges., v. 68 suppl., p. 223; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 133, t. 1, f. 1; — Kieffer, 1900—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 19, f. 5, p. 645; — *Cynips fumipennis*, Thomson, 1877, Opusc. ent., v. VIII, p. 789; — *Spalhegaster varius*, Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; *Neuroterus fumipennis* Hart., Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 35; — Grevillius und Niessen, 1909, in «Zooecidia et Cecidozoa...» fasc. IV, n. 98; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 314; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 258.

Primăvara se observă pe frunze de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) și Tufan (*Q. pubescens* Willd.), gale cărnoase asemănătoare cu cele de *Neuroterus quercus baccarum quercus baccarum*, dar mai mici și păroase. Galele sunt sferice, de mărimea unui bob mic de mazăre, având 4—6 mm. diametru, atârând pe fața inferioară a frunzelor, dar recunoscibile și la fața superioară unde apar ca un mic disc. Suprafața galei prezintă peri albi lungi de 1—2 mm. și cari cad la maturitate. In interior e o singură cameră larvală. Coloarea verde albie. Pe la finele lui Maiu și începutul lui Iunie, ies insectele din aceste gale, masculi și femele având 2—2,5 mm. lungime. Femelele, după acuplare, depun ouăle lor pe fața inferioară a frunzelor acelorasi specii de stejari determinând niște gale asemănătoare cu ale generației asexuate de *Neuroterus quercus baccarum quercus baccarum* (*Diplolepis lenticularis*), dar mai mici având 2—3,5 mm. diametru. Galele acestea lenticulare, prinse printr'un foarte scurt pedicul de fața inferioară a frunzei se deosebesc de cele de *Diplolepis lenticularis* și prin faptul că marginile lor nu sunt așa de aplicate pe frunză, și sunt mai proeminente, așa că

gala prezintă în adevăr forma de disc și nu atât forma de con turtit ca cele de *Diplolepis lenticularis*. Centrul feței inferioare a galei e și aici mai proeminent. Colorarea e galbenă roșietică și suprafața totală a galei e acoperită de peri mici stelați roșii-bruni. Asemenea gale se observă în timpul verii și toamna, când cad pe pământ, se umflă, iar primăvara iese insecta partenogenetică, generația agamă: *Neuroterus fumipennis* Hartig, având 1,9—2,4 mm. lungime și care prin înțepăturile ei pentru a depune ouăle, produce forma precedentă de gale, din care iese generația sexuală.

Localități: Vișan, Pester (Iași); Mănăstirea Cașin (Bacău); Leordeni (Muscel); Comana (Vlașca).

231. *Pontania pedunculi*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. *Nematus pedunculi*, Hartig, 1837, Fam. d. Blatt, u. Holzwesp., p. 388; — id., 1840, in «Stettin. entom. Zeit.», v. I, p. 26; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XII, n. 281; — *Nematus bellus*, Zaddach et Brischke, 1875, in «Schrift. phys. ökon. Ges. Königsberg», v. XVI; — Hieronymus, 1891, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 250, n. 745, id. n. 747, 750; — *N. intercus*, Dahlbom, 1844, in «Förh. sk. Naturf.», v. IV, p. 272; — *Pontania pedunculi*, Konow, in «Deutsch. Ent. Zeitschr.» v. XXXIV, p. 245; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 149; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 262, n. 1699.

La fața inferioară a frunzelor de Salcie albicioasă (*Salix incana* Schrank) și de Iovă (*S. caprea* L.) se găsesc gale de formă mai mult sau mai puțin sferică, pubescente, având 6—11 mm. diametru, înserate prin o bază relativ largă de limbul frunzei și locul de inserție se recunoaște la fața superioară prin o pată sau excrescență galbenă brună sau roșietică. Galele sunt de culoare albă-gălbuie sau galbenă deschisă, sau completamente albe din cauza marei dezvoltări a învelișului pilifer ce formează ca o păslă la suprafață (*S. incana*). Peretele galei are cam 1 mm. grosime, în interior se găsește o larvă prezentând picioare adevărate și false, de culoare verde-gălbuie, cu capul brun și petele oculare negre. Metamorfoza are loc în pământ.

Am găsit asemenea gale pe *S. incana* în apropiere de Mănăstirea Neamț, iar pe *S. caprea* în mai multe localități de pe valea Prahovei și la Schitul Durău (Neamț).

232. *Pontania proxima*, Lepel.

Sinonime și citațiuni. *Cynips salicis capreae*, Linné, 1767, Sist. nat., ed. 12, I, 2, p. 919; — *Cynips salicis*, Schrank, 1802, Fauna Boica, II, 2, p. 218; — *Nematus saliceti*, Dahlbom, 1835, Conspect. Tenthred. Scand., p. 9; — *Nematus gallicola*, Stephens, 1835, Illustr. Brit. Entom. Mandib. VII, p. 36; — *Nematus Vallisnerii* Hartig, 1840, in «Stettin. entom. Zeitschr.», I, p. 26; — *Nematus Redii*, Contarini, 1852, in «Mem. Inst. Veneto», sc. IV, p. 115; — *Nematus viminalis*, Vollenhoven, 1861, Dieren v. Nederl. II, p. 323; — *Nematus gallicola*, Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 96; — id., fasc. XV, n. 361; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 248; *Pontania proxima*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 148; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 261, n. 1696.

Pe frunzele de Răchită (*Salix fragilis* L.), de Iovă (*S. caprea* L.) și diferite specii de Salcie (*S. alba* L., *S. triandra* L., *S. amygdalina* L., *S. cinerea* L., *S. pentandra* L., *S. aurita* L., *S. purpurea* L., *S. viminalis* L.) se văd gale cărnoase, crescute în parenchimul frunzei, proeminând pe ambele fețe ale limbului, mai mult însă

la fața inferioară, de formă alungită, ovoidală sau reniformă, având cam 1 cm. lungime și 0,5 cm. lărgime. Suprafața e netedă, rareori se remarcă ușoare asperități. Coloarea verde gălbuie bătând mai mult în roș închis. Imprejurul galei pe limb se observă uneori un cerc galben. Peretele e relativ gros și în camera larvară neregulată se găsește o larvă verzuie sau azurie cu capul brun având 4—5 mm. lungime. Larva se metamorfozează în pământ.

Asemenea gale le-am întâlnit în mai toate părțile țării vizitate. Citez printre localitățile notate: Socola, Buciumi, Holboca, Ungheni, Sculeni, Ciurea, Podul-Iloaiei, Târgul-Frumos, Cucuteni, Galata (Iași); Trușești, Guranda, Durnești, Ștefănești, Stâncă, Lihnești (Botoșani); Drăgușeni, Pașcani, Broșteni (Suceava); Râpciuni, Bicaz, Tarcău, Schitu-Durău, Tazlău, Buhalnița, Mănăstirea Neamț, Bălțătești (Neamț); Racova, Berești, Fântânele, Letea, Buhociu, Mărgineni, Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Adjud, Bălca (Putna); Grajduri, Bărnova (Vaslui); Galați, Bărboși (Covurlui); pe gârla Filipoiului (Brăila); Isaccea, Mănăstirea Cocos, Tulcea și în diverse locuri din Delta (Tulcea); pe malul Argeșului la Grădiștea (Vlașca); pe valea Prahovei: la Crivina, Câmpina, Sinaia, Bușteni; Curtea-de-Argeș; Leordeni (Muscel); Drăgășani, Râmnic, Brezoiu, Călimănești, Voineasa (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți), etc.

233. *Pontania salicis*, Christ.

Sinonime și citațiuni. *Tenthredo salicis cinerea*, Retzius, 1783, Gen. spec. Insect., p. 73; — *T. s. capreae*, Ström, 1788, Danske Vid. Selsk. Skrift. Nya Saml. III, p. 273; — *T. salicis*, Christ, 1791, Naturg. d. Insect., p. 453; — *Nematus gallarum*, Hartig, 1837, Fam. d. Blatt. und Holzwespen, p. 220; — *N. saliceli* var. Zetterstedt, 1838, Insect. Lappon, I, p. 351; — *N. viminalis*, Hartig, 1840, in «Stettin. entom. Zeitschr.», I, p. 26; — *Tenthredo Degeeri*, Dahlbom, 1844, in «Törh. skandin. Naturf.», v. IV, p. 237; — *Nematus aestivus*, Thomson, 1862, «Öfvers. Svensk. Vet. Akad. Förh.», XIX, p. 638; — *N. Vollenhoveni*, Cameron, 1874, Scot. Natural. II, p. 296; — *N. gallarum*, Hieronymus, 1891, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 256, n. 765, id. n. 753, 754, 757, 759, 762, 770; — *Nematus viminalis*, Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 139; — *Pontania salicis*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 149; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 261, n. 1698.

Pe fața inferioară a frunzelor de Răchită (*Salix fragilis* L.) și un mare număr de forme de Salcie (*S. alba* L., *S. amygdalina* L., *S. daphnoides* Vill., *S. cinerea* L., *S. pentandra* L., *S. aurila* L., *S. viminalis* L., *S. purpurea* L.) se găsesc gale sferice având de obicei mărimea unui bob mașcat de mazere, dar putând fi și mai mari (6—12 m. m. diametru), de formă sferică turtită sau ușor ovoidală, fixate printr'un punct pe limb având la suprafața netedă, sau prezentând uneori puține asperități sau chiar mici tubercule, de culoare albie, sau verde galbenă, sau gălbuie cu vine roșii, sau aproape în întregime roșie. Pe fața opusă a punctului de inserție (fața superioară) se recunoaște o pată rotunzită, decolorată, galbenă cu un punct negru. Peretele galei e relativ subțire, cavitatea larvală voluminoasă. În interior se găsește o larvă lungă de 10—15 mm., verde spălăcită, cu capul brun sau negru.

Localități: Vișan, Holboca, Ungheni, Sculeni, Ciurea (Iași); Stâncă, Ștefănești (Botoșani); Broșteni (Suceava); Râpciuni, Bicaz, Tarcău, Piatra, Roznov (Neamț); Racova, Gârleni, Fântânele, Letea, Buhociu, Târgu-Oena, Comănești, Palanca (Bacău); Galați; Tulcea: în diferite puncte din Delta; Grădiștea (Vlașca); Crivina, Câmpina, Sinaia, Bușteni, Azuga, Predeal (Prahova); Curtea-de-Argeș; Slatina (Olt); Drăgășani, Râmnic, Brezoiu, Călimănești, Malaia, Voineasa (Râmnic); Vârciorova (Mehedinți).

234. *Pontania vesicator*, Bremi.

Sinonime și citațiuni. *Nematus vesicator*, Bremi, 1849, in «Stettin. entom. Zeit.», v. X, p. 93; — *N. betulinus*, Brischke, 1850, in «Stettin. entom. Zeit.», v. XI, p. 409; — *N. helacinus*, Brischke, 1850, in «Stettin. entom. Zeit.», v. XI, p. 409; Kaltentbach, 1874, Pflanzenfeinde; p. 581; — *N. vesicator*, André, 1880, Species Hym. Europe, I, p. 162 etc.; Cameron, 1882, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. I; — Zaddach & Brischke, 1882, Schrift phys. ökon. Ges. Königsberg, v. XXIII, p. 171; — Hieronymus, 1891, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 257, n. 767; — *Pontania vesicator*, Konow, 1890, in «Deutsch. entom. Zeitschr.», v. XXXIV, p. 245; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 147; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 261, n. 1695.

Pe frunzele de Răchită-roșie (*Salix purpurea* L.) și Răchită-de-mlajă (*S. viminalis* L.) se văd uneori umflături ovoidale mari, proeminând de o potrivă pe ambele fețe, având 1—1,5 cm. lungime, 0,8—1 cm. lărgime și 0,5—0,7 cm. înălțime. Peretele galei e neted, subțire; culoarea verde bătând puțin în roșietic. Gala e dezvoltată de o parte a nervurii mediane, ocupând mai toată grosimea limbului de această parte, cele mai de multe ori lărgimea limbului la acest nivel fiind mai pronunțată. In cavitatea galei o larvă cu picioare adevărate și false, de culoare verde galbenă, cu capul brun și câteva petișoare închise deasupra picioarelor.

Am găsit asemenea gale în luncile de pe malul Bistriței la Piatra și Roznov (Neamț); Broșteni (Suceava); Racova, Gărleni, Fântânele, Letea (Bacău); pe malul pârăului Cașin și al Trotușului la Cașin și Comănești; în luncile Prutului la Sculeni și Ungheni (Iași); pe Argeș la Grădiștea (Vlașca) și Leordeni (Muscel); pe Prahova și Ialomița; pe malul Dunărei la Vârciorova și în mai multe puncte din Deltă.

235. *Pontania*, (diferite specii).

Citațiuni. Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 262, n. 1706; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 143, S. 54; — *Nematus* sp., Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 362; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 251, n. 749.

Marginea frunzelor de Iovă (*Salix caprea* L.) e îndoită pe o întindere de 2—3 cm. la fața inferioară și aplicată pe aceasta. Partea îndoită nu e nici colorată deosebit și nici îngroșată anormal. In asemenea îndoituri se găsesc larve verzi, aparținând la diferite specii de *Pontania*.

Localități: Broșteni (Suceava); Schitu-Durău și Mănăstirea Neamț (Neamț); pe valca Prahovei la Bușteni, Sinaia, Azuga; Călimănești (Vâlcea).

236. *Rhodites centifoliae*, Hartig.

Citațiuni. Hartig, 1840, in «Zeitschr. f. Ent.», v. II, p. 194; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 216; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen, p. 19; — Hieronymus, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 239; — Kieffer, 1897—98, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 266; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 542; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 710; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 252, n. 1609.

Gale în totul asemănătoare cu cele de *Rh. eglanteriae*, sferice având până la 6 mm. diametru, verzi-gălbui bătând în roșietic; suprafața galei pare ceva mai aspră fiind acoperită cu papile foarte scurte. Se găsesc pe foliolele de Trandafir cultivat (*Rosa centifolia* L.).

Localități: Piatra-Neamț; Fântânele (Bacău).

237. *Rhodites eglanteriae*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. *Hololexis eglanteriae*, 1869, Förster, in «Verh. Ges. Wien», v. XIX Abh., p. 333; — *Rhodites eglanteriae*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. f. Ent.», v. II, p. 194; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 214, 245; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen., p. 19; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 235; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 38; — Kieffer, 1897—98, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 260; — Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia minore, n. 183; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 542; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 708; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 251, n. 1608.

Gale sferice de forma și mărimea unui bob de mazere, având 3—5 mm. diametru, fixate printr'un punct la fața superioară sau inferioară a foliolelor de trandafiri sălbateci (*Rosa canina* L., *R. spinosissima* L., *R. dumetorum* Thuill., *R. rubiginosa* L.). Galele sunt netede, rareori prezintă la suprafață puține granulații sau creste foarte fine către vârf. Sunt de culoare roșietică, sau verde galbenă cu vine roșietice. Peretele e subțire și cavitatea larvară mare găzduiește o larvă albă. Uneori asemenea gale sunt fixate pe peșiolul frunzelor, pe scoarță, pe sepale sau pe filamentele galei de *Rhodites rosae*. Uneori iarăș peretele galelor e îngroșat fiind parazitare de alte larve ce se găsesc în mici loje din grosimea pereților.

Localități: Broșteni, Borea, (Suceava); Răpciuni, Bicz, Piatra, Roznov (Neamț); Racova, Fântânele, Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Bușteni, Sinaia, Buda (Prahova); Călimănești, Râmnic (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți).

238. *Rhodites rosae*, L.

Sinonime și citațiuni. *Cynips rosae*, Linné, 1758, Syst. Nat. ed. 10, p. 553; — *Diptolepis rosae*, Fourcroy, 1785, Ent. Paris, p. 392; *Diptolepis bedeguaris fungosae*, Lamarek, 1817, Hist. an. s. vert., v. IV, p. 163; — *Rhodites rosae*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. f. Entom.», v. II, p. 194; — Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 214; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 236; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 40; — Beutenmüller, 1897, in «Bull. Amer. Mus.», v. IV, p. 248; — Kieffer, 1897—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 266; — Trotter e Cececoni, 1900, in «Cecidotheca italiac», fasc. II, n. 42; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoococcidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 46; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 711; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 251, n. 1602.

Gale mari, recunoscute sub denumirea de bedegar, putând ajunge aproape mărimea pumnului, compuse din o masă centrală solidă, acoperită la suprafață de peri filamentoși lungi, verzi, gălbui sau roșietici. Partea solidă centrală se compune din un mare număr de loje cu pereții lemnoși, reunite la un loc; în interiorul fiecărei loje se găsește câte o larvă. Asemenea gale provin din transformarea mugurilor următoarelor forme de Trandafir sălbatec: *Rosa canina* L., *R. arvensis* Huds., *R. pimpinellifolia* L., *R. rubiginosa* L.; *R. dumetorum* Thuill. Alteori, asemenea gale sunt reduse, compuse din un singur nucleu solid acoperit de filamente și se găsesc pe foliole.

Asemenea gale sunt printre cele mai comune și le-am observat pe trandafiri sălbateci în toate părțile țării. Citez totuș ca localități: Pester, Vișan, Galata, Ungheni, Repedea, Bucium, Holboca, Ciurea, Podul-Iloaiei, Târgul-Frumos (Iași); Grajduri, Bărnova, Scheia, Căuești, (Vasluiu); Drăgușeni, Cristești, Broșteni, Borea (Suceava); Trușești, Ștefănești, Guranda (Botoșani); Galbeni, Onișcani, Cărligi (Roman); Racova,

Berești, Fântânele, Mărgineni, Letea, Buhociu, Dealul-Nou, Mănăstirea Cașin, Onești, Comănești, Palanca (Bacău); Adjud, Bălca (Putna); Buhuș, Siliștea, Roznov, Schitul-Durău, Tazlău, Brateș-Tarcău, Buhalnița, Răpciune, Bălțătești, Agapia, Mănăstirea Neamț (Neamț); Tulcea, Mănăstirea Cocoș, Malcoci, Isaccea, Nicolifel (Tulcea); Șerbești (Covurluiu); Periș, Paserea, Ciocănești (Ilfov); Grădiștea, Comana (Vlașca); Buda, Câmpina, Sinaia (Prahova); Leordeni (Muscel); Jiblea, Pitești, Curtea-de-Argeș (Argeș); Slatina (Olt); în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt; Drăgășani, Râmnic, Călimănești (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți), etc.

239. *Rhodites rosarum*, Giraud.

Citațiuni. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 366; — Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 214, 246; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen, p. 18; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 240; — Kieffer, 1897—98, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 262; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 540; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 709; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 251, n. 1607.

Gale sferice de mărimea unui bob de mazere, prevăzute la suprafață cu câteva prelungiri conice, în formă de spini puternici, de culoare verde-galbenă bătând în roșietic, fixate la suprafața foliolelor de trandafiri sălbateci (*Rosa canina* L., *R. arvensis* Huds., *R. dumetorum* Thuill., *R. rubiginosa* L., *R. spinosissima* L.).

Peretele galei e relativ subțire și în cavitatea larvară unică se găsește o larvă albă; alteori peretele e hipertrofiat fiind parazitat de larve străine.

Localități: Racova, Mănăstirea Cașin (Bacău); Bușteni, Sinaia (Prahova); Râmnic (Vâlcea).

240. *Rhodites spinosissimae*, Giraud.

Citațiuni. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 367; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 214, 216, 246; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen, p. 16; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68, suppl., p. 238; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phyt. Hym., v. IV, p. 42; Kieffer, 1897—98, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 233; — Trotter, 1903, Galle pen. Balc. et Asia min., n. 185; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 512; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 710; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 251.

Pe foliole, pe pețiolele foliolelor sau frunzelor, mai rar pe sepale sau pe fructe de mai multe varietăți de Trandafir sălbatec (*Rosa spinosissima* L., *R. canina* L., *R. dumetorum* Thuill., *R. rubiginosa* L.) se găsesc cecidii de consistență relativ dură, în genere netede, semilemoase, ce proeminează pe ambele fețe ale foliolelor sau pețiolelor, având forma globuloasă turtită, ovoidă, fusiformă; 4—12 mm. diametru. Pe foliole se vede că sunt desvoltate în grosimea limbului, pe nervura principală sau pe o nervură secundară, provenind din aceasta și din o porțiune adjacentă din limb, proeminând mai mult la fața inferioară decât la fața superioară, din care cauză foliola e îndoită puțin la fața superioară. La fața inferioară cât și la fața superioară a galei se recunosc nervurile. Culoarea e verde, galbenă sau roșietică. Pe secțiune se constată că peretele e gros și în grosimea lui sunt una, două sau mai multe camere larvare, conținând câte o larvă albă bătând puțin în brun pe spate.

Localități: Răpciuni, Piatra (Neamț); pe Dealul Stănei, com. Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Râmnic (Vâlcea).

241. *Spathogaster similis*, Adl.(vezi *Diplolepis longiventris* Hartig).242. *Spathogaster taschenbergi*, Schlecht.(vezi *Diplolepis quercus-folii*).243. *Spathogaster verrucosus*, Schlecht.(vezi *Diplolepis divisa* Hartig).244. *Synophrus politus* Hartig.

Sinonime și citațiuni. Hartig, 1843, in «Zeitschr. f. Entom.», IV, p. 412; — Mayr, 1870, Mitteleur. Eichengallen, p. 27, taf. IV, fig. 36. *Cynips politus*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. 24, p. 63; — Trotter e Ceconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 26; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 329; Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 603; — Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 123, tav. XXVIII, fig. 1—2.

Galele determinate de această insectă derivă din transformarea mugurilor terminali și axilari, au o formă sferică, și sunt de obicei de mărimea unei alune. Tinere au o culoare verzuie închisă bătând uneori în roșietic, adulte însă sunt de culoare pământoasă închisă, prevăzută cu niște asperități albicioase. De multe ori baza galei e conerescută cu vârful ramurii ce o poartă. Rareori se văd la suprafața galei urme de frunze atrofiate; se pot observa însă peri microscopici. Galele mari au un perete mai gros format la exterior de scoarță, iar spre interior de lemn; în mijloc e o cameră larvară unică, iar orificiul de ieșire se formează lateral. Uneori galele sunt mai mici (diam. 5—6 mm.) purtate la vârful unor ramuri scurte, ce au aspectul de măciuci, și în acest caz peretele e mai subțire iar camera larvară centrală mai spațioasă. Insecta iese din gală, în primăvara anului următor sub forma bisexuală.

Am întâlnit asemenea gale pe Cer (*Quercus cerris* L.) și pe Stejar (*Q. sessiflora* Smith), în următoarele localități: Periș, Ciocănești, Paserea, Brănești (Ilfov); Comana Vlașca; Pitești (Argeș); Buda (Prahova); Potcoava (Olt); în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt; la Drăgășani și Râmnic (Vâlcea); la Vârciorova (Mehedinți); Malcoci, Nicolitel, Mănăstirea Cocos (Tulcea); Letea, Buhociu, Mănăstirea Cașin (Bacău).

245. *Trigonaspis megaptera*, Panz.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuală. *Cynips megaptera*, Panzer, 1801, Faun. Ins. Germ., v. VII, h. 79, f. 7; — *Trigonaspis crustalis*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. Ent. Germar», v. II, p. 195; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 198, t. 11, f. 18 a; taf. 12, f. 6 a; — *Cynips crustalis*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 57; — *Trigonaspis megaptera*, Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 210, 242; — Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 14, t. 2, f. 14; — Schlechtendal, 1873, in «Jahresber. Ver. Zwickau», p. 9; — Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 122; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 226; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 115; — Kieffer, 1900—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 576, t. XXVI, f. 7; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 244; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 394.

Generația agamă. *Cynips renum*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 208; — *Biorhiza renum*, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX, Abh., p. 362; — Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 187, 227; — Mayr, 1870—71, Mit-

teleurop. Eichengallen, p. 35; t. V, f. 46; — Adler, 1881, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 197; t. 11, f. 18; t. 12, f. 6; — *Trigonaspis renum*, Mayr, 1881, Gen. gallenbew. Cynip., p. 31; — Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 122; — Fockeu, 1889, Contrib. Hist. Galles, p. 95, f. 20, 21; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68, suppl. p. 226; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 115; — Kieffer, 1900—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 578, t. 20, f. 3; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 259; — *Cynips renum*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 394.

Pe la finele lui Aprilie și în Maiu se găesc pe scoarța trunchiului de stejar, către bază, mai rareori pe mlădițe niște gale sferice, uneori puțin acuminat, roșii, de mărimea unui bob de mazere, sau a unei bobite de poamă (5—10 mm. diametru). Galele sunt cărnoase și cu suprafața netedă. Au în interior o cameră larvară din care ies la începutul verii insecte (generația sexuată: *Trigonaspis megaptera*). Femelele depun ouăle lor pe fața inferioară a frunzelor (*Quercus pedunculata* Ehrh., *Q. sessiliflora* Smith, și *Q. pubescens* Willd.), determinând niște mici gale reniforme, lungi ca de 2—3 mm. fixate prin un mic pedicul de o nervură secundară. Galele acestea sunt de culoare verde gălbuie sau roșietică, au o singură cameră larvară, se observă toamna. Din ele ies indivizi femele partenogenetice (generația agamă *Cynips renum*).

Localități: Pester, Vișan (Iași); Isaccea (Tulcea); Comana (Vlașca); Vărciorova Mehedinți).

246. *Trigonaspis synaspis*, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată: *Trigonaspis megapteropsis* Wriese, in Kieffer, 1900, «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 578. Generația agamă: *Apophyllus synaspis*, Hartig, 1841, in «Z. Ent. Germar», v. III, p. 340; — *Biorhiza synaspis*, Taschenberg, 1866, Hym. Deutschl., p. 136; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 35, t. V, f. 47; — *Cynips synaspis*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 63; — *Trigonaspis synaspis*, Kieffer, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 18, f. 10, p. 581; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XI, n. 271; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 253, 254; Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 395; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 218.

Pe la finele primăverii și în timpul verii, se întâlnește pe fața inferioară a frunzelor de *Quercus sessiliflora*, *Q. pubescens* și *Q. pedunculata*, fixate printr'un singur punct de nervură, cecidii sferice, mari cât un bob de mazere (5—7 mm. diametru), cărnoase, netede la suprafață și de culoare verde roșietică, pătate uneori cu galben. Pe secțiune întâlnim o cameră larvară centrală limitată de un perete relativ dur ce-i intim unit cu restul țesutului galei, de consistență mai puțin dură și de aspect spongios. Galele sunt adulte toamna, când sunt brune și coriacee și din ele ies insecte femele (generația agamă: *Trigonaspis synaspis*), aptere având 2—2,5 mm. lungime. Aceste insecte, după observația lui Wriese, depun ouăle lor în mugurii rudimentari de pe scoarța stelarilor bătrâni, determinând niște gale cărnoase roșii, de mărimea unui bob de mazere și în cari gale se dezvoltă generația sexuată: *Trigonaspis megapteropsis*.

Gale de *Trigonaspis synaspis* am întâlnit în următoarele localități: Vișan (Iași); Mănăstirea Bistrița, Mănăstirea Neamț, Buhalnița (Neamț); Leordeni (Muscel); Vărciorova (Mehedinți).

247. *Xestophanes potentillae* Vill.

Sinonime și citațiuni. *Cynips potentillae*, Villers, 1789, Linnæi Ent., v. III, p. 77; — *Aulax potentillae*, Schenck, 1863, in Jahrb. Ver. Nassau, v. XVII—XVIII, p. 218, 222, 248; — *Xestophanes potentillae*, Förster, 1869, in «Verh. Ges. Wien», v. XIX, Abh., p. 337; — Mayr, 1876, Eur. Cynip.-Gallen, p. 12; — Schlechtendal, 1880, in «Ent. Nachr.», v. VI, p. 177; — Kieffer, 1898—99, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 289; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 656, n. 3; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 530; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 100; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 210, n. 1311.

Pe stolonii de *Potentilla reptans* L., cum și pe tijă, pe pețiolul frunzelor sau chiar pe muguri, se observă gale sau solitare de mărimea unui bob de mazere cu o singură cameră larvală, sau reunite mai multe la un loc formând o masă fusi-formă neregulată cu mai multe camere larvare. La exterior se vede scoarța crăpată, cavitatea internă e tapisată de un strat alb dur.

Localități: Ciocănești, Paserea, Brănești (Ilfov); Buda, Câmpina (Prahova).

248. Insecte.

Citațiuni. Massalongo, 1903, in «Marcellia», v. II, p. 41, n. 13; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 431, n. 2435.

Pe frunzele de *Ranunculus repens* L. se văd mici pustule brune cărnoase ale limbului, proeminând puțin pe fața superioară. Asemenea pustule au fost observate de Massalongo și pe *Helleborus viridis* și sunt atribuite unui Tentredinid.

Observate de mine la Brateș-Tarcău (Neamț) în Iulie 1910.

LEPIDOPTERE.

249. *Evetria resinella*, L.

Sinonime și citațiuni. *Tortrix resinella*, Judeich und Nitsche, 1895, Forst-insektenkunde, v. II, p. 1009; — *Retinia resinella*, Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 24; — *Evetria resinella*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 37; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 197, n. 1177.

Acest fluture își depune ouăle în muguri de Pin (*Pinus silvestris* L.), larva pătrunde în mugure și determină o umflare a lui, scoarța primară și canalele rășinoase se hipertrofiază sub influența parazitului și rășina curge în abundență pe partea laterală a umflăturii.

Localități: Bicaz (Neamț); Comănești (Bacău); Azuga (Prahova).

250. *Grapholita metzneriana*, Treitschke.

Citațiuni. Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 355. Am găsit larva acestui fluture în o umflătură la extremitatea tije de Pelin (*Arthemisia absinthium* L.); Tija e oprită în dezvoltare și umflată în formă de măciucă, umflătura având 8 mm. diametru. În interiorul umflăturii e o cameră spațioasă în care se găsește o omidă lungă cam de 1 cm. de culoare galbenă spălăcită bătând ușor în brun roșietic, având peri rari la suprafața corpului și la baza fiecărui păr o pată circulară de culoare mai închisă. Capul negru strălucitor. Observat la 8 Octombrie 1911, la Vișan (Iași).

251. *Grapholita servilleana*, Dup.

Citațiuni. Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XII, n. 280; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 139; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 259, n. 1678.

Pe ramuri tinere de Salcie (*Salix aurita* L., *S. purpurea* L., *S. incana* Schr., *S. viminalis* L.), se observă uneori o umflătură fusiformă lungă de 1—2 cm. și groasă de 0,5—0,7 cm. În interior crește o omidă ce la maturitate ocupă o lojă în toată întinderea galei, deschizându-se printr'un orificiu rotunzit la partea inferioară a umflăturii.

Localități: În lunca Bistriței de lângă podul Lespezi (Bacău); Călimănești (Vâlcea).

252. Lepidoptere.

Citațiuni. Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 141, S. 44; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 485.

Pe ramuri tinere de Iovă (*Salix caprea* L.) și de Mlajă (*S. viminalis* L.) umflături lemnoase având mărimea unei alune, sau a unei nuci, culoarea acestui lemn anormal galbenă sau brună, cu suprafața netedă sau neregulată. În măduva ramurei sau în acest lemn anormal o galerie cu o larvă tipică de lepidopter, de culoare gălbuie, cu capul brun și puțin păroasă.

Localități: În împrejurimile Mănăstirii Neamț, Răpciuni (Neamț) și în lunca Bistriței de lângă podul Lespezi (Bacău).

RHYNCHOTE (Aphide și Psyllide).

253. Adelges abietis, L.

Sinonime și citațiuni. *Chermes abietis*, Linné, 1767, Syst. nat. II, p. 738; — Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 200; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 317; — Buckton, 1882, Monogr. Brit. Aphides, v. IV, p. 24; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68, suppl. p. 113, n. 332; — Cholodkovsky, 1896, Beitr. Mon. Coniferenläuse, in «Horae Soc. Ent. Rossae», v. XXX, p. 3; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 15; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 195, n. 1161; — *Aphis gallarum abietis*, De Geer, 1773, Hist. des Insectes, v. III, p. 99; — *Adelges gallarum abietis*, Haliday, 1839, On New British Insects in «Ann. Nat. Hist.», v. II; — *Adelges abietis*, Walker, 1848, Deser. of. Aphides; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 377; — Schouteden, Cat. Aphides de Belgique, in «Mém. Soc. ent. Belgique», v. XII, p. 191; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 10; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 212; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 41.

Pe crenguțele tinere de Molift (*Picea excelsa* Link), se văd pe laturea lor gale în formă de ananas, cu țepi pronunțate și cari nu înconjoară în mod complet rămurea. Ele ating 2—3 cm. lungime și plăcile din care se compun prezintă marginile lor colorate în roș sau brun. Aceste plăci rezultă din hipertrofierea părții bazale a unui număr de țepi sau foi, de pe un mugure oprit în dezvoltare. Intre aceste părți dilatate rămân cavități închise în cari trăesc Afidele; la maturitate camerele se deschid în afară. Individul fondator e verde-gri, larvele brune cărămizii, indivizii aripați galbeni închiși, cu nervurile aripilor verzi.

Asemenea gale sunt foarte comune și se întâlnesc în țară la noi oriunde este Moliftul. Citez totuși ca localități: Iași; Broșteni, Borca, Neagra (Suceava); Piatra, Schitul-Durău, Mănăstirea Agapia, Brateș-Tarcău, Taslău (Neamț); Palanca, Comănești, Slănic, Mănăstirea Cașin (Bacău); Sinaia, Azuga, Bușteni, Predeal (Prahova); Vâlcea, Călimănești, Voineasa (Vâlcea).

254. *Adelges coccineus*, Cholodk.

Sinonime și citațiuni. *Chermes coccineus*, Cholodkovsky, 1896, Beitr. Monogr. der Coniferenläuse, in «Horae Soc. Ent. Ross.», v. XXX; — Judeich und Nitsche, 1895, Forstinsektenkunde, p. 1230; — *Adelges coccineus*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 41; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 213.

Gale asemănătoare cu cele de *Adelges strobilobius*, cu țepii însă mai scurți și mai tociți, întâlnite pretutindeni pe Molift.

255. *Adelges strobilobius*, Kalt.

Sinonime și citațiuni. *Chermes strobilobius*, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 203; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 113, n. 333; — Trotter e Ceconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 72; — Judeich und Nitsche, 1895, Forstinsektenkunde, v. II, p. 1227; — Cholodkovsky, 1896, Beitr. Mon. Coniferenläuse, in «Horae Soc. Ent. Ross.», v. XXX, p. 20; — *Cnaphalodes strobilobius*, Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 87; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 195, n. 1162; — *Adelges strobilobius*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 377; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 40; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 214.

Gale în formă de ananas, având 1—1,5 cm. înălțime, dezvoltate în partea terminală a crengilor tinere de Molift (*Picea excelsa* Link.); mai rareori nu-s terminale, oricum înconjoară deopotrivă ramura. Sunt de culoare verde ștearsă, sau gălbuie, sau roșietică. Prezintă țepi scurți ascuțiți.

Gale foarte comune, ce se întâlnesc, în țara noastră, pretutindeni pe Molift.

256. *Adelges viridis*, Ratz.

Sinonime și citațiuni. *Chermes viridis*, Ratzeburg, 1844, Forstinsekten; — Cholodkovsky, 1896, Beitr. Mon. Coniferenläuse, in «Horae Soc. ent. Ross.», v. XXXI, p. 12; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 42; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 215.

Gale pe Molift (*Picea excelsa* Link.) în totul asemănătoare cu cele de *Adelges abietis* și întâlnite în aceleași localități.

257. *Aphis amenticola*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1874, Die Pflanzenfeinde, p. 586, n. 378; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 132; — Ross, 1911, die Pflanzengallen, p. 255, n. 1647, 1662.

(A se vedea *Eriophyes triradiatus* Nal.).

258. *Aphis anthrisci*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 112; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 288; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 255; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 762; — Ross, 1911, die Pflanzengallen, p. 96, n. 158.

Acest afid se întâlnește pe vârful ramurilor, pe flori și la fața inferioară a frunzelor terminale de *Anthriscus silvestris* Hoffm. și *A. vulgaris* Pers. Frunzele sunt boțite și cu marginile îndoite la fața inferioară.

Localități: Palanca, Comănești, Mănăstirea Cașin (Bacău); între Azuga și Bușteni (Prahova); Mănăstirea Cocos (Tulcea).

259. *Aphis atriplicis* L.

Sinonime și citațiuni. *Aphis atriplicis*, Linné, 1761, în «Fauna suecica», p. 262, n. 1000; — Trotter e Cecconi, 1902, în «Oecidotheca italica, fasc. V, n. 106; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 388; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 104, n. 234 și p. 125, n. 125; — *Aphis chenopodii* Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 109, n. 1196; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 107; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 12.

Acest afid verde pulverulent se întâlnește în colonii pe frunzele de Lobodă-verde (*Atriplex patulum* L.), Lobodă-de-grădină (*A. hortense* L.) și diferite specii de Talpăgăștei sau Spanac porcesc (*Chaenopodium glaucum* L., *Ch. murale* L., *Ch. album* L., *Ch. vulvaria* L., *Ch. polyspermum* L.). Frunzele prezintă marginile lor decolorate și sucite în sus.

Localități: Imprejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Racova, Berești, Fântânele, Letea, Mănăstirea Cașin (Bacău); Piatra, Răpciuni (Neamț); Broșteni (Suceava); Tulcea Malcoci, Isaccea, Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Paserea-Brănești, Băneasa, Chitila, Cioacănești, Periș (Ilfov); Crivina, Cămpina (Prahova); Comana, Grădiștea (Vlașca); Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argeș; Slatina (Olt); Drăgășani, Râmnic, Voineasa (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți).

260. *Aphis bicolor*, Koch.

Citațiuni. Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 139; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 326; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, p. 914; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 4; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 152, n. 734.

Acest afid trăește pe vârful tulpinei de Sânziană (*Galium verum* L.), ce prezintă în acest caz pedunculele florale scurtate, iar florile normale, sau metamorfozate în grămezi de foliole verzi.

Localități: Ștefănești (Botoșani); pădurea Curcuz lângă Malcoci (Tulcea).

261. *Aphis brassicae*, L.

Citațiuni. Linné, Syst. nat. II, 734, 12; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 106; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 5; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 274; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 456; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 111, n. 304.

Acest afid verde pulverulent se întâlnește în colonii pe partea superioară a tulpinei, pe inflorescență și la fața inferioară a frunzelor de Curechiu (*Brassica oleracea* L.); Muștar de câmp (*Sinapis arvensis* L.), Drobușor (*Isatis tinctoria* L.), Traista-cioabanului (*Capsella bursa pastoris* Moench), Ridiche (*Raphanus sativus* L.).

Sub influența parazitului, aspectul frunzelor e neregulat, prezentând umflături decolorate proeminând la fața inferioară, vârful inflorescenței sau al tulpinei e oprit în creștere, e mai gros ca de obicei, sucit și colorat uneori în violaceu.

Localități: Aroneanu, Vișan (Iași); Racova, Fântânele (Bacău); Părdina, Mila 23, Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Paserea-Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Leordeni (Muscel).

262. *Aphis capsellae*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 58; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 862.

Acest afid mic, verde-închis se întâlnește pe fața inferioară a frunzelor de pe partea superioară a tijeii de Mintă (*Mentha silvestris* L.). Frunzele au limbul puțin bursuflat și sucit.

Localități: Râmnic (Vâlcea); Pătlăgeanca (Tulcea).

263. *Aphis cerasi* Schrank.

Sinonime și citațiuni. *Aphis cerasi*, Schrank, 1801, Fauna boica, II, p. 115; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 59; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 561; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 213, n. 1347; — *Aphis prunicola*, Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 122; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 124; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 52.

Acest afid trăește în colonii abundente la fața inferioară a frunzelor de pe mlădițe tinere de Porumbel (*Prunus spinosa* L.), Perj (*Pr. domestica* L.), și Goldan (*Pr. insilitia* L.). Frunzele atacate se sbărceșc și își întorc marginile către fața inferioară.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Racova, Fântânele (Bacău); Mănăstirea Cocos (Tulcea).

264. *Aphis cerastii* Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 58; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., n. 311; — Schlechtendal, 1891, Die Gallbildungen, n. 396; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 290; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 35; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 417.

Acest afid se întâlnește pe partea terminală a tulpinii de Cerastiu (*Cerastium arvense* L.), cum și pe iarbă moale (*Stellaria holostea* L. și *S. graminea* L.), determinând o împiedecare în creștere, așa că întrenodurile fiind scurtate, frunzele terminale sunt apropiate între ele constituind un fel de buchet.

Localități: Goșman-Tazlău, Hangu, Mănăstirea Neamț (Neamț); Mănăstirea Cașin (Bacău).

265. *Aphis clinopodii*, Pass.

Citațiuni. Passerini, 1860, Add. ad. ind. Aphidinarum, Parma; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 852; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 17.

Acest afid se întâlnește pe Mînta sălbatecă (*Mentha silvestris* L.) și Calamintă (*Calamintha acinos* Clairv.), în șanțurile tulpinii către extremitatea acesteia și pe fața inferioară a frunzelor. Frunzele atinse sunt sbărcite.

Localități: Vișan, Repedea (Iași).

266. *Aphis craccae*, L.

Citațiuni. Linné, Syst. nat. II, 735, 13; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 86; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 144, n. 51; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 636; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 18.

Acest afid trăește în colonii abundente pe partea superioară a tulpinii și la fața inferioară a foliolelor de Măzeriche (*Vicia cracca* L.; *V. tenuifolia* Roth.; *V. villosa* Roth.; *V. lutea* L.). Foliolele tinere sunt curbate în jos.

Localități: Vișan, Holboca, Aroneanu (Iași); Grajduri (Vasluiu); Tarcău, Tazlău (Neamț); Mănăstirea Cașin (Bacău).

267. *Aphis cucubali*, Pass.

Citațiuni. Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 404; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 19; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 273, n. 1803.

Acest afid se întâlnește pe vârful tulpinii și pe frunzele din partea terminală a

tulpinii de *Silene inflata* Smith. Frunzele se deformează sucindu-se, partea terminală a tulpinii e mai scurtă de obicei și sucită, iar peduncululele florilor rămân scurte.

Localități: Vișan (Iași); Bârnova, Grajduri (Vasluiu).

268. *Aphis epilobii*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 64; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 20; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 754; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 139, n. 603.

Acest afid verde pulverulent se întâlnește pe partea superioară a tulpinii, pe peduncululele florale și pe fața inferioară a frunzelor de Ghentiană (*Gentiana cruciata* L.), și Sburătoare (*Epilobium angustifolium* L.; *Ep. montanum* L.). Frunzele atinse sunt sbârcite.

Localități: Vișan, Repedeș (Iași); Tazlău, Hangu (Neamț); Bușteni, Azuga (Prahova); Râmnic, Călimănești (Vâlcea).

269. *Aphis evonymi*, Fabr.

Citațiuni. Fabricius, Ent. syst., v. IV, p. 214; — Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 108; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 79; id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 102; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 121; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 111, n. 315; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 317; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. I, p. 681; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 22; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 143, n. 643.

Acest afid trăește în colonii pe vârful ramurilor tinere și la fața inferioară a frunzelor terminale de Voniceriu (*Evonymus europaeus* L.), și Lemn-răios (*Ev. verrucosus* Scop.). Frunzele sunt sbârcite, sucite ușor și îndoite în jos.

Localități: Copou, Bucium (Iași); Racova, Fântânele (Bacău); Paserea-Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Râmnic, Călimănești (Vâlcea).

270. *Aphis Fitchi*, Sanderson.

Citațiuni. Schoutenden, 1903, in «Marcellia», v. II, p. 95; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 60; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 24; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 512; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 185, n. 1069.

Acest afid se întâlnește la fața inferioară a frunzelor de Măcieș (*Mespilus germanica* L.). Frunzele atinse sunt puțin sbârcite și cu marginile sucite.

Găsit pe muntele Cozla la Piatra-Neamț.

271. *Aphis galii*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 87; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 111, n. 318, 319; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 326; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 903; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 25; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 152, n. 733.

Acest afid mic, negru strălucitor, se întâlnește în colonii pe partea superioară a tulpinii de Sânziană (*Galium verum* L.), și Sânziană albă (*G. mollugo* L.), determinând o împiedicare în creșterea vârfului tulpinii și transformarea pieselor florale în foișoare verzi (cloranție).

Localități: Repedeș (Iași); Ștefănești (Botoșani); Letea (Bacău); între Bușteni și Azuga, pe valea Cerbului (Prahova); Râmnic și Călimănești (Vâlcea).

272. *Aphis geranii*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 81, n. 14; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 330; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 26; Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 650.

Acest afid se întâlnește pe partea superioară a tulpinii și la fața superioară a frunzelor de *Geranium robertianum* L., *G. pusillum* L., *G. molle* L. Tulpina și inflorescența e mai scurtă ca de obicei, iar frunzele au marginile lor sucite.

Localități: Bărnova, Cristești, Vișan, Pester, (Iași); Piatra (Neamț); Broșteni (Suceava); Mănăstirea Cașin (Bacău); Pasărea-Brănești, Ciocănești (Ilfov).

273. *Aphis grossulariae*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 67; — id. 1874, Pflanzenfeinde, p. 261; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 99; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 476; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 28; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 488; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 250, n. 1590.

Acest afid verde-gălbui, presărat cu o pulbere albă, trăește în colonii numeroase pe vârfurile tinere de Pomușoară (*Ribes rubrum* L.), și Agriș (*R. grossularia* L.). Afidele sunt fixate pe scoartă, sau pe nervuri la fața inferioară a frunzelor. Vârfurile atinse sunt oprite în creștere, iar frunzele sbârcite și îndoite în jos, sunt apropiate între ele acoperindu-se unele pe altele.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Broșteni, Panaciu, Neagra-Șarului (Suceava); Racova, Fântânele, Bacău, Letea, Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Adjud (Putna); Sinaia, Câmpina (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș; Drăgășani, Râmnic, Călimănești (Vâlcea).

274. *Aphis hederæ*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 292, n. 12; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 29; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 758.

Acest afid se întâlnește pe partea terminală a ramurilor și pe inflorescențele de Iederă (*Hedera helix* L.). Frunzele atinse au marginile îndoite în jos.

Localități: Repedeia (Iași); Fântânele (Bacău).

275. *Aphis Kochii*, Schout.

Sinonime și citațiuni. *Aphis pyri*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 60, fig. 76—77; — *Aphis Kochii*, Schoutenden, 1903, Cat. Aph. Belgique, in «Mém. Soc. ent. Belgique, p. 221, n. 30; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 504; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 34; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 199, n. 1199.

Acest afid se găsește pe fața inferioară a frunzelor de Păr (*Pirus communis* L.), și anume pe frunzele de pe mlădițe date de plantă sau de pe ramuri tinere. Frunzele sunt sbârcite și ușor sucite.

Localități: Vișan (Iași); Ștefănești (Botoșani); Racova (Bacău).

276. *Aphis laburni*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 85; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 107 și 115; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 35.

Acest afid negru se întâlnește pe mlădițele tinere de Salcâm (*Robinia pseudacacia* L.), și pe partea terminală a ramurilor tinere. Acestea se curbează prin influența parazitului.

Localități; Copou, Vișan (Iași); Piatra, Bicz (Neamț); Comana (Vlașca); Crivina (Prahova).

277. *Aphis malvae*, Koch.

Citațiuni. Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 125; — Kieffer, Synopsis des Zoocécidies, p. 362; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 38; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 722; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 182, n. 1035.

Acest afid se întâlnește în colonii întinse la fața inferioară a frunzelor de diferite specii de Nalbă (*Malva silvestris* L., *M. rotundifolia* L., *M. borealis* Willm., *Althaea officinalis* L., *A. rosea* L., *A. pallida* W. et Kitt.; *Lavatera turingiaca* L.). Frunzele atinse sunt în genere sbârcite și cu marginile îndoite în jos. Se găsește de asemenea pe vârful tulpinii, din care cauză uneori mugurii floralii sunt deformați. Către finele verii, asemenea colonii se coboară pe partea subterană a tulpinii.

Localități: Holboca, Pester, Vișan (Iași); Grajduri (Vasluiu); Ștefănești, Șoldana, Iacobeni, Vlădeni (Botoșani); Tulcea, Mănăstirea Cocoș, pe malul Dunavățului, Pătlăgeanca, Isaccea, Sulina (Tulcea); Racova, Fântânele, Letea, Mănăstirea Cașin (Bacău); Piatra, Răpciuni, Tazlău, Tarcău, Mănăstirea Bistrița, Buhalnița (Neamț); Broșteni (Suceava); Ciocănești, Paserea-Brănești (Ilfov); Comana, Grădiștea (Vlașca); Sinaia, Câmpina, Azuga, Predeal (Prahova); Curtea-de-Argeș; Râmnic, Călimănești (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

278. *Aphis myosotidis*, Koch.

Citațiuni. Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 57; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocécidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 61; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 40; Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 964; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 140, n. 613.

Acest afid trăește în colonii pe partea superioară a tulpinii și la fața inferioară a frunzelor terminale de Bătrâniș (*Erigeron canadensis* L.) și Ochiul-șarpelui = Numă-uită (*Myosotis palustris* Wither). Frunzele atinse sunt sbârcite, ușor sucite, îngroșate și decolorate.

Localități: Bucium, Vișan (Iași); Tazlău, Tarcău, Piatra (Neamț); Paserea-Brănești (Ilfov).

279. *Aphis nasturtii*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 76; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 57; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 41.

Afid întâlnit pe partea superioară a tulpinii și pe fața inferioară a frunzelor de *Nasturtium silvestre* R. Br. și *Sisymbrium officinale* Scop. Inflorescența e mai scurtă și mai îngroșată ca de obicei.

Localități: Vișan, Repedea (Iași); Bărnova, Grajduri (Vasluiu); Paserea-Brănești (Ilfov); Bușteni (Prahova).

280. *Aphis nepetae*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 77; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 481; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 229; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 855.

Acest afid trăește în colonii întinse pe partea terminală a tulpinii și la fața inferioară a frunzelor de Cătușnică (*Nepeta cataria* L.). Frunzele atinse sunt sbârcite. Pe lângă indivizi ce au culoarea normală (galbenă-verzie cu pete neregulate verzi-închise) există indivizi de culoare galbenă, având numai corniculele negre.

Localități: Vișan, Repedea (Iași); Racova, Fântânele, Letea (Bacău).

281. *Aphis origani*, Pass.

Citațiuni. Passerini, 1860, Gli Afidi, p. 36; — Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 479; Borcea, 1909, Afide din România, n. 43; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 855.

Acest afid trăește în colonii întinse pe flori și pe fața inferioară a frunzelor de pe partea terminală a tulpinii de Sovârv (*Origanum vulgare* L.) și Calamint (*Calamintha acinos* Clrv.). Frunzele atinse sunt sbârcite și ușor îndoite.

Localități: Repedea, Vișan, Pester (Iași); Tazlău, Schitu-Durău, Mănăstirea Neamț, Piatra (Neamț); Broșteni (Suceava); Racova, Fântănele, Mănăstirea Cașin (Bacău); întro Azuga și Bușteni (Prahova); Paserea-Brănești (Ilfov); Vărciorova (Mehedinți); Comana (Vlașca).

282. *Aphis padi*, L.

Citațiuni. Linné, 1767, Syst. nat. II, p. 734; — Schrank, 1801, Fauna Boica, II, p. 115; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 74; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 110; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 565; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 45; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 37.

Acest afid trăește în colonii abundente pe vârful ramurilor tinere și la fața inferioară a frunzelor de Mălin (*Prunus padus* L.). Frunzele atinse sunt sbârcite.

Localități: Iași, Vișan (Iași); Letea (Bacău); Buhuși, Buhalnița (Neamț); Panaciu (Suceava).

283. *Aphis persicae*, Fonsc.

Sinonime și citațiuni. *Aphis persicae*, Boyer de Fonscolombe, 1841, in «Ann. Soc. ent. France», t. X; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 93; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 61; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 47; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 425; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 563; — *Aphis amygdali*, Buckton, 1879, Mon. Brit. Aphides, v. II, p. 104.

Acest afid trăește în colonii la fața inferioară a frunzelor de pe vârfuri tinere de Persic (*Prunus persica* Stok), Goldan (*Pr. insilitia* L.), Perj (*Pr. domestica* L.). Frunzele sunt sucite, par puțin hipertrofiat, iar marginile lor îndoite către fața ventrală. În ce privește afidele, culoarea fondului e cea descrisă și figurată de Koch (fig. 78 și 79); ornamentația însă corespunde mai bine figurilor date de Buckton (v. II, pl. LXXIII). Se găsesc și indivizi aproape negri, sau completamente negri. În acest caz, bandele transversale negre s'au reunit între dânsule. Numai în fundul șanțelor de separație a segmentelor, se mai poate observa la microscop culoarea primitivă a fondului.

Localități: Vișan (Iași); Ștefănești (Botoșani); Racova (Bacău); Drăgășani (Valcea).

284. *Aphis piri*, Fonsc.

Sinonime și citațiuni. *Aphis piri*, Boyer de Fonscolombe, 1841, in «An. Soc. Ent. France», t. X; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 515; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 132, n. 533; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 48; — *Aphis crataegi*, Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 66; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 60; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 11; id, fasc. II, n. 36.

Acest afid negru cenușiu trăește la fața inferioară a frunzelor de pe vârfurile ra-

murilor tinere de Păducel (*Crataegus oxyacantha* L.), Pădureț (*Pirus acerba* D. C.), Măr (*Pirus malus* L.), și Păr (*Pirus communis* L.); frunzele atacate sunt sbârcite, îndoite către fața inferioară și prezentând umflături mai dure decolorate sau colorate în verde-galben sau roș. Uneori se vede regiunea mediană a limbului îngroșată și umflată formând un fel de pungă longitudinală deschisă la fața inferioară.

Localități: împrejurimile Iașilor; Grajduri, Căuești (Vasluiu); Ștefănești (Botoșani); Racova, Fântânele, Berești, Buhociu, Letea, Dealul Nou, Onești, Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Piatra, Buhalnița, Răpciuni, Bălțătești, Mănăstirea Neamț (Neamț); — Nicolifeț, Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Grădiștea, Comana (Vlașca); Paserea, Ciocănești, Periș (Ilfov); Buda, Cămpina, Sinaia, Bușteni, Azuga (Prahova); Pitești, Curtea-de-Argeș (Argeș); Leordeni (Muscel); Drăgășani, Râmnic, Călimănești, Malaia, Voineasa (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți); Piatra-Olt (Romanai).

285. *Aphis pomi*, De Geer.

Sinonime și citațiuni. *Aphis pomi*, De Geer, Uebersetz. III, p. 36; — *Aphis mali*, Fabricius, 1794, Entom. Syst., v. IV, p. 216; — Kaltentbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 72; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 107; — Buckton, 1877, Mon. Brit. Aphides, v. II, p. 44; — *Aphis pomi*, Schouteden, Cat. Aphides Belgique, in «Mém. Soc. ent. Belgique», T. XII, p. 226, n. 48; — Houard, 1908, Les Zoocécidies. T. I, p. 512.

Acest afid trăește în colonii numeroase la fața inferioară a frunzelor de pe mlădițe și crengi tinere de Măr (*Pirus malus* L.), Pădureț (*P. acerba* D. C.), Păr (*P. communis* L.), Păducel (*Crataegus oxyacantha* L.), Măcieș (*Mespilus germanica* L.) și Gutuiu (*Cydonia vulgaris* Pers.). Frunzele atinse sunt sbârcite și ușor sucite.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor; Ștefănești, Durnești, Albești (Botoșani); Berești, Racova, Fântânele, Letea, Mănăstirea Cașin (Bacău); Piatra, Buhalnița, Tazlău, Mănăstirea Neamț, Bălțătești (Neamț); Pașcani, Broșteni (Suceava); Adjud (Putna); Tulcea, Malcoci, Mănăstirea Cocoș, Isaccea, Nicolifeț (Tulcea); Comana, Grădiștea (Vlașca); București și împrejurimile Bucureștilor; Buda, Cămpina, Sinaia, Azuga, Bușteni (Prahova); Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argeș; Slatina (Olt); Drăgășani, Râmnic, Călimănești (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți).

286. *Aphis pruni*, Koch.

Citațiuni. Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 68; — Buckton, 1877, Mon. Brit. Aphides, p. 64; — Schouteden, Cat. Aph. Belgique, in «Mém. Soc. entom. Belgique», v. XII, p. 226; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 51; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 559; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 213, n. 1344.

Acest afid trăește în colonii abundente pe fața inferioară a frunzelor de pe mlădițe tinere, sau crengi tinere de Perj (*Prunus domestica* L.), Cais (*Pr. armeniaca* L.), Goldan (*Pr. insilitio* L.), Porumbel (*Pr. spinosa* L.), Mălin (*Pr. padus* L.). Frunzele atinse sunt sbârcite. Se găsește de asemenea paraziții trăind pe pedunculile florilor și pe fructe.

Localități: împrejurimile Iașilor; Durnești, Ștefănești (Botoșani); Pașcani, Drăgușeni (Suceava); Galbeni, Cărligi (Roman); Berești, Racova, Fântânele, Mărgineni, Letea, Buhociu, Mănăstirea Cașin (Bacău); Tazlău, Buhalnița, Piatra, Bălțătești, Mănăstirea Neamț (Neamț); Adjud (Putna); Isaccea, Nicolifeț, Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Cămpina (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș, Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți).

287. *Aphis rumicis*, L.

Citațiuni. Linné, Syst. nat., v. II, 734, 5; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 81; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 140; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 484; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocécidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 84, 85; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 401.

Acest afid negru trăește în colonii întinse pe partea superioară a tulpinii și pe fața inferioară a frunzelor de Ștevie (*Rumex acetosa* L.; *R. acetosella* L.; *R. obtusifolium* L.), Știr (*Amaranthus retroflexus* L.), Brustur (*Lappa major* Gaertn.), Coadășoarecelui (*Achillea millefolium* L.). Frunzele sunt puțin boțite și cu marginile ușor îndoite.

Localități: Vișan, Ciurea (Iași); Bărnova, Grajduri (Vasluiu); Ștefănești (Botoșani); Letea, Racova, Mănăstirea Cașin (Bacău); !Adjud (Putna); Paserca-Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Leordeni (Muscel); Mănăstirea Cocoș (Tulcea).

288. *Aphis sorbi*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 70; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 96; — Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XX, n. 478; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 60; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 509; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 197, n. 1184.

Acest afid trăește în colonii numeroase la fața inferioară a frunzelor de Sorb (*Sorbus torminalis* Cranz) și Scoruș (*Sorbus aucuparia* L.), fixate pe nervura mediană și pe nervurile foliolelor. Foliolele sunt sbârcite, întoarse înapoi, frunza în întregime sucită în spirală, încât avem aspectul de buchete de frunze deformată.

Localități: Vișan (Iași); Broșteni, Borca, Neagra, Panaciu (Suceava); Râpciuni, Buhalnița, Piatra, Mănăstirea Neamț, Tazlău, Tarcău (Neamț); Palanca (Bacău); Sinaia, Bușteni, Câmpina (Prahova); Curtea-de-Argeș; Râmnic, Călimănești (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

289. *Aphis urticae*, Fab.

Sinonime și citațiuni. *Aphis urticaria*, Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 57; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 530; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 101; — Buckton, 1877, Monogr. Brit. Aphides, v. II, p. 50; — *Aphis urticae*, Fabricius, 1794, Ent. Syst., v. IV, p. 217, n. 35; — Schouteden, Cat. Aphides Belgique, p. 228, n. 66; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 63; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 372.

Acest afid se întâlnește în colonii întinse pe vârfurile tulpinilor și partea inferioară a frunzelor de Urzică-mare (*Urtica dioica* L.), Urzică-creață (*U. urens* L.), Jaleș (*Stachys recta* L.), Paracherniță (*Parietaria officinalis* L.), Nalbă-albă (*Althea officinalis* L.), Smeură (*Rubus idaeus* L.), Nalbă (*Malva silvestris* L.), Mură (*Rubus fruticosus* L.).

Frunzele atinse sunt ușor sbârcite și cu marginile îndoite în jos.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Bărnova, Grajduri, Căucești (Vasluiu); Tarcău, Hangu, Schitu-Durău, Buhalnița, Mănăstirea Neamț, Bălățești, Piatra (Neamț); Broșteni (Suceava); Racova, Fântânele, Săucești, Buhociu, Letea, Mănăstirea Cașin, Palanca (Bacău); Adjud (Putna); București și împrejurimile Bucureștilor; Comana (Vlașca); Tulcea și împrejurimi, Mănăstirea Cocoș, Mila 23, Pătlașgeanca (Tulcea); Buda, Câmpina, Sinaia (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș; Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

290. *Aphis verbasci*, Schrank.

Citațiuni. Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 106, n. 1187; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 143; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 461; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 65; Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 873.

Acest afid se întâlnește pe tija și frunzele de Lumânărică (*Verbascum phlomoïdes* L., *V. nigrum* L.). Limbul frunzelor atinse e uneori ușor curbat. In ceea ce privește forma aripată, am observat pe lângă forma normală ce are o culoare galbenă ca alămăia, o varietate ce are o culoare verzie presărată cu câteva bande longitudinale neregulate de un verde închis.

Localități: Bucium, Socola, Vișan, Repedea, Pester (Iași); Ștefănești (Botoșani); Piatra-Neamț; Comana (Vlașca); Mănăstirea Cocos (Tulcea).

291. *Aphis viburni*, Schrank.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 78; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 122; — Buckton, 1879, Monogr. Brit. Aphides, vol. II, p. 77; — Schouteden, 1905, Mém. Soc. entom. Belgique, p. 229, n. 68; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 66; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 922; — Ross, 1911, Pflanzengallen, p. 299, n. 2050.

Frunzele de pe vârful ramurilor tinere de Călin (*Viburnum opulus* L.) sunt sbârcite și cu marginile îndoite, la fața inferioară a lor se găsește o colonie de afide, compusă din indivizi fără aripi având corpul brun sau verde, în care caz marginile sunt negre cum și un număr de bande transversale negre pe dos. Corniculele brune închise negre, antenele albe cu extremitățile negre, picioarele albe, însă extremitatea tibiei și tarsele sunt brune sau negre. Formele aripate au capul și toracele negre, abdomenul brun, cornicule și antene negre.

Localități: Vișan, Bucium, Galata, Pester, Ciurea (Iași); Tarcău, Piatra (Neamț); Fântânele (Bacău); Slatina (Olt).

292. *Brachycolus stellariae*, Hardy.

Citațiuni. Buckton, 1877, Monogr. Brit. Aphides, vol. II, p. 147, pl. 85, fig. 1—3; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 420; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 69; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 68; — Grevillius und Niessen, 1910, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 116, 117.

Acest afid se întâlnește pe frunzele de Flocoșică (*Holcus lanatus* L., *H. mollis* L.), Păiuș (*Festuca ovina* L.) și Iarbă moale (*Stellaria holostea* L.), determinând o sucire a marginilor lor.

Localități: Vișan, Repedea (Iași).

293. *Chaitophorus annulatus*, Koch.

Citațiuni. Koch, 1857, Die Pflanzenläuse, p. 7; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 194; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 85; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 110, n. 290.

Acest afid trăește pe frunzele tinere din partea terminală a crengilor de Mesteacăn (*Betula verrucosa* Ehrh.). Frunzele atinse au marginile lor sucite.

Localități: Racova (Bacău); Tazlău, Răpciuni, Piatra (Neamț).

294. *Chaitophorus leucomelas*, Koch.

Citațiuni. Koch, 1857, Die Pflanzenläuse, p. 4; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 129; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 88; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 208, n. 1299.

Sub influența acestui parazit ce trăește în colonii la fața inferioară a frunzelor de Plop negru (*Populus nigra* L.) și Plop-plută (*P. pyramidalis* Roz.), frunzele se decolorează în părțile atinse și-și îndoesc marginile. Se găsește asemenea paraziți și în galele determinate de *Pemphigus*.

Localități: Iași, Ungheni, Holboca (Iași); Stânca-Stefănești (Botoșani); Racova, Fântânele (Bacău); pe valea Oltului.

295. *Colopha compressa*, Koch.

Sinonime și citațiuni. *Schizoneura compressa*, Koch, Die Pflanzenläuse, 1857, p. 267; — Kessler, 1879, in «Jahresber. Ver. Naturk. Cassel.»; — Courchet, 1879, Etude sur les galles prod. par les Aphidiens, p. 60—62; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 119, n. 369; — Grevillius und Niesen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 64; — *Colopha compressa*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 365; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 293, n. 1991.

Pe frunzele de Velniș (*Ulmus effusa* Wild.) excrecențe veziculoase alungite și striate, paralele cu nervurile secundare, în vecinătatea nervurii principale, având cam 1 cm. lungime și 0,3 cm. lărgime, de culoare roșietică. Galele adulte prezintă o deschidere pe una din fețele laterale pe unde ies afidele.

Localități: Bucium (Iași); Fântânele și Mănăstirea Cașin (Bacău).

296. *Cryptosiphum artemisiae*, Pass.

Sinonime și citațiuni. *Aphis artemisiae*, Passerini, 1860, Gli Afidi, p. 35; — *Aphis gallarum*, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 359; — *Cryptosiphum artemisiae*, Buckton, 1879, Monograph of the British Aphides, vol. II, p. 145; — *Cryptosiphum gallarum*, Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. IX, n. 213; — *Cryptosiphum artemisiae*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 993; — Borcea, 1909, Contrib. Cat. Afidelor din România, n. 96; Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 100, n. 196.

Gale produse pe partea superioară a tulpinii, ramurilor sau pe frunze din orice parte, pe Pelin (*Artemisia absinthium* L.), Pelin-nemirositor (*A. vulgaris* L.) și Peliniță (*A. campestris* L.). Tulpinile împiedecate în creștere au întrenodurile scurte, frunzele strânse grămadă. Frunzele înseși sucite, părțile lor îndoite spre fața inferioară, puțin îngroșate, fața lor superioară prezintă bursuflături, decolorate sau colorate în roș. În suciturile frunzelor astfel produse se găsește un afid mic, lung cam de 1,5 mm., negru brun, presărat cu o pulbere albă și lipsit de cornicule.

Intâlnit mai în toate părțile țării: împrejurimile Iașilor; Scânteia (Vasluiu); Ștefănești (Botoșani); Racova, Fântânele, Onești, Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Siliște, Roznov, Tazlău (Neamț); Adjud (Putna); Serbești (Covurluiu); Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Paserea (Ilfov); Buda (Prahova); Comana (Vlașca); Leordeni (Muscel); Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți).

297. *Hyalopterus pruni*, Fabr.

Sinonime și citațiuni. *Aphis pruni*, Fabricius, 1794, Entom. syst., v. IV, p. 213; — Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 115; — Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 52; — id. 1874, Pflanzenfeinde, p. 176, n. 223; — *Hyalopterus pruni*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 22; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 559; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 106; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 213, n. 1343.

Acest afid de formă lungăreață, verziu-albicios, trăește în colonii foarte abundente,

ce acoperă completamente fața inferioară a frunzelor de pe partea terminală a ramurilor de Perj (*Prunus domestica* L.), Goldan (*Pr. insititia* L.), Porumbel (*Pr. spinosa* L.), Persic (*Prunus persica* Stock), Cais (*Pr. armeniaca* L.). Ei răspândesc o pulbere albicioasă ce acopere frunzele și vârfurile crenguțelor. Frunzele au limbul lor boțit și uneori bursuflat.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor; Grajduri, Căuești, (Vasluiu); Ștefănești, Lihnești, Guranda, Durnești, Trușești (Botoșani); Pașcani, Drăgușeni (Succava); Piatra, Buhalnița, Băltătești, Tg. Neamț și împrejurimile Mănăstirii Neamț, Tazlău, Brateș-Tarcău (Neamț); Racova, Berești, Fântănele, Mărgineni, Bacău, Dealul-Nou, Letea, Buhociu, Onești, Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Roman, Galbeni, Onișcani, Cărligi (Roman); Adjud (Putna); București și împrejurimile Bucureștilor; Tulcea, Isaceea, Mănăstirea Cocos, Nicolitel (Tulcea); Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argeș (Argeș); Slatina (Olt); Drăgășani, Râmnic, Călimănești (Vâlcea); Craiova, Vărciorova (Mehedinți), etc.

298. *Hyalopterus sphondylii*, Koch.

Citațiuni. Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 17; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 107; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 780.

Afid ce se întâlnește la fața inferioară a frunzelor de Brâncă-Ursului (*Heracleum sphondylium* L.); frunzele atinse sunt sbărcite.

Localități: Racova, Mănăstirea Cașin (Bacău); Brateș-Tarcău, Piatra, Buhalnița (Neamț); Azuga, Bușteni (Prahova).

299. *Livia juncorum*, Latr.

Sinonime și citațiuni. *Psylla junci*, Latreille, 1804, in «Bull. Soc. philom.», v. I, p. 113; — *Chermes junci* Schrank, 1801, Fauna Boica, v. II, p. 142; *Livia juncorum*, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 727; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 345; Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 114; Grevillius und Niessen, 1908, in Zooecidia et Cecidozoa, fasc. IV, n. 91 și 92; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 99; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 167, n. 884.

Inflorescențele de Pipirig (*Juncus effusus* L., *J. conglomeratus* L., *J. lamprocarpus* L.) se transformă în tufe de frunze anormale mici, îngrămădite, de culoare roșietică. In ghețele acestor frunze se găsesc larve mici de culoare galbenă portocalie.

Localități: Cristești, Ungheni (Iași); pe lângă bălțile Călniștei la Comana (Vlașca); în Delta Dunărei.

300. *Macrosiphum hieracii*, Kalt.

Sinonime și citațiuni. *Aphis hieracii*, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 17; — *Siphonophora hieracii*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 152; — Buckton, 1875, Mon. Brit. Aphides, v. I, p. 126; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 185; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 248; — *Macrosiphum hieracii*, Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1053; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 159, n. 805.

Acest afid se întâlnește pe tijă și cu deosebire pe fața inferioară a frunzelor bazale de Urechea-șoarecului (*Hieracium pilosella* L., *H. murorum* L., *H. umbellatum* L.). Frunzele sunt ușor îngroșate și cu marginile îndoite.

Localități: Vișan (Iași); Racova, Mănăstirea Cașin (Bacău); Tazlău (Neamț); Comana (Vlașca); Buda (Prahova).

301. *Macrosiphum ulmariae*, Schrank.

Sinonime și citațiuni. *Aphis ulmariae* Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 111, n. 1221; — *Aphis pisi*, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 23; id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 242; *Siphonophora pisi*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 190; — Buckton, 1875, Mon. Brit. Aphides, v. I, p. 134; — *Siphonophora ulmariae*, Passerini, 1860, Gli Afidi, Indice, p. 31; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 199; — *Macrosiphum ulmariae*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 198.

Acest afid se întâlnește pe Crețușcă (*Spiraea ulmariae* L.), Mazerea-de-câmp (*Pisum arvense* L.); Mazere (*Pisum sativum* L.), Trifoiu (*Trifolium pratense* L.), Măzeriche (*Lathyrus pratensis* L.). În unele cazuri nu se observă nici o deformare, dară deseori se vede limbul foliolelor sucit, partea sucită fiind de o consistență mai dură și decolorată.

Localități: Vișan, Galata (Iași); Racova, Mănăstirea Cașin (Bacău); Tazlău, Hangu (Neamț); Paserea, Brănești (Ilfov); Leordeni (Muscel); Broșteni (Suceava).

302. *Myzoxylus laniger*, Hausm.

Sinonime și citațiuni. *Aphis lanigera*, Hausmann, 1802, in «Illiger's Mag.», v. I, p. 426; — *Myzoxylus mali*, Blot, 1824, in «Mém. Soc. Lin. du Calvados», t. I; — *Schizoneura lanigera*, Hartig, 1841, in «Germar's Zeitschr. f. Ent.», v. III, p. 367; — Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 169; — Buckton, 1881, Mon. Brit. Aphides, v. III, p. 89; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 41; — *Eriosoma mali*, Schouteden, Catalogue des Aphides de Belgique, in «Mém. Soc. entom. Belgique», t. XII, p. 201; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 99; — *Myzoxylus laniger*, Horwath, 1897, in «Fauna Regni Hungariae: Hemiptera»; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 379; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XI, n. 263, — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 505; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 198, n. 1186.

Pe trunchiu, pe ramuri, pe mlădițe tinere și pe rădăcini de Măr (*Pirus malus* L.), Păr (*P. communis* L.), Perj (*Prunus domestica* L.), se vede uneori, în mare abundență, un afid lanuginos, împrăștiind o pulbere albă pe părțile unde trăește și determinând tumori neregulate, provenite din o hipertrofie a lemnului, în regiunea atacată și care împinge scoarța; aceasta se usucă, plesnește și cade; afidele trăesc grupate cu deosebire pe asemenea tumori. Immulțirea exagerată a lor și a tumorilor produse poate determina uscarea arborilor tineri.

Localități: Vișan (Iași); Fântânele (Bacău).

303. *Myzus cerasi*, Fabr.

Sinonime și citațiuni. *Aphis cerasi*, Fabricius, 1794, Entom. syst., v. IV, p. 211; — Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 45; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 87; *Myzus cerasi*, Passerini, 1863, Aphid. ital., p. 145; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 77; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 128; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 563; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 213, n. 1346.

Acest afid, negru strălucitor, trăește în colonii abundente la fața inferioară a frunzelor de pe mlădițele și vârful ramurilor tinere de Cireș (*Prunus avium* L., *Pr. juliana* Rchb.) și Vișin (*Prunus cerasus* L.), fixați mai ales pe nervura mediană și pe celelalte nervuri, determinând umflături și sbârcituri pe frunze, cum și îndoirea marginilor acestora. Frunzele atinse sunt îndoite în jos.

Localități: împrejurimile Iașilor; Căuești, Grajduri (Vasluiu); Ștefănești (Botoșani); Galbeni, Cărligi (Roman); Mănăstirea Neamț, Budești, Bălțătești, Buhalnița, Răpciuni, Schitu-Durău, Buhuș, Roznov, Tazlău, Tarcău (Neamț); Pașcani, Drăgușeni (Suceava); Berești, Racova, Fântânele, Mărgineni, Letea, Buhociu, Dealul-Nou, Onești, Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Adjud, Bălca (Putna); Tulcea, Isaccea, Mănăstirea Cocos, Nicolitel (Tulcea); Comana, Grădiștea (Vlașca); București și împrejurimile Bucureștilor; Câmpina, Sinaia, Azuga, Bușteni, Predeal (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș, Pitești (Argeș); Slatina (Olt); Drăgășani, Râmnic, Calimănești (Vâlcea); Craiova; Vârciorova (Mehedinți), etc.

304. *Myzus mahaleb*, Koch.

Sinonime și citațiuni. *Aphis mahaleb*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 113;—*Myzus mahaleb*, Passerini, 1863, Aphididae italicae, p. 149;—Trotter e Ceconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 123;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 564;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 213, n. 1350;—*Phorodon humuli*, var. *mahaleb*, Buckton, 1875, Mon. Brit. Aphides, v. I, p. 168.

Acest afid trăește în colonii întinse la fața inferioară a frunzelor de Vișin-turcesc (*Prunus mahaleb* L.). Frunzele atinse sunt decolorate, sbârcite și cu marginile îndoite. Observat la Nicolitel (Tulcea).

305. *Myzus oxyacanthae*, Koch.

Sinonime și citațiuni. *Aphis oxyacanthae*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 55;—Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 212, n. 96;—*Myzus oxyacanthae*, Passerini, 1863, Aphid. ital., p. 147, n. 5;—Trotter e Ceconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 420;—Borcea 1909, Afide din România, n. 130;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 515;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 132, n. 532.

Acest afid trăește la fața inferioară a frunzelor de Păducel (*Crataegus oxyacantha* L.), Păr sălbatec (*Pirus piraster* Wallr.), Măr (*Pirus malus* L.), mai mult pe frunze izolate, determinând o bursuflătură a limbului, decolorată sau cele mai deseori colorată în roș și o sucire a marginii frunzei de către fața inferioară. Galele se aseamănă cu cele provocate de *Aphis piri*.

Localități: împrejurimile Iașilor; Căuești, Grajduri (Vasluiu); Ștefănești (Botoșani); împrejurimile Mănăstirii Neamț, Bălțătești, Buhalnița, Mănăstirea Bistrița, Piatra (Neamț); Pașcani, Drăgușeni (Suceava); Berești, Racova, Fântânele, Letea, Buhociu, Mănăstirea Cașin, Palanca (Bacău); Comana (Vlașca); Malcoci și Mănăstirea Cocos (Tulcea); Paserea, Ciocănești, Periș (Ilfov); Câmpina, Buda, Sinaia, Bușteni, Azuga, Predeal (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș; Piatra-Olt (Romanai); Drăgășani, Râmnic, Calimănești (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

306. *Myzus ribis*, L.

Sinonime și citațiuni. *Aphis ribis*, Linné, Syst. nat., v. II, p. 733, 1;—Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 39;—id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 261;—*Rhopalosiphum ribis*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 39;—*Myzus ribis*, Passerini, 1863, Aphid. ital., p. 148;—Buckton, 1875, Monogr. Brit. Aphides, v. I, p. 180;—Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 13; id. fasc. IV, n. 88;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 489;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 476;—Borcea, 1909, Afide din România, n. 131;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 250, n. 1592.

Acest afid de culoare verzie sau galbenă-portocalie trăește în colonii la fața infe-

rioară a frunzelor de Agriș (*Ribes grossularia* L.), Pomușoară (*R. rubrum* L.), Pomușoară neagră (*R. nigrum* L.), Pomușoară alpină (*R. alpinum* L.) și Păltior (*R. petraeum* Wulf). Frunzele atinse sunt bursufolate, prezentând umflături veziculare la fața superioară, colorate în galben sau în roș, iar marginile limbului îndoite în jos.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Broșteni, Borca, Panaciu (Suceava); Mănăstirea Neamț, Târgul Neamț, Bălățești, Râpciuni, Schitul Durău, Brateș-Tarcău, Piatra (Neamț); Bacău, Racova, Fântănele, Mănăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Sinaia, Azuga, Bușteni, pe munții Bucegi (Prahova); Curtea-de-Argheș; Călimănești, Râmnic (Vâlcea).

307. *Nectarosiphum rubi*, Kalt.

Sinonime și citațiuni. *Aphis rubi*, Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 24; — *Siphonophora rubi*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 191, — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 482; — Borcea 1909, Afide din România, n. 194; — Buckton, 1875, Monograph Brit. Aphides, v. I, p. 140; — *Nectarosiphum rubi*, Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 89; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 518; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 253, n. 1621.

Acest afid trăește pe părțile terminale tinere ale ramurilor și pe fața inferioară a frunzelor de Smeură (*Rubus idaeus* L.) și Mură (*R. fruticosus* L.). Frunzele atinse sunt boțite și curbate către pețiol.

Localități: Racova, Prăjești, Fântănele, Mănăstirea Cașin, Slănic, Dărmănești, Comănești (Bacău); Cărligi (Roman); Piatra, Buhalnița, Mănăstirea Neamț, Brateș-Tarcău (Neamț); Panaciu (Suceava); Mănăstirea Cocos (Tulcea); Cămpina, Sinaia, Bușteni, Predeal, Azuga (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argheș; Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Vărciorova (Mehedinți).

308. *Pemphigus affinis*, Kalt.

Sinonime și citațiuni. Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 182; — Courchet, 1879, Gallés des Aphidiens, p. 50, p. 94; — Kessler, 1882, Die auf Populus vorkomm. Aphiden-Arten, p. 18; — Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. II, fig. 4; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., n. 344, 348; — Schlechtendal, 1891, Gallbildungen, n. 291; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 38; — Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XX, n. 480; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 136; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 129; — *Thecabius populneus*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 295.

Sub influența acestui afid, ce trăește în colonii numeroase la fața inferioară a frunzelor de Plop-negru (*Populus nigra* L.) și Plop-plută (*P. pyramidalis* Roz.), limbul se hipertrofiază de ambele laturi ale nervurii mediane, devine colorat galben roșietic, prezintă ușoare bulbucături și marginile se întorc către fața ventrală apropiindu-se și formând astfel o cavitate în formă de cornet. Uneori această deformație nu afectează decât una din jumătățile frunzei.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor, Bărnova, Grajduri (Vaslui); Stâncă-Ștefănești (Botoșani); Pașcani, Broșteni (Suceava); Racova, Fântănele, Berești, Buhociu, Letea, Onești, Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Buhalnița, Râpciuni, Roznov, Piatra, Mănăstirea Agapia, Văratec, (Neamț); Adjud (Putna); Tulcea și un mare număr de puncte din Delta Dunărei, Isaceea, Nicolifeș (Tulcea); București și împrejurimi; Comana, Gradiștea (Vlașca); valea Prahovei; Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argheș; pe toată valea Oltului; Craiova; Vărciorova (Mehedinți), etc.

309. *Pemphigus bursarius*, Linné.

Sinonime și citațiuni. *Aphis bursaria*, Linné, Syst. nat. II, p. 756, n. 29; — *Pemphigus bursarius*, Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 182; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 292; — Kessler, 1882, Die auf *Pop. nigra* und *P. dilata* vork. Aphiden-Arten, p. 2; — Courchet, 1879, Les galles prod. par les Aphid., p. 49, etc.; — Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. III, fig. 1; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 116, n. 345, 349; — Trotter e Ceconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 116; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 39; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 138; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 126; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 206, n. 1275.

Gale veziculoase, de forma unei urne fixate pe trunchiu sau crenguțe de Plop-negru (*Populus nigra* L.) și Plop-plută (*P. pyramidalis* Roz.); asemenea gale derivă din muguri, ajung la dimensiuni mari, având forma unor vezicule ovoidale de consistență cartilaginoasă curbate către vârf în spre o lature unde prezintă un orificiu de forma unei guri transversale cu buze; galele au până la 2,5 cm. înălțime și 1—2,5 cm. lărgime. Sunt de culoare verde sau verde-roșietică, cu dungi alburii uneori, netede, iar când se usucă prezintă o suprafață rugasă și culoarea brună pământoasă. În cavitatea lor trăește o colonie numeroasă de afide, ce produc o pulbere albă și o secreție mucilaginoasă.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor, Holboca, Ungheni, Sculeni, Tg.-Frumos (Iași); Stânca-Stefănești (Botoșani); Pașcani (Suceava), Racova, Fântânele, Bacău, Letea, Mănăstirea Cașin, Onești, Comănești, Palanca (Bacău); Buhuș, Roznov, Piatra, Tazlău, Tarcău, Buhalnița, Mănăstirea Bistrița, Băltătești, Mănăstirea Agapia, Văratec, (Neamț); Tulcea, Isaccea, Nicolitel (Tulcea); Chitila-București și împrejurimile Bucureștilor; Comana, Grădiștea (Vlașca); pe valea Prahovei; Leordeni (Muscel); pe toată valca Oltului; Pitești, Curtea-de-Argeș; Craiova; Vărciorova (Mehedinți), etc.

310. *Pemphigus marsupialis*, Courchet.

Sinonime și citațiuni. Courchet, 1880, Acad. Sc. et. Lettres, Montpellier, p. 53, pl. III, fig. 4; — Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. II, fig. 1, 2; — Trotter e Ceconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XIV, n. 343; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 14; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 140; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, v. I, p. 128; — *P. ovato-oblongus*, Kessler, 1882, Die auf *Pop. nigra* und *P. dilat.* vork. Aphiden-Arten, p. 26, pl. IV, fig. 1—3.

Pe frunzele de Plop-negru (*Populus nigra* L.) și Plop-plută (*Populus pyramidalis* Roz.) se observă pe fața superioară gale în forma unei îndoituri longitudinale veziculoase, situate în locul nervurii mediane, sau mai rareori în locul unei nervuri secundare și provenind din transformarea acestora. Galele aceste au 1—3 cm. lungime, 0,7—1 cm. lărgime, sunt de culoare galbenă roșietică și se deschid la fața inferioară prin o tăietură longitudinală. În interior o colonie numeroasă de afide.

Aceste gale sunt foarte comune și le-am observat în toate localitățile menționate pentru *Pemphigus affinis* și *P. bursarius*.

311. *Pemphigus piriformis*, Licht.

Citațiuni. Lichtenstein, 1886, Monographie des Pucerons du Peuplier, p. 29, n. 4, pl. I, fig. 1—4; — id., 1885, Les Pucerons, pl. I, fig. 1—4; — *P. bursarius*,

parte, Kessler, 1882, Die auf *Pop. nigra* und *P. dilatata*, vork. Aphiden-Arten, p. 2 (37), pl. I, fig. a—b, și fig. 6 g; *P. piriformis*; Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 117; — Trotter, 1903, Galle dela penis. Balc. e Asia minore, n. 83; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 126; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 206, n. 1276.

La mulți autori această specie e contopită cu *P. bursarius*.

Gală veziculară, piriformă, sau în formă de urnă sau crateriformă, de culoare roșietică și care se dezvoltă pe pețiolul frunzelor de Plop negru (*Populus nigra* L.) și Plop-plută (*P. pyramidalis* Roz.) atingând 1—1,5 cm. înălțime și 0,8—1 cm. lărgime la bază. Gala prezintă un orificiu rotund la vârf, iar în interior trăește o colonie de afide.

Gale foarte comune, întâlnite pretutindeni, în localitățile menționate pentru *Pemphigus affinis* și *P. bursarius*.

312. *Pemphigus populi*, Courchet.

Citațiuni. Courchet, 1879, Les galles prod. par les Aphid., p. 50, pl. III, fig. 2; — Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. IV, fig. 3; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 118; — Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min., n. 84; — Borcea, 1909, Afide din România, N. 143; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 127.

Gală în formă de veziculă pediculată, înserată pe nervura mediană, la baza limbului pe fața superioară a frunzei de Plop-negru (*Populus nigra* L.); galele au cam 1 cm. înălțime și 0,8—1 cm. diametru; la maturitate prezintă o deschidere, derivată din o crăpătură la fața superioară a galei.

Localități: Stânca-Ștefănești (Botoșani); Fântânele (Bacău).

313. *Pemphigus protospirae*, Licht.

Citațiuni. Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. III, fig. 5—6; — id., 1886, Monogr. Pucerons du Peuplier, p. 31, pl. III, fig. 5—6; — Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min., n. 85; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 144; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 127; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 206, n. 1278.

Gale în formă de cornet sucit în spirală, cilindrice sau ovoidale, provenind din deformarea pețiolului frunzelor de Plop-negru (*Populus nigra* L.) și Plop-plută (*P. pyramidalis* Roz.). Anume partea din pețiol atinsă e hipertrofiată puternic și lățită în formă de bandă, care bandă e sucită în spirală strânsă, în interiorul spiralor trăind colonia de afide. Galele au 2—3 cm. lungime și 1—1,2 cm. lărgime. Sunt la exterior de culoare verde, galbenă, sau roșietică. Galele sunt mature și părăsite de afide prin Iunie.

Gale foarte comune, întâlnite pretutindeni în localitățile menționate pentru *Pemphigus affinis* și *P. bursarius*.

314. *Pemphigus ranunculi*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 185; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 145; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 431; — Kieffer, 1901—2, Synopsis de Zoocécidies, p. 472; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 246, n. 1559.

Acest afid lanuginos, de culoare galbenă-verde, trăește în colonii pe partea inferioară a tulpinii și pe frunzele bazale de Piciorul-Cucoșului (*Ranunculus repens* L., *R. bulbosus* L., *R. auricomus* L.). Frunzele atinse prezintă lobii lor suciti.

Localități: Bucium, Cristești (Iași); Comana (Vlașca); Băneasa, Periș (Ilfov).

315. *Pemphigus spirothecae*, Pass.

Sinonime și citațiuni. Passerini, 1830, Gli Afidi, p. 39; — Courchet, 1879, Les Galles prod. par les Aphid., p. 46, pl. III, fig. 3—3-a; — Kessler, Die auf *Pop. nigra* und *Pop. dilatata* vorkom. Aphiden-Arten, p. 8 (32), pl. II, fig. 1—3; — Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. III, fig. 3—4; — *Kessleria spirothecae*, Lichtenstein, 1886, Monogr. Pucerons du Peuplier, p. 22, pl. III, fig. 3—4; — *Pemphigus spirothecae*, Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 119; — Trotter, 1903, Galle della penisola Balcanica e Asia Minore, n. 86; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 146; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 127; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 206, n. 1277; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 90.

Gale desvoltate pe pețiolul frunzelor de Plop-negru (*Populus nigra* L.) și Plop-plută (*P. pyramidalis* Roz.), având aceeaș formă și fiind formate în acelaș mod ca cele de *P. protospirae*. Apar ceva mai târziu, sunt mature toamna și sunt în genere ceva mai mici.

Gale foarte comune, întâlnite pretutindeni în localitățile menționate pentru *Pemphigus affinis* și *P. bursarius*.

316. *Peritymbia vitifolii*, Asa Fitch.

Sinonime și citațiuni. *Pemphigus vitifoliae*, Asa Fitch, 1854, Report on the noxious, beneficial and other Insects of the state of New-York, in «Transactions of the N. I. State Agricultural Society, Albany», v. XIV, p. 863; — *Peritymbia vitisana*, Westwood, 1863, Gard. Chron., p. 584; — *Rizaphis vastatrix*, Planchon, 1868, in «C. r. Ac. Sciences Paris»; — *Phylloxera vastatrix*, Signoret, 1868, in «Ann. Soc. ent. France», 4e sér., v. VIII, Bull. p. 70; — Targioni-Tozzetti, 1875, in «Ann. Ministero di Agricoltura.»; — Balbiani, 1884, Le Phylloxera du Chêne et le Phylloxera de la Vigne; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. 14, n. 149; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 709; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 217; — *Xerampelus vastator*, Del Guercio, 1900, Nuove rel. St. ent. Firenze, ser. I, n. 2, p. 80; — *Peritymbia vitifolii*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 303, n. 2094.

Pe frunze și rădăcini de Viță (*Vitis vinifera* L.), Lăuruscă (*Vitis labrusca* Scop.) și alte specii de vițe, determinând gale veziculare păroase pe frunze și nodozități pe rădăcini. Se știe că acest parazit determină distrugerea viilor indigene.

Localități: împrejurimile Iașilor, Dealul-Nou (Bacău); Drăgășani (Vâlcea), etc.

317. *Phorodon galeopsidis*, Kalt.

Sinonime și citațiuni. *Aphis galeopsidis*, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 35; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 483, 484, 494, 513; — *Phorodon galeopsidis*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 384; id., T. II, p. 843; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 149.

Acest asid se întâlnește pe fața inferioară a frunzelor sau pe partea superioară a tulpinii de Talpa-Gâștei (*Leonurus cardiaca* L.); Sugelul-alb (*Lamium album* L.); Lingurică (*Galeopsis tetrahit* L.); Jaleș (*Stachys recta* L.); Hrișcă (*Polygonum fagopyrum*); Iarbă roșie (*Polygonum persicaria* L.), determinând în unele cazuri o îndoire a marginilor frunzei, sau o sucire a lor.

Localități: Racova, Berești, Mănăstirea Cașin (Bacău); Cărligi, Galbeni (Roman).

318. *Phorodon humuli*, Schrank.

Sinonime și citațiuni. *Aphis humuli*, Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 110;—Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 36;—id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 176, n. 221;—*Phorodon humuli*, Schouteden, Cat. Aphides Belgique, în «Mém. Soc. ent. Belgique», v. XII, p. 234;—Grevillius und Niessen, 1908, în «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 59;—Borcea, 1909, Afide din România, n. 150;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 561; id., p. 371;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 162, n. 849; id., p. 213, n. 1349.

Acest afid trăește în colonii numeroase la fața inferioară a frunzelor de Hămeiu (*Humulus lupulus* L.), cum și de Goldan (*Prunus insilitia* L.), Perj (*Pr. domestica* L.), Porumbel (*Pr. spinosa* L.). Frunzele atinse sunt bursuflate și cu marginile îndoite puțin.

Localități: Vișan, Ciurea (Iași); Racova, Fântânele (Bacău); Piatra (Neamț); Nicolitel și Mănăstirea Cocos (Tulcea); Panaciu (Suceava).

319. *Phyllaphis fagi*, L.

Sinonime și citațiuni. *Aphis fagi*, Linné, Syst. nat. 2.735.23;—*Lachnus fagi*, Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 147;—*Phyllaphis fagi*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 249;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 209;—Buckton, 1881, Mon. Brit. Aphides, v. III, p. 37.

Prezența acestui afid lanuginos la fața inferioară a frunzelor de Fag (*Fagus sylvatica* L.), determină uneori o ușoară sbârcire a lor, prezentând ușoare îndoituri în lungul nervurilor laterale.

Localități: pe muntele Goșman: Tazlău, Brateș-Tarcău, Hangu (Neamț); Azuga și Predeal (Prahova).

320. *Phylloxera coccinea*, Heyden.

Citațiuni. Balbiani, 1884, Le Phylloxera du Chêne et le Phylloxera de la Vigne;—Kieffer, 1981—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 469, —Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 250;—Borcea, 1909, Afide din România, n. 216;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 233, n. 1467.

Această filoxeră se găsește pe frunzele de Stejar și de Gorun (*Quercus sessiliflora* Smith. și *Q. pedunculata* Ehrh.), anume pe fața inferioară a frunzelor. Indivizii adulți sunt înconjurați de pui sau de ouă dispuse circular. Prezența lor se manifestă prin pete decolorate ale limbului. Frunzele nu prezintă în genere altă deformare, uneori numai nervura mediană pare îngroșată și marginile frunzei îndoite.

Localități: Vișan, Pester (Iași); Racova, Blăgești (Bacău); Paserea-Brănești (Ilfov); în pădurea Curcuz de lângă Malcoci, Mănăstirea Cocos (Tulcea).

321. *Prociphilus nidificus*, Löw.

Sinonime și citațiuni. *Pemphigus nidificus*, Löw, 1882, în «Wien. Ent. Zeit», t. I, p. 13;—Hieronymus, 1890, în «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 111, n. 317, —Trotter e Ceconi, 1900, în «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 8;—Borcea, 1909, Contrib. Cat. Afid. România, n. 141;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 805;—*Prociphilus nidificus*, Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 147, n. 684.

La extremitatea ramurilor de Frasân (*Fraxinus excelsior* L.) se observă uneori masse glomerulare în formă de cuiburi formate de frunze apropiate între ele, întredururile terminale fiind scurtate. Frunzele sunt sbârcite, îndoite în jos, iar la fața

inferioară a lor se găsesc colonii abundente de un afid mare lanuginos. Pe la mijlocul verii afizii dispar.

Localități: Copou, Pester, Vișan (Iași); Bacău, Racova, Fântânele (Bacău); Piatra-Neamț; București în parcul Kisseleff; Drăgășani, Malaia (Vâlcea).

322. *Prociphilus xylostei*, De Geer.

Sinonime și citațiuni. *Aphis xylosthei*, De Geer, 1773, Hist. des Insectes, v. III, p. 64, n. 16; — *Pemphigus xylosthei*, Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 187; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 307; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 147; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 928; — *Prociphilus xylostei*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 178, n. 1004.

Acest afid trăește în colonii abundente pe fața inferioară a frunzelor terminale de Caprifoiu (*Lonicera xylosteum* L.). Frunzele sunt sbârcite, ușor decolorate și cu marginile lor îndoite către fața ventrală.

Localități: Piatra (Neamț); Bucium (Iași); Câmpina; Sinaia (Prahova).

323. *Psyllopsis fraxini*, L.

Sinonime și citațiuni. *Chermes fraxini*, Linné, 1761, in «Fauna succica», n. 1013; — *Psyllopsis fraxini*, Löw, 1882 in «Verh. zool. bot. Gesell. Wien», Bd. XXXII, p. 238; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 107, n. 293; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 65; — Grevillius und Niessen, 1906, Zooecidia et Cecidozoa, Lief. I, n. 15; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 806.

Acest parazit determină prin prezența lui pe foliolele de Frasân (*Fraxinus excelsion* L.), o ușoară îngroșare a marginii foliare și o sbârcire și o îndoire a acesteia către fața inferioară. Partea astfel transformată e decolorată, iar nervurile bat în roșietic sau violet.

Vișan (Iași); Grajduri (Vasluiu); Comana (Vlașca).

324. *Rhinocola speciosa*, Flor.

Citațiuni. Flor, 1861, Rhync. Livl., p. 526; — Lichtenstein, 1871, Bull. Soc. entom. France, p. 79 și 165; — Löw, 1881, in «Verh. Zool.-bot. Ges. Wien», p. 165—168; — Massalongo, 1899, in «Nuovo giorn. bot. it. N. S.», v. VI, p. 144, n. 68; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 422; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 129; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 208, n. 1294.

Pe frunzele de Plop negru (*Populus nigra* L.) și Plop-plută (*Populus pyramidalis* Roz.) se observă că o parte a limbului e sbârcită și marginea frunzei îndoită și aplicată pe fața superioară. Partea aceasta e decolorată și se usucă de timpuriu. În interior se găsesc paraziții și larvele lor.

Localități: Socola, Bucium (Iași); Fântânele (Bacău), Chitila (Ilfov).

325. *Rhopalosiphum berberidis*, Kalt.

Sinonime și citațiuni. *Aphis berberidis*, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 95; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 18; — *Rhopalosiphum berberidis*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 435; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 156.

Afid ce se întâlnește pe fața inferioară a frunzelor de Dracilă (*Berberis vulgaris* L.) determinând o decolorare și o deformare a limbului.

Localități: Copou, Breazu, Vișan, Bucium (Iași).

326. *Rhopalosiphum dianthi*, Schrank.

Sinonime și citațiuni. *Aphis dianthi*, Schrank, 1801, Fauna boica, vol. II, p. 114, n. 1213; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 42; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 48 și 717; — *Rhopalosiphum dianthi*, Houard, 1909, Les Zoocécidies, v. II, p. 867; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 157.

Acest afid se întâlnește la fața inferioară a frunzelor de Umbra-noptii (*Solanum nigrum* L.), determinând o sbârcire și o sucire a limbului; — l-am întâlnit asemenea pe: *Solanum tuberosum* L.; *S. dulcamara* L.; *Hyosciamus niger* L.; *Nerium oleander* L.; *Dianthus caryophyllus* L., fără a observa nici o deformare consecutivă.

Localități: Holboca, Copou (Iași); Racova, Mănăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Tazlău și Brateș-Tarcău (Neamț).

327. *Rhopalosiphum ligustri*, Kalt.

Sinonime și citațiuni. *Aphis ligustri*, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 48; id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 436, n. 22; — *Rhopalosiphum ligustri*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 355; — Houard 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 813; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 160; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 175, n. 971.

Acest afid galben, cu corniculele mari umflute, se întâlnește pe frunzele terminale ale ramurilor de Lemn-cânesc (*Ligustrum vulgare* L.). Frunzele atinse sunt decolorate, au marginile îndoite la fața inferioară și sunt sucite.

Localități: Iași, Pester, Vișan (Iași); Bacău, Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Piatra-Neamț; Comana (Vlașca).

328. *Schizoneura lanuginosa*, Hartig.

Citațiuni. Hartig, 1841, in «Zeitschr. f. Entom.», v. III, p. 307; — Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 170; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 264; — Buckton, 1881, Mon. Brit. Aphides, vol. III, p. 104; — Courchet, 1879, Les galles prod. par les Aphid., p. 66; — Kessler, 1878, in «Jahresber. des Ver. f. Naturw. Kassel»; — Massalongo, 1893, Galle fl. it., n. 29, tav. VIII, fig. 2 și tav. X, fig. 1; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 147; — Borcea, 1908, Afide din România, n. 165; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 364; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», n. 42; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 292, n. 1986.

Frunzele de Ulm (*Ulmus campestris* L.) sunt transformate de acest afid în gale mari veziculoase, cu conturul neregulat putând atinge până la 7 cm. înălțime și 6 cm. lățime. Gala are aspect de pungă închisă, prezentând gibozități sau loge secundare la suprafață. E de culoare verde gălbuie, acoperită de peri fini. Ea e formată cele mai deseori pe socoteala unei jumătăți de frunză, mai rareori pe socoteala unui fragment mai redus de frunză, sau pe socoteala frunzei întregi. Peretele e de consistență carnoasă, relativ subțire și în interior se găsește o colonie de afide și o masă mucilaginoasă (gumoasă) secretată de pereții galei. La maturitate galele devin brune și prezintă rupturi neregulate pe gibozitățile lor, prin aceste orificii ies afidele aripate.

Localități: împrejurimile Iașilor; Grajduri, Bărnova, Scânteia, Căuești (Vaslui); Ștefănești (Botoșani); Tazlău, Piatra (Neamț); Galbeni, Cărligi (Roman); Racova, Berești, Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Adjud (Putna); Nicolifeț, Isaccea, împrejurimile mănăstirii Cocoș și în pădurea Cureuz (Tulcea); Paserea, Perieș (Ilfov); Co-

mana (Vlașca); Sinaia, Cămpina (Prahova); Leordeni (Muscel); Pitești (Argeș); Drăgășani, Râmnic, Călimănești (Vâlcea); Craiova; Piatra-Olt; Vârciorova (Mehedinți), etc.

329. *Schizoneura Reaumuri*, Kalt.

Citațiuni. Kaltenbach, 1843, Monogr. Fam. Pflanzenläuse, p. 175; id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 79;— Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 718, n. 4143;— Ross, 1911, Pflanzengallen, p. 285, n. 1919.

Extremitatea ramurilor tinere de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.) și Teiu-pădureț (*T. parvifolia* Ehrh.) se vede sucită de mai multe ori în spirală strânsă sau în ghem, asemenea pețiolele frunzelor sunt mai scurte ca de obicei, îngroșate și sucite în formă de S, frunzele par reunite într'un buchet strâns, cele mai tinere sunt decolorate și cu marginile sucite. Pe aceste vârfuri de tije sucite, pe pețiolele și nervurile principale ale frunzelor se găsește o colonie numeroasă de această specie de Afide, compusă din un singur individ adult nearipat, umflat, având 4,2 mm. lungime, cum și foarte numeroși indivizi aripați și larve de această formă având cam 2,8 mm. lungime. Puii mici de tot sunt portocalii; formele aripate tinere sunt de culoare galbenă, formele aripate ceva mai înaintate sunt verzi, cu toracele brun-roșietic; forma aripată adultă are capul și toracele brun închis, iar abdomenul verde presurat cu o pulbere albă; corniculele lipsesc. Picioarele și antenele negre, aripile străvezii, cu nervurile și o pată marginală neagră. Individul mare nearipat are capul negru, iar trunchiul confundat cu abdomenul e verde-gri pulverulent, antenele mici negre, picioarele iarăș negre.

Am găsit asemenea colonii de Afide, determinând deformațiile mai sus amintite, în comuna Galata (Iași), la viea Manta-Roșă a domnului L. Roiu.

330. *Schizoneura ulmi*, L.

Sinonime și citațiuni. *Aphis ulmi*, Linné, Syst. nat. II, p. 734;— *Schizoneura ulmi*, Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 173;— Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 262;— Buckton, 1881, Monogr. Brit. Aphides, vol. III, p. 97;— Kessler, 1878, in «Jahresber. d. Ver. Naturk. Cassel», p. 81;— Massalongo, 1893, Galle fl. it., n. 30;— Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 100;— Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 65;— Borcea, 1908, Afide din România, n. 166;— Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 364;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 293, n. 1987.

Frunzele de Ulm (*Ulmus campestris* L.) atinse de acest parazit prezintă o parte din limbul lor hipertrofiat și turgid, boțit și îndoit la fața inferioară; rezultă o gală umflată albă verzuie sau gălbuie, prezentând încrețituri la suprafață și fiind deschisă la fața inferioară. În interior o colonie numeroasă de afide.

Localități: Vișan, Copou, Pester, Galata, Ciurea (Iași); Grajduri, Bărnova, Căuești (Vasluiu); Ștefănești (Botoșani); Racova, Berești, Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Tazlău, Tarcău, Piatra (Neamț); Adjud (Putna); Isaccea, Nicolitel, Mănăstirea Cocos, pădurea Curcuz (Tulcea); Periș, Paserea (Ilfov); Comana (Vlașca); Sinaia, Cămpina (Prahova); Leordeni (Muscel); Jiblea, Pitești (Argeș); Drăgășani, Râmnic, Călimănești (Vâlcea); Piatra-Olt; Craiova; Vârciorova (Mehedinți), etc.

331. *Sypha glyceriae*, Kalt.

Sinonime și citațiuni. *Aphis glyceriae*, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 113; id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 727, 744, 751, 753, 767;— *Sypha glyceriae*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 78;— Borcea, 1909, Afide din România, n. 30.

Afid întâlnit pe tija și frunzele de Rourică (*Glyceria fluitans* R. Br.), Pipirig (*Juncus effusus* L.), Săgeata apei (*Sagittaria sagittaeifolia* L.), Hirușor (*Poa annua* L.). În unele cazuri frunzele atinse sunt sucite.

Localități: Ungheni, Cristești, Holboca (Iași); Peletiuți (Bacău); Români (Neamț); Comana (Vlașca); în Delta Dunărei.

332. *Sipha polygoni*, Schout.

Citațiuni. Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 66; — Houard, 1908, Les Zoocécidiés, T. I, p. 382; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 202, n. 1242; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 171.

Acest afid se întâlnește pe părțile superioare ale tulpinii și la fața inferioară a frunzelor de Troscot (*Polygonum aviculare* L.) Frunzele atinse prezintă părți decolorate sau colorate în roș și au marginile îndoite.

Localități. Racova (Bacău); Isaceea și Sulina (Tulcea).

333. *Siphocoryne xylostei*, Schrank.

Sinonime și citațiuni. *Aphis xylostei*, Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 107; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 111; — *Rhopalosiphon xylostei*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 33; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidiés, p. 359; — *Syphocoryne xylostei*, Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 67; — Borcea 1909, Afide din România, n. 173; — Houard, 1909, Les Zoocécidiés, T. II, p. 928; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 178, n. 1006.

Acest afid trăește în colonii abundente pe vârfurile ramurilor diferitelor specii de Caprifoiu (*Lonicera caprifolium* L., *L. xylosteum* L. și *L. periclymenum* L.) determinând o atrofiere a florilor, ce rămân chircite, cu învelișurile florale și bracteele decolorate și sucite. Frunzele de pe vârful ramurilor sunt de asemenea sbârcite, decolorate, sucite și cu marginile îndoite.

Localități: Piatra, Bălătești, Schitu-Durău, Răpciuni (Neamț); București.

334. *Tetraneura pallida*, Hal.

Sinonime și citațiuni. *Eriosoma pallida*, Haliday, 1839 (cit. după Grevillius și Niessen); — *Tetraneura alba*, Ratzeburg, 1844, Forstinsekten, t. III, p. 222, pl. III, fig. 3. — Trotter, 1903, Galle pen. Balcanica e Asia minore, n. 216; — *Pemphigus pallidus*, Grevillius und Niessen, 1910, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 119; — Houard, 1908, Les Zoocécidiés, T. I, p. 363; — *Tetraneura pallida*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 292, n. 1984, taf. X, fig. 227.

Deasupra nervurii mediane a frunzelor de Ulm (*Ulmus campestris* L.), de ordin ar către baza frunzei, se observă o gală pubescentă, sferică turtită având cam 1—1,5 cm. diametru și 0,5—1 cm. înălțime; gala e fixată larg pe nervură (hipertrofiată la nivelul ei) și pe țesutul adjacent, determinând o depresiune a frunzei la acest nivel, are peretele dur și relativ gros, acoperit la suprafață de peri albi mici foarte deși. Coloarea acestei gale e verde sau galbenă bătând uneori tare puțin în roșietic. Orificiul dela fața inferioară a galei e închis, și la maturitate gala prezintă crăpături la fața ei superioară. În interior se găsește o colonie de afide fără cornicule, cu antenele scurte compuse din 6 articole, de culoare albă roșietică, cu o pulbere albă abundentă, cu ochii negri roșietici, încheieturile apendicelor negre. Individul mumă a coloniei e mai umflat și prezintă dungi transversale gălbii.

Localități: Comana (Vlașca); Paserea (Ilfov); în pădurea Curcuz (Tulcea).

335. *Tetraneura rubra*, Licht.

Citațiuni. Lichtenstein, 1882, in «Compt. r. Ac. Sc. Paris», t. XCV, p. 1171; — Massalongo, 1893, Galle fl. it., 32; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, 44; — Tavares, 1905, Broteria, Lisboa, t. IV.

La fața superioară a frunzelor tinere de Ulm (*Ulmus campestris* L.) se observă în timpul primăverii gale veziculare mari având cam 1,5—2 cm. înălțime și cam 1,5 cm. diametru, subțiate către bază în formă de pedicul și cu orificiul îngust la fața inferioară a frunzei. Coloarea galeilor e roșietică închisă. Peretele e relativ subțire și pubescent. În interior o colonie de afide ce emigrează la începutul verii pe rădăcini de graminee (generație subterană) pentru a reveni către toamnă din nou pe ulm spre a depune ouăle de iarnă.

Localități: Vișan, Galata (Iași); Grajduri (Vasluiu).

336. *Tetraneura ulmi*, De Geer.

Sinonime și citațiuni. *Aphis gallarum ulmi*, De Geer, 1753, Hist. nat. Ins., t. III; — *Tetraneura ulmi*, Hartig, 1841, in «Zeitschr. f. Entom.», t. III, p. 366; — Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 189; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 288; — Buckton, 1881, Mon. Brit. Aphides, v. III, p. 131; — Kesseer, 1880, in «Jahresb. Ver. Naturk. Cassel», p. 57; — Massalongo, 1893, Galle fl. it., n. 33, tav. VIII, fig. 3; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», vol. 68, suppl., p. 118; — Courchet, 1879, Et. s. galles des Aphid., p. 61; — Cholodkovsky, 1899, in «Zool. Anz.», v. XXII, p. 474; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 45; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 363; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 203; — Grevillius und Niessen, 1910, in «Zooecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 120; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 293, n. 1990.

Gale pe fața superioară a frunzelor de Ulm (*Ulmus campestris* L.) plecând din spațiile dintre nervuri secundare, având forma de vezicule ovoidale pediculate, atinând cam 1 cm. înălțime și 0,8 cm. lățime. Sunt de culoare verde gălbuie, bătând în roșietic sau brun. Peretele galei e cărnos, cavitatea voluminoasă și în interior se găsește colonia de Afide. Orificiul hipoil al galei se închide prin hipertrofierea parenchinului și formarea de peri. Limbul frunzei e decolorat și puțin îngroșat în jurul inserției pediculului galei. Pe la finele lui Maiu, se formează un orificiu alungit la extremitatea inferioară a părții umflata a galei, în vecinătatea pediculului. Galele acestea se formează primăvara de timpuriu. După Kessler și Lichtenstein, colonia din interiorul galei provine din un individ mumă provenit la rândul său din un ou ce eră fixat pe scoarța de Ulm. Pe la finele lui Maiu, indivizii din colonie capătă aripi și ies din gală prin orificiul amintit, emigrând pe rădăcini de graminee (generație subterană), unde rămân până la finele verii, când ies iarăș din pământ sub forma aripată și dau naștere la indivizi nearipați sexuați, pe scoarța de ulm. Fiecare individ femel din această din urmă generație produce un ou, ce rămâne fixat pe scoarța ulmului, acoperit de corpul individului mumă și din care în primăvară iese individul ce produce gala și care e și individul mumă al coloniei.

Galele acestea sunt foarte răspândite și le-am observat pretutindeni în țară, unde există ulmi. Citez totuș ca localități: împrejurimile Iașilor; Bărnova, Grajduri (Vasluiu); Ștefănești (Botoșani); Galbeni, Cărligi (Roman); Racova, Fântânele, Mănăstirea Cașin (Bacău); Adjud (Putna); Piatra (Neamț); Comana (Vlașca); Paserea, Periș (Ilfov); parcul Kisseleff (București); Leordeni (Muscel); Pitești (Argeș); Sinaia, Cămpina (Prahova); Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt; Vărciorova

(Mehedinți); Craiova; în împrejurimile mănăstirii Cocoș, în pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea), etc.

337. *Trichopsylla Walkeri*, Förster.

Sinonime și citațiuni. *Trioza Walkeri*, Förster, 1848, in «Verh. naturh. Ver. d. preuss. Rheinl.», v. V, p. 88; — *Psylla Walkeri*, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 176; — *Trichopsylla Walkeri*, Trotter e Cecconi, 1894, in «Cecidotheca italica», fasc. XII, n. 277; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 704; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 474; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 248, n. 1576.

Marginea frunzei de Verigariu (*Rhamnus cathartica* L.) e hipertrofiată și îndoită pe fața superioară. Partea aceasta umflată atinge 3—4 mm. înălțime, e dură, de culoare verde-gălbuie. In interiorul îndoiturii se văd larve portocalii, iar mai târziu o pulbere albă, picături globuloase și insecte psylide de culoare albă-verzuie, cu abdomenul roșietic, păroase pe margini.

Localități: Bucium, Vișan (Iași); Stânca-Stefănești (Botoșani); Piatra (Neamț); Malcoci (Tulcea);

338. *Trioza flavipennis*, Förster.

Citațiuni. Förster, 1848, in «Verh. naturh. preuss. Rheinl.», t. V, p. 98; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 348; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 408; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1047; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 170, n. 915.

Se întâlnește pe fața inferioară a frunzelor de Susaiu-de-pădure (*Lactuca muralis* Fres.) determinând mici eminente pe fața superioară a limbului.

Localități: Piatra și Schitul Durău (Neamț); Broșteni (Suceava).

339. *Trioza urticae*, L.

Citațiuni. Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 530; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 543; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 372; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 294, n. 2001.

Acest psylid se întâlnește la fața inferioară a frunzelor de Urzică-mare (*Urtica dioica* L.) și Urzică-creață (*U. urens* L.), uneori împreună cu *Aphis urticae* Fabr. Frunzele atinse sunt foarte sbârcite, boțite și cu marginile îndoite în jos.

Localități: Broșteni (Suceava); Răpciuni, Buhalnița, Mănăstirea Bistrița (Neamț); Racova, Fântânele (Bacău).

TABELĂ BOTANICĂ

ALCĂTUITĂ DUPĂ ORDINEA ALFABETICĂ A GENURILOR ȘI SPECIILOR DE PLANTE CU
INDICAȚIA GALELOR GĂSITE

	<u>No.</u>		<u>No.</u>
<i>Abies alba</i> , Mill.		<i>Alnus viridis</i> , D. C.	
<i>Eriophyes pini</i> , Nal.	43	<i>Eriophyes laevis</i> , Nal.	28
<i>Acer campestre</i> , L.		<i>Amaranthus retroflexus</i> , L.	
<i>Atrichosema aceris</i> , Kieff.	100	<i>Aphis rumicis</i> , L.	287
<i>Eriophyes heteronyx</i> , Nal.	25	<i>Anthriscus silvestris</i> , Hoffm.	
» <i>macrochelus</i> var. <i>erinea</i> , Nal.	30	» <i>vulgaris</i> , Pers.	
» » <i>crassipunctatus</i> , Nal.	29	<i>Aphis anthrisci</i> , Kalt.	258
Idem, <i>megalonyx</i> , Nal.	31	<i>Artemisia absinthium</i> , L.	
Idem, <i>macrorhynchus</i> , Nal.	32	<i>Cyrtosiphum artemisiae</i> , Pass.	296
Eriophyidae	76	<i>Eriophyes tenuirostris</i> , Nal.	58
<i>Acer platanoides</i> , L.		<i>Grapholita Metzneriana</i> , Treitschke	250
<i>Eriophyes heteronyx</i> , Nal.	25	<i>Artemisia austriaca</i> , Jacq.	
» <i>macrorhynchus</i> , Nal.	32	<i>Rhopalomyia artemisiae</i> , Bouché	164
<i>Acer pseudoplatanus</i> , L.		<i>Artemisia campestris</i> , L.	
<i>Dasyneura acercrispans</i> , Kieff.	107	<i>Cryptosiphum artemisiae</i> , Pass.	296
<i>Eriophyes macrochelus</i> var. <i>erinea</i> , Nal.	30	<i>Eriophyes artemisiae</i> var. <i>subtilis</i> , Nal.	5
Idem, <i>macrorhynchus</i> , Nal.	32	<i>Grapholita incana</i> , Zell.	
<i>Acer tataricum</i> , L.		<i>Rhopalomyia baccarum</i> , Wachtl.	165
<i>Oligotrophus Szepligetii</i> , Kieff.	157	<i>Artemisia scoparia</i> W. et Kitt.	
<i>Achillea millefolium</i> , L.		<i>Rhopalomyia artemisiae</i> , Bouché	164
<i>Aphis rumicis</i> , L.	287	» <i>baccarum</i> , Wachtl.	165
<i>Aesculus hippocastanum</i> , L.		<i>Artemisia vulgaris</i> , L.	
<i>Eriophyes hippocastani</i> , Fockeu.	26	<i>Cryptosiphum artemisiae</i> , Pass.	296
<i>Althaea officinalis</i> , L.		<i>Eriophyes artemisiae</i> , Can.	4
<i>Aphis malvae</i> , Koch.	277	» » var. <i>subtilis</i> , Nal.	5
» <i>urticae</i> , Fabr.	289	<i>Rhopalomyia artemisiae</i> , Bouché.	164
<i>Althaea pallida</i> , W. et Kit.		» <i>baccarum</i> , Wachtl.	165
<i>Aphis malvae</i> , Koch.	277	<i>Athyrium filix femina</i> , Roth.	
<i>Althaea rosea</i> , L.		<i>Anthomyia signata</i> , Brischke.	95
<i>Aphis malvae</i> , Koch.	277	<i>Atriplex patulum</i> , L.	
<i>Alnus glutinosa</i> , Gaertn.		» <i>hortense</i> , L.	
<i>Eriophyes brevitarsus</i> , Fockeu	9	<i>Aphis atriplicis</i> , L.	259
» <i>laevis</i> , Nal.	28	<i>Betula pubescens</i> , Ehrh.	
» <i>nalepai</i> , Fockeu	36	<i>Eriophyes rudis</i> , Can.	49
<i>Alnus incana</i> , D. C.		<i>Betula verrucosa</i> , Ehrh.	
<i>Dasyneura alni</i> , Löw.	108	<i>Eriophyes rudis</i> , Can.	49
<i>Eriophyes brevitarsus</i> , Fockeu	9	» <i>betulae</i> , Nal.	7
» <i>laevis</i> , Nal.	28	<i>Massalongia rubra</i> , Kieff.	142

	No.		No.
<i>Chaetophorus annulatus</i> , Koch.	293	<i>Eriophyes goniothorax</i> , Nal.	23
<i>Berberis vulgaris</i> , L.		<i>Myzus oxyacanthae</i> , Koch.	305
<i>Rhopalosiphum berberidis</i> , Kalt.	325	<i>Corylus avellana</i> , L.	
<i>Brassica oleracea</i> , L.		<i>Eriophyes avellanae</i> , Nal.	6
<i>Aphis brassicae</i> , L.	261	<i>vermiformis</i> , Nal.	72
<i>Ceuthorrhynchus pleurostigma</i> , Marsh.	91	<i>Stictodiplosis corylina</i> , Löw.	167
<i>Bromus arvensis</i> , L.		<i>Crysanthemum vulgare</i> , Bernh.	
<i>erectus</i> , Huds.		<i>Eriophyes tuberculatus</i> , Nal.	70
<i>mollis</i> , L.		<i>Rhopalomyia tanaceticola</i> , Karsch.	166
<i>sterilis</i> , L.		<i>Cydonia vulgaris</i> , Pers.	
<i>tectorum</i> , L.		<i>Aphis pomi</i> , De Geer.	285
<i>Eriophyes tenuis</i> , Nal.	59	<i>Dactylis glomerata</i> , L.	
<i>Bryonia alba</i> , L.		<i>Eriophyes tenuis</i> , Nal.	59
<i>dioica</i> , Jacq.		<i>Epilobium angustifolium</i> , L.	
<i>Dasyneura bryoniae</i> , Bouché.	109	<i>montanum</i> , L.	
<i>Calamintha acinos</i> , Clrv.		<i>Aphis epilobii</i> , Kalt.	268
<i>Aphis clinopodii</i> , Pass.	265	<i>Erigeron canadensis</i> , L.	
<i>origani</i> , Pass.	281	<i>Aphis myosotidis</i> , Koch.	278
<i>Campanula glomerata</i> , L.		<i>Eryngium campestre</i> , L.	
<i>sibirica</i> , L.		<i>planum</i> , L.	
<i>Eriophyes schmardae</i> , Nal.	53	<i>Easioptera eryngii</i> , Vallot.	137
<i>Campanula patula</i> , L.		<i>Euphorbia amygdaloides</i> , L.	
<i>persicaefolia</i> , L.		<i>virgata</i> , W. et Kitt.	
<i>rotundifolia</i> , L.		<i>Dasyneura subpatula</i> , Bremi	123
<i>Myarus campanulae</i> , L.	92	<i>Euphorbia cyparissias</i> , L.	
<i>Campanula rapunculoides</i> , L.		<i>Dasyneura capitigena</i> , Bremi	110
<i>trachelium</i> , L.		<i>subpatula</i> , Bremi	123
<i>Eriophyes schmardae</i> , Nal.	53	<i>Eriophyes euphorbiae</i> , Nal.	16
<i>Myarus campanulae</i> , L.	92	<i>Evonymus europaeus</i> , L.	
<i>Capsella bursa pastoris</i> , Moench.		<i>Aphis evonymi</i> , Fabr.	269
<i>Aphis brassicae</i> , L.	261	<i>Eriophyes convolvens</i> , Nal.	13
<i>Carpinus betulus</i> , L.		<i>Evonymus verrucosus</i> , Scop.	
<i>Cecidomyidae</i>	102	<i>Aphis evonymi</i> , Fabr.	269
<i>Eriophyes macrotrichus</i> , Nal.	33	<i>Fagus silvatica</i> , L.	
<i>tenellus</i> , Nal.	57	<i>Eriophyes nervisequis</i> , Can	37
<i>Eriophyidae</i>	77	<i>var. maculifer</i> ,	
<i>Oligotrophus carpini</i> , Löw.	149	Trotter.	38
<i>Centaurea amara</i> , L.		<i>stenaspis</i> , Nal.	55
<i>maculosa</i> , Lam.		<i>var. plicator</i> Nal.	56
<i>nigrescens</i> , Willd.		<i>Mikiola fagi</i> , Hartig	143
<i>scabiosa</i> , L.		<i>Monochetus sulcatus</i> , Nal.	82
<i>Eriophyes centaureae</i> , Nal.	10	<i>Oligotrophus annulipes</i> , Hartig	145
<i>Cerastium arvense</i> , L.		<i>fagicolus</i> , Kieff.	150
<i>Aphis cerastii</i> , Kalt.	264	<i>Phyllaphis fagi</i> , L.	319
<i>Chaenopodium album</i> , L.		<i>Festuca ovina</i> , L.	
<i>glaucum</i> , L.		<i>Brachycolus stellariae</i> , Hardy.	292
<i>murale</i> , L.		<i>Fraxinus excelsior</i> , L.	
<i>polyspermum</i> , L.		<i>Eriophyes fraxinicola</i> , Nal.	18
<i>vulvaria</i> , L.		<i>fraxinivorus</i> , Karp.	19
<i>Aphis atriplicis</i> , L.	259	<i>Phyllocoptes epiphyllus</i> , Nal.	85
<i>Crataegus monogyna</i> , Jacq.		<i>fraxini</i> , Nal.	86
<i>Dasyneura crataegi</i> , Winnertz.	111	<i>Prociphilus nidificus</i> , Löw.	321
<i>Crataegus oxyacantha</i> , L.		<i>Psyllapsis fraxini</i> , L.	323
<i>Aphis piri</i> , Fonsc.	284	<i>Fraxinus ornus</i> , L.	
<i>pomi</i> , De Geer.	285	<i>Eriophyidae</i>	78
<i>Dasyneura crataegi</i> , Winnertz.	111	<i>Galeopsis tetrahit</i> , L.	

	No.		No.
<i>Phorodon galeopsidis</i> , Kalt.	317	<i>Hypericum perforatum</i> , L.	
<i>Gallium aparine</i> L.		<i>Zeuxidiplosis Giardiana</i> , Kieff.	168
<i>Eriophyes galii</i> , Karp.	20	<i>Isatis tinctoria</i> , L.	
<i>Gallium mollugo</i> L.		<i>Aphis brassicae</i> , L.	261
<i>Aphis galii</i> , Kalt.	271	<i>Juglans regia</i> , L.	
<i>Eriophyes galii</i> , Karp.	20	<i>Eriophyes tristriatus</i> , Nal.	67
<i>Phylloctes anthobius</i> , Nal.	84	" " var. <i>erinea</i> , Nal.	68
<i>Gallium silvaticum</i> , L.		<i>Juncus conglomeratus</i> , L.	
<i>Eriophyes galii</i> , Karp.	20	" <i>effusus</i> , L.	
<i>Phylloctes anthobius</i> , Nal.	84	" <i>lamprocarpus</i> , L.	
<i>Galium uliginosum</i> , L.		<i>Livia juncorum</i> , Latr.	299
<i>Phylloctes anthobius</i> , Nal.	84	<i>Juniperus communis</i> , L.	
<i>Galium verum</i> , L.		<i>Eriophyes quadrisetus</i> , Thomas.	47
<i>Aphis bicolor</i> , Koch.	260	<i>Oligotrophus juniperinus</i> , L.	152
" <i>galii</i> , Kalt.	271	" <i>Panteli</i> , Kieff.	154
<i>Eriophyes galii</i> , Karp.	20	<i>Kochia prostrata</i> , Schrad.	
<i>Phylloctes anthobius</i> , Nal.	84	Cecidomyidae.	103
<i>Gentiana cruciata</i> , L.		<i>Lactuca muralis</i> , Fres.	
<i>Aphis epilobii</i> , Kalt.	268	<i>Trioza flavipennis</i> , Förster.	337
<i>Geranium molle</i> , L.		<i>Lappa major</i> , Gaertn.	
" <i>pusillum</i> , L.		<i>Aphis rumicis</i> , L.	287
" <i>robertianum</i> , L.		<i>Lathyrus pratensis</i> , L.	
<i>Aphis geranii</i> , Kalt.	272	<i>Macrosiphum ulmariae</i> , Schrank.	301
<i>Geranium sanguineum</i> , L.		<i>Lavathera turingiaca</i> , L.	
<i>Eriophyes geranii</i> , Can.	21	<i>Aphis malvae</i> , Koch.	277
<i>Geum urbanum</i> , L.		Eriophyidae	79
<i>Eriophyes nudus</i> , Nal.	39	<i>Ligustrum vulgare</i> , L.	
<i>Glechoma hederacea</i> , L.		<i>Rhopalosiphum ligustri</i> , Kalt.	327
<i>Aylax latreillei</i> , Kieff.	194	<i>Lotus corniculatus</i> , L.	
<i>Dasyneura glechomae</i> , Kieff.	113	<i>Contarinia loti</i> , De Geer.	101
<i>Oligotrophus bursarius</i> , Bremi.	146	<i>Lotus uliginosus</i> , Schkuhr.	
<i>Glechoma hirsuta</i> , W. et Kitt.		<i>Contarinia loti</i> , De Geer.	101
<i>Aylax latreillei</i> , Kieff.	194	<i>Lonicera caprifolium</i> , L.	
<i>Glyceria fluitans</i> , L.		" <i>periclymenum</i> , L.	
<i>Sipha glyceriae</i> , Kalt.	331	<i>Siphocoryne xylostei</i> , Schrank.	333
<i>Hedera helix</i> , L.		<i>Lonicera xylosteum</i> , L.	
<i>Aphis hederæ</i> , Kalt.	274	<i>Eriophyes xylostei</i> , Can.	75
<i>Heracleum sphondylium</i> , L.		<i>Prociphilus xylostei</i> , De Geer.	322
<i>Hyalopterus sphondylii</i> , Koch.	298	<i>Siphocoryne xylostei</i> , Schrank.	333
<i>Hieracium murorum</i> , L.		<i>Malva borealis</i> , Willm.	
<i>Aulacidea hieracii</i> , L.	193	" <i>rotundifolia</i> , L.	
<i>Cystiphora hieracii</i> , Fr. Löw.	105	<i>Aphis malvae</i> , Koch.	277
<i>Macrosiphum hieracii</i> , Kalt.	300	<i>Malva silvestris</i> , L.	
<i>Hieracium pilosella</i> , L.		<i>Aphis malvae</i> , Koch.	277
" <i>umbellatum</i> , L.		" <i>urticae</i> , Fabr.	289
<i>Aulacidea hieracii</i> , L.	193	<i>Medicago falcata</i> , L.	
<i>Macrosiphum hieracii</i> , Kalt.	300	<i>Eriophyes plicator</i> , Nal.	44
<i>Hieracium vulgatum</i> , L.		<i>Medicago lupulina</i> , L.	
<i>Aulacidea hieracii</i> , L.	193	<i>Dasyneura lupulina</i> , Kieff.	114
<i>Hippophaë rhamnoides</i> , L.		<i>Eriophyes plicator</i> , Nal.	44
<i>Eriophyes hippoplaeus</i> , Nal.	27	<i>Mentha aquatica</i> , L.	
<i>Holcus lanatus</i> , L.		<i>Eriophyes megacerus</i> , Can. & Massal.	35
" <i>mollis</i> , L.		<i>Mentha silvestris</i> , L.	
<i>Brachycolus stellariae</i> , Hardy.	292	<i>Aphis capsellae</i> , Kalt.	262
<i>Humulus lupulus</i> , L.		" <i>clinopodii</i> , Pass.	265
<i>Phorodon humuli</i> Schrank.	318	<i>Eriophyes megacerus</i> , Can. & Massal.	35

	No.		No.
<i>Mespilus germanica</i> , L.		<i>Polygonum aviculare</i> , L.	
<i>Aphis Fitchi</i> , Sanderson.	270	<i>Sipha polygoni</i> , Schout.	332
» <i>pomi</i> , De Geer.	285	<i>Polygonum persicaria</i> , L.	
<i>Myosotis palustris</i> , Wither.		<i>Dasyneura persicariae</i> , L.	117
<i>Aphis myosotidis</i> , Koch.	278	<i>Phorodon galeopsidis</i> , Kalt.	317
<i>Nasturtium austriacum</i> , Cr.		<i>Populus alba</i> , L.	
» <i>palustre</i> , D. C.		<i>Eriophyes populi</i> , Nal.	46
<i>Dasyneura sisymbrii</i> , Schrank.	121	<i>Harmandia petioli</i> , Kieff.	134
<i>Nasturtium silvestre</i> , R. Br.		<i>Saperda populnea</i> , L.	93
<i>Aphis nasturtii</i> , Kalt.	279	<i>Populus canescens</i> , Smith.	
<i>Dasyneura sisymbrii</i> , Schrank.	121	<i>Saperda populnea</i> , L.	93
<i>Nepeta cataria</i> , L.		<i>Populus nigra</i> , L.	
<i>Aphis nepetae</i> , Kalt.	280	» <i>pyramidalis</i> , Rozier.	
<i>Nephrodium filix mas</i> , Stempel.		<i>Chaitophorus leucomelas</i> , Koch.	294
<i>Anthomyia signata</i> , Brischke.	95	<i>Eriophyes populi</i> , Nal.	46
<i>Origanum vulgare</i> , L.		<i>Pemphigus affinis</i> , Kalt.	308
<i>Aphis origani</i> , Pass.	281	» <i>bursarius</i> , L.	309
<i>Eriophyes origani</i> , Nal.	40	» <i>marsupialis</i> , Courchet.	310
<i>Parietaria officinalis</i> , L.		» <i>piriformis</i> , Licht.	311
<i>Aphis urticae</i> , Fab.	289	» <i>populi</i> , Courchet.	312
<i>Phlomis pungens</i> , Willd.		» <i>protospirae</i> , Licht.	313
Eriophyidae	80	» <i>spirothecae</i> , Pass.	315
<i>Picea excelsa</i> , Link.		<i>Rhinocola speciosa</i> , Flor.	324
<i>Adelges abietis</i> , L.	253	<i>Saperda populnea</i> , L.	93
» <i>coccineus</i> , Cholodk.	254	<i>Populus tremula</i> , L.	
» <i>strobilobius</i> , Kalt.	255	<i>Eriophyes dispar</i> , Nal.	14
» <i>viridis</i> , Ratz.	256	» <i>diversipunctatus</i> , Nal.	15
<i>Pinus silvestris</i> , L.		» <i>populi</i> , Nal.	46
<i>Eriophyes pini</i> , Nal.	43	<i>Harmandia cavernosa</i> , Rübs.	131
<i>Evetria resinella</i> , L.	249	» <i>globuli</i> , Rübs.	132
<i>Pirus acerba</i> , D. C.		» <i>Löwi</i> , Winn.	133
<i>Aphis pomi</i> , De Geer.	285	<i>Phyllocoptes populi</i> , Nal.	87
» <i>piri</i> , Fonsc.	284	<i>Saperda populnea</i> , L.	93
<i>Pirus communis</i> , L.		<i>Potentilla reptans</i> , L.	
<i>Aphis Kochii</i> , Schout.	275	<i>Xestophanes potentillae</i> , Will.	247
» <i>piri</i> , Fonsc.	284	<i>Poterium sanguisorba</i>	
» <i>pomi</i> , De Geer.	285	<i>Eriophyes sanguisorbae</i> , Can.	52
<i>Epirimerus piri</i> , Nal.	1	<i>Prunus armeniaca</i> , L.	
<i>Eriophyes piri</i> , Pagenst.	45	<i>Aphis pruni</i> , Koch.	286
<i>Myzoxylus laniger</i> , Hausm.	302	<i>Hyalopterus pruni</i> , Fabr.	297
<i>Pirus malus</i> , L.		<i>Prunus avium</i> , L.	
<i>Aphis pomi</i> , De Geer.	285	» <i>cerasus</i> , L.	
<i>Dasyneura mali</i> , Kieff.	115	<i>Myzus cerasi</i> , Fabr.	303
<i>Eriophyes malinus</i> , Nal.	34	<i>Prunus domestica</i> , L.	
<i>Myzoxylus laniger</i> , Hausm.	302	<i>Aphis cerasi</i> , Schrank.	263
<i>Myzus oxyacanthae</i> , Koch.	305	» <i>persicae</i> , Fonsc.	283
<i>Pirus piraster</i> , Walh.		<i>Aphis pruni</i> , Koch.	286
<i>Myzus oxyacanthae</i> , Koch.	305	<i>Asphondylia prunorum</i> , Wachtl.	98
<i>Pisum arvense</i> , L.		<i>Dasyneura tortrix</i> , Löw	126
» <i>sativum</i> , L.		<i>Eriophyes padi</i> , Nal.	41
<i>Macrosiphum ulmariae</i> , Schrank.	301	» <i>phloeocoptes</i> , Nal.	42
<i>Phragmites communis</i> , L.		» <i>similis</i> , Nal.	54
<i>Lipara lucens</i> , Meigen.	139	<i>Hyalopterus pruni</i> , Fabr.	297
<i>Polygonum amphibium</i> , L.		<i>Myzoxylus laniger</i> , Hausm.	302
<i>Dasyneura persicariae</i> , L.	117	<i>Phorodon humuli</i> , Schrank.	318
		<i>Putoniella marsupialis</i> , Löw.	144

	No.		No.
<i>Prunus insititia</i> , L.		<i>Andricus marginalis</i> , Schlechtd.	179
<i>Aphis cerasi</i> , Schrank.	263	<i>ostrea</i> , Hartig.	181
» <i>persicae</i> , Fonsc.	283	» <i>Panteli</i> , Kieff.	182
» <i>pruni</i> , Koch.	286	» <i>pilosus</i> , Adler.	183
<i>Asphondylia prunorum</i> , Wachtl.	98	» <i>Seckendorfi</i> , Wachtl.	185
<i>Dasyneura tortrix</i> , Löw.	126	» <i>seminationis</i> , Giraud.	186
<i>Eriophyes padi</i> , Nal.	41	» <i>solitarius</i> , Fonsc.	187
» <i>similis</i> , Nal.	54	» <i>superfetationis</i> , Giraud.	189
<i>Hyalopterus pruni</i> , Fabr.	297	» <i>quercus radices quercus radices</i> , F.	184
<i>Phorodon humuli</i> , Schrank.	318	» <i>testaceipes testaceipes</i> , Hartig.	190
<i>Putoniella marsupialis</i> , Löw.	144	» <i>triliniatus</i> , Hartig.	191
<i>Prunus juliana</i> , Rehb.		<i>Biorhiza aptera</i> , Bosc.	196
<i>Myzus cerasi</i> , Fabr.	303	» <i>pallida pallida</i> , Ol.	197
<i>Prunus mahaleb</i> , L.		<i>Cynips calicis</i> , Burgsd.	201
<i>Myzus mahaleb</i> , Koch.	304	» <i>caput-medusae</i> , Hartig.	202
<i>Prunus padus</i> , L.		» <i>collaris</i> , Hartig.	203
<i>Aphis padi</i> , L.	282	» <i>conglomerata</i> , Giraud.	204
» <i>pruni</i> , Koch.	286	» <i>conifica</i> , Hartig.	205
<i>Eriophyes padi</i> , Nal.	41	» <i>coriaria</i> , Hartig.	206
<i>Prunus persica</i> , Stok.		» <i>corruptrix</i> , Schlechtd.	203
<i>Aphis persicae</i> , Fonsc.	283	» <i>globuli</i> , Hartig.	210
<i>Hyalopterus pruni</i> , Fabr.	297	» <i>hungarica</i> , Hartig.	210 b.
<i>Prunus spinosa</i> , L.		» <i>kollari</i> , Hartig.	211
<i>Aphis cerasi</i> , Schrank.	263	» <i>lignicola</i> , Hartig.	216
» <i>pruni</i> , Koch.	286	» <i>renum</i> , Hartig.	213
<i>Asphondylia prunorum</i> , Wachtl.	98	» <i>Sieboldi</i> , Hartig.	214
<i>Dasyneura tortrix</i> , Löw.	126	» <i>tozae</i> , Bosc.	215
<i>Eriophyes padi</i> , Nal.	41	» <i>truncicola</i> , Giraud.	211
» <i>similis</i> , Nal.	54	» <i>vesicatrix</i> , Schlechtd.	217
<i>Hyalopterus pruni</i> , Fabr.	297	<i>Diplolepis agama</i> , Hartig.	219
<i>Phorodon humuli</i> , Schrank.	318	» <i>divisa</i> , Hartig.	220
<i>Putoniella marsupialis</i> , Löw.	144	» <i>lenticularis</i> , Ol.	220
<i>Pteris aquilina</i> , L.		» <i>longiventris</i> , Hartig.	222
<i>Anthomyia signata</i> , Brischke	95	» <i>quercus-folii</i> , L.	223
<i>Quercus cerris</i> , L.		<i>Eriophyes quercinus</i> , Can.	48
<i>Andricus Adleri</i> , Mayr.	169	<i>Macrodiplosis dryobia</i> , Löw.	140
» <i>cerri</i> , Beijerinck	171	» <i>volvens</i> , Kieff.	141
» <i>crispator</i> , Tschek.	173	<i>Neuroterus fumipennis</i> , Hartig.	224
» <i>cydoniae</i> , Giraud.	175	» <i>furunculus</i> , Beijerinck.	225
» <i>grossulariae</i> , Giraud.	177	» <i>numismalis</i> , Fourc.	228
» <i>multiplicatus</i> , Giraud.	180	» <i>quercus-baccarum quercus-</i>	
» <i>testaceipes testaceipes</i> , Hartig.	190	<i>baccarum</i> , L.	229
<i>Aphelonyx cerricola</i> , Giraud.	192	» <i>tricolor</i> , Hartig.	232
<i>Arnoldia cerris</i> , Kollar.	96	<i>Phylloxera coccinea</i> , Heyden.	320
» <i>Szepligetii</i> , Kieff.	97	<i>Spathogaster similis</i> , Adler.	241
Cecidomyiidae	104	» <i>Taschenqergi</i> , Schlechtd.	242
<i>Eriophyes cerreus</i> , Nal.	11	» <i>verrucosus</i> , Schlechtd.	243
<i>Neuroterus glandiformis</i> , Giraud.	226	<i>Trigonaspis megaptera</i> , Panz.	245
» <i>minutulus</i> , Giraud.	227	» <i>synaspis</i> , Hartig.	246
<i>Synophrus politus</i> , Hartig.	244	<i>Quercus pubescens</i> , Willd.	
<i>Quercus pedunculata</i> , Ehrh.		<i>Andricus curvator curvator</i> , Hartig.	174
<i>Andricus callidoma</i> , Hartig.	170	» <i>fecundatrix</i> , Hartig.	176
» <i>cirratus</i> , Adler.	172	» <i>inflator</i> , Hartig.	178
» <i>curvator curvator</i> , Hartig.	174	» <i>ostrea</i> , Hartig.	181
» <i>fecundatrix</i> , Hartig.	176	» <i>solitarius</i> , Fonsc.	187
» <i>inflator</i> , Hartig.	178	» <i>sufflator</i> , Mayr.	188

	No.		No.
<i>Andricus superfetationis</i> , Giraud.	189	<i>Cynips conglomerata</i> , Giraud.	204
» <i>quercus-radicis quercus-ra-</i> <i>dicis</i> , F.	184	» <i>conifica</i> , Hartig.	205
» <i>testaceipes testaceipes</i> , Hartig.	190	» <i>coriaria</i> , Hartig.	206
» <i>triliniatus</i> , Hartig.	191	» <i>globuli</i> , Hartig.	210
<i>Biorhiza aptera</i> , Bosc.	196	» <i>kollari</i> , Hartig.	211
» <i>pallida pallida</i> , Ol.	197	» <i>lignicola</i> , Hartig.	212
<i>Cynips caliciformis</i> , Giraud.	200	» <i>renum</i> , Hartig.	213
» <i>caput medusae</i> , Hartig.	202	» <i>tozae</i> , Bosc.	215
» <i>collaris</i> , Hartig.	203	» <i>truncicola</i> , Giraud.	216
» <i>conglomerata</i> , Giraud.	204	» <i>vesicatrix</i> , Schlechtd.	217
» <i>conifica</i> , Hartig.	205	<i>Diplolepis agama</i> , Hartig.	219
» <i>coriaria</i> , Hartig.	206	» <i>divisa</i> , Hartig.	220
» <i>coronata</i> , Giraud.	207	» <i>lenticularis</i> , Ol.	221
» <i>gallae tinctoriae</i> , Ol.	209	» <i>longiventris</i> , Hartig.	222
» <i>globuli</i> , Hartig.	210	» <i>quercus-folii</i> , L.	223
» <i>Kollari</i> , Hartig.	211	<i>Eriophyes quercinus</i> , Can.	40
» <i>lignicola</i> , Hartig.	212	<i>Macrodiplosis dryobia</i> , Löw.	148
» <i>renum</i> , Hartig.	213	» <i>volvans</i> , Kieff.	141
» <i>tozae</i> , Bosc.	215	<i>Neuroterus fumipennis</i> , Hartig.	224
» <i>truncicola</i> , Giraud.	216	» <i>furunculus</i> , Beijerinck.	225
» <i>vesicatrix</i> , Schlechtd.	217	» <i>numismalis</i> , Fourc.	228
<i>Diplolepis divisa</i> , Hartig.	220	» <i>quercus-baccarum quercus-</i> <i>baccarum</i> , L.	229
» <i>lenticularis</i> , Ol.	221	» <i>tricolor</i> , Hartig.	230
» <i>quercus-folii</i> , L.	223	<i>Phylloxera coccinea</i> , Heyden.	320
<i>Eriophyes quercinus</i> , Can.	48	<i>Sphatthagaster similis</i> , Adler.	241
<i>Macrodiplosis dryobia</i> , Löw.	140	» <i>Taschenbergi</i> , Schlechtd.	242
» <i>volvans</i> , Kieff.	141	» <i>verrucosus</i> , Schlechtd.	243
<i>Neuroterus fumipennis</i> , Hartig.	224	<i>Synophrys politus</i> , Hartig.	244
» <i>furunculus</i> , Beijerinck.	225	<i>Trigonaspis megaptera</i> , Panz.	245
» <i>numismalis</i> , Fourc.	228	» <i>synaspis</i> , Hartig.	246
» <i>quercus-baccarum quercus bac-</i> <i>carum</i> , L.	229	<i>Ranunculus acris</i> , L. <i>Dasyneura ranunculi</i> , Bremi.	119
» <i>tricolor</i> , Hartig.	230	<i>Ranunculus auricomus</i> , L. <i>Pemphigus ranunculi</i> , Kalt.	314
<i>Trigonaspis synaspis</i> , Hartig.	246	<i>Ranunculus bulbosus</i> , L. <i>Dasyneura ranunculi</i> , Bremi.	119
<i>Quercus sessiliflora</i> , Smith. <i>Andricus callidoma</i> , Hartig.	170	<i>Pemphigus ranunculi</i> , Kalt.	314
» <i>cirratus</i> , Adl.	172	<i>Ranunculus repens</i> , L. <i>Dasyneura ranunculi</i> , Bremi.	119
» <i>curvator curvator</i> , Hartig.	174	Insectae, (prob. Tentred.)	248
» <i>fecundatrix</i> , Hartig.	176	<i>Pemphigus ranunculi</i> , Kalt.	314
» <i>inflator</i> , Hartig.	178	<i>Raphanus sativus</i> , L. <i>Aphis brassicae</i> , L.	261
» <i>marginalis</i> , Schlechtd.	179	<i>Rhamnus cathartica</i> , L. <i>Eriophyes annulatus</i> , Nal.	3
» <i>ostrea</i> , Hartig.	181	<i>Trichopsylla Walkeri</i>	339
» <i>pilosus</i> , Adler.	183	<i>Ribes alpinum</i> , L. » <i>nigrum</i> , L. » <i>petraeum</i> , Wulf. <i>Myzus ribis</i> , L.	306
» <i>quercus radicis quercus radicis</i> , F. 184		<i>Ribes grossularia</i> , L. » <i>rubrum</i> , M. <i>Aphis grossulariae</i> , Kalt.	273
» <i>seminationis</i> , Giraud.	186	<i>Myzus ribis</i> , L.	306
» <i>solitarius</i> , Fonsc.	187		
» <i>sufflator</i> , Mayr.	188		
» <i>testaceipes testaceipes</i> , Hartig.	190		
» <i>trilineatus</i> , Hartig.	191		
<i>Biorhiza aptera</i> , Bosc.	196		
» <i>pallida pallida</i> , Ol.	197		
<i>Cynips amblycera</i> , Giraud.	199		
» <i>caliciformis</i> , Giraud.	200		
» <i>caput medusae</i> , Hartig.	202		
» <i>collaris</i> , Hartig.	203		

	No.		No.
<i>Robinia pseudacacia</i> , L.		<i>Rumex acetosa</i> , L.	
<i>Aphis laburni</i> , Kalt.	276	» <i>acetosella</i> , L.	
<i>Phyllocoptes robiniae</i> , Nal.	88	» <i>obtusifolium</i> , L.	
» <i>allotrichus</i> , Nal.	83	<i>Aphis rumicis</i> , L.	287
<i>Rosa alpina</i> , L.		<i>Salix alba</i> , L.	
<i>Dasyneura rosarum</i> , Hardy.	120	<i>Eriophyes salicis</i> , Nal.	50
<i>Rosa arvensis</i> , Huds.		» <i>triradiatus</i> , Nal.	66
<i>Rhodites rosae</i> , L.	238	» <i>truncatus</i> , Nal.	69
» <i>rosarum</i> , Giraud.	239	<i>Pontania salicis</i> , Christ.	233
<i>Rosa canina</i> , L.		» <i>proxima</i> , Lepel.	232
<i>Blennocampa pusilla</i> , Klug.	198	<i>Rhabdophaga albipennis</i> , Winn.	158
<i>Dasyneura rosarum</i> , Hardy.	120	» <i>rosaria</i> , Löw.	161
<i>Rhodites eglanteriae</i> , Hartig.	237	» <i>saliciperda</i> , Dufour.	162
» <i>rosae</i> , L.	238	<i>Salix amygdalina</i> , L.	
» <i>rosarum</i> , Giraud.	239	<i>Eriophyes tetanothrix</i> , Nal.	60
» <i>spinosissimae</i> , Giraud.	240	» <i>truncatus</i> , Nal.	69
<i>Rosa centifolia</i> , L.		<i>Pontania salicis</i> , Christ.	233
<i>Blennocampa pusilla</i> , Klug.	198	» <i>proxima</i> , Lepel.	232
<i>Dasyneura rosarum</i> , Hardy.	120	<i>Rhabdophaga heterobia</i> , Löw.	159
<i>Rhodites centifoliae</i> , Hartig.	236	» <i>rosaria</i> , Löw.	161
<i>Rosa dumentorum</i> , Thuill.		<i>Salix aurita</i> , L.	
<i>Dasyneura rosarum</i> , Hardy.	120	<i>Dasyneura marginemtorquens</i> , Winn.	116
<i>Rhodites eglanteriae</i> , Hartig.	237	<i>Eriophyes tetanothrix</i> , Nal.	60
» <i>rosae</i> , L.	238	<i>Grapholita servilleana</i> , Dup.	251
» <i>rosarum</i> , Giraud.	239	<i>Pontania salicis</i> , Christ.	233
» <i>spinosissimae</i> , Giraud.	240	» <i>proxima</i> , Lepel.	232
<i>Rosa pimpinellifolia</i> , L.		<i>Rhabdophaga heterobia</i> , Löw.	159
<i>Rhodites rosae</i> , L.	238	» <i>nervorum</i> , Kieff.	160
<i>Rosa rubiginosa</i> , L.		» <i>rosaria</i> , Löw.	161
<i>Rhodites eglanteriae</i> , Hartig.	237	» <i>salicis</i> , Schrank.	163
» <i>rosae</i> , L.	238	<i>Salix babylonica</i> L.,	
» <i>rosarum</i> , Giraud.	239	<i>Eriophyes triradiatus</i> , Nal.	66
» <i>spinosissimae</i> , Giraud.	240	<i>Salix caprea</i> , L.	
<i>Rosa spinosissima</i> , L.		<i>Dorytomus taeniatus</i> , Fabr.	90
<i>Dasyneura rosarum</i> , Hardy.	120	<i>Eriophyes tetanothrix</i> , Nal.	60
<i>Rhodites eglanteriae</i> , Hartig.	237	» <i>triradiatus</i> , Nal.	66
» <i>rosarum</i> , Giraud.	239	Lepidopterae	252
» <i>spinosissimae</i> , Giraud.	240	<i>Oligotrophus capreae</i> , Winn.	147
<i>Rubus caesius</i> , L.		» var.	
<i>Dasyneura plicatrix</i> , H. Löw.	118	<i>major</i> , Kieff.	148
<i>Eriophyes gibbosus</i> , Nal.	22	<i>Pontania pedunculi</i> , Hartig.	231
<i>Rubus fruticosus</i> , L.		» <i>proxima</i> , Lepel.	232
<i>Aphis urticae</i> , Fab.	289	» (diverse specii).	235
<i>Dasyneura plicatrix</i> , H. Löw.	118	<i>Rhabdophaga nervorum</i> , Kieff.	160
<i>Diastrophus rubi</i> , Bouché	218	» <i>rosaria</i> , Löw.	161
<i>Eriophyes gibbosus</i> , Nal.	22	» <i>salicis</i> , Schrank.	163
<i>Lasioptera rubi</i> , Heeger.	138	<i>Salix cinerea</i> , L.	
<i>Nectarosiphum rubi</i> , Kalt.	307	<i>Pontania salicis</i> , Christ.	233
<i>Rubus idaeus</i> , L.		» <i>proxima</i> , Lepel.	232
<i>Aphis urticae</i> , Fab.	289	<i>Salix daphnoides</i> , Will.	
<i>Dasyneura plicatrix</i> , H. Löw.	118	<i>Pontania salicis</i> , Christ.	233
<i>Diastrophus rubi</i> , Bouché	218	<i>Salix fragilis</i> , L.	
<i>Eriophyes gibbosus</i> , Nal.	22	<i>Eriophyes tetanothrix</i> , Nal.	60
» <i>gracilis</i> , Nal.	24	» <i>triradiatus</i> , Nal.	66
<i>Lasioptera rubi</i> , Heeger.	138	» <i>truncatus</i> , Nal.	69
<i>Nectarosiphum rubi</i> , Kalt.	307	<i>Pontania salicis</i> , Christ.	233

	No.		No.
<i>Pontania proxima</i> , Lepel.	232	<i>Solanum dulcamara</i> , L.	
<i>Rhabdophaga saliciperda</i> , Dufour.	162	<i>Eriophyes cladophthirus</i> , Nal.	12
<i>Salix incana</i> , Schrank.		<i>Solanum nigrum</i> , L.	
<i>Eriophyes tetanothrix</i> , Nal.	60	<i>Rhopalosiphum dianthi</i> , Schrank.	326
<i>truncatus</i> , Nal.	69	<i>Sonchus arvensis</i> , L.	
<i>Grapholita servilleana</i> , Dup.	251	<i>asper</i> , Will.	
<i>Pontania pedunculii</i> , Hartig.	231	<i>oleraceus</i> , L.	
<i>Salix pentandra</i> , L.		<i>Cystophora sonchi</i> , Fr. Löw.	106
<i>Eriophyes tetanothrix</i> , Nal.	60	<i>Sorbus aucuparia</i> , L.	
<i>Pontania salicis</i> , Christ.	233	<i>Aphis sorbi</i> , Kalt.	288
<i>proxima</i> , Lepel.	232	<i>Eriophyes piri</i> , Pagenst.	45
<i>Salix purpurea</i> , L.		<i>Sorbus torminalis</i> , Crantz.	
<i>Eriophyes tetanothrix</i> , Nal.	60	<i>Aphis sorbi</i> , Kalt.	288
<i>triradiatus</i> , Nal.	66	<i>Eriophyes piri</i> , Pagenst.	45
<i>truncatus</i> , Nal.	69	<i>Spiraea filipendula</i> , L.	
Eriophyidae	81	<i>Dasyneura ulmariae</i> , Bremi.	128
<i>Grapholita servilleana</i> , Dup.	251	<i>Spiraea ulmariae</i> , L.	
<i>Pontania proxima</i> , Lepel.	232	<i>Macrosiphum ulmariae</i> , Schrank.	301
<i>vesicator</i> , Bremi.	234	<i>Stachys recta</i> , L.	
<i>Rhabdophaga heterobia</i> , Löw.	159	<i>Aphis urticae</i> , Fab.	289
<i>rosaria</i> , Löw.	161	<i>Dasyneura stachydis</i> , Bremi.	122
<i>Salix triandra</i> , L.		<i>Stachys silvatica</i> , L.	
<i>Dasyneura marginemtorquens</i> , Winn.	116	<i>Dasyneura stachydis</i> , Bremi.	122
<i>Eriophyes triradiatus</i> , Nal.	66	<i>Stellaria holcstea</i> , L.	
<i>truncatus</i> , Nal.	69	<i>Brachycolus stellariae</i> , Hardy.	292
<i>Pontania proxima</i> , Lepel.	232	<i>Aphis cerastii</i> , Kalt.	264
<i>Rhabdophaga heterobia</i> , Löw.	159	<i>Stellaria graminea</i> , L.	
<i>rosaria</i> , Löw.	161	<i>Aphis cerastii</i> , Kalt.	264
<i>saliciperda</i> , Dufour.	162	<i>Teucrium chamaedrys</i> , L.	
<i>Salix viminalis</i> , L.		<i>Phylloctes teucris</i> , Nal.	89
<i>Dasyneura marginemtorquens</i> ,		<i>Thymus chamaedrys</i> , Fries.	
Winn.	116	<i>Eriophyes thomasi</i> , Nal.	62
<i>Eriophyes tetanothrix</i> , Nal.	60	<i>Thymus serpyllum</i> , Fries.	
<i>truncatus</i> , Nal.	69	<i>Eriophyes thomasi</i> , Nal.	62
<i>Grapholita servilleana</i> , Dup.	251	<i>Janetiella thymi</i> , Kieff.	135
Lepidopterae	252	<i>thymicola</i> , Kieff.	136
<i>Pontania salicis</i> , Christ.	233	<i>Tilia argentea</i> , Desf.	
<i>proxima</i> , Lepel.	232	<i>Eriophyes tiliae</i> , var. <i>typicus</i> , Pgst.	65
<i>vesicator</i> , Bremi.	234	<i>Oligotrophus Réaumurianus</i> , Löw.	155
<i>Salvia austriaca</i> , L.		<i>Tilia parvifolia</i> , Ehrh.	
<i>pratensis</i> , L.		<i>Dasyneura thomasiana</i> , Kieff.	125
<i>silvestris</i> , L.		<i>tiliamvolvens</i> , Rübs.	124
<i>Eriophyes salviae</i> , Nal.	51	<i>Eriophyes tiliae</i> , var. <i>exilis</i> , Nal.	63
<i>Salvia officinalis</i> , L.		<i>liosoma</i> , Nal.	64
<i>Aylax salviae</i> , Giraud.	195	<i>typicus</i> , Pgst.	65
<i>Sambucus nigra</i> , L.		<i>Oligotrophus Réaumurianus</i> , Löw.	155
<i>racemosa</i> , L.		<i>Schizoneura Réaumurii</i> , Kalt.	329
<i>Epitrimerus trilobus</i> , Nal.	2	<i>Tilia platyphyllos</i> , Scop.	
<i>Silene inflata</i> , Smith.		<i>Dasyneura thomasiana</i> , Kieff.	125
<i>Aphis cucubati</i> , Pass.	267	<i>tiliamvolvens</i> , Rübs.	124
<i>Silene otites</i> , Smith.		<i>Eriophyes tiliae</i> var. <i>exilis</i> , Nal.	63
<i>Sibinia femoralis</i> , Germar.	94	<i>liosoma</i> , Nal.	64
<i>Sinapis arvensis</i> , L.		<i>typicus</i> , Pgst.	65
<i>Aphis brassicae</i> , L.	261	<i>tetratrichus</i> , Nal.	61
<i>Sisymbrium officinale</i> , Scop.		<i>Oligotrophus Hartigi</i> , Liebel.	151
<i>Aphis nasturtii</i> , Kalt.	279	<i>Réaumurianus</i> , Löw.	155

	No.		No.
<i>Schizoneura Réaumurii</i> , Löw.	329	<i>Trioza urticae</i> , L.	338
<i>Trifolium medium</i> , L.		<i>Verbascum lychnitis</i> , L.	
» <i>repens</i> , L.		» <i>speciosum</i> , Schrad.	
<i>Dasyneura trifolii</i> , F. Löw.	127	<i>Asphondylia verbasci</i> , Vallot.	99
<i>Trifolium pratense</i> , L.		<i>Verbascum nigrum</i> , L.	
<i>Dasyneura trifolii</i> , F. Löw.	127	» <i>phlomoides</i> , L.	
<i>Macrosiphum ulmariae</i> , Schrank.	301	<i>Aphis verbasci</i> , Schrank.	290
<i>Ulmus effusa</i> , Willd.		<i>Asphondylia verbasci</i> , Vallot.	99
<i>Colopha compressa</i> , Koch.	295	<i>Veronica arvensis</i> , L.	
<i>Eriophyes brevipunctatus</i> , Nal.	8	» <i>beccabunga</i> , L.	
<i>Ulmus campestris</i> , L.		» <i>chamaedrys</i> , L.	
<i>Eriophyes filiformis</i> , Nal.	17	» <i>officinalis</i> , L.	
» <i>ulmi</i> , Nal.	71	<i>Dasyneura veronicae</i> , Vallot.	130
<i>Oligotrophus Lemeei</i> , Kieff.	153	<i>Viburnum lantana</i> , L.	
<i>Schizoneura lanuginosa</i> , Hartig.	328	<i>Eriophyes viburni</i> , Nal.	73
» <i>ulmi</i> , L.	330	<i>Oligotrophus solmsii</i> , Kieff.	156
<i>Tetraneura pallida</i> , Hal.	334	<i>Viburnum opulus</i> , L.	
» <i>rubra</i> , Licht.	335	<i>Aphis viburni</i> , Schrank.	291
» <i>ulmi</i> , De Geer.	336	<i>Vicia cracca</i> , L.	
<i>Urtica dioica</i> , L.		» <i>tenuifolia</i> , Roth.	
<i>Aphis urticae</i> , Fab.	289	» <i>villosa</i> , Roth.	
<i>Dasyneura dioicae</i> , Rübs.	112	» <i>lutea</i> , L.	
» <i>urticae</i> , Perris.	129	<i>Aphis cracciae</i> , L.	266
<i>Trioza urticae</i> , L.	338	<i>Vitis labrusca</i> , Scop.	
<i>Urtica urens</i> , L.		<i>Peritymbia vitifolii</i> , Asa Fitch.	316
<i>Aphis urticae</i> , Fab.	289	<i>Vitis vinifera</i> , L.	
<i>Dasyneura urticae</i> , Perris.	129	<i>Eriophyes vitis</i> , L.	74
		<i>Peritymbia vitifolii</i> , Asa Fitch.	316

No.		No.	
338	<i>Trioxa urticae</i> , L.	329	<i>Schizoneura hibernica</i> , Löw.
30	<i>Verpascum lychitis</i> , L.	127	<i>Triolium medium</i> , L.
30	<i>Asphondylia verpasci</i> , Vahlb.		<i>repens</i> , L.
30	<i>Verpascum nigrum</i> , L.	127	<i>Dasyneura trifolii</i> , F. Löw.
30	<i>phlomoidea</i> , L.	301	<i>Triolium pratense</i> , L.
30	<i>Aphis verpasci</i> , Schrank.		<i>Dasyneura trifolii</i> , F. Löw.
30	<i>Asphondylia verpasci</i> , Vahlb.	308	<i>Macrosiphium ulmariae</i> , Schrank.
	<i>Veronica arvensis</i> , L.	8	<i>Ulmus effusa</i> , Willd.
	<i>decumbens</i> , L.		<i>Coleophila compressa</i> , Koch.
	<i>chamaedryas</i> , L.	17	<i>Eriophyes brevicaudatus</i> , Nal.
130	<i>officinalis</i> , L.	71	<i>Ulmus campestris</i> , L.
73	<i>Dasyneura veronicae</i> , Vahlb.	133	<i>Eriophyes filiformis</i> , Nal.
130	<i>Viburnum lantana</i> , L.	328	<i>ulmi</i> , Nal.
201	<i>Eriophyes viburni</i> , Nal.	330	<i>Oligotrophus Lemaei</i> , Kieff.
	<i>Oligotrophus sobusii</i> , Kieff.	334	<i>Schizoneura lanuginosa</i> , Hartig.
	<i>Viburnum opulus</i> , L.	335	<i>ulmi</i> , L.
	<i>Aphis viburni</i> , Schrank.	336	<i>Tetraneura pallida</i> , Hal.
	<i>Vicia cracca</i> , L.		<i>rubra</i> , Licht.
	<i>lenticulata</i> , Roth.		<i>ulmi</i> , De Geer.
200	<i>villosa</i> , Roth.	113	<i>Urtica dioica</i> , L.
310	<i>lutea</i> , L.	120	<i>Aphis urticae</i> , Fab.
74	<i>Aphis cracciae</i> , L.	120	<i>Dasyneura dioicae</i> , Rüb.
310	<i>Vitis labrusca</i> , Scop.	338	<i>urticae</i> , Perris.
	<i>Frétymbia vitifolia</i> , Asa Hitch.		<i>Trioxa urticae</i> , L.
	<i>Vitis vinifera</i> , L.		<i>Urtica urens</i> , L.
310	<i>Eriophyes vitis</i> , L.		<i>Aphis urticae</i> , Fab.
	<i>Frétymbia vitifolia</i> , Asa Hitch.		<i>Dasyneura urticae</i> , Perris.

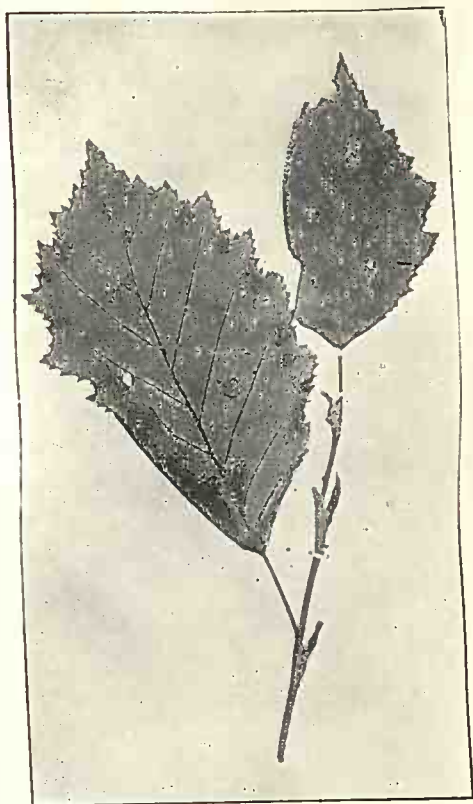
TABELA I.

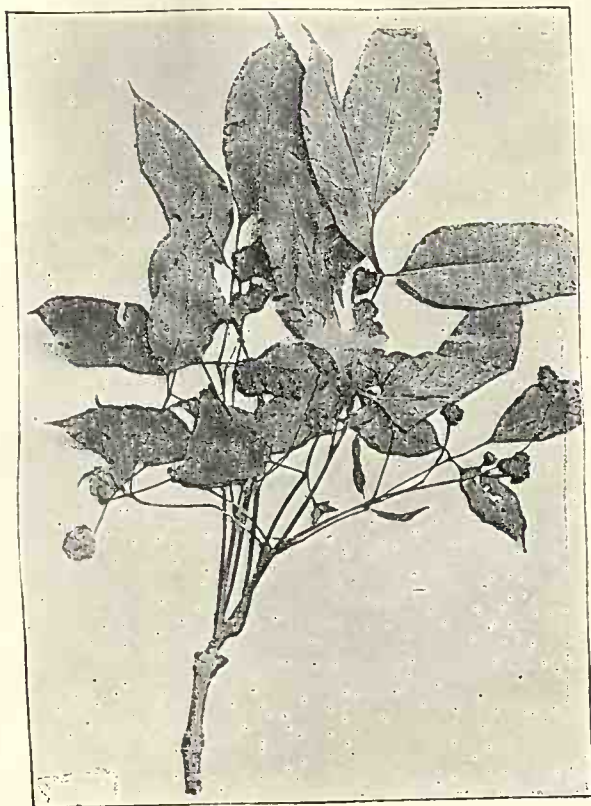
EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA I.

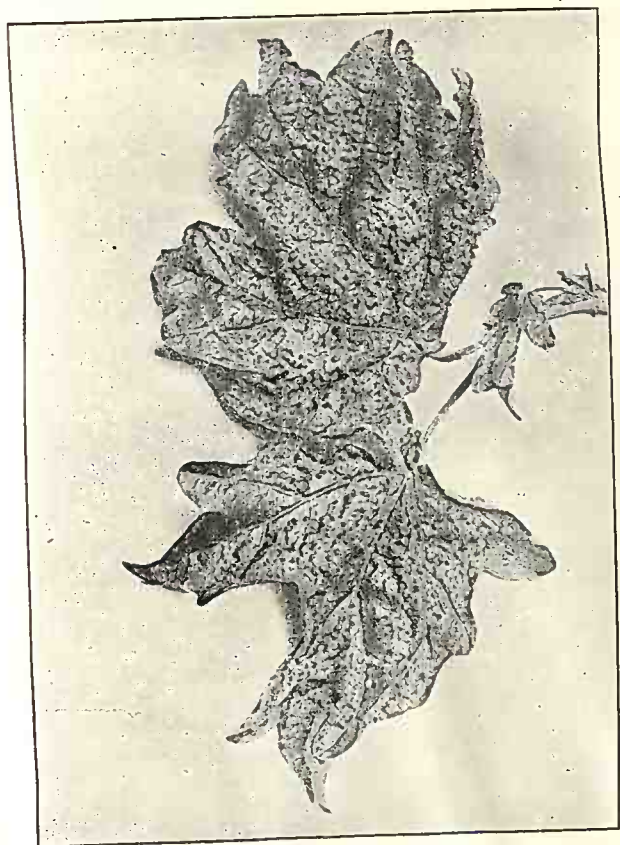
1. *Alnus glutinosa*, Gaertn. (Eriophyes brevitarsus, Fockeu), n. 9.
  2. *Fraxinus excelsior*, L. (Eriophyes faxinivorus, Karp.), n. 19.
  3. *Acer campestre*, L. (Eriophyes macrorhynchus, Nal.), n. 32.
  4. *Acer pseudoplatanus*, L. (Eriophyes macrorhynchus, Nal.), n. 32.
-

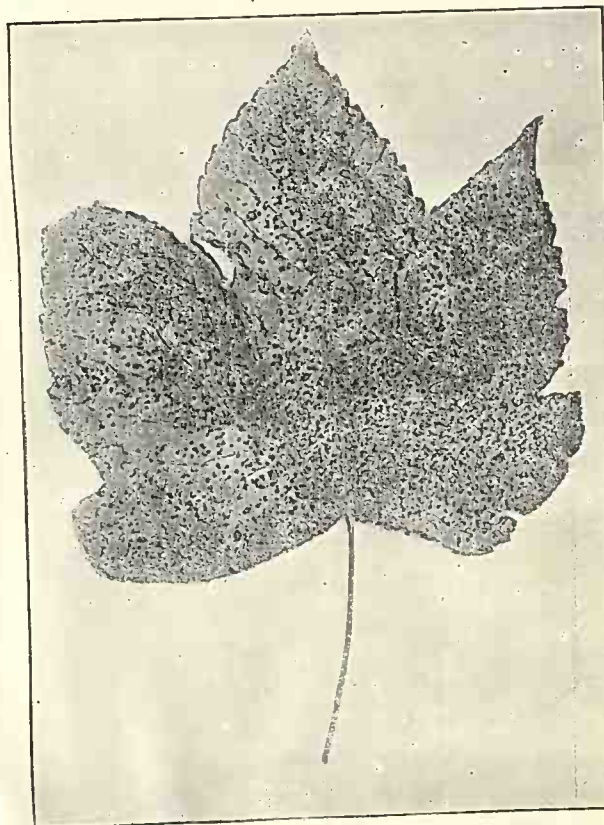
1.

2.

3.

4.

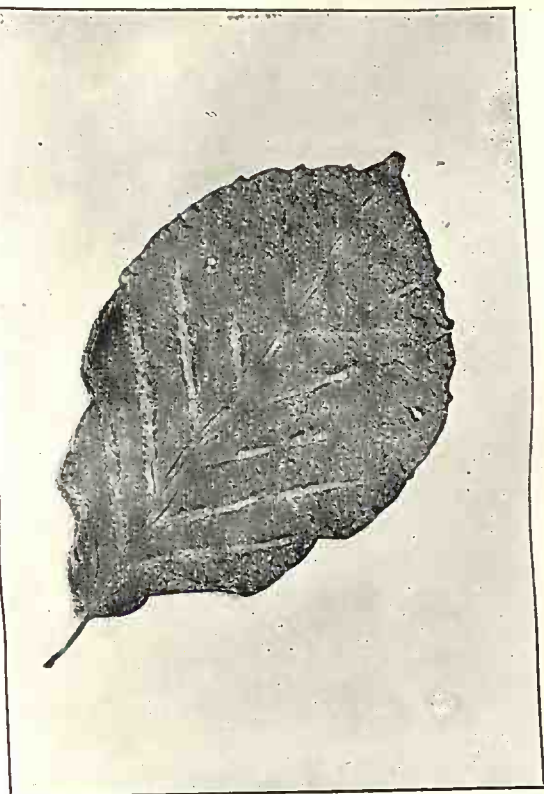
TABELA II.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA II.

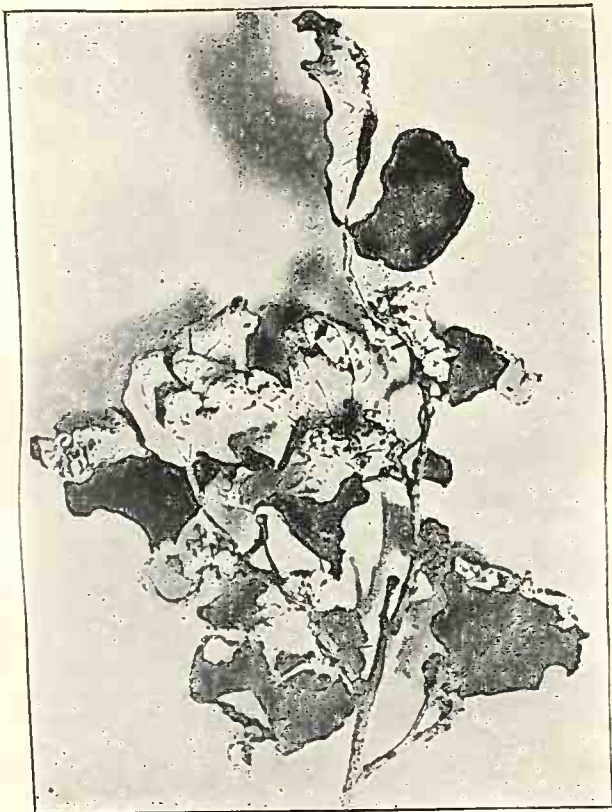
---

5. *Fagus sylvatica*, L. (Eriophyes nervisequus, Can.), n. 37.
6. *Populus alba*, L. (Eriophyes populi, Nal.), n. 46.
7. *Tilia platyphyllos*, Scop. (Eriophyes tiliae, var. liosoma, Nal.).
8. » idem, n. 64.
-

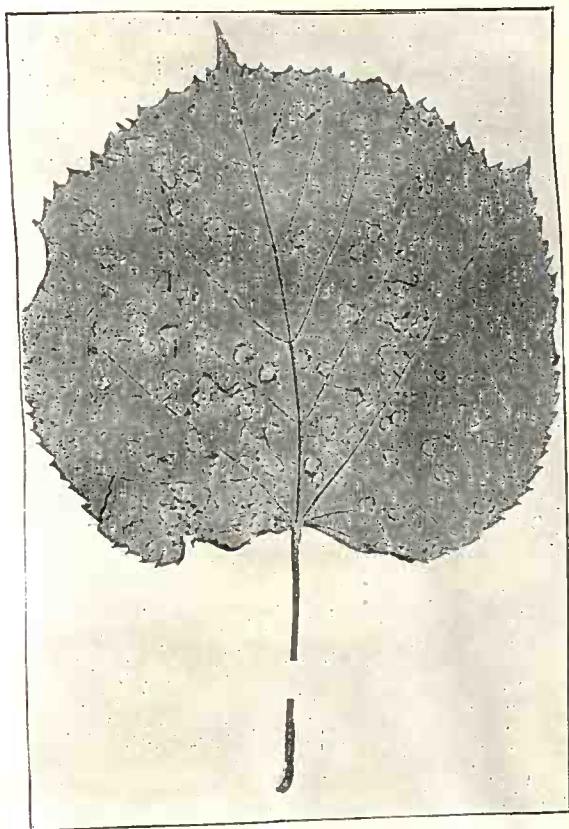

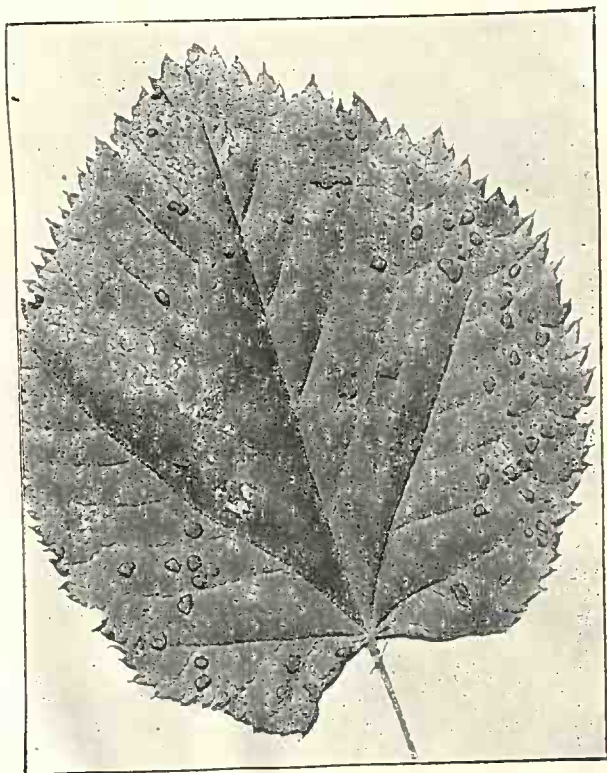
5.

6.

7.

8.

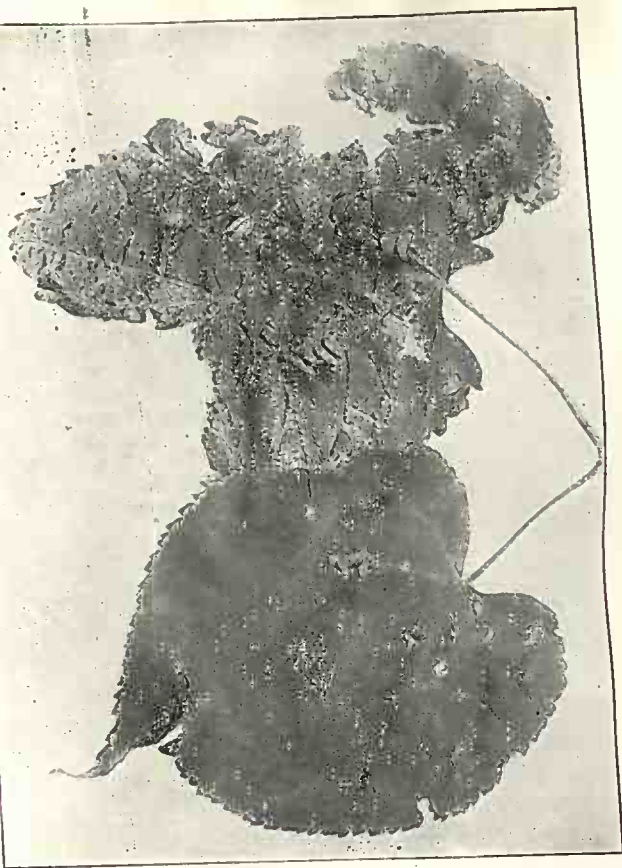
TABELA III.

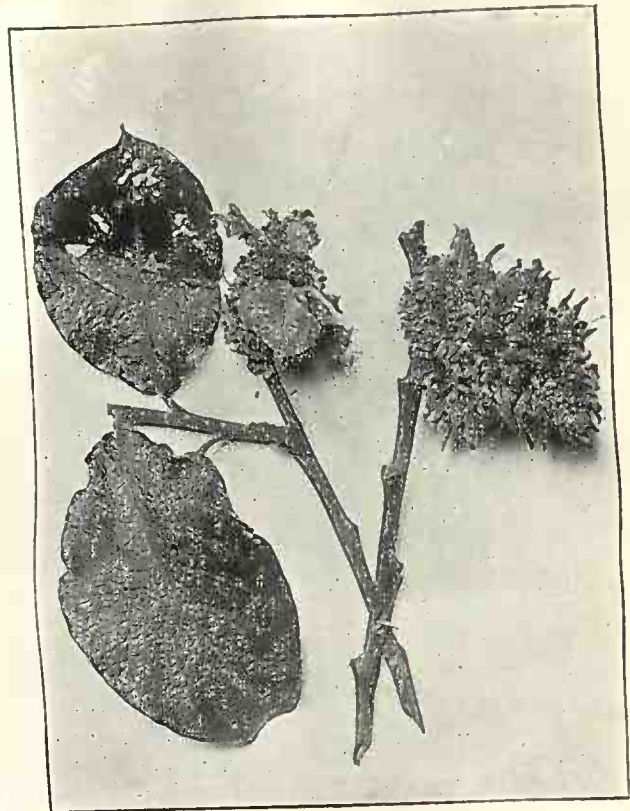
EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA III.

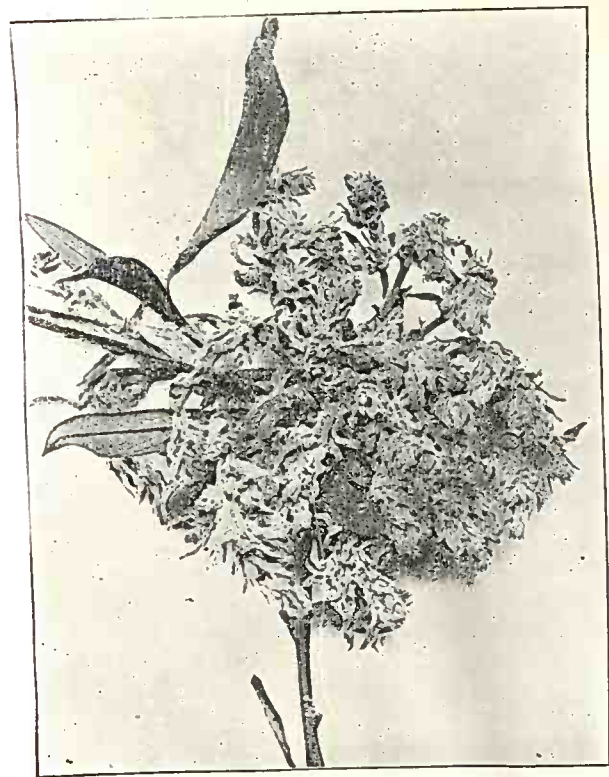
9. *Tilia platyphyllos*, (Eriophyes tiliae, var. typicus, Pgst.), n. 65.
  10. *Salix caprea*, L. (Eryophyes triradiatus, Nal.), n. 66.
  11. » *fragilis*, L. (Eryophyes triradiatus, Nal.), n. 66.
  12. *Athyrium filix femina*, Roth. (Anthomyia signata, Brischke), n. 95.
-

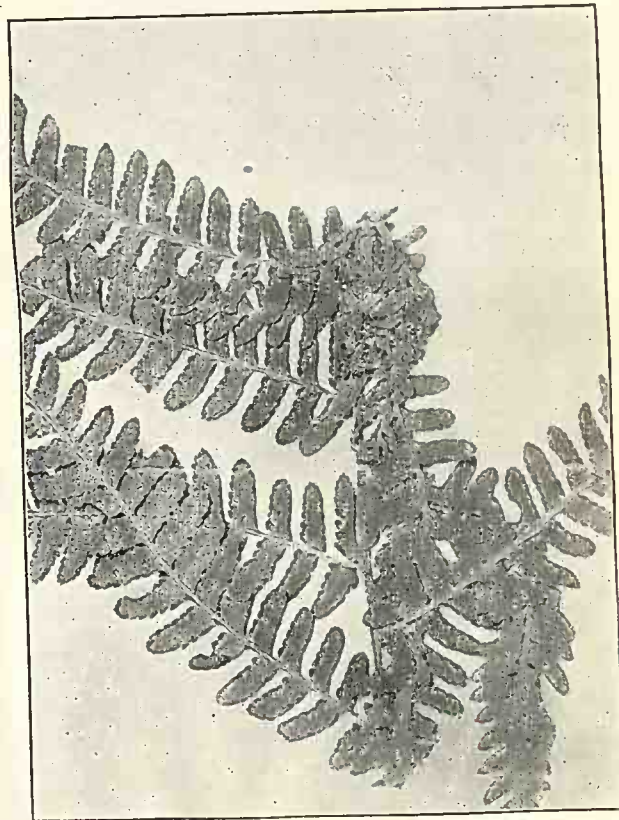
9.

10.

11.

12.

TABELA IV.

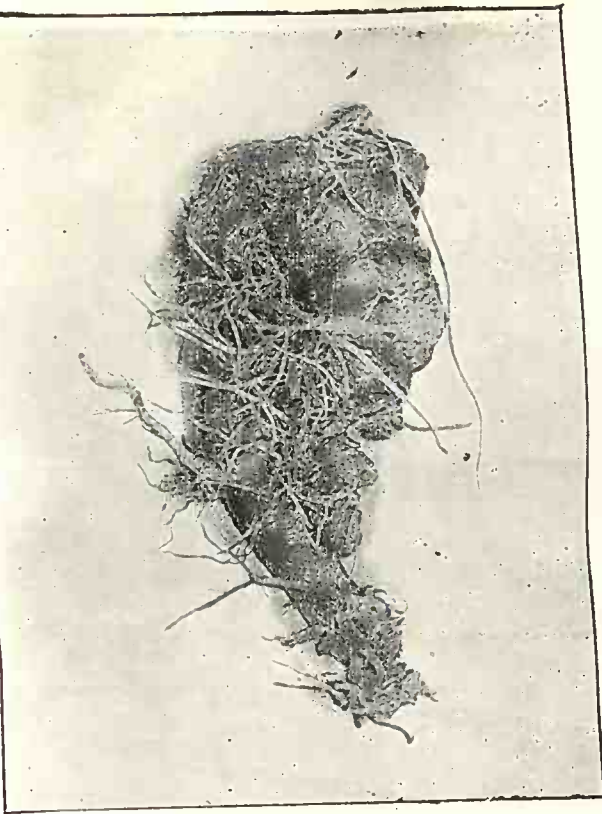

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA IV.

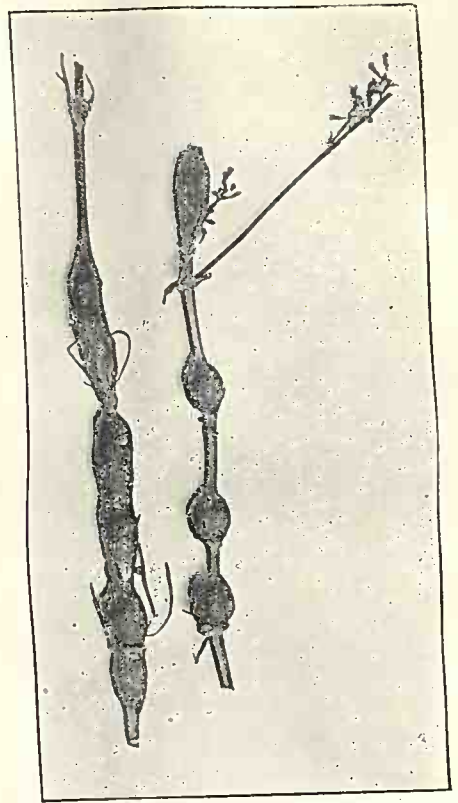
---

13. *Brassica oleracea*, L. (*Ceuthorynchus pleurostigma*), n. 91.
  14. *Silene otites*, Smith. (*Sibinia femoralis*, Germar), n. 94.
  15. *Quercus cerris*, L. (*Arnoldia cerris*, Kollar), n. 96.
  16. *Bryonia alba*, L. (*Dasyneura bryoniae*, Bouché), n. 109
-

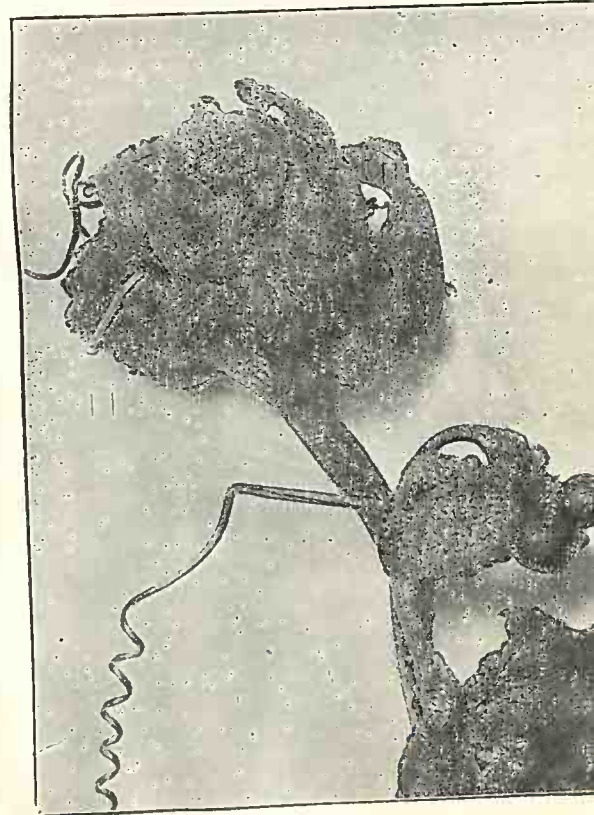
13.

14.

15.

16.

TABELA V.

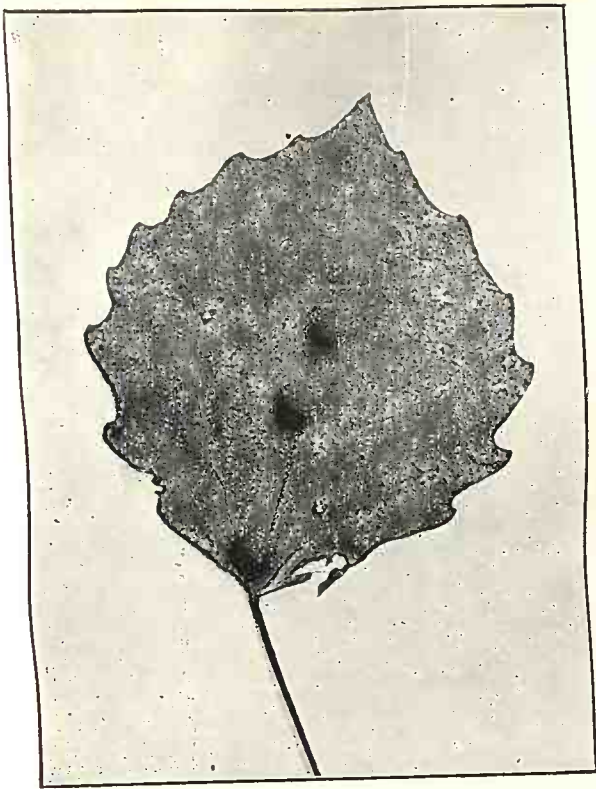

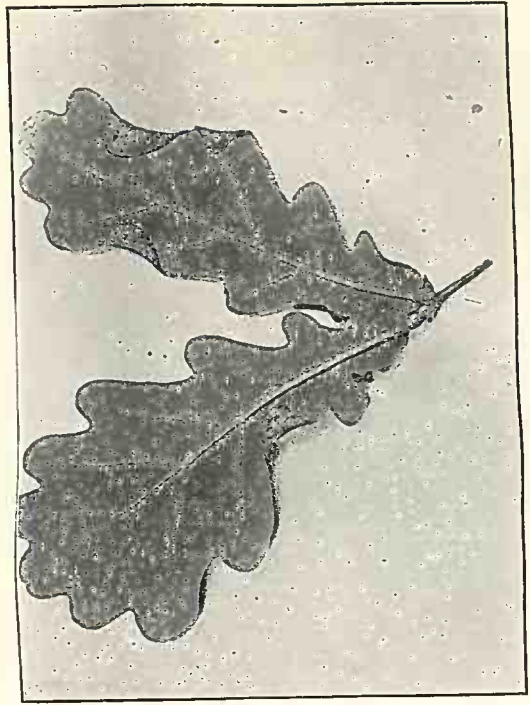
EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA V.

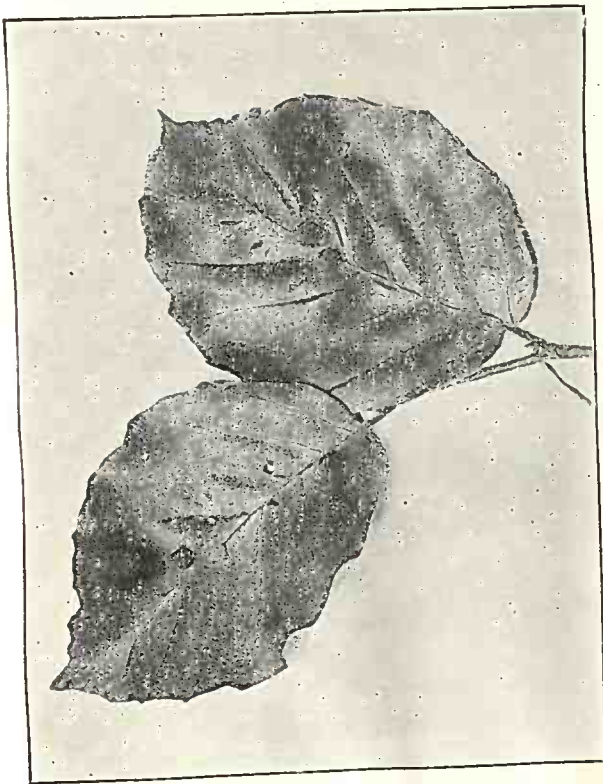
17. *Populus tremula*, L. (Harmandia Löwi, Wien.), n. 133.
  18. *Quercus pedunculata*, Ehrh. (Macrodiplosis dryobia Löw), n. 140.
  19. *Fagus silvatica*, L. (Mikiola fagi, Hartig), n. 143.
  20. *Prunus domestica*, L. (Putoniella marsupialis, Löw), n. 144.
-

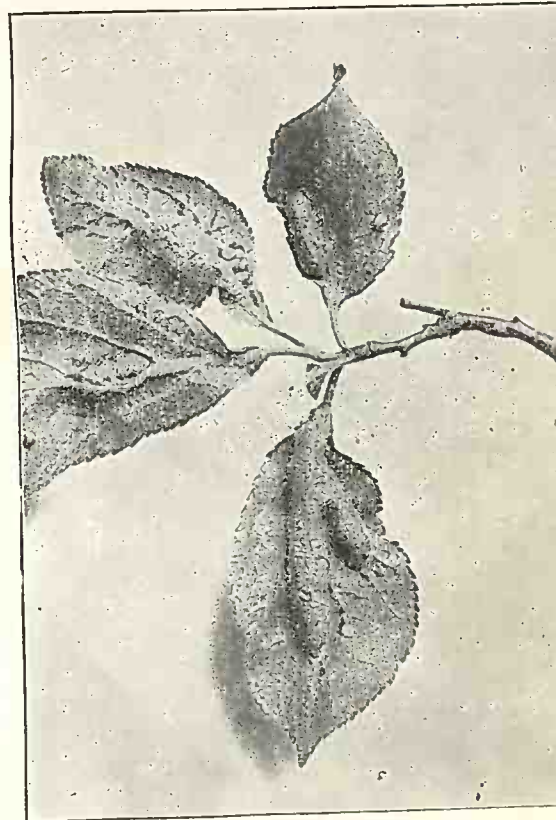
17.

18.

19.

20.

TABELA VI.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA VI.

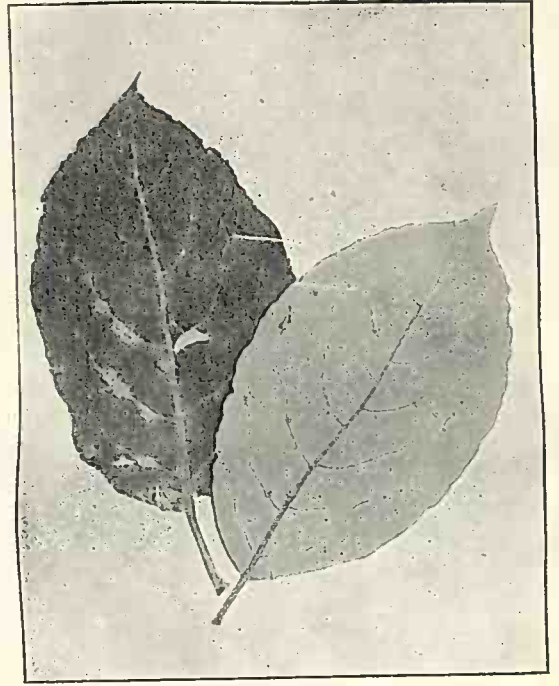
---

21. *Fagus silvatica*, L. (*Oligotrophus annulipes*, Hartig), n. 145.
  22. *Salix caprea*, L. (*Oligotrophus capreae*, Winn), n. 147.
  23. *Carpinus betulus*, L. (*Oligotrophus carpini*, Löw), n. 149.
  24. *Tilia platyphyllos*, Scop. (*Oligotrophus Réaumurianus*, Löw), n. 155.
-

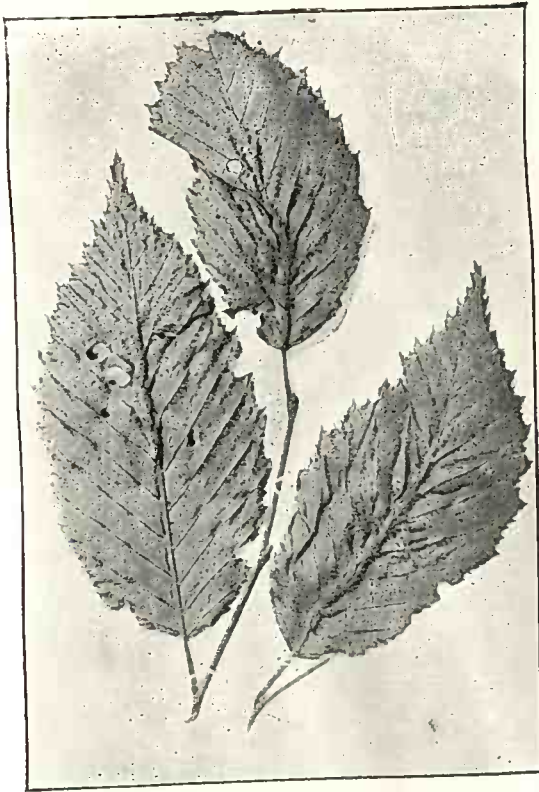

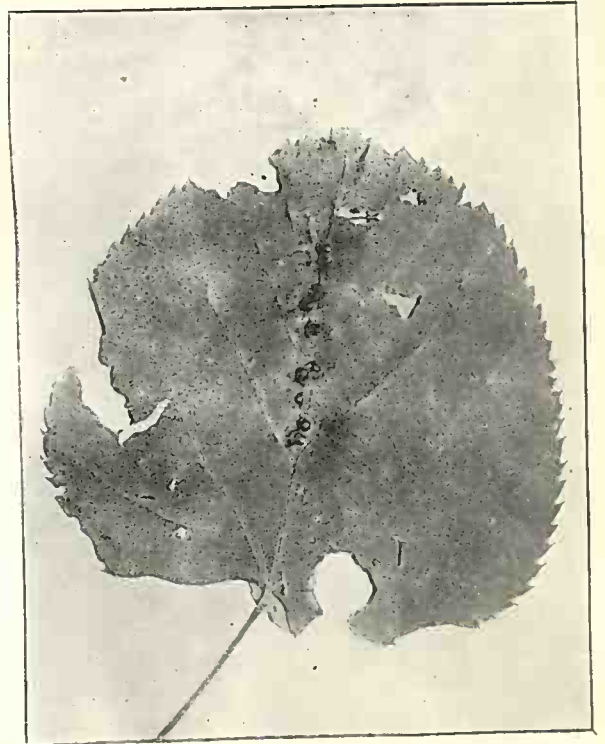
21.

22.

23.

24.

TABELA VII.

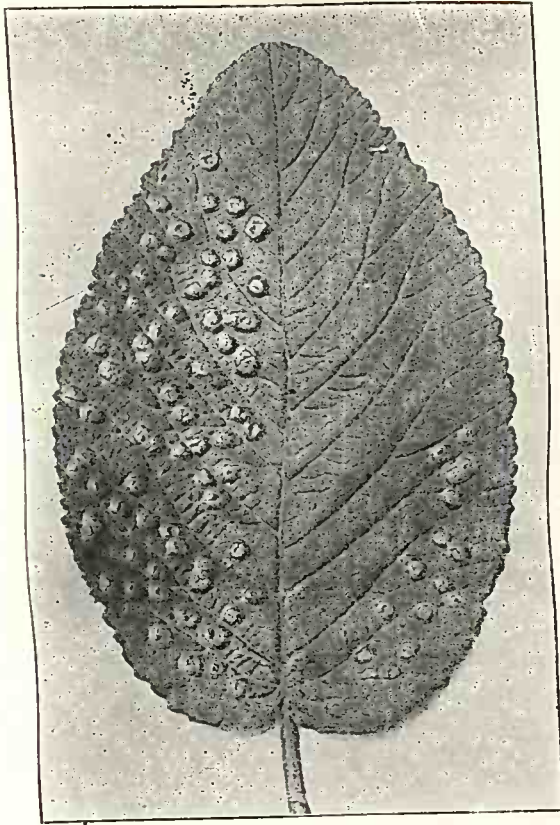

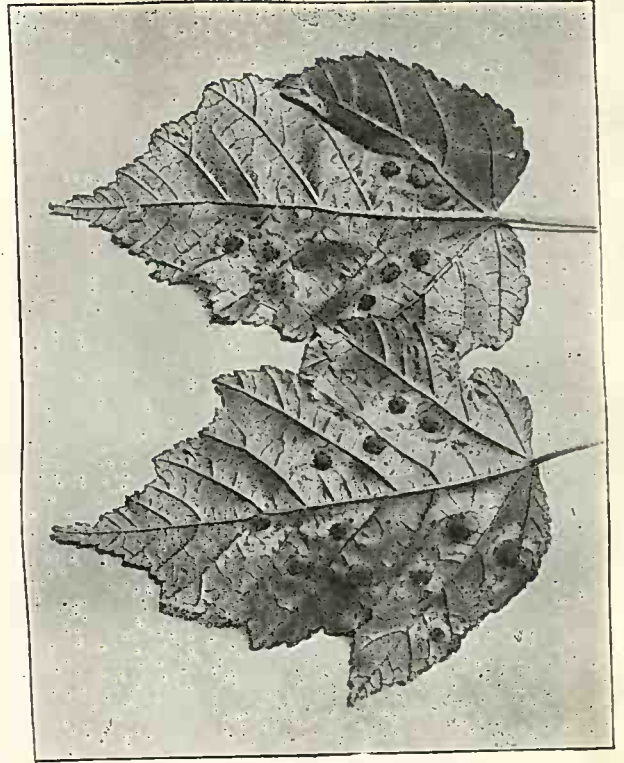
EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA VII.

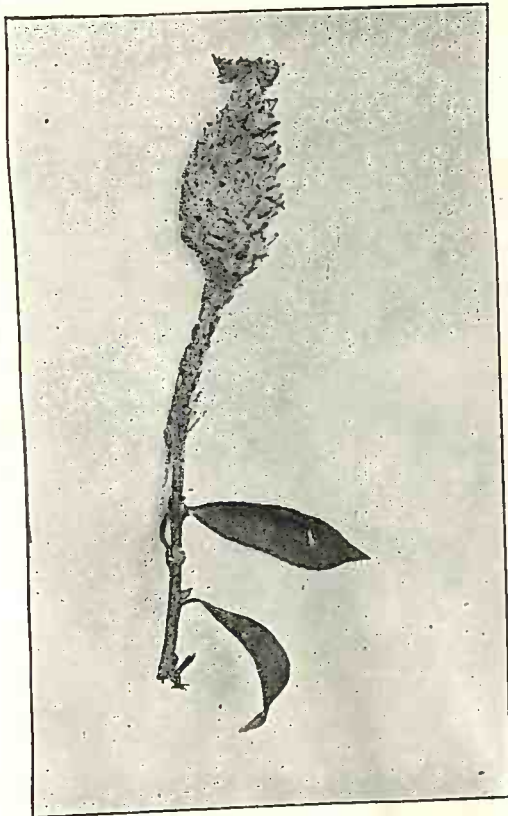
25. *Viburnum lantana*, L. (*Oligotrophus Solmsii*, Kieff), n. 156.
26. *Acer tataricum*, L. (*Oligotrophus Szepligetii* Kieff), n. 157.
27. *Salix triandra*, L. (*Rhabdophaga heterobia*, Löw), n. 159.
28. » *amygdalina*, (*Rhabdophaga rosaria*, Löw), n. 161.
-

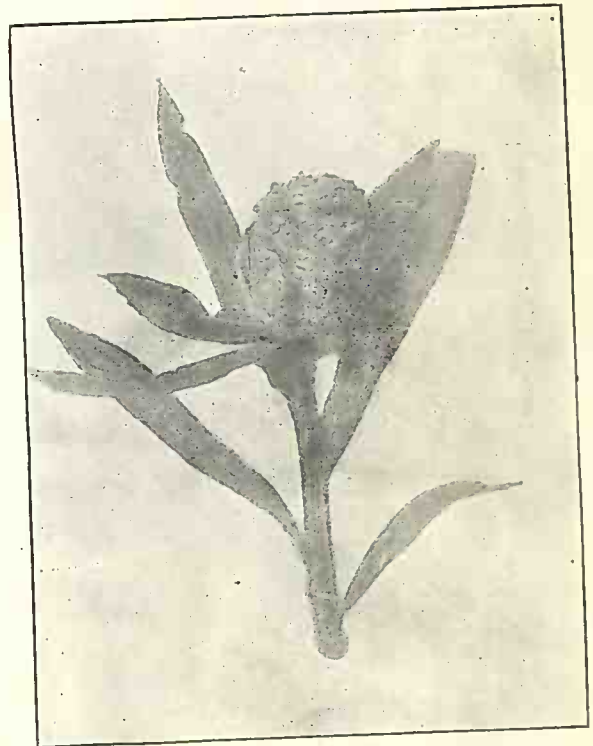
25.

26.

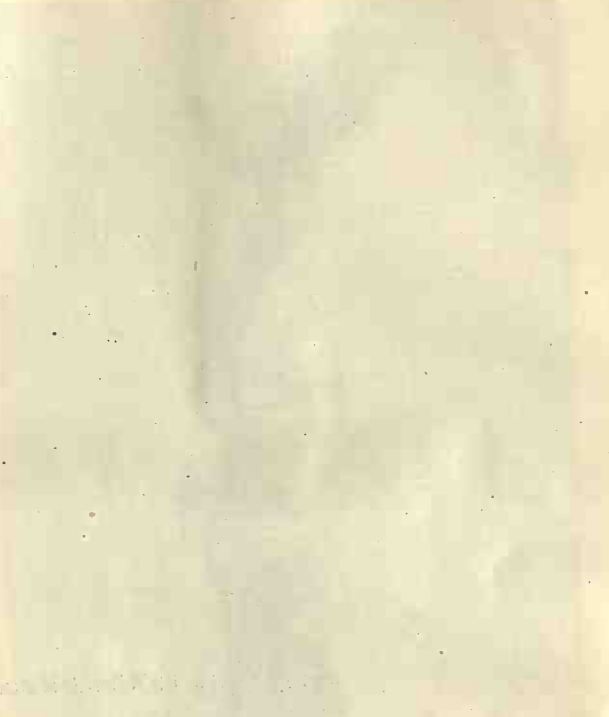

27.

28.

...
...
TABELA VIII. ...
...

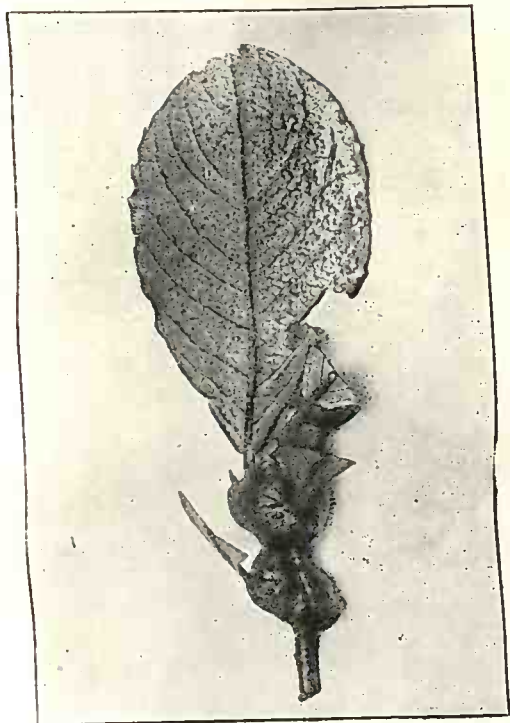

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA VIII.

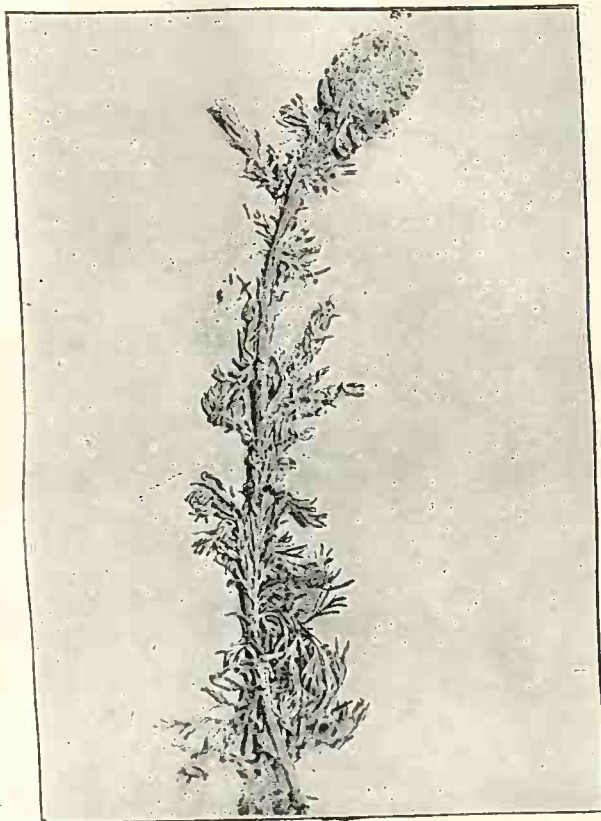
---

29. *Salix caprea*, L. (*Rhabdophaga salicis*, Schrank), n. 163.
30. *Artemisia austriaca*, Jack. (*Rhopalomyia artemisiae*, Bouché), n. 164.
31. *Quercus cerris*, L. (*Andricus cydoniae*, Giraud), n. 175.
32. » *sessiliflora*, Smith (*Andricus fecundatrix*, Hartig), n. 176.
-

29.

30.

31.

32.

TABELA IX.

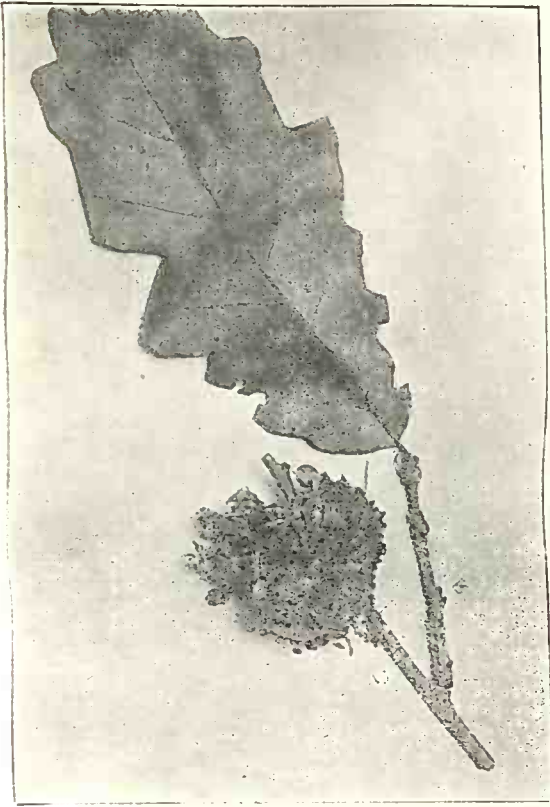

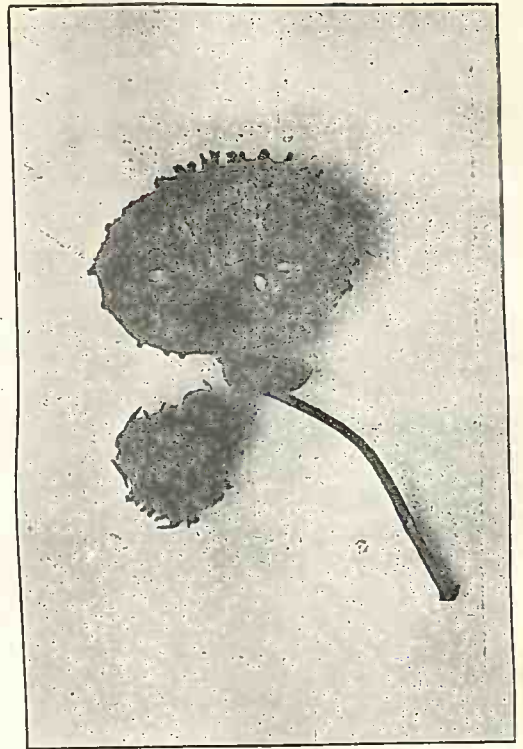
EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA IX.

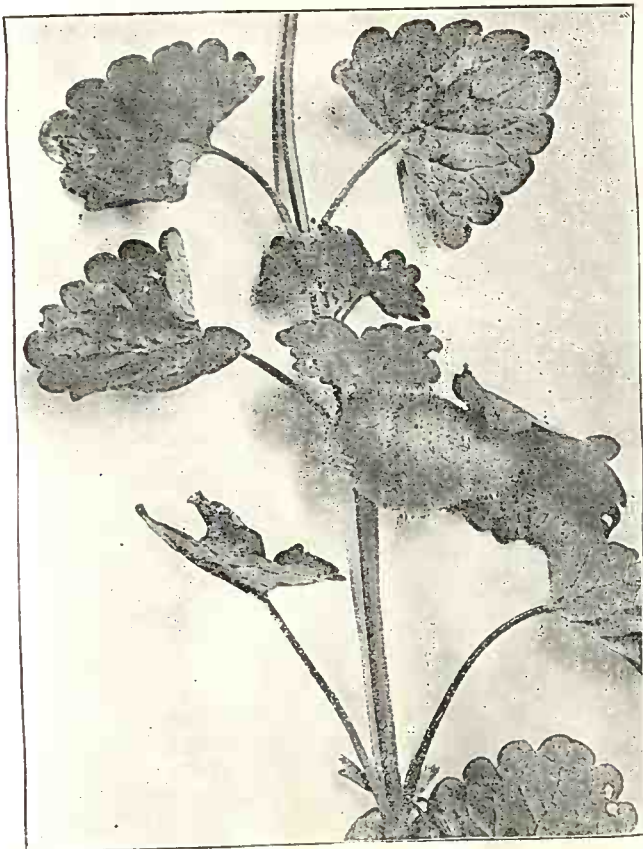
33. *Quercus cerris*, L. (*Andricus multiplicatus*, Giraud), n. 180.
34. » *pedunculata*, Ehrh. (*Andricus Seckendorfi*, Wachtl.), n. 185.
35. *Glechoma hederacea*, L. (*Aylax Latreillei*, Kieff.), n. 194.
36. *Quercus sessiliflora*, Smith. (*Biorhiza pallida*, Ol.), n. 197.
-

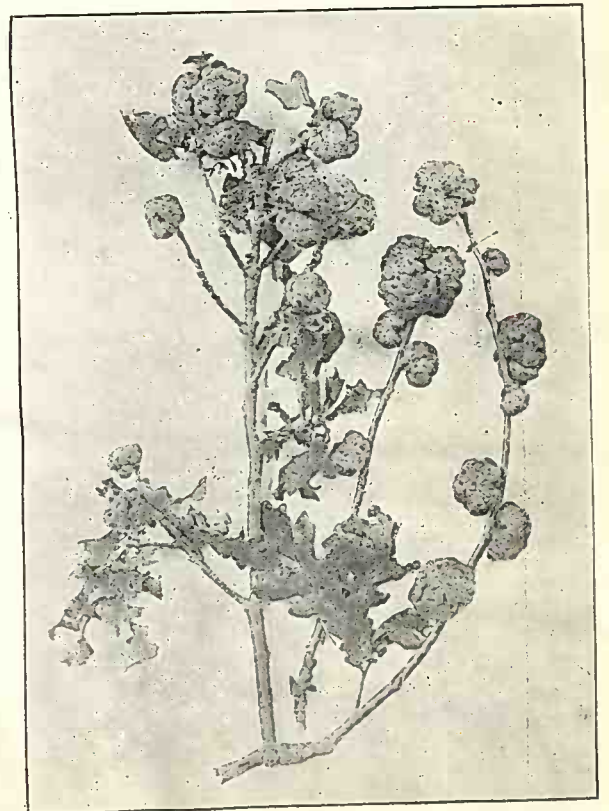
33.

34.

35.

36.

TABELA X.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA X.

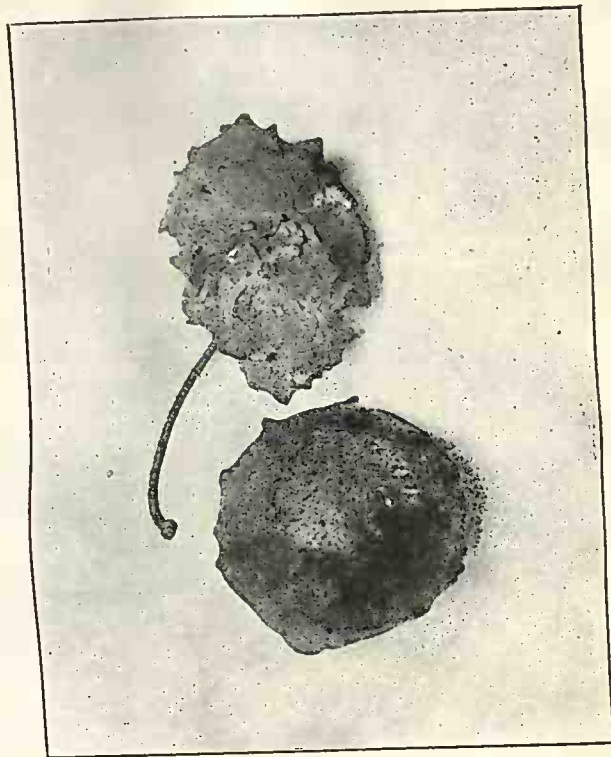
---

27. *Quercus sessiliflora*, Smith. (*Biorhiza pallida*, Ol.), n. 197.
32. » *pedunculata*, Ehrh. (*Cynips calicis* Burgsd. și *Cynips hungarica*, Hartig), n. 201 și 210 bis.
37. » *pubescens*, Willd. (*Cynips caput-medusae*, Hartig), n. 202.
40. » » » (*Cynips conglomerata*, Giraud), n. 204.
-

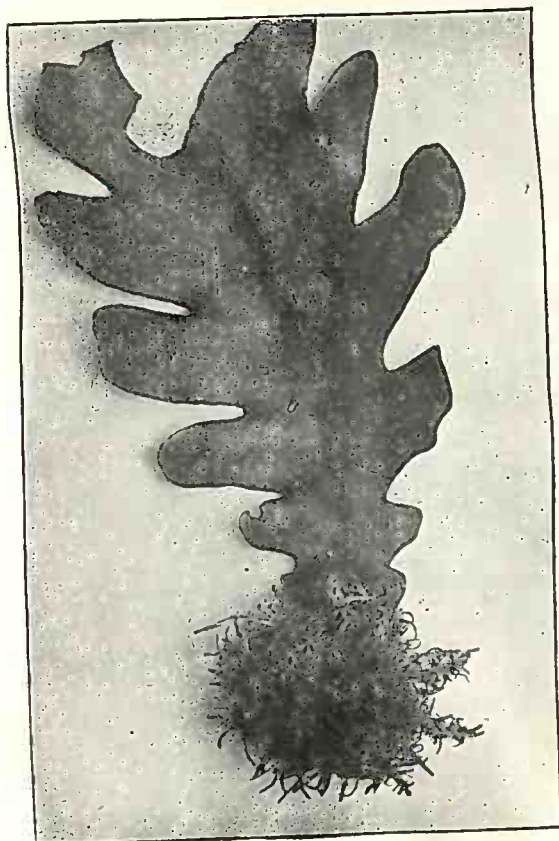

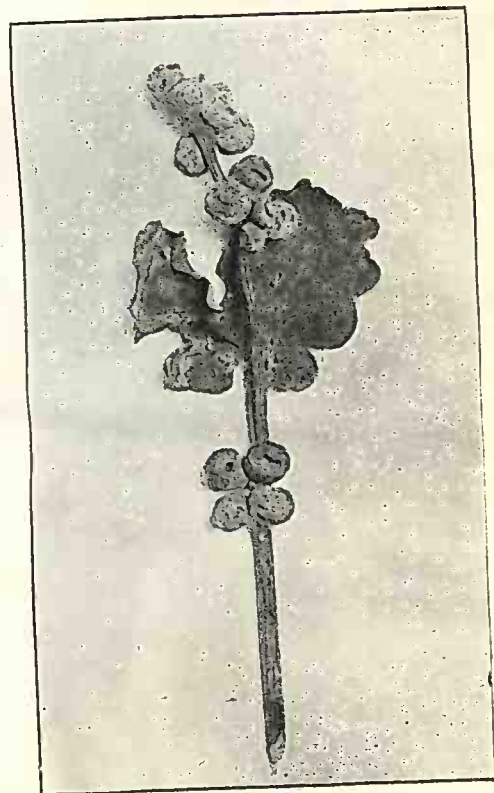
37.

38.

39.

40.

TABELA XI.

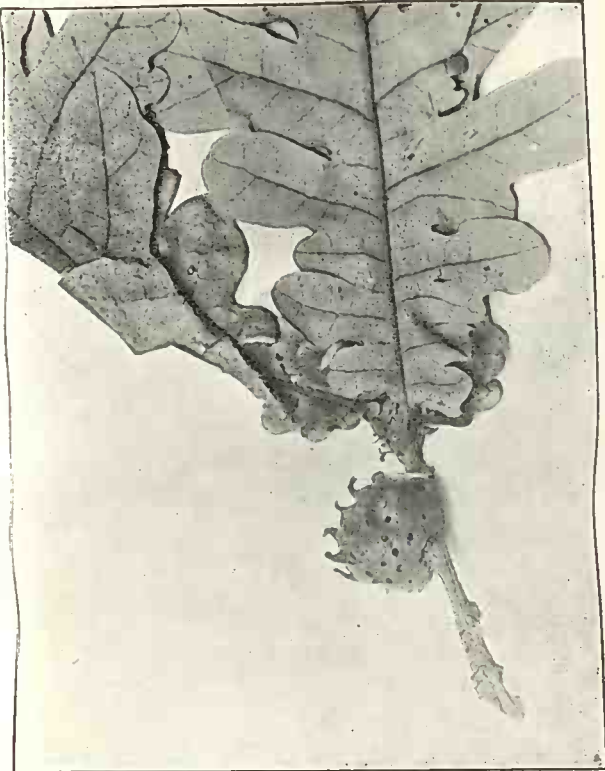

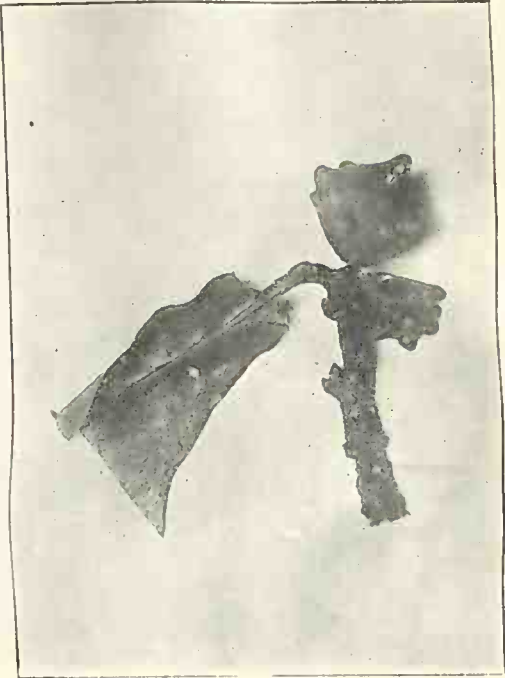
EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XI.

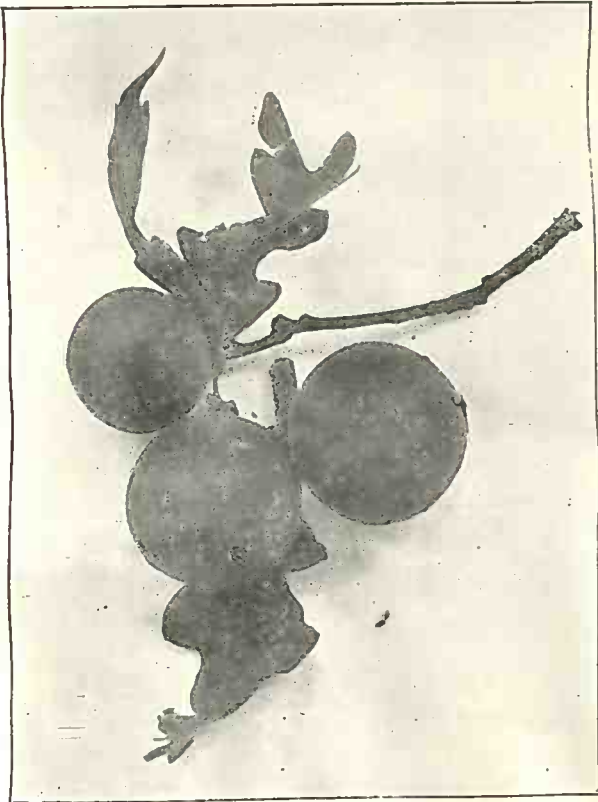
41. *Quercus pubescens* Willd. (Cynips coriaria, Hartig), n. 206.
42. » » » (Cynips gallae tinctoriae, Ol.), n. 209.
43. » *sessiliflora*, Smith. (Cynips Kollari, Hartig), n. 211.
44. » *pubescens*, Willd. (Cynips tozae, Bosc.), n. 215.
-

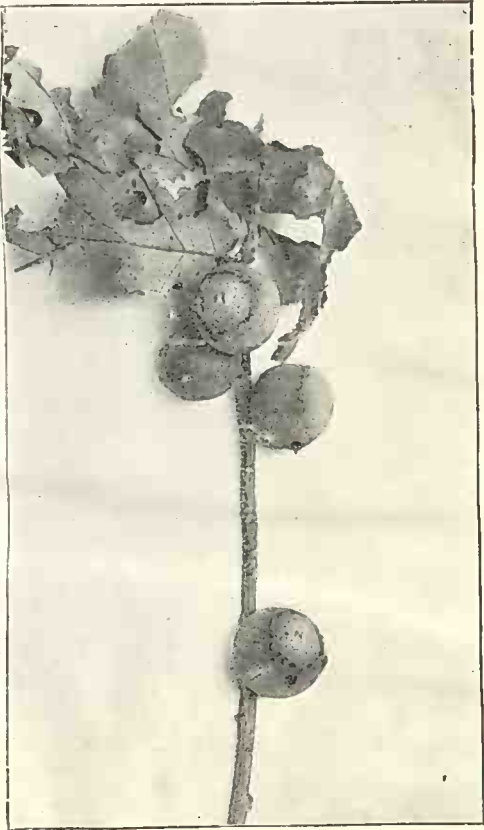
41.

42.

43.

44.

TABELA XII.

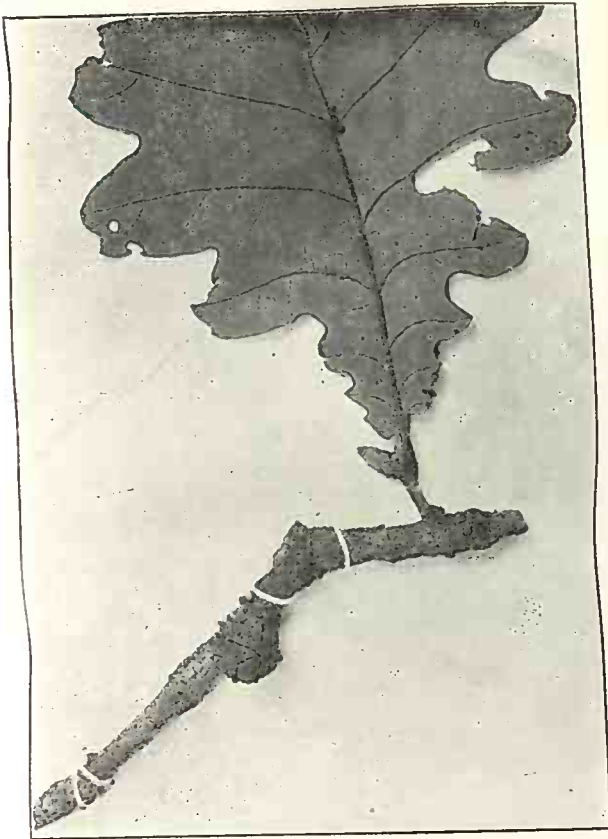

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XII.

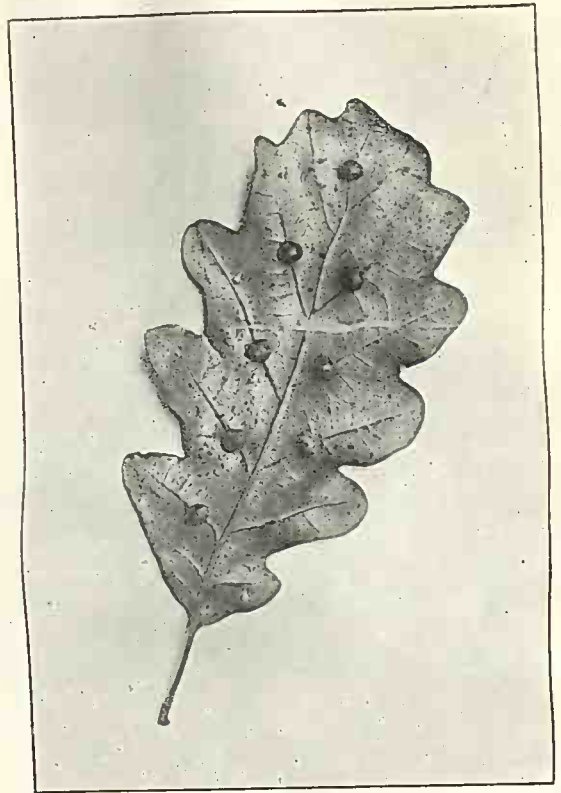
---

45. *Quercus pubescens*, Willd. (*Cynips truncicola*, Giraud), n. 216.
46. » *sessiliflora*, Smith. (*Diplolepis divisa*, Hartig), n. 220.
47. » » » (*Diplolepis lenticularis*, Ol.), n. 221.
48. » » » (*Diplolepis longiventris*, Hartig), n. 222.
-

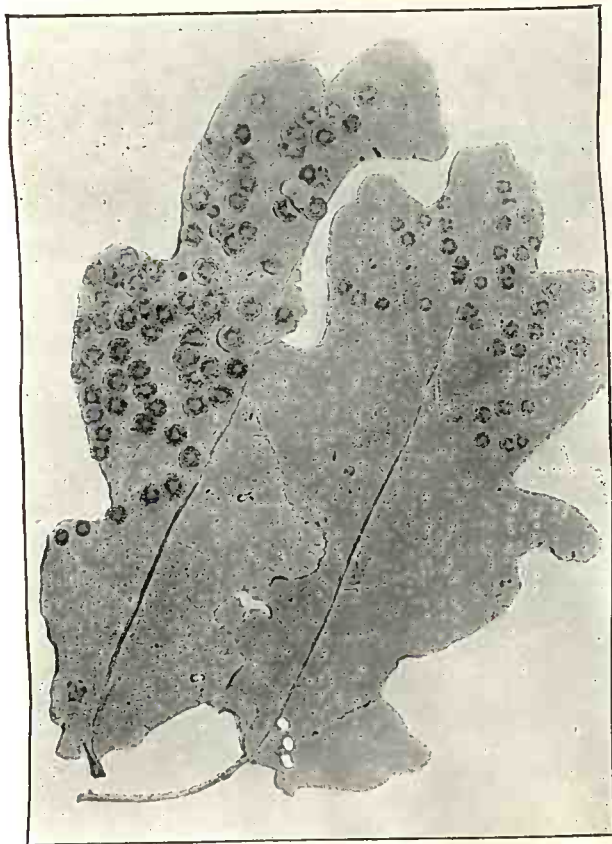

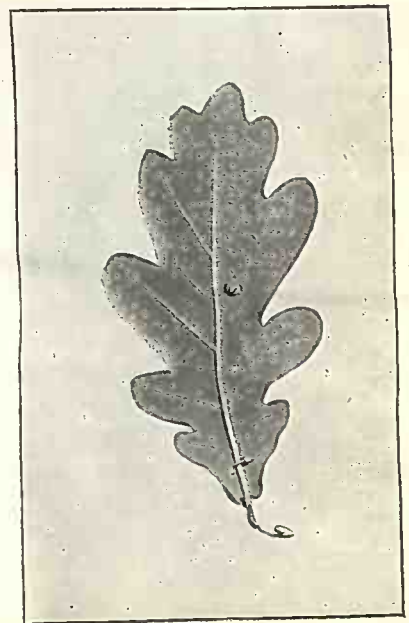
45.

46.

47.

48.

TABELA XIII.

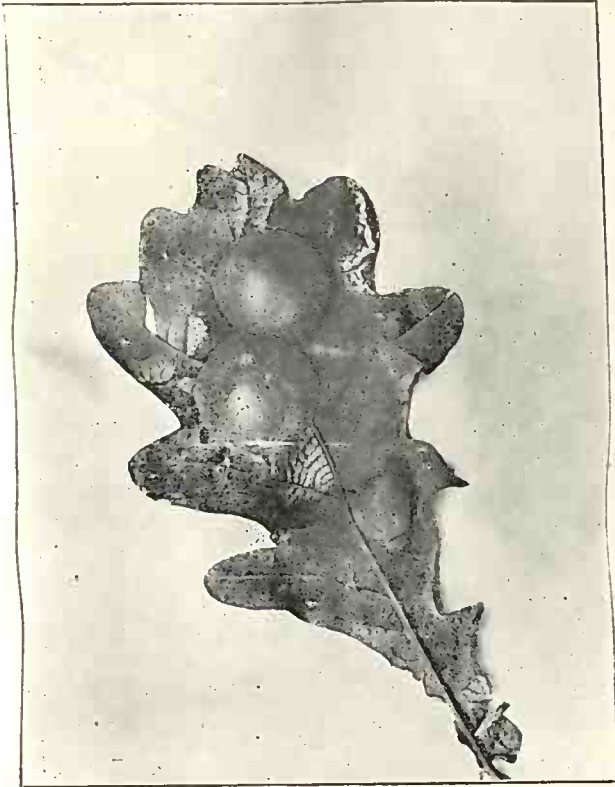

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XIII.

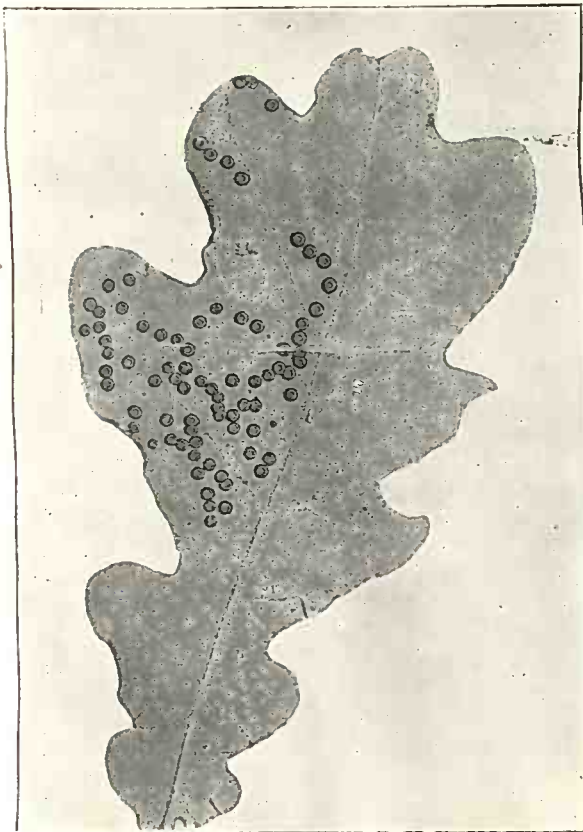
49. *Quercus pedunculata*, Ehrh. (*Diplolepis quercus-folii*, L.), 223.
50. » *sessiliflora*, Smith (*Diplolepis quercus-folii*, L.), n. 223.
51. » *pedunculata*, Ehrh. (*Neuroterus numismalis*, Fourc.), n. 228.
52. *Salix caprea*, L. (*Pontania pedunculi*, Hartig), n. 231.
-

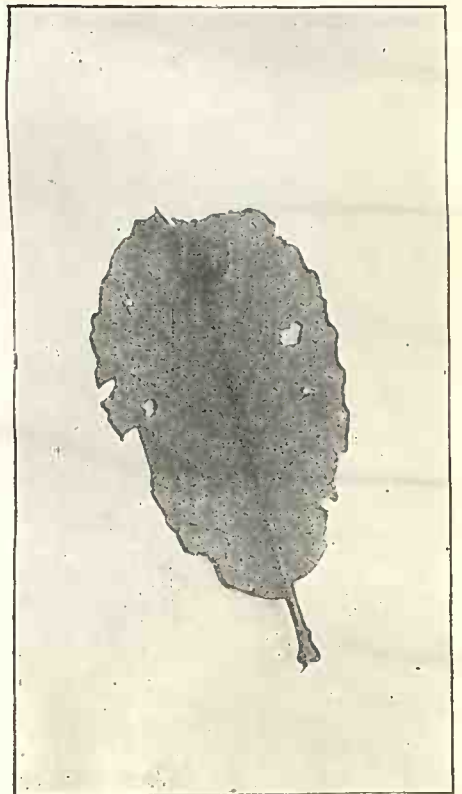
49.

50.

51.

52.

TABELA XIV.

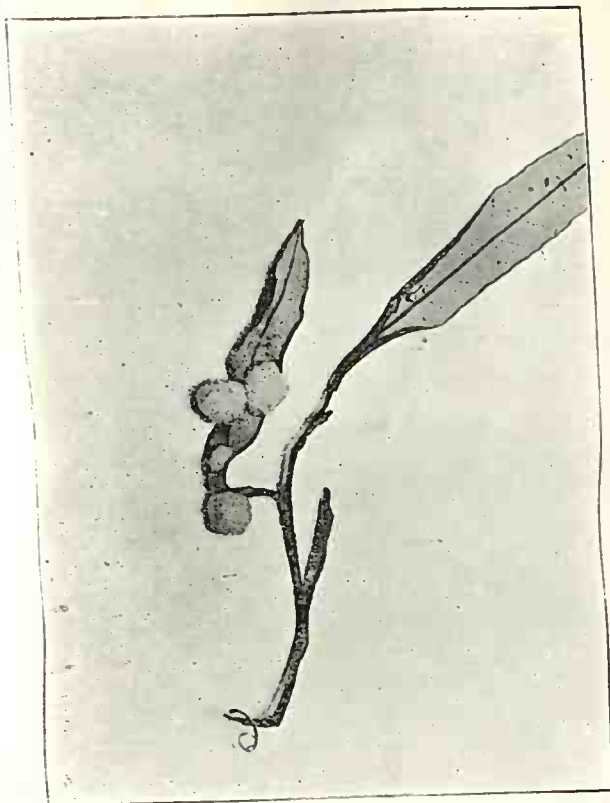

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XIV.

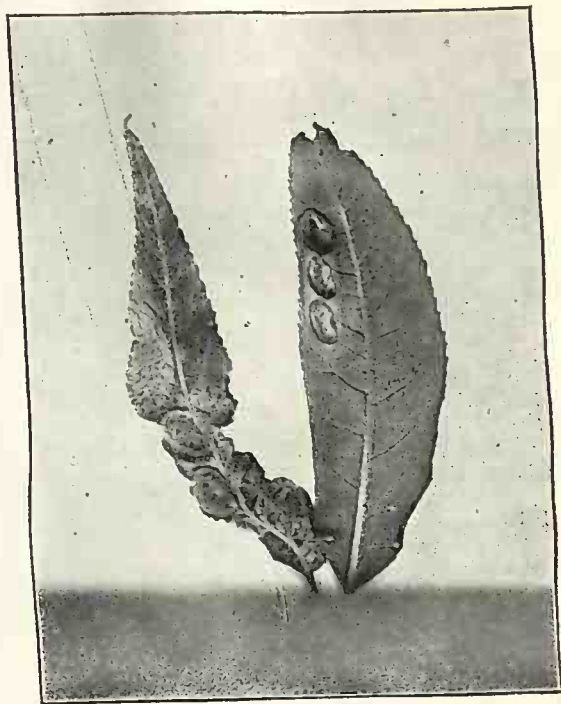
---

53. *Salix incana*, Schrank (Pontania pedunculi, Hartig), n. 231.
54. » *fragilis*, L. (Pontania proxima, Lepel.), n. 232.
55. » *amygdalina*, L. (Pontania salicis, Crist.), n. 233
56. » » idem.
-

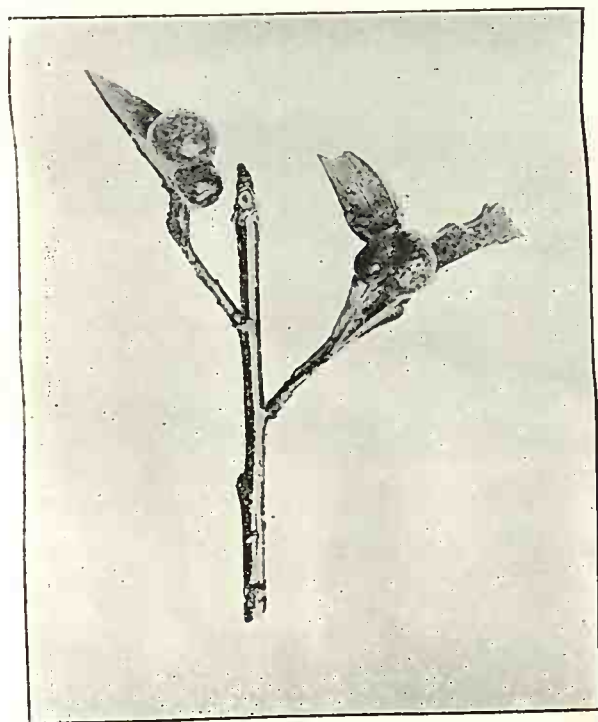

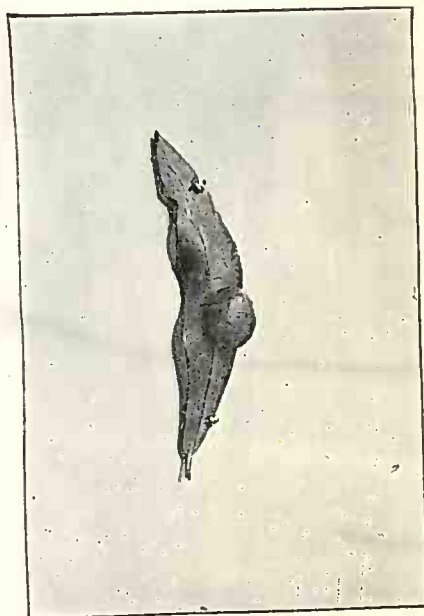
53.

54.

55.

56.

TABELA XV.

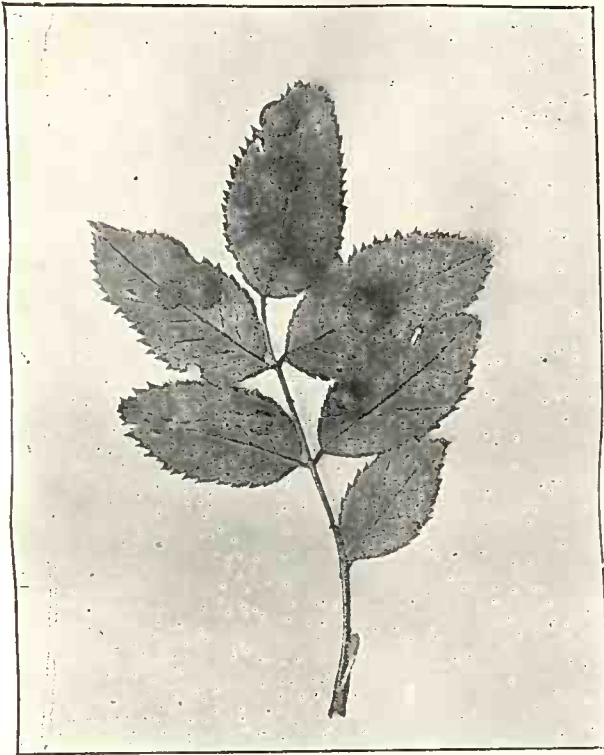

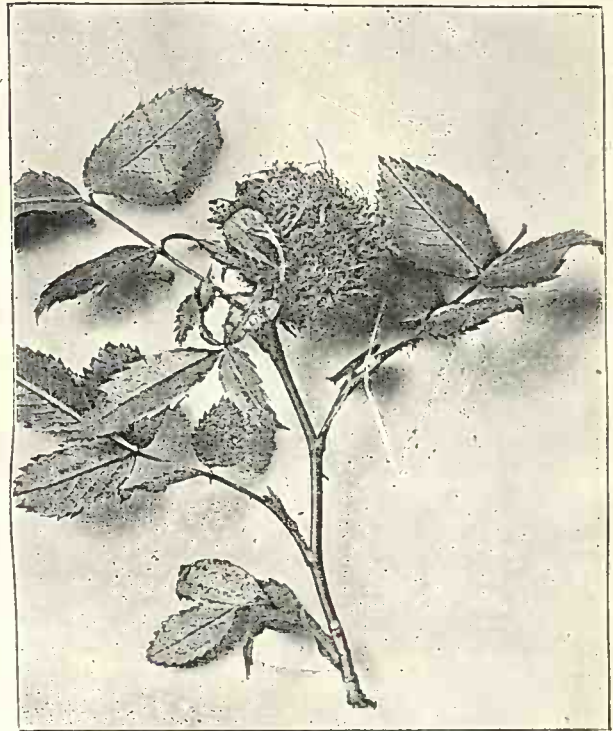
EXPLICATIA FIGURILOR DIN TABELA XV.

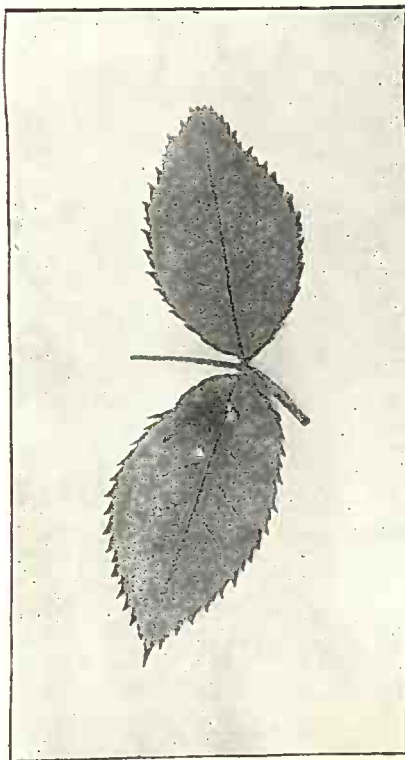
57. *Rosa canina*, L. (*Rhodites eglanteriae*, Hartig), n. 237.
58. » » (*Rhodites rosae*, L.), n. 238.
59. » » (*Rhodites rosarum*, Giraud), n. 239.
60. *Pinus silvestris*, L. (*Evetria resinella*, L.), n. 249.
-

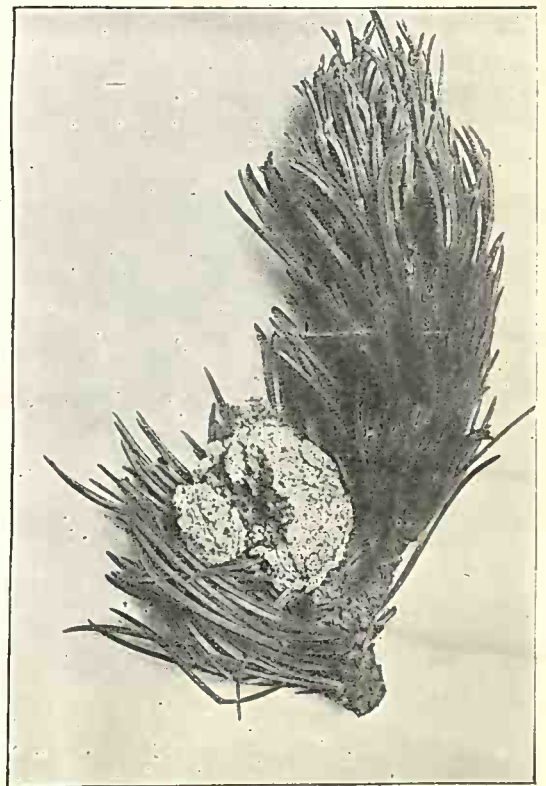
57.

58.

59.

60.

TABELA XVI.

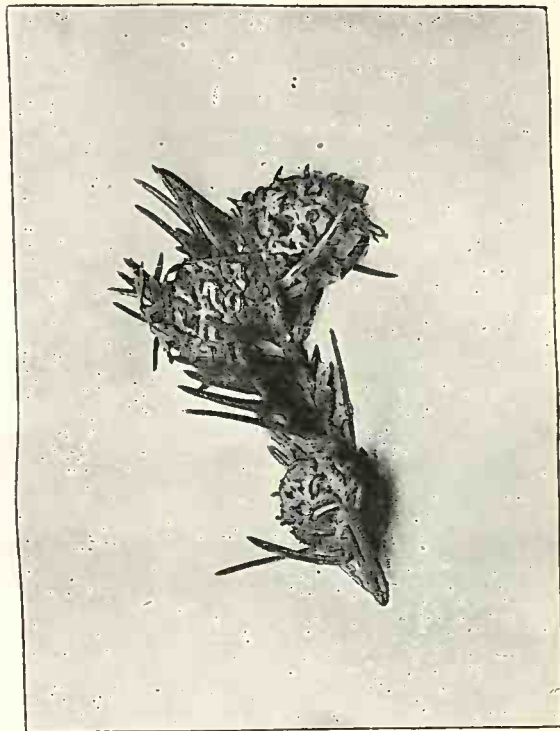
EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XVI.

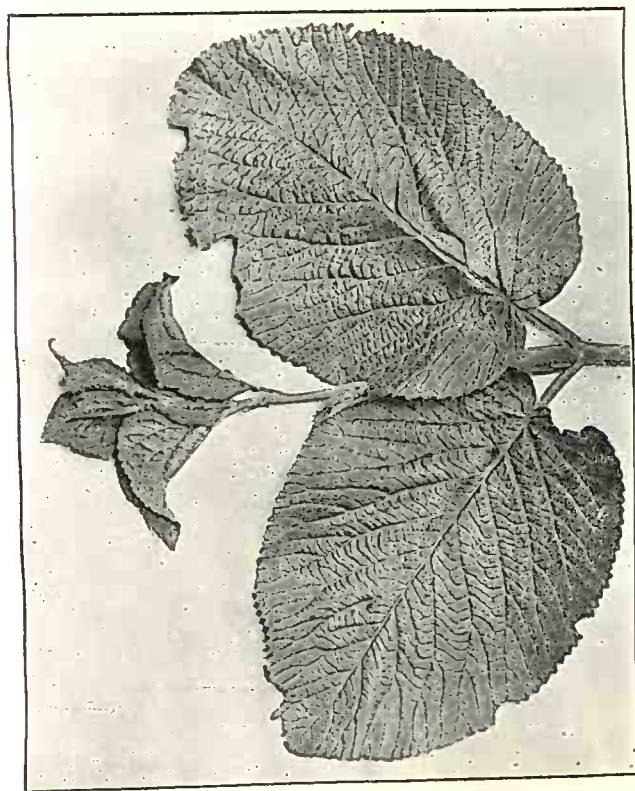
61. *Picea excelsa*, Link. (*Adelges abietis*, L.), n. 253.
  62. » » » (*Adelges coccineus*, Cholodk.), n. 254.
  63. *Viburnum opulus*, L. (*Aphis viburni*, Schrank), n. 291.
  64. *Crataegus oxyacantha*, L. (*Myzus oxyacanthae*, Koch), n. 305.
-

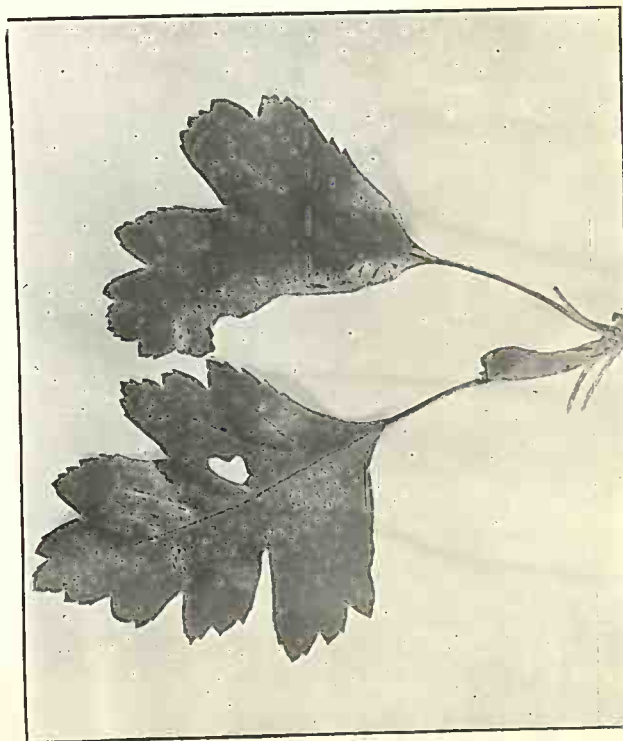
61.

62.

63.

64.

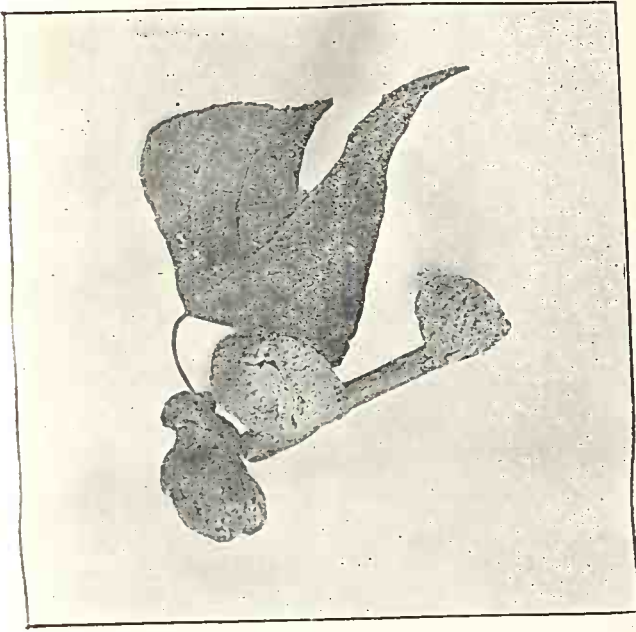

TABELA XVII.

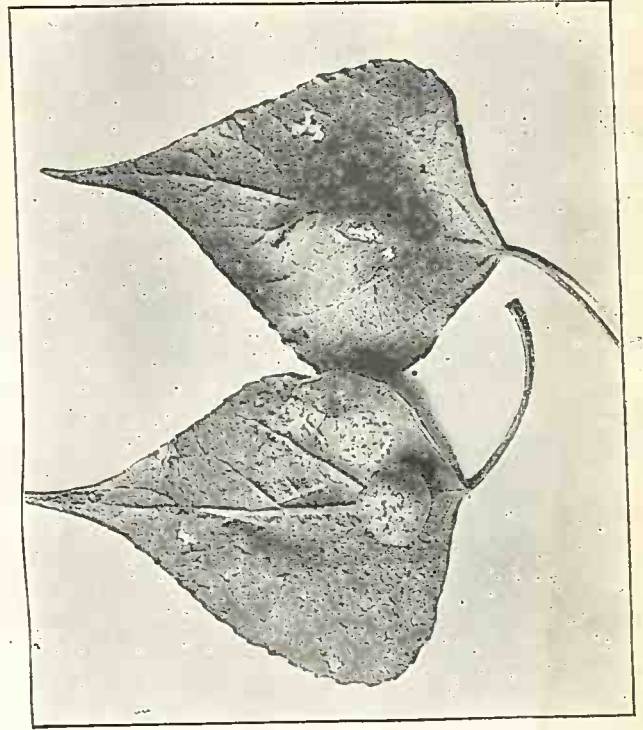
EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XVII.

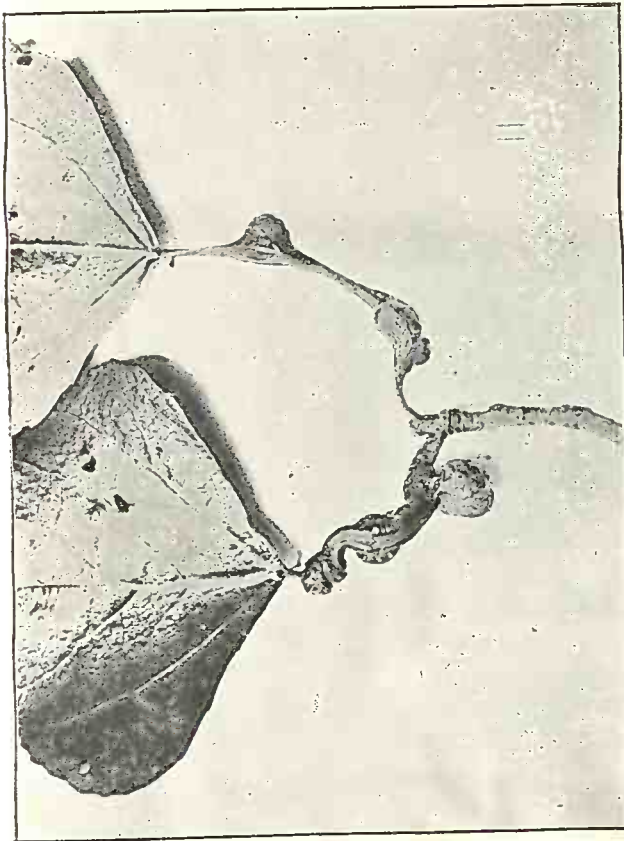
65. *Populus nigra*, L. (*Pemphigus bursarius*, L.), n. 309.
66. » » (*Pemphigus populi*, Courcelet și *Pemph. marsupialis*, Courcelet), n. 310 și 312.
67. » *pyramidalis*, Rozier (*Pemphigus spirothaccac*, Pass. și *Pemphigus piriformis* Licht, n. 315 și 311).
68. *Fraxinus excelsior*, L. (*Prociphilus nidificus*, Löw), n. 321.
-

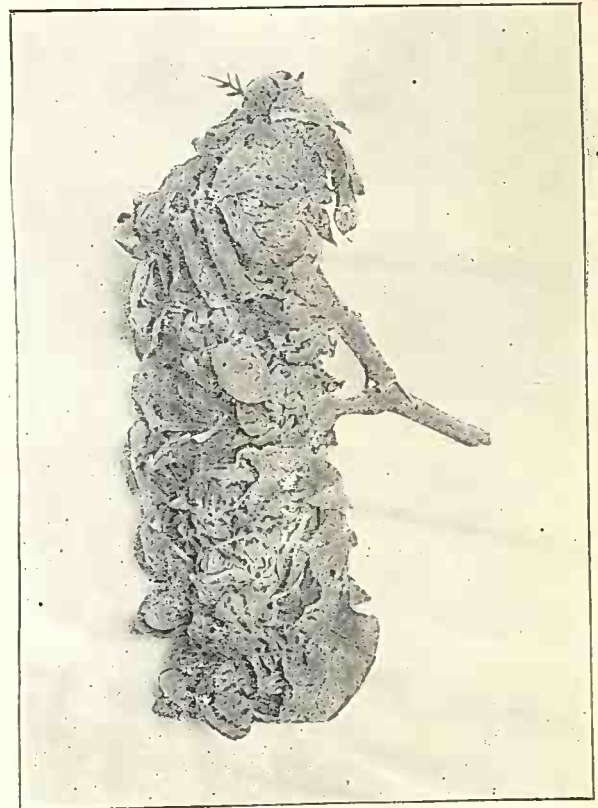
65.

66.

67.

68.

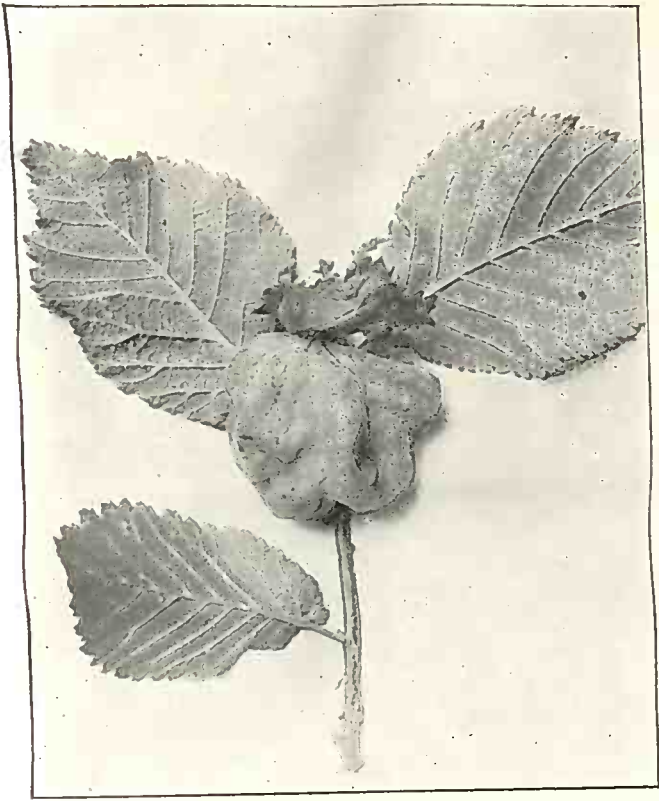
TABELA XVIII.

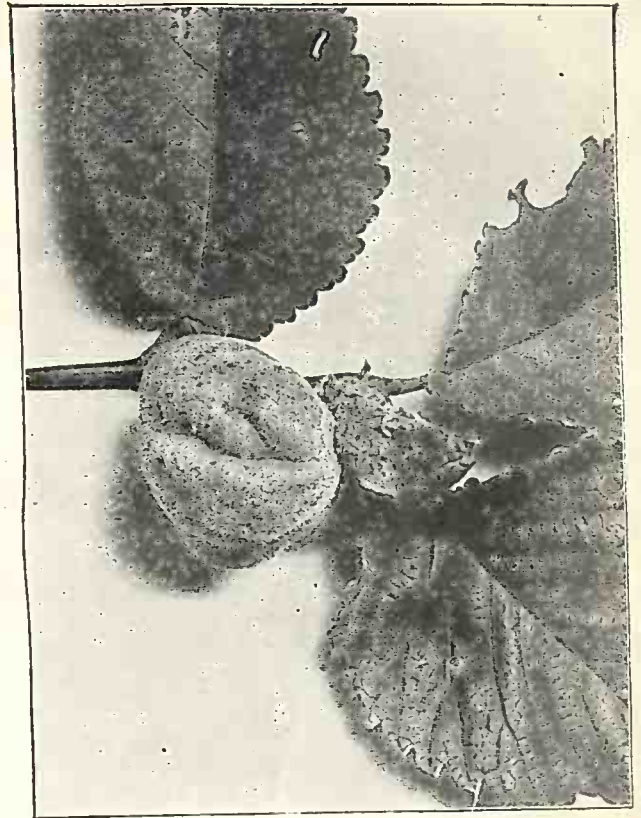
EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XVIII.

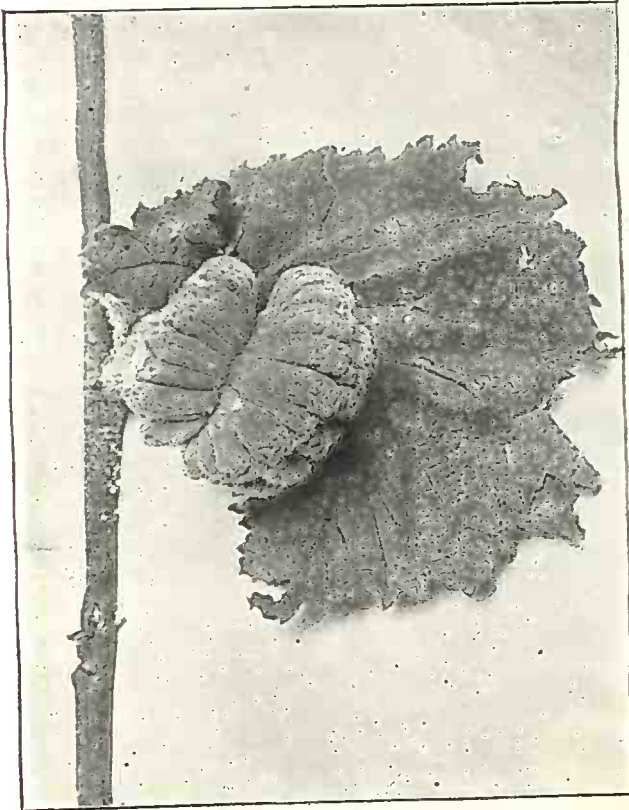
69. *Ulmus campestris*, L. (*Schizoneura lanuginosa*, Hartig), n. 328.
70. » » idem.
71. » » (*Schizoneura ulmi*, L.), n. 330.
72. » » (*Tetraneura pallida*, Hal.), n. 334.
-

69.

70.

71.

72.

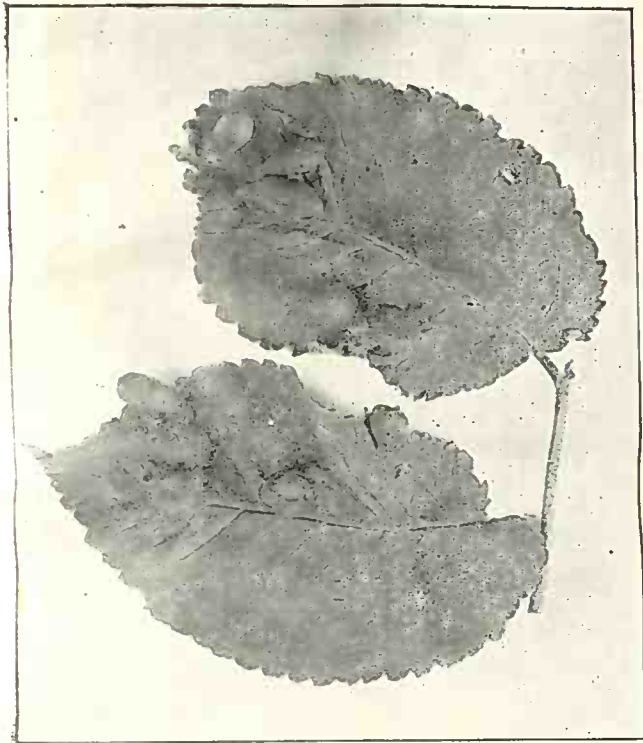

TABELA XIX.

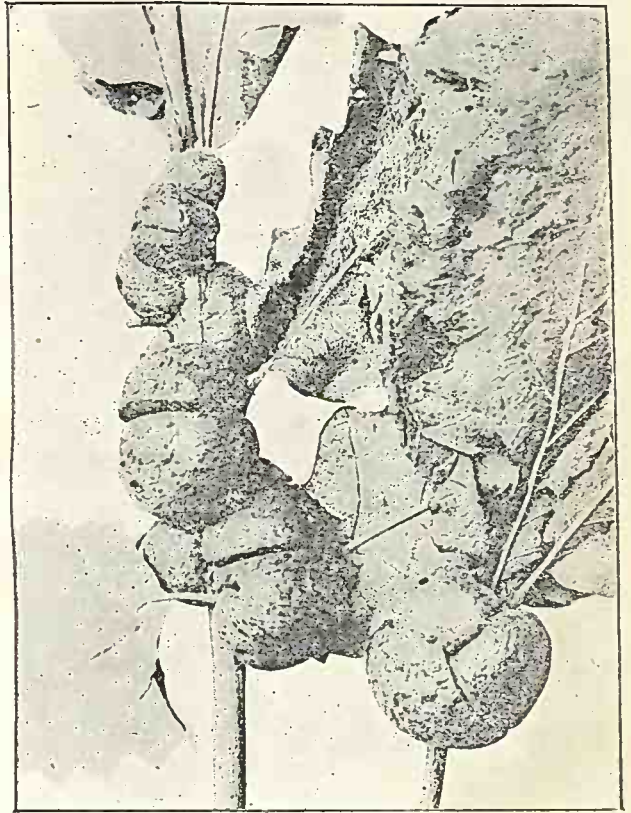
EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XIX.

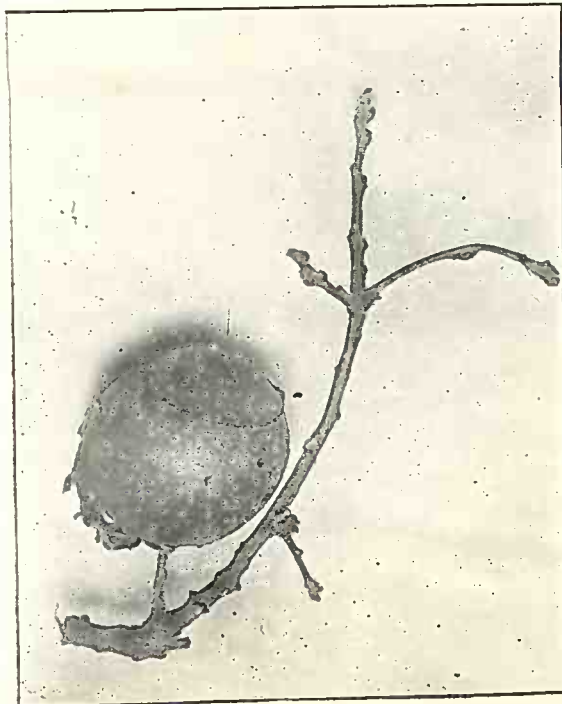
73. *Ulmus campestris*, (*Tetraneura ulmi*, De Geer), n. 336.
74. *Quercus cerris* L. (*Aphelonyx cerricola*, Giraud.), n. 192.
75.   »   *pubescens* Willd. (*Cynips tozae*, Bosc.), n. 215.
-

73.

74.

75.